

INTEGROVANÁ STRATEGIE ÚSTECKO – CHOMUTOVSKÉ AGLOMERACE

Zpracovatel: SPF Group, s.r.o.

Mepco, s.r.o.

EUFC CZ, s.r.o.

verze 1.1

září 2014

OBSAH

SEZNAM TABULEK, OBRÁZKŮ, GRAFŮ A MAP.....	6
SEZNAM ZKRATEK.....	8
1 SOCIOEKONOMICKÁ ANALÝZA.....	10
1.1 Základní údaje	10
1.1.1 Vymezení území ITI Ústecko-Chomutovské aglomerace	10
1.1.2 Poloha, členění a historie území ITI Ústecko-Chomutovské aglomerace.....	17
1.1.3 Dojíždka a vyjíždka	19
1.1.4 Shrnutí	25
1.2 Obyvatelstvo.....	26
1.2.1 Vývoj počtu a pohybu obyvatel	26
1.2.2 Věková struktura obyvatelstva	31
1.2.3 Vzdělanostní struktura obyvatelstva.....	34
1.2.4 Shrnutí	36
1.3 Ekonomika	38
1.3.1 Výkonnost místní ekonomiky	38
1.3.2 Výzkum, vývoj a inovace.....	39
1.3.3 Struktura zaměstnanosti	42
1.3.4 Trh práce.....	45
1.3.5 Pozice významných odvětví.....	47
1.3.5.1 Palivoenergetický komplex.....	48
1.3.5.2 Chemický průmysl	51
1.3.5.3 Strojírenský průmysl.....	51
1.3.5.4 Průmysl skla, keramiky, porcelánu a stavebních hmot	52
1.3.5.5 Průmyslové zóny.....	52
1.3.6 Shrnutí	53
1.4 Občanská vybavenost.....	54
1.4.1 Školská zařízení.....	54
1.4.2 Infrastruktura pro zdravotnictví	58
1.4.3 Infrastruktura pro sociální služby	62
1.4.4 Shrnutí	67
1.5 Doprava a dopravní infrastruktura.....	68

1.5.1	Silniční doprava a infrastruktura	68
1.5.2	Železniční infrastruktura.....	72
1.5.3	Další dopravní infrastruktura.....	79
1.5.3.1	Infrastruktura vodní dopravy	79
1.5.3.2	Infrastruktura letecké dopravy.....	80
1.5.3.3	Cyklistická infrastruktura.....	80
1.5.3.4	Pěší dopravní infrastruktura	81
1.5.4	Veřejná doprava	82
1.5.5	Shrnutí	86
1.6	Životní prostředí a technická infrastruktura.....	88
1.6.1	Ovzduší	88
1.6.2	Hluk.....	90
1.6.3	Voda.....	91
1.6.4	Půda.....	92
1.6.5	Staré ekologické zátěže	94
1.6.6	Energetická infrastruktura.....	95
1.6.6.1	Zásobování elektrickou energií.....	95
1.6.6.2	Zásobování teplem	95
1.6.6.3	Zásobování zemním plynem.....	96
1.6.7	Vodohospodářská infrastruktura	96
1.6.7.1	Zásobování vodou.....	96
1.6.7.2	Kanalizace	98
1.6.8	Odpadové hospodářství	99
1.6.9	Shrnutí	100
2	SWOT ANALÝZA	101
2.1.1	Regionální ekonomika	102
2.1.2	Sociální soudružnost.....	104
2.1.3	Doprava	106
2.1.4	Životní prostředí	108
3	PESTEL ANALÝZA.....	110
3.1	Politické prostředí	111
3.1.1	Tuzemská politická scéna	111
3.1.2	Funkčnost systému veřejné správy	112

3.1.3	Regionální politika a další směřování EU.....	114
3.2	Ekonomické prostředí.....	115
3.2.1	Hospodářský vývoj EU	115
3.2.2	Konkurenceschopnost české ekonomiky	116
3.3	Sociální prostředí.....	118
3.3.1	Demografické a migrační chování obyvatel	118
3.3.2	Životní styl – sdílené hodnoty.....	120
3.3.3	Vzdělanost a vzdělávání	121
3.4	Technické a technologické prostředí.....	123
3.5	Environmentální prostředí	125
3.6	Legislativní prostředí	128
4	ANALÝZA PROBLÉMŮ A POTŘEB	Chyba! Záložka není definována.
4.1	Regionální ekonomika	Chyba! Záložka není definována.
4.2	Sociální soudružnost.....	Chyba! Záložka není definována.
4.3	Doprava	Chyba! Záložka není definována.
4.4	Životní prostředí	Chyba! Záložka není definována.
5	ANALÝZA STAKEHOLDERŮ	130
5.1	Doprava	142
5.2	Udržitelná ekonomika	143
5.3	Sociální soudružnost.....	144
5.4	Kvalita života.....	145
6	ZMAPOVÁNÍ STRATEGIÍ	146
6.1	Přehled vizí/globálních cílů zmapovaných strategií	155
7	VIZE A STANOVENÍ CÍLŮ ITI.....	163
7.1	Vize	163
7.2	Strategický cíl.....	163
7.3	Prioritní oblasti, specifické cíle	164
7.3.1	Prioritní oblast 1: Dopravní dostupnost a vnitřní propojenost regionu.....	164
7.3.2	Prioritní oblast 2: Krajina a životní prostředí.....	165
7.3.3	Prioritní oblast 3: Konkurenceschopná ekonomika postavená na znalostech a inovacích	

7.3.4	Prioritní oblast 4: Sociální soudržnost	167
8	VAZBA NA HORIZONTÁLNÍ TÉMATA.....	168
8.1	Rovné příležitosti.....	168
8.2	Udržitelný rozvoj	169
9	POPIS OPATŘENÍ.....	171
10	POPIS OČEKÁVANÝCH VÝSLEDKŮ A VÝSTUPŮ VČETNĚ RELEVANTNÍCH INDIKÁTORŮ.....	171
11	POPIS SOULADU SE SOUVISEJÍCÍMI STRATEGICKÝMI DOKUMENTY	171
12	POPIS ZPŮSOBU ŘÍZENÍ ITI	172
13	POPIS REALIZACE PARTNERSTVÍ.....	177
14	POPIS ZPŮSOBU PŘEDVÝBĚRU PROJEKTOVÝCH ZÁMĚRŮ.....	178
15	MONITOROVÁNÍ A HODNOCENÍ PLNĚNÍ STRATEGIE.....	181
16	HARMONOGRAM PŘÍPRAVNÉ FÁZE KLÍČOVÝCH PROJEKTŮ	182
17	ČASOVÝ HARMONOGRAM A PROVÁZANOST JEDNOTLIVÝCH AKTIVIT	182
18	FINANČNÍ PLÁN	182
19	ANALÝZA RIZIK.....	182
	ZDROJE.....	183

SEZNAM TABULEK, OBRÁZKŮ, GRAFŮ A MAP

Tabulka 1: Přehled obcí v ÚCHA	15
Tabulka 2: Sídlní struktura ÚCHA	16
Tabulka 3: Dojíždka a vyjíždka do škol a zaměstnání	20
Tabulka 4: Vývoj počtu obyvatel v Ústecko – Chomutovské aglomeraci v období 1991 – 2013	26
Tabulka 5: Věková struktura obyvatelstva ÚCHA podle SLDB 2011.....	32
Tabulka 6: Vzdělanostní struktura obyvatelstva ÚCHA podle SLDB 2011.....	34
Tabulka 7: Srovnání krajů ČR podle výkonu ekonomiky v roce 2012.....	38
Tabulka 8: Zaměstnanci a výdaje na výzkum a vývoj v krajích ČR.....	40
Tabulka 9: Výzkum a vývoj v okresech Ústeckého – pracoviště, výdaje, zaměstnanci (k r. 2012).....	41
Tabulka 10: Pozice okresů Ústeckého kraje podle počtu patentů (2012).....	42
Tabulka 11: Struktura zaměstnanosti dle oboru činnosti v meziokresním srovnání	42
Tabulka 12: Podíl nezaměstnaných ve vybraných okresech Ústeckého kraje (v %)	45
Tabulka 13: Těžba hnědého uhlí v ČR.....	49
Tabulka 14: Zásoby hnědého uhlí v Ústeckém kraji	50
Tabulka 15 Syntéza SŠ/SOU v regionu ÚCHA	55
Tabulka 16 Mezikrajské srovnání nemocnic (lůžkové části) k prosinci 2012	58
Tabulka 17 Poskytovatelé lůžkové péče v Ústeckém kraji v roce 2012 - nemocnice.....	59
Tabulka 18 Poskytovatelé lůžkové péče v Ústeckém kraji v roce 2012 - odborné léčebné ústavy.....	59
Tabulka 19 Přehled základních charakteristik nemocnic ve statutárních městech k roku 2013	60
Tabulka 20 Zdravotnická zařízení a lékaři v okresech Ústeckého kraje k 31. 12. 2012.....	61
Tabulka 21 Přehled zařízení sociálních služeb v ÚCHA (2012)	63
Tabulka 22 Základní charakteristika vybraných aktivit sociálních služeb v regionech ÚCHA - Děčínsko	64
Tabulka 23 Základní charakteristika vybraných aktivit sociálních služeb v regionech ÚCHA - Chomutovsko.....	65
Tabulka 24 Základní charakteristika vybraných aktivit sociálních služeb v regionech ÚCHA - Mostecko	65
Tabulka 25 Základní charakteristika vybraných aktivit sociálních služeb v regionech ÚCHA - Teplicko.....	66
Tabulka 26 Základní charakteristika vybraných aktivit sociálních služeb v regionech ÚCHA - Ústecko	66
Tabulka 27 Přehled úniků vybraných látek do ovzduší v Ústeckém kraji (2012)	88
Tabulka 28 Emise základních znečišťujících látek (REZZO 1-3) k roku 2011.....	90
Tabulka 29 Vývoj bilance půdy v Ústeckém kraji 2006 -2013 (v ha)	93
Tabulka 30 Bilance půdy podle okresů ÚCHA (2012) v ha	93
Tabulka 31: Přehled lokalit starých ekologických zátěží s nejvyšší rizikovostí	94
Tabulka 32: Technické vybavení bytového domu v ÚCHA	98
Tabulka 33: Analýza stakeholderů v oblasti dopravy	142
Tabulka 34: Analýza stakeholderů v oblasti udržitelné ekonomiky	143
Tabulka 35: Analýza stakeholderů v oblasti sociální soudržnosti	144
Tabulka 36: Analýza stakeholderů v oblasti kvality života	145
Tabulka 37 Návaznost ITI ÚCHA na strategické dokumenty	147
Tabulka 38 Přehled stěžejních priorit ITI v jednotlivých zmapovaných dokumentech	159
Tabulka 39: Vztah opatření ITI Ústecko-chomutovské aglomerace k horizontálním tématům.....	169
Tabulka 40: Kritéria přijatelnosti	178

Obrázek 1: Pentlogram silniční dopravy podle Sčítání dopravy 2010	71
Obrázek 2: Počty traťových kolejí, systémy trakčních proudových soustav a označení podle knižního jízdního řádu	74
Obrázek 3: Nejvyšší traťové rychlosti na železnicích v oblasti Ústeckého kraje	76
Obrázek 4: Vytížení vlakových spojů objednávaných KÚÚK v pracovních dnech	83
Obrázek 5: Zákres územního rozložení autobusových dopravců v Ústeckém kraji	85
Obrázek 6: Strom problémů – Regionální ekonomika	Chyba! Záložka není definována.
Obrázek 7: Strom problémů – Sociální soudržnost	Chyba! Záložka není definována.
Obrázek 8: Strom problémů - Doprava	Chyba! Záložka není definována.
Obrázek 9: Strom problémů – Životní prostředí	Chyba! Záložka není definována.
Obrázek 10: Strom cílů - PO1	164
Obrázek 11: Strom cílů – PO2	165
Obrázek 12: Strom cílů – PO3	166
Obrázek 13: Strom cílů – PO4	167
Graf 1: Vývoj počtu obyvatel podle velikostních skupin obcí a měst v ÚCHA	27
Graf 2: Přirozená měna v ÚCHA v období 1991-2014	29
Graf 3: Migrační měna v ÚCHA v období 1991-2014	30
Graf 4: Srovnání HPD/1 obyv. v krajích ČR (v Kč)	39
Graf 5: Vývoj míry nezaměstnanosti ve vybraných okresech Ústeckého kraje (v %)	46
Mapa 1: Poloha ÚCHA v rámci ČR	12
Mapa 2: Vymezení ÚCHA se zobrazením kritérií v rámci příslušných SO ORP	13
Mapa 3: Velikostní struktura obcí v ÚCHA	14
Mapa 4: Saldo dojížděky do škol v obcích ÚCHA	22
Mapa 5: Saldo dojížděky do zaměstnání v obcích ÚCHA	23
Mapa 6: Vyjížděka do zaměstnání z obcí v příslušných SO ORP do statutárních měst	24
Mapa 7: Vývoj počtu obyvatel v obcích mezi lety 1991 a 2014	28
Mapa 8: Index stáří v obcích zájmového území podle SLDB 2011	33
Mapa 9: Podíl obyvatel s vysokoškolským vzděláním podle SLDB 2011	35
Mapa 10: Ekonomická struktura podle zaměstnanosti obyvatel obcí	44

SEZNAM ZKRATEK

APZ	aktivní politika zaměstnanosti
CNG	stlačený zemní plyn
CZT	centrální zdroje tepla
ČOV	čistírna odpadních vod
ČSÚ	Český statistický úřad
DP	dopravní podnik
EAO	ekonomicky aktivní obyvatel
EIA	Posuzování vlivů na životní prostředí
ERÚ	Energetický a regulační úřad
ESIF	evropské strukturální a investiční fondy
GVD	grafikon veřejné dopravy (jízdni řád)
GWh	gigawatthodina
HD	hromadná doprava
IAD	individuální automobilová doprava
ICT	informační a komunikační technologie
IDS	integrovaný dopravní systém
ITI	integrovaná územní investice
KÚÚK	Krajský úřad Ústeckého kraje
MÚK	mimoúrovňová křižovatka
MW	megawatt
OPD	Operační program Doprava
PRÚK	Program rozvoje Ústeckého kraje
PÚR ČR	Politika územního rozvoje ČR
PZ	průmyslová zóna
ŘSD	Ředitelství silnic a dálnic
SHR	Severočeský hnědouhelný revír
SLDB	sčítání lidu, domů a bytů
SO ORP	správní obvod obce s rozšířenou působností
SPRSS ÚK	Střednědobý plán rozvoje sociálních služeb Ústeckého kraje
SŽDC	Správa železniční dopravní cesty
TEN-T	Transevropské dopravní sítě

TŽK	tranzitní železniční koridor
ÚAP ÚK	Územně analytické podklady Ústeckého kraje
ÚCHA	Ústecko – Chomutovská aglomerace
UJEP	Univerzita J.E. Purkyně v Ústí nad Labem
ÚZIS	Ústav zdravotnických informací a statistiky ČR
VaV	výzkum a vývoj
VDB ČSÚ	veřejná databáze ČSÚ
VRT	vysokorychlostní trať
ZPF	zemědělský půdní fond
ZÚR ÚK	Zásady územního rozvoje Ústeckého kraje
ŽST	železniční stanice

1 SOCIOEKONOMICKÁ ANALÝZA

1.1 Základní údaje

V první kapitole je odůvodněno vymezení území ITI Ústecko-Chomutovské aglomerace (dále ÚCHA), charakterizována jeho poloha, vnitřní členění a regionální začlenění, jakož i hlavní předpoklady rozvoje zdejší sídelní soustavy. Dále je zde stručně analyzována dojíždka a vyjíždka, která vyjadřuje závislost území na pracovních a obslužných centrech a vzájemné funkční vazby sídel v území. První dvě části této kapitoly vycházejí mj. ze Studie využití ITI v Ústecké aglomeraci v programovém období 2014-2020, zpracované v roce 2013 v souvislosti s přípravou na nové programové období fondů EU, Programu rozvoje Ústeckého kraje 2014-2020 (dále PRÚK 2012), Politiky územního rozvoje České republiky 2008 a vlastní expertízy. Data o vyjíždce a dojíždce pocházejí ze SLDB 2011 a následně vydávaných analýz ČSÚ.

1.1.1 Vymezení území ITI Ústecko-Chomutovské aglomerace

Nezbytným krokem pro zahájení prací na ITI je samotné vymezení zájmového území. Základním faktorem pro vymezení území ITI je podle Manuálu pro integrované územní investice: ITI, verze z června 2014 (dále Manuál ITI 2014) existence přirozené spolupráce, případně intenzivní funkční propojenosti jádrového města s obcemi v zázemí, a to např. v oblastech trhu práce a rozvojových ploch, vedení dopravní infrastruktury, hromadné dopravy, mateřských a základních škol, zdravotnictví, sociálních služeb, apod. Vymezení území ÚCHA bylo provedeno ve dvou postupných krocích. V rámci prvního kroku bylo vymezeno území na základě dvou indikátorů (kvantitativní faktory), v rámci druhého kroku byly do aglomerace začleněny některé obce a města, které mají významné rozvojové předpoklady, resp. potřeby totožné s aglomerací jako celkem (kvalitativní faktory – viz níže). Přitom bylo bráno v úvahu pouze území SO ORP statutárních měst (nositelů ITI), mezilehlých ORP a ORP nejvíce funkčně spjatých se statutárními městy (Bílina, Děčín, Chomutov, Kadaň, Litvínov, Most, Teplice a Ústí nad Labem).

V rámci prvního kroku vymezení aglomerace ÚCHA byly využity následující indikátory:

- hustota zalidnění;
- zóny rezidenční suburbanizace¹.

Použité indikátory představují kombinaci statických (hustota zalidnění k 1. 1. 2014) a dynamických ukazatelů (objem bytové výstavby a podíl migrantů stěhujících se z jádrového města v období 1997-2010).

Do vymezované aglomerace tak byly zahrnuty obce, které splňovaly požadavek na hustotu zalidnění 100 obyv./km² a výše² a dále ty, které byly v rámci regionalizace provedené Špačkovou a kol. (2012)

¹ Podle regionalizace Špačkové a kol. z r. 2012. Základním podkladem byl mapový výstup 1.1 na webu <http://www.atlasobyvatelstva.cz/cs/suburbanizace>.

² Ve Studii využití ITI v Ústecké aglomeraci v programovém období 2014-2020 byla jako spodní hranice využívána hodnota 150 obyv./ha s odkazem na doporučení Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj.

zahrnutý do 2. nebo 3. zóny rezidenční suburbanizace (tedy obce, kde prokazatelně dochází k intenzivnímu územnímu rozvoji v souvislosti s procesem suburbanizace)³ a které společně tvoří souvislé území. K takto vymezenému území byla pro zajištění územní celistvosti přiřazena také obec Velké Chvojno, která sice nespĺňovala výše zmíněná kritéria, ale ocitla se uprostřed území aglomerace.

Ve druhém kroku byly k území přiřčleněny obce a města, které mají s územím aglomerace společná některá zásadní rozvojová témata. Pro přiřčlenění byla použita následující kritéria:

- Na svém území mají provozované **povrchové doly či výsypky**, resp. povrchové doly a výsypky s probíhající rekultivací (doly Milada, Bílina, Most, Obránců míru, Československé armády, Vršany, Jan Šverma, Nástup). Jednalo se o obce Březno, Vrskmaň, Malé Březno, Strupčice, Horní Jiřetín a Hrobčice (Radovesická výsypka).
- Na svém území mají významné **průmyslové podniky** (řádově s tisíci zaměstnanci), nebo **průmyslové zóny**. V tomto případě se jednalo o obce Světec (závod koncernu AGC) a Havraň (PZ Joseph).
- Leží na **páteřních dopravních tazích** aglomerace spojujících statutární města, tedy na silnicích I/13 (v úseku Děčín – Chomutov) a R63 a železničních tratích č. 090 (v úseku Ústí nad Labem – Děčín) a 130 (tedy na tzv. Podkrušnohorské silniční a železniční magistrále). Jednalo se o obce Rtně nad Bílinou a Želenice.

Tato kritéria byla zvolena s ohledem na zásadní společné charakteristiky území, které lze transformovat v zásadní rozvojová témata. Uvedená kritéria ze druhého kroku vymezení ÚCHA v jednom případě zahrnují výrazné regionální specifikum (těžbu hnědého uhlí) a ve dvou případech zahrnují aspekty, které jsou přímo zmíněné jako vhodné společné charakteristiky pro vymezení území ITI (dopravní tahy a průmyslové zóny, viz Manuál ITI 2014).

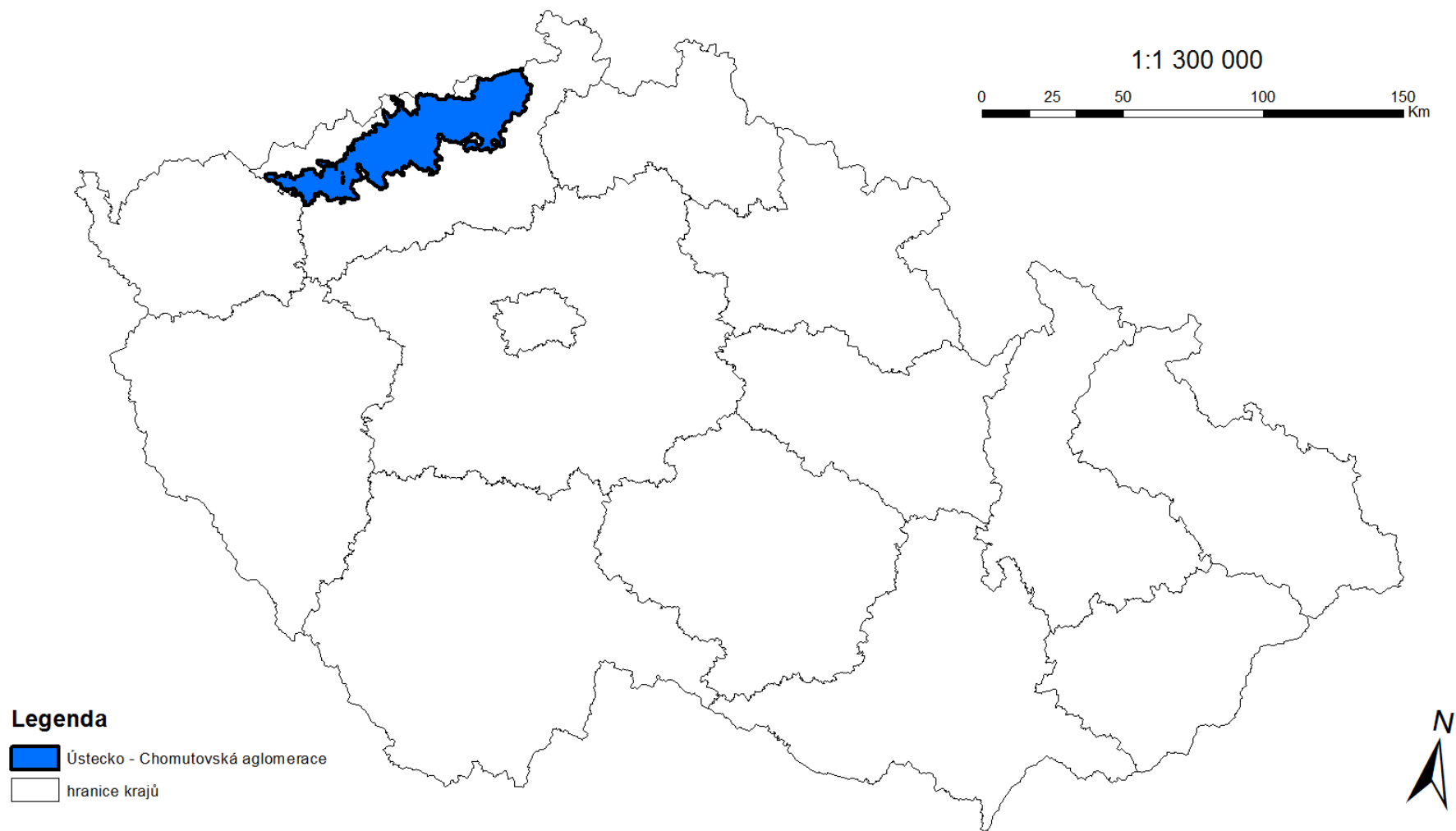
Přitom byly k území přiřazovány pouze obce, které ve výsledku tvořily s územím ÚCHA souvislý celek.

Výsledné vymezení ÚCHA zahrnuje celkem 75 obcí a měst. V souladu s principy ITI se jedná o funkční území, které je územím očekávaného dopadu intervencí ITI ÚCHA, a nikoliv o území, v jehož celém rozsahu je žádoucí realizovat projekty ITI ÚCHA.

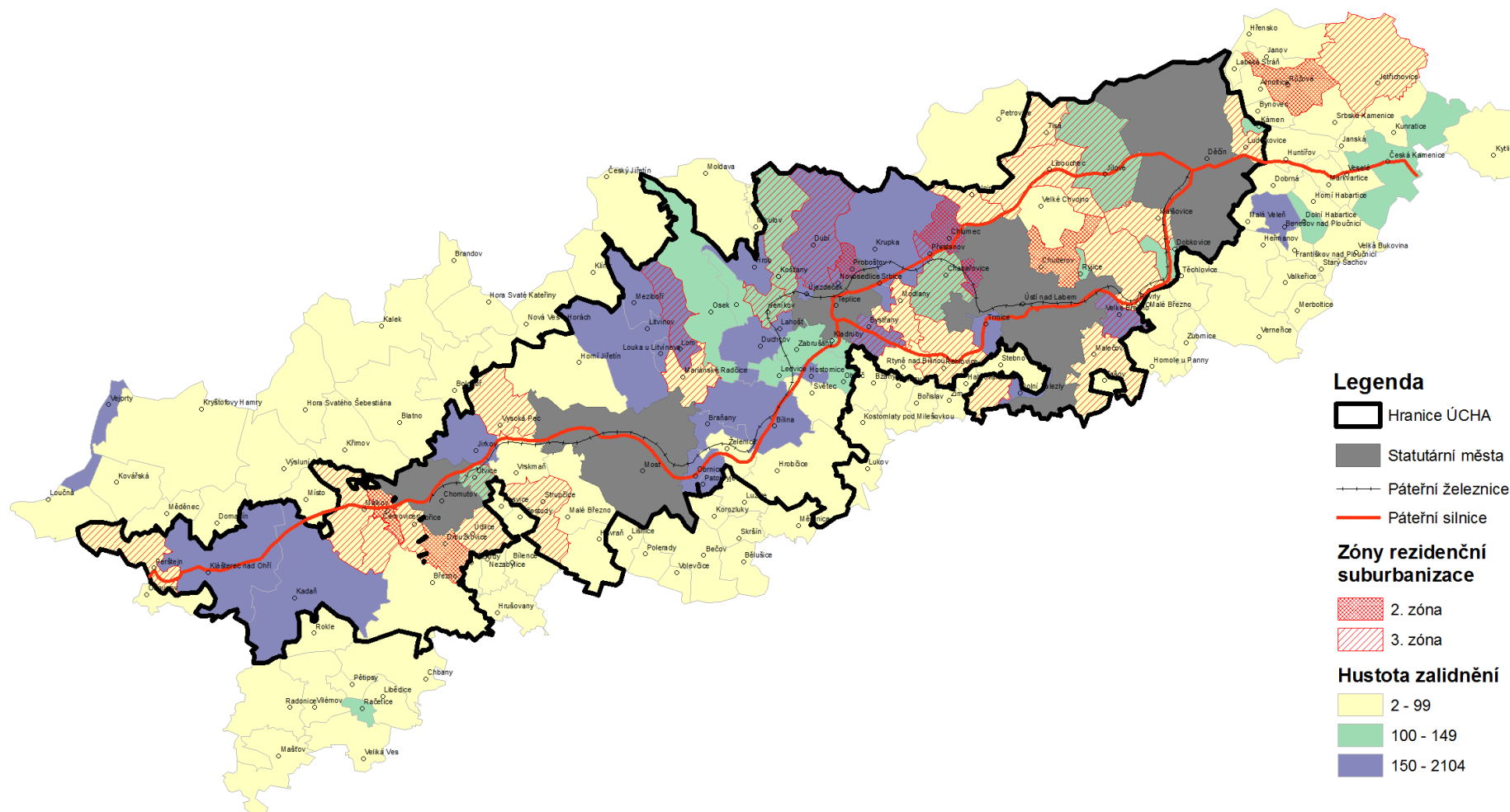
S přihlédnutím k charakteru území a administrativních hranic obcí a měst je však taková hodnota problematická, protože vede k nezařazení měst, která vykazují urbánní charakter a silnou provázanost s jádrovými městy, ale mají ve svém administrativním území rozsáhlé partie venkovské krajiny (např. Jílové, Osek a Košťany).

³ Zóny rezidenční suburbanizace byly vymezeny na základě objemu (intenzity) bytové výstavby v období 1997-2008 a podílu migrantů stěhujících se z jádrového města. Do 3. suburbánní zóny byly zařazeny obce, v nichž bylo v období 1997-2010 dokončeno minimálně 20 bytů. Do 2. suburbánní zóny byly zařazeny obce, v nichž bylo v témže období dokončeno alespoň 30 bytů a kde činila minimální intenzita roční bytové výstavby ve sledovaném období alespoň 5 bytů v přepočtu na 1000 obyvatel. Přitom muselo být mezi přistěhovalými do obce alespoň 30 % migrantů stěhujících se z jádrového města, resp. alespoň 40 % u obcí, kam směřovali migranti ze 2 jádrových měst (OUŘEDNÍČEK, M., ŠPAČKOVÁ, P., NOVÁK, J. (2013): Metodické problémy výzkumu a vymezení zón rezidenční suburbanizace v České republice. In: Ouředníček, M., Špačková, P., Novák, J. eds.: Sub urbs: krajina, sídla a lidé. Praha, Academia.).

Mapa 1: Poloha ÚCHA v rámci ČR

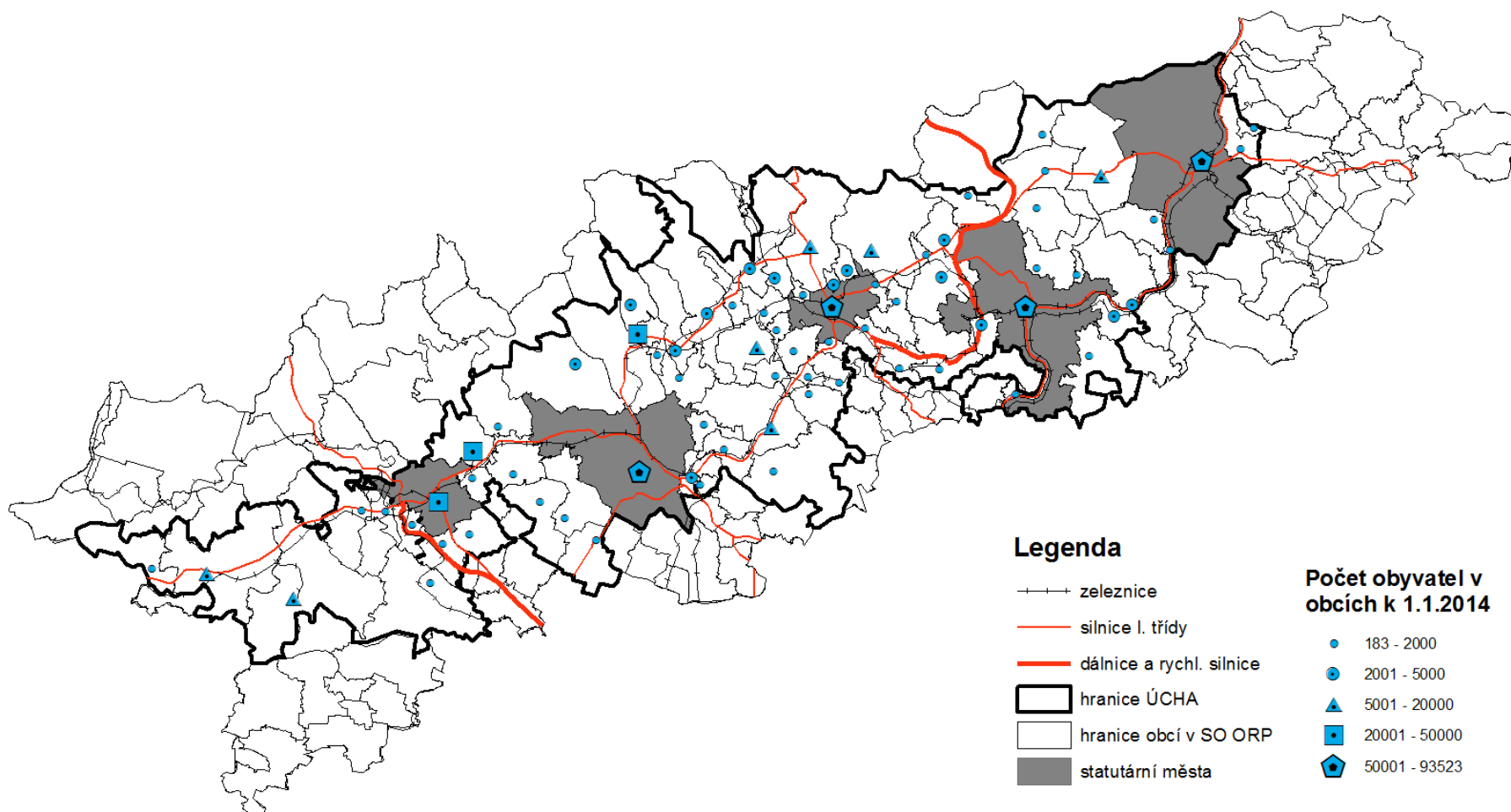

Mapa 2: Vymezení ÚCHA se zobrazením kritérií v rámci příslušných SO ORP

Zdroj dat: Špačková a kol. (2012), VDB ČSÚ (2014).

Mapa 3: Velikostní struktura obcí v ÚCHA

Zdroj dat: VDB ČSÚ (2014)

Tabulka 1: Přehled obcí v ÚCHA

Obec	SO ORP	Rozloha	Poč. obyv.	Obec	SO ORP	Rozloha	Poč. obyv.	Obec	SO ORP	Rozloha	Poč. obyv.
Bílina	<i>Bílina</i>	3521,33	16703	Kámen	<i>Děčín</i>	178,35	218	Patokryje	<i>Most</i>	262,87	435
Braňany	<i>Most</i>	612,92	1313	Kladruby	<i>Teplice</i>	287,28	343	Perštejn	<i>Kadaň</i>	6562,33	1109
Březno	<i>Chomutov</i>	4610,57	1276	Kláštorec nad Ohří	<i>Kadaň</i>	5379,95	14902	Povrly	<i>Ústí n. L.</i>	2556,83	2236
Bystřany	<i>Teplice</i>	852,15	1902	Košťany	<i>Teplice</i>	2430,03	3094	Proboštov	<i>Teplice</i>	373,61	2679
Černovice	<i>Chomutov</i>	559,25	548	Krupka	<i>Teplice</i>	4660,8	13269	Přestanov	<i>Ústí n. L.</i>	204,63	408
Děčín	<i>Děčín</i>	11770,07	50104	Lahošť	<i>Teplice</i>	302,58	603	Rtyně nad Bílinou	<i>Teplice</i>	878,61	804
Dobkovice	<i>Děčín</i>	574,51	663	Ledvice	<i>Bílina</i>	496,63	546	Ryjice	<i>Ústí n. L.</i>	159,3	183
Dolní Zálezly	<i>Ústí n. L.</i>	357,2	561	Libouchec	<i>Ústí n. L.</i>	2802,28	1781	Řehlovice	<i>Ústí n. L.</i>	2797,71	1386
Droužkovice	<i>Chomutov</i>	1068,2	780	Litvínov	<i>Litvínov</i>	4069,66	25140	Spořice	<i>Chomutov</i>	1666,41	1437
Dubí	<i>Teplice</i>	3385,47	8127	Lom	<i>Litvínov</i>	1680,21	3760	Srbice	<i>Teplice</i>	213,24	340
Duchcov	<i>Teplice</i>	1540,45	8520	Louka u Litvínova	<i>Litvínov</i>	267,72	714	Strupčice	<i>Chomutov</i>	1965,72	837
Háj u Duchcova	<i>Teplice</i>	750,89	1112	Ludvíkovice	<i>Děčín</i>	947,96	898	Světec	<i>Bílina</i>	1234,29	1006
Havraň	<i>Most</i>	1716,24	664	Malé Březno	<i>Most</i>	1908,89	500	Telnice	<i>Ústí n. L.</i>	1129,88	719
Horní Jiřetín	<i>Litvínov</i>	3985,88	2183	Malečov	<i>Ústí n. L.</i>	2368,75	792	Teplice	<i>Teplice</i>	2377,75	50024
Hostomice	<i>Bílina</i>	299,81	1245	Málkov	<i>Chomutov</i>	2189,38	765	Tisá	<i>Ústí n. L.</i>	1185,68	933
Hrob	<i>Teplice</i>	1109,12	2016	Malšovice	<i>Děčín</i>	1302,94	873	Trmice	<i>Ústí n. L.</i>	666,08	3124
Hrobčice	<i>Bílina</i>	4255,4	1063	Mariánské Radčice	<i>Litvínov</i>	1249,18	471	Údlice	<i>Chomutov</i>	1186,11	1147
Chabařovice	<i>Ústí n. L.</i>	1689,91	2522	Meziboří	<i>Litvínov</i>	1436,31	4753	Újezdeček	<i>Teplice</i>	177,43	929
Chlumeck	<i>Ústí n. L.</i>	1287,25	4472	Modlany	<i>Teplice</i>	1010,55	996	Ústí nad Labem	<i>Ústí n. L.</i>	9396,96	93523
Chomutov	<i>Chomutov</i>	2925,32	49185	Most	<i>Most</i>	8964,12	67332	Velké Březno	<i>Ústí n. L.</i>	810,75	2215
Chuderov	<i>Ústí n. L.</i>	1534,64	1005	Novosedlice	<i>Teplice</i>	143,42	2187	Velké Chvojno	<i>Ústí n. L.</i>	1713,25	837
Jeníkov	<i>Teplice</i>	773,53	910	Obrnice	<i>Most</i>	746,5	2274	Vrskmaň	<i>Chomutov</i>	1497,68	270
Jílové	<i>Děčín</i>	3656,38	5106	Ohníč	<i>Bílina</i>	707,75	765	Vysoká Pec	<i>Chomutov</i>	1957,2	1017
Jirkov	<i>Chomutov</i>	1712,77	20029	Osek	<i>Teplice</i>	4236,87	4836	Zabrušany	<i>Teplice</i>	925,55	1108
Kadaň	<i>Kadaň</i>	6562,33	17923	Otvice	<i>Chomutov</i>	531,36	651	Želenice	<i>Most</i>	975,43	476

Zdroj dat: ČSÚ (2014a), VDB ČSÚ (2014)

Pozn.: Rozloha je uvedena v hektarech. Počet obyvatel je uveden k 1. 1. 2014.

Tabulka 2: Sídlní struktura ÚCHA

Území	Počet obyvatel k 1. 1. 2014	Rozloha (ha)	Hustota zalidnění
Ústecký kraj	825120	533456	154,7
Celkem ÚCHA	521577	154286	338,1
podíl ÚCHA na ÚK (v %)	63,2	28,9	
Děčín	50104	11770	425,7
Chomutov	49185	2925	1681,4
Most	67332	8964	751,1
Teplice	50024	2378	2103,8
Ústí nad Labem	93523	9397	995,2
Statutární města celkem	310168	35434	875,3
Litvínov	25140	4070	617,7
Ostatní obce	186269	149272	124,8
z toho:			
města 5000+	104 579	30419	343,8
obce 2000 - 5000	42 351	23153	182,9
obce do 2000	39 339	95699	41,1

Zdroj dat: ČSÚ (2014a), VDB ČSÚ (2014).

Sídlní struktura ÚCHA je tvořena pěti jádrovými (statutárními) městy, s populací 49 tis. obyvatel a více, dále sekundárními centry (Litvínov, Jirkov) s populací nad 20 tis. obyvatel, 7 městy s počtem obyvatel v rozmezí od 5 do 20 tis. obyvatel, 14 městy a obcemi s počtem obyvatel od 2 do 5 tis. a 47 obcemi a městy s méně než 2000 obyvatel. Území je tedy charakteristické velmi vysokou koncentrací měst a lidnatých obcí, což je jednak důsledkem dlouhodobého sepětí území s průmyslem, jakožto odvětvím, které vyžadovalo soustředění velkého množství pracovních sil na malém prostoru, dále těžby hnědého uhlí, která vedla k přesídlování obyvatelstva především venkovských obcí do měst, dezintegrace obcí po r. 1991, v jejímž rámci vzniklo velké množství nových obcí a měst, které byly původně lidnatými městskými částmi jádrových měst (což je zřejmé zejména na Teplicku) i socialistické sídelní politiky, která vedla k cílenému rozvoji střediskových měst a obcí. V posledních přibližně 15 letech také roste počet obyvatel sídel v zázemí velkých měst v důsledku procesu suburbanizace.

Území ÚCHA má rozlohu 1542,9 km² (tedy přibližně 28,9 % rozlohy Ústeckého kraje) a k 1. 1. 2014 zde žilo 521 577 obyvatel (neboli 63,2 % obyvatel Ústeckého kraje). Většina (cca 59,5 %) obyvatel žije v pěti největších (statutárních) městech. Celé území vykazuje poměrně vysokou hustotu zalidnění, údaje o hustotě zalidnění jsou však zkreslené charakterem administrativního vymezení území obcí a měst, z nichž mnohá zahrnují rozsáhlé partie venkovského charakteru ve vrcholových partiích Krušných hor, Českého Středohoří a dále rozsáhlé neobydlené areály stávajících i rekultivovaných dolů. ÚCHA představuje z funkčního hlediska jádrovou zónu Ústeckého kraje a nachází se zde 6 nejlidnatějších měst kraje (včetně všech statutárních měst).

1.1.2 Poloha, členění a historie území ITI Ústecko-Chomutovské aglomerace

Ústecko-Chomutovská aglomerace je jednou ze 7 aglomerací ČR, kde bude v programovém období 2014-2020 implementována integrovaná územní investice (ITI). ÚCHA je po Pražské aglomeraci nejlidnatější aglomerací Čech a je tradičním energetickým centrem ČR⁴.

Dle Politiky územního rozvoje ČR 2008 tvoří jádrovou část ÚCHA rozvojová oblast republikového významu (RB 6 Rozvojová oblast Ústí nad Labem) a prochází jí dvě významné rozvojové osy (OS 2 Praha – Ústí nad Labem – Drážďany a OS 7 Ústí nad Labem – Chomutov – Karlovy Vary – Cheb – Norimberk). Dále je v rámci zájmového území definována Specifická oblast Mostecko (SOB 5) a okrajově Specifická oblast Krušné hory (SOB 6). Zatímco rozvojové oblasti jsou zpravidla totožné s dopravními koridory národního až mezinárodního významu, a jedná se tak o území, která jsou přirozeně exponovaná vůči rozvoji řady funkcí, specifické oblasti představují oblasti se zvláštními rozvojovými potřebami. Z hlediska územního plánování jsou na tyto oblasti a osy kladeny specifické požadavky.

Výše zmíněné rozvojové osy zhmotňují nejdůležitější vnější vazby ÚCHA na důležitá nadřazená centra, resp. přirozené oblasti ekonomické spolupráce (Praha, Drážďany, Karlovarský kraj).

V kontextu ČR je ÚCHA unikátním polycentrickým sídelním systémem sdruženým podél osy tvořené pěti relativně rovnocennými jádry (statutárními městy), mezi nimiž je sice nejvýznamnějším centrem krajské město Ústí nad Labem, které má ale kromě několika funkcí (univerzitní, administrativní) relativně obdobný význam jako ostatní čtyři statutární města v aglomeraci. Tato primární centra, která mají význam především jako pracovní, obslužná a administrativní centra, jsou doplněna regionálními centry druhého řádu, která mají některé funkce na srovnatelné měřítkové úrovni jako nadřazená města (zejména funkce pracovního centra) a dále kumulují více funkcí mikroregionálního významu (obslužná, administrativní). Mezi tato regionální centra druhého řádu patří především ostatní města se statutem ORP, na jejichž území tradičně sídlí významné průmyslové provozy (Litvínov, Kadaň, Bílina). Díky rozvoji průmyslových zón „na zelené louce“ se také v posledních přibližně 15 letech stala pracovními centry mikroregionálního významu města Klášterec nad Ohří a Krupka (i když zde přetrvává záporné saldo dojížděky).

Agglomerace je historicky spjata s těžbou hnědého uhlí a za její urbanizační osu můžeme považovat především Mosteckou pánev (resp. Severočeský hnědouhelný revír) a částečně pak řeku Labe. Počátky průmyslové těžby hnědého uhlí v polovině XIX. století spojené s výstavbou železnice, která usnadnila odbyt vytěženého uhlí, vedly k nebývalému rozvoji osídlení v aglomeraci. Na zdejší produkci hnědého uhlí navázala další tradiční odvětví, zejména pak chemický, hutnický a sklářský průmysl, která doplnila již dříve rozvinutý textilní průmysl. V důsledku elektrifikace nabývala v první polovině XX. století na významu také výroba elektrické energie z hnědého uhlí, která však měla spíše regionální význam.

⁴ Zdroje v Ústeckém kraji mají přibližně 25% podíl na celkové produkci elektrické energie v ČR. Z této produkce připadá valná většina na zdroje lokalizované v ÚCHA. Doly sídlící v ÚCHA produkují přibližně 85 % hnědého uhlí vytěženého v ČR.

Zásadní změny přinesla 40. a 50. léta XX. století, kdy došlo nejprve k odsunu původního obyvatelstva, a posléze k zahájení masivního řízeného rozvoje aglomerace v souvislosti se socialistickou industrializací a urbanizací. V těžbě uhlí došlo k postupné zásadní změně preferovaných výrobních postupů, kdy byla těžba v hlubinných dolech nahrazena těžbou v povrchových dolech, která sice umožnila plošné vytěžení slojí, ale obnášela nebývalou devastaci krajiny spojenou s bouráním původních sídel, likvidací původní krajiny a rapidními změnami reliéfu pánevní oblasti spojenými s přemísťováním obrovského množství materiálu z nadloží slojí. Tento postup sice vedl ke zvyšování produkce uhlí, ale jen za cenu obrovských škod na kulturních, přírodních a produkčních hodnotách dotčeného území. V energetickém průmyslu byly v důsledku přechodu od regionálních systémů výroby a zásobování elektrickou energií na velké zdroje s dálkovou distribuční sítí vybudovány velké uhelné elektrárny, které z území ÚCHA zásobovaly velkou část Česka. Rapidním rozvojem spojeným zejména s růstem produkce prošla také další významná regionální odvětví – zejména pak chemický průmysl.

K umožnění rapidního rozvoje výkonů místního průmyslu bylo do území cíleně stěhováno velké množství pracovních sil, mezi nimiž převažovali pracovníci s nízkou kvalifikací. K uspokojení jejich potřeb a potřeb obyvatel obcí a měst bouraných v souvislosti s těžbou hnědého uhlí i zvýšení obytného standardu byla budována rozsáhlá sídliště v cíleně rozvíjených regionálních centrech. V souvislosti s masivním rozvojem průmyslu i investiční a obytnou výstavbou byly v území budovány kapacitní a rozsáhlé sítě dopravní a technické infrastruktury.

Odvrácenou stranou masivního rozvoje území v socialistické éře byla devastace životního prostředí v důsledku těžby hnědého uhlí a používání nešetrných výrobních postupů a technologií v průmyslu, projevující se zejména vznikem rozsáhlých areálů devastovaných těžbou hnědého uhlí, mimořádně zhoršenou kvalitou ovzduší, velmi silným znečištěním vodních toků, rapidním úbytkem disponibilní kvalitní půdy, kontaminací půdy a vod toxickými látkami ve výrobních areálech a jejich okolí, mimořádným zatížením ekosystémů (projevujícím se např. odumíráním lesních porostů v Krušných horách) a přímým ohrožením zdraví obyvatel aglomerace. V sociální oblasti je negativní stránkou rozvoje socialistické éry nízká zakořeněnost obyvatel v regionu, velmi vysoká koncentrace obyvatel s nízkou kvalifikací a mimořádná koncentrace romského etnika a v důsledku i nízká sociální soudružnost obyvatelstva aglomerace. Z hlediska urbanismu patří mezi negativní důsledky devastace sídel v důsledku těžby, devastace historických jader měst (zejména těch, která prodělala asanaci, nebo byla určena k asanaci) a existence mimořádně rozsáhlých, měřítkově i parametry nevyhovujících socialistických, zejména pak panelových sídlišť, s limitovanou životností technologií, která neodpovídají dnešním představám o kvalitním bydlení. V ekonomické oblasti byla negativním produktem existence podniků a celých odvětví, s vysokou přezaměstnaností, nízkou produktivitou práce, zastaralými výrobními technologiemi, nízkou kvalitou produktů, vysokou materiálovou, a energetickou náročností a mimořádnou nešetrností vůči životnímu prostředí, které nejsou v podmínkách tržního hospodářství a globalizace konkurenceschopné. Mezi pozitivní dědictví socialistické éry v ÚCHA naopak mj. patří nadstandardně rozvinutá dopravní a technická infrastruktura a poměrně solidní úroveň občanské vybavenosti.

Výše zmíněné aspekty sehrály důležitou úlohu v postsocialistické transformaci území. Při ní došlo v důsledku strukturálních změn **ekonomiky** k rapidnímu útlumu produkce a zejména zaměstnanosti u tradičních ekonomických odvětví regionu, vysokému růstu nezaměstnanosti v území (místy až na nejvyšší hodnoty v rámci ČR) a rozvoji perspektivních a nových ekonomických odvětví (které však

zatím nemají potenciál ke stabilizaci situace na regionálním trhu práce). V **environmentální** oblasti došlo ke značnému zlepšení stavu životního prostředí (mj. i v důsledku útlumu těžby a pokroku v rekultivacích) a prakticky všech jeho dílčích složek, i k sanaci množství starých zátěží. V **sociální** oblasti však v souvislosti s nepříznivou situací na trhu práce pokračovalo zaostávání území z hlediska kvality lidských zdrojů, i v důsledku změn sociální a bytové politiky pokračovalo konfliktní soužití majoritní populace s romským etnikem, jehož sociální status v důsledku ztráty pracovních příležitostí klesal. **Sídelní** struktura zájmového území zažila rapidní proměny spojené s revitalizací a gentrifikací historických jader měst, suburbanizací, úpadkem řady socialistických sídlišť i méně výhodně situovaných částí měst z industriální epochy a byla zatížena vznikem mimořádného množství často velmi plošně rozsáhlých brownfieldů.

Řada nepříznivých rozvojových faktorů spojených s dědictvím socialistické éry a postsocialistickou transformací v území přetrvává a představuje zásadní rozvojovou výzvu i pro začínající programovací období fondů EU 2014-2020. V této souvislosti lze konstatovat, že absorpční kapacita území ÚCHA v období 2014-2020 bude z věcného hlediska velmi vysoká. V programovém období 2007 – 2013 byla na území ÚCHA realizována řada rozvojových opatření ve formě individuálních projektů a ve městech Děčín, Ústí nad Labem, Most a Chomutov také prostřednictvím integrovaných plánů rozvoje měst (IPRM) v Regionálním operačním programu Severozápad a v Integrovaném operačním programu. Je potřeba na nastartovaný rozvoj navázat, aktivity vzájemně integrovat a prostřednictvím synergických vazeb zintenzivnit, a celé území tak řešit systematicky.

1.1.3 Dojíždka a vyjíždka

Dojíždka do škol a zaměstnání je významným faktorem vyjadřujícím intenzitu funkčních vazeb v rámci regionu.

Saldo dojíždky poukazuje na význam sledovaných měst, resp. obecný význam velikostních kategorií měst a obcí jako pracovních a obslužných center, resp. zázemí závislém na centrech. Zatímco bylo u všech statutárních měst zaznamenáno kladné saldo dojíždky do škol (tedy více školáků a studentů sem dojíždí, než vyjíždí), u Mostu a Děčína bylo zaznamenáno záporné saldo dojíždky do zaměstnání. V případě Mostu souvisí záporné saldo dojíždky do zaměstnání jednak s polohou významných zaměstnavatelů navázaných na pracovní sílu bydlící v Mostě za hranicemi města (Unipetrol Litvínov, doly) a tradičním významem města Mostu jako „hornického sídliště“, jednak s dlouhodobě nepříznivou situací na trhu práce v Mostě a okolí. V případě Děčína může záporné saldo dojíždky souviset s absencí významné průmyslové zóny (pro jejíž lokalizaci nejsou ve městě příznivé podmínky), jejíž rozvoj by umožnil nahrazení výpadku zaměstnanosti vzniklého útlumem tradičních odvětví. Statutární města jsou tradičními centry vzdělanosti zájmového území, kde se koncentruje nabídka studijních příležitostí, která je využívána žáky a studenty ze zázemí těchto měst.

U všech ostatních velikostních kategorií obcí bylo zaznamenáno záporné saldo dojíždky do škol i zaměstnání. I v těchto velikostních kategoriích se však nacházejí obce a města, kde bylo naopak kladné saldo dojíždky.

Tabulka 3: Dojíždka a vyjíždka do škol a zaměstnání

	Dojíždějící			Vyjíždějící			Saldo dojíždky		
	celkem	do škol	do práce	celkem	do škol	do práce	celkem	do škol	do práce
Celkem ITI ÚCHA	58 191	15 428	42 763	60 369	14 446	45 923	-2 178	982	-3 160
Děčín	3 933	1 231	2 702	3 725	972	2 753	208	259	-51
Chomutov	5 751	1 498	4 253	4 597	1 100	3 497	1 154	398	756
Most	5 995	1 773	4 222	5 912	1 272	4 640	83	501	-418
Teplice	6 874	1 781	5 093	5 422	1 141	4 281	1 452	640	812
Ústí nad Labem	13 668	6 114	7 554	5 358	1 228	4 130	8 310	4 886	3 424
Statutární města	36 221	12 397	23 824	25 014	5 713	19 301	11 207	6 684	4 523
Litvínov	3 514	593	2 921	2 882	694	2 188	632	-101	733
Ostatní obce	18 456	2 438	16 018	32 473	8 039	24 434	-14 017	-5 601	-8 416
z toho:									
města 5000+	9 920	1 349	8 571	14 871	3 517	11 354	-4 951	-2 168	-2 783
obce 2000 - 5000	4 154	580	3 574	8 610	1 999	6 611	-4 456	-1 419	-3 037
obce do 2000	4 381	509	3 873	8 992	2 523	6 469	-4 611	-2 014	-2 596

Zdroj dat: SLDB (2011)

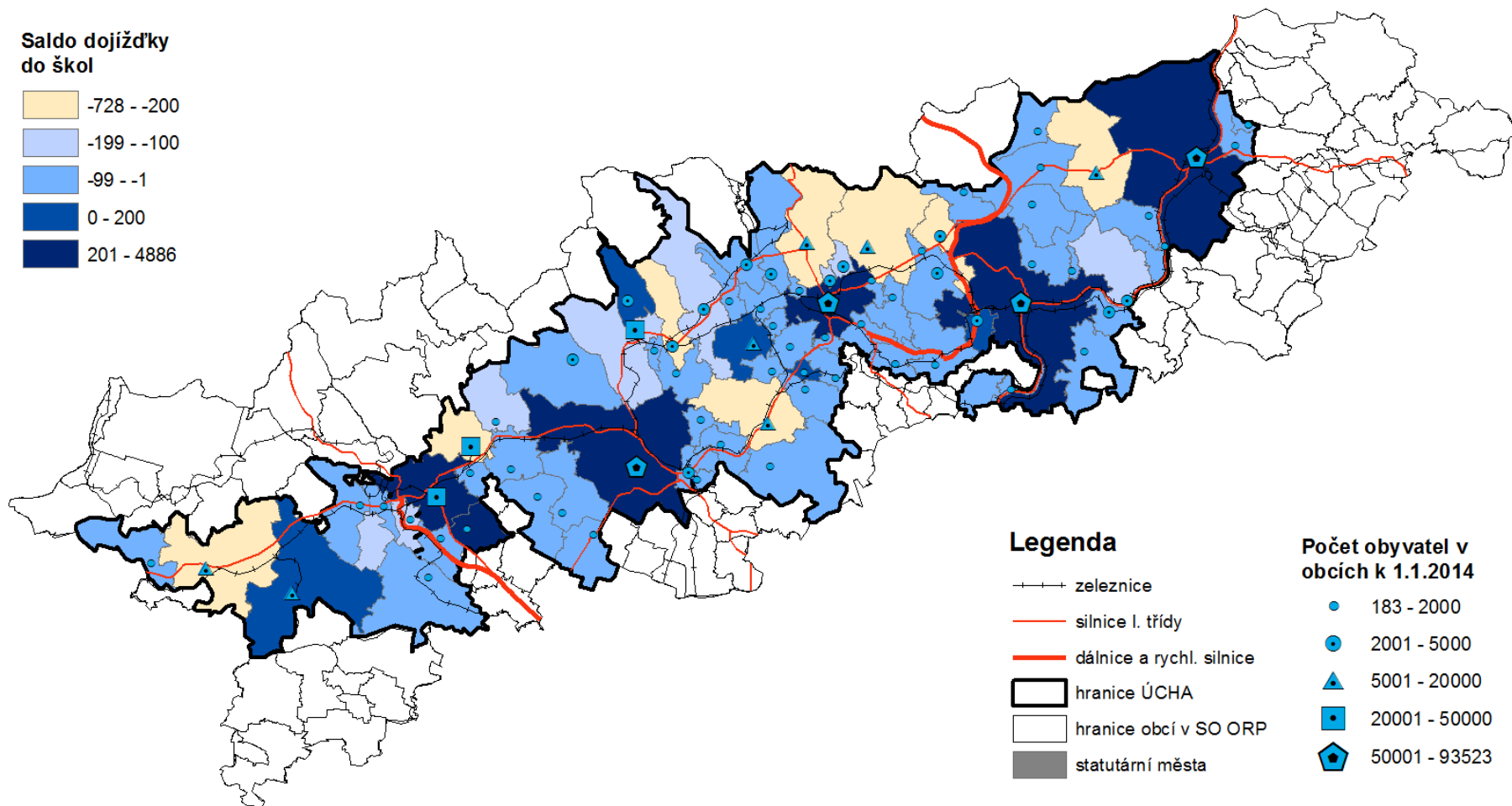
Pozn.: V tabulce jsou uvedeny údaje o celkové meziobecní dojíždce a vyjíždce ve sledovaných územních celcích. Údaje za větší územní celky (statutární města celkem, ostatní obce celkem, ITI ÚCHA celkem) zahrnují jak dojíždku a vyjíždku v rámci sledovaného územního celku, tak do a ze sledovaného územního celku.

Přesnější představu o dojíždce a vyjíždce v území poskytuje kartografické vyjádření. Z kartogramu zobrazujícího saldo dojíždky do škol (Mapa 4) jsou kromě výše zmíněných statutárních měst jakožto primárních středisek vzdělávání zájmového území zřejmá též sekundární střediska vzdělávání, tedy města a obce, která sice neoplývají širokou nabídkou vzdělávacích příležitostí, ale kam více žáků dojíždí, než odtud vyjíždí. Jedná se o Kadaň, Údlice, Meziboří, Duchcov, Hostomice a Trmice, tedy jak o města, kde k vydatné dojíždce do škol přispívá existence institucí sekundárního vzdělávání, tak dojíždka do základních škol z okolních obcí, které ZŠ nemají, nebo mají pouze ZŠ s 1. stupněm. Na první pohled je překvapivé záporné saldo dojíždky do škol u populačně větších měst ze zázemí statutárních měst (např. u Litvínova, Jirkova, Klášterce nad Ohří, Bíliny a Krupky). To může souviset jednak s tradičním soustředěním vzdělávacích kapacit v nadřazených centrech, jednak s přetrvávající funkcí některých z těchto měst jako sídliště statutárních měst (Jirkov, Krupka), resp. převážně monofunkčních sídliště pro pracovní sílu v dolech a velkých průmyslových podnicích, spíše než polyfunkčních mikroregionálních center (Litvínov, Bílina). U měst v zázemí statutárních měst je příčinou výrazně záporného salda dojíždky do škol také malá (nebo žádná) nabídka sekundárního vzdělávání, která je (vedle vyjíždějících vysokoškolských studentů) příčinou poměrně početného proudu vyjíždky středoškolských studentů, zatímco význam těchto měst jako center primárního vzdělávání není takový, aby počty žáků dojíždějících do ZŠ kompenzovaly vyjíždku do SŠ. V neposlední řadě je nutné zmínit, že parametry dojíždky do škol determinuje charakter aglomerace, která je tvořená velkým množstvím poměrně lidnatých měst, jejichž obslužný význam je limitován blízkostí nadřazených center. Přirozeně záporné saldo dojíždky do škol je u menších měst a obcí, kde je nabídka vzdělávání omezená, nebo žádná.

Dojíždka do zaměstnání vykazuje na první pohled mírně odlišné prostorové atributy (viz Mapa 5). Kromě výše zmíněného nižšího významu Mostu a Děčína jako pracovních center, spojeného se záporným saldem dojíždky do těchto měst je na první pohled zjevná funkce některých menších měst a obcí jako významných pracovních center. To se týká Kadaně, Litvínova, Bíliny a Trmic, kam dojíždí o 500 více pracujících, než odtud vyjíždí. Jedná se o tradiční pracovní centra, kde sídlí významné průmyslové provozy, význam některých z nich však vzrostl i díky rozvoji místních průmyslových zón (zejména Kadaně a Trmic). Lokalizace významných zaměstnavatelů se projevuje kladným saldem dojíždky do zaměstnání u mnoha dalších měst a obcí (Březno, Otvice, Vrskmaň, Havraň, Obrnice, Louka u Litvínova, Ledvice, Srbice, Rtně nad Bílinou, Ryjice). Jedná se o obce, kde je větší množství pracovních příležitostí v souvislosti s těžbou hnědého uhlí (Březno, Vrskmaň), kde sídlí průmyslové či komerční zóny navázané na sousedící velká města (Otvice, Havraň, Louka u Litvínova, Srbice), kde tradičně sídlí významné průmyslové podniky (Ledvice, Rtně nad Bílinou) či významná zařízení veřejných služeb (Ryjice). Výrazně záporné saldo dojíždky do zaměstnání bylo podobně jako u dojíždky do škol zaznamenáno u některých lidnatých měst, a to u měst, kde přetrvává funkce sídliště, resp. satelitního města statutárních měst (Jirkov, Krupka), i u měst, které jsou v zázemí významnějších pracovních center (např. Klášterec nad Ohří). O významu historické role těchto měst vypovídá skutečnost, že zde přetrvává závislost na nadřazených pracovních centrech navzdory úspěšnému rozvoji místních průmyslových zón (a to zejména u Klášterce nad Ohří a Krupky). Dále bylo zaznamenáno výrazné záporné saldo také u menších měst, která jsou tradičními satelitními městy nadřazených center (Meziboří, Chlumeck, Jílové), resp. hornickými sídlišti (Lom, Osek). Méně výrazné záporné saldo bylo zaznamenáno zejména u méně lidnatých obcí, kde přirozeně není mnoho pracovních příležitostí.

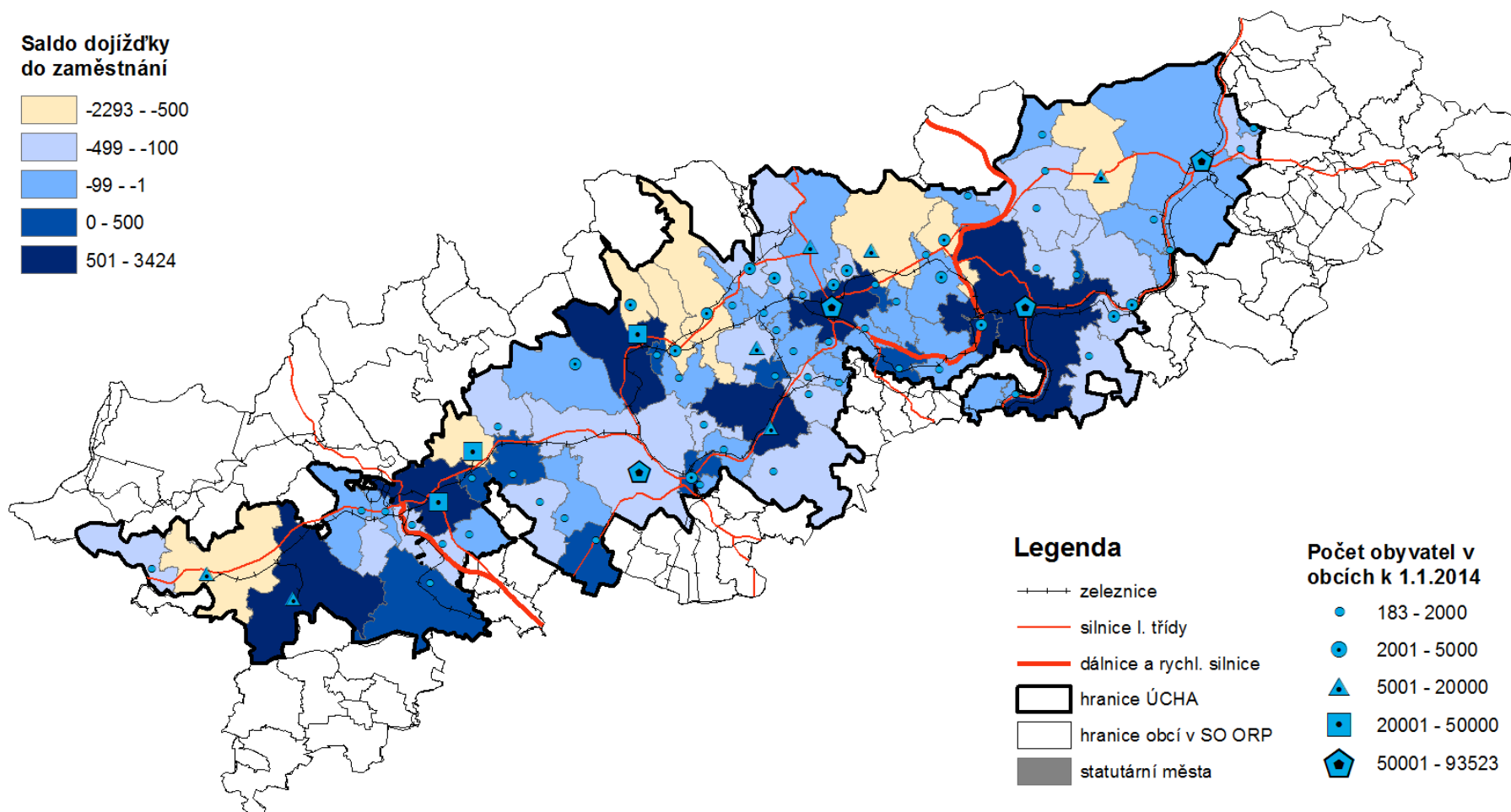
O pracovní závislosti měst a obcí v regionu na statutárních městech vypovídá vyjádření podílu ekonomicky aktivních obyvatel (EAO) vyjíždějících do statutárních měst (Mapa 6). Zde jsou patrné tři obecné tendence: (1) nejvyšší závislost vykazují města a obce situovaná v nejbližším zázemí jádrových (statutárních) měst, (2) vzhledem ke vzájemné blízkosti statutárních měst se jejich pracovní zázemí v mezilehlém území překrývá (u většího množství obcí byly zaznamenány významné proudy vyjíždky do dvou statutárních měst) a (3) v aglomeraci jsou zjevné pracovní regiony dalších pracovních center. Odlišná situace je pouze u Mostu, který vzhledem k absenci významných průmyslových podniků i dlouhodobě nepříznivé situaci na trhu práce má zjevně méně rozsáhlý pracovní region (resp. méně okolních obcí a měst vykazuje vysokou pracovní závislost na Mostu). Celé severní a východní zázemí Mostu je totiž pracovním regionem Litvínova, resp. Bíliny, tedy měst, kde sídlí významní zaměstnavatelé. Kromě těchto významných sekundárních pracovních center je také evidentní pracovní autonomie Kadaňska, resp. Klášterecka, kde je význam pracovní vyjíždky do Chomutova jen velmi malý. Při důkladnějším studiu hlavních směrů pracovní vyjíždky by bylo v zájmovém území možné zaznamenat také vliv Prahy a některých významných pracovních center v okolních regionech.

Mapa 4: Saldo dojížd'ky do škol v obcích ÚCHA

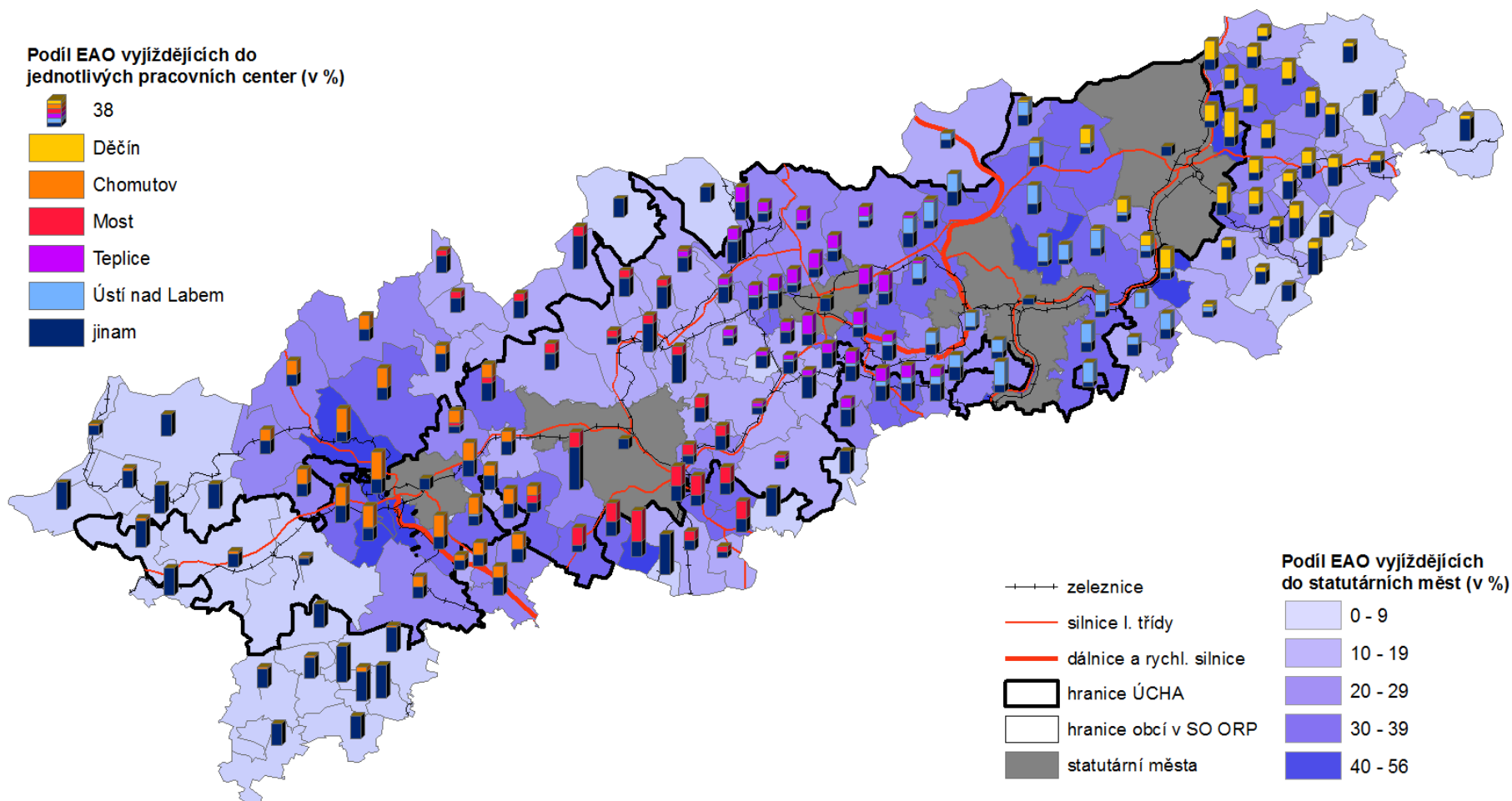
Zdroj dat: SLDB 2011, VDB ČSÚ (2014)

Mapa 5: Saldo dojížd'ky do zaměstnání v obcích ÚCHA

Zdroj dat: SLDB 2011, VDB ČSÚ (2014)

Mapa 6: Vyjíždka do zaměstnání z obcí v příslušných SO ORP do statutárních měst

Zdroj dat: SLDB 2011

1.1.4 Shrnutí

- Území Ústecko-Chomutovské aglomerace se vyznačuje polycentrickým charakterem s pěti relativně rovnocennými jádry (mezi nimiž pouze v některých funkcích dominuje krajské město Ústí nad Labem) a velkým počtem relativně lidnatých měst (která místy plní funkci sekundárních center).
- Ústecko-Chomutovská aglomerace je významnou a po Pražské aglomeraci nejlidnatější aglomerací Čech a je tradičním energetickým centrem ČR. Aglomerací prochází dvě rozvojové osy republikového významu a nachází se zde rozvojová oblast Ústí nad Labem i území se specifickými rozvojovými potřebami (Mostecko). Vnější vazby s rozvojovým potenciálem má aglomerace s nadřazenými centry (Praha, Drážďany) a Karlovarským krajem.
- Území ÚCHA je dlouhodobě postižené důsledky strukturálních změn ekonomiky a nepříznivým historickým dědictvím v podobě snížené kvality životního prostředí, nepříznivé vzdělanostní a sociální struktury obyvatel, nevyhovující urbanistické struktury sídel i přetrvávající závislosti na materiállově, energeticky a environmentálně náročných odvětvích a odvětvích závislých na docházejících zásobách hnědého uhlí.
- Funkční vazby sídel v aglomeraci vyjádřené dojížděnkou do škol a zaměstnání poukazují na polycentrický charakter území a funkční závislost nejen řady menších obcí a měst na jádrových městech aglomerace, ale i poměrně lidnatých měst, u nichž přetrvává role satelitních měst nadřazených jádrových měst (např. Jirkov a Krupka).
- Statutární města plní funkci primárních středisek vzdělávání, kam směřují silné proudy dojížděky do škol. Vzhledem k charakteru aglomerace je potlačena funkce ostatních větších měst jako středisek vzdělávání.
- Dojížděka do zaměstnání je územně diverzifikovaná. Vedle většiny statutárních měst jsou významnými pracovními centry z hlediska salda dojížděky do zaměstnání také města Litvínov, Kadaň, Bílina a Trmice. Kladné saldo dojížděky do zaměstnání vykazala také řada menších měst a obcí, naopak záporné Most a Děčín.
- Statutární města mají značný význam jako pracovní centra zejména pro obce a města v nejbližším okolí, přičemž se jejich pracovní regiony v mezilehlém území částečně překrývají. Další významná pracovní centra v ÚCHA s relativně většími pracovními regiony jsou Kadaň, Klášterec nad Ohří, Litvínov a Bílina.

1.2 Obyvatelstvo

Předmětem této kapitoly je seznámení se základními populačními charakteristikami území ÚCHA. Přitom je sledován jak aktuální stav, tak vývojové tendence populačních charakteristik. Mezi sledovanými charakteristikami je stav obyvatelstva, pohyb obyvatelstva (přirozená měna obyvatelstva a migrace), věková, vzdělanostní struktura. Vybrané údaje jsou sledovány na různých územních úrovních, kromě srovnání s referenčními územími (ČR, Ústecký kraj) je samotné území ÚCHA členěno na velikostní kategorie obcí a měst a údaje jsou zpravidla sledovány i na úrovni samotných obcí. V kapitole jsou využita zejména data pocházející z Veřejné databáze ČSÚ, SLDB 2011 a Databáze demografických údajů za obce ČR.

1.2.1 Vývoj počtu a pohybu obyvatel

Celkový počet obyvatel Ústecko – Chomutovské aglomerace v období 1991 – 2013 s menšími výkyvy klesal. Ve sledovaném období zde byl zaznamenán pokles o 9739 obyvatel. Pokles připadal zejména na statutární města a město Litvínov, všechny ostatní velikostní skupiny měst a obcí v ÚCHA naopak ve sledovaném období zaznamenaly přírůstek počtu obyvatel. Největší pokles byl zaznamenán v Ústí nad Labem, tedy největším městě.

Tabulka 4: Vývoj počtu obyvatel v Ústecko – Chomutovské aglomeraci v období 1991 – 2013

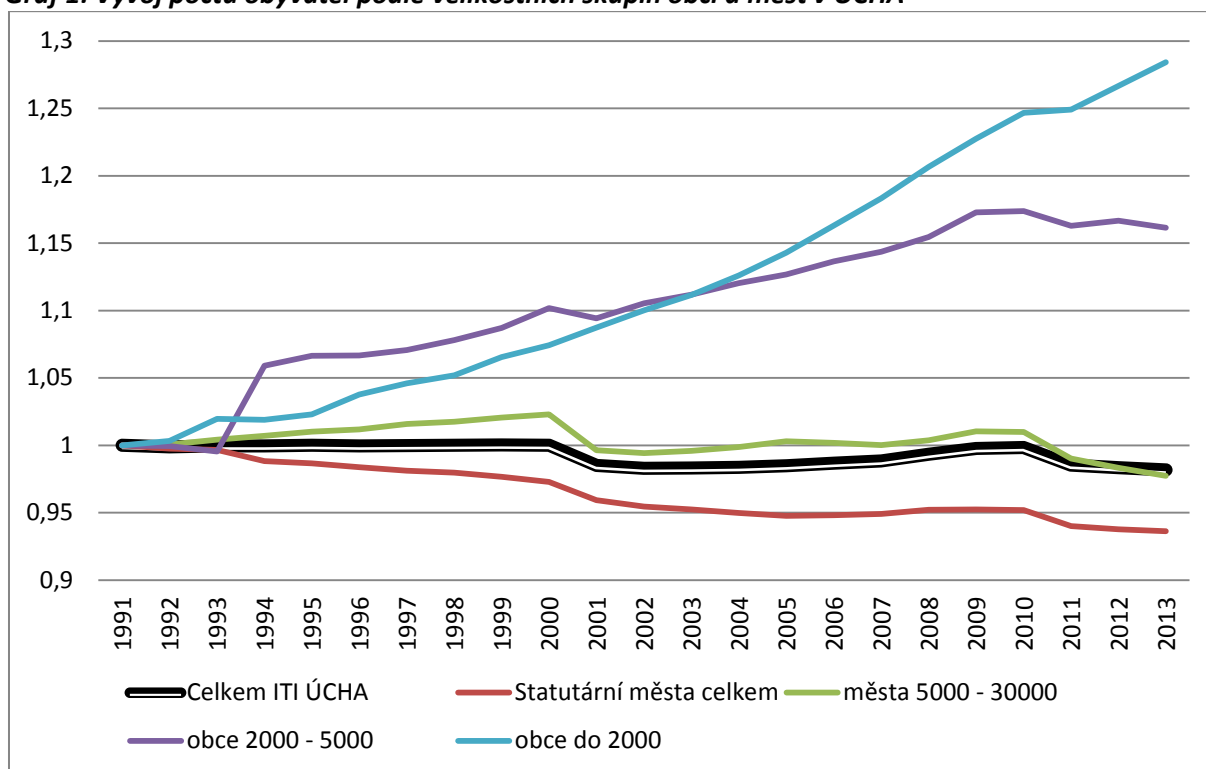
	1991	1996	2001	2006	2011	2013	2013-1991
Celkem ITI ÚCHA	531 758	531 502	523 780	524 679	524 001	522 019	-9 739
Děčín	55 155	53 938	52 572	51 875	50 613	50 289	-4 866
Chomutov	53 231	52 098	51 083	50 027	49 650	49 187	-4 044
Most	70 706	70 874	68 347	67 805	66 730	67 490	-3 216
Teplice	53 136	52 753	51 107	51 010	50 463	50 330	-2 806
Ústí nad Labem	100 003	97 164	95 565	94 298	94 853	93 747	-6 256
Statutární města celkem	332 231	326 827	318 674	315 015	312 309	311 043	-21 188
Litvínov	29 166	28 622	27 414	27 056	26 284	25 406	-3 760
Ostatní obce	170 361	176 053	177 692	182 608	185 408	185 570	15 209
z toho:							
města 5000+	103 660	105 783	104 917	105 999	105 252	104 407	747
obce 2000 - 5000	36 584	39 021	40 028	41 579	42 541	42 489	5 905
obce do 2000	30 117	31 249	32 747	35 030	37 615	38 674	8 557

Zdroj: ČSÚ (2014b)

Při porovnání přírůstku, resp. úbytku počtu obyvatel v jednotlivých velikostních skupinách měst a obcí oproti roku 1991 je zjevný dynamický růst lidnatosti populačně nejmenších obcí, ve kterých mezi sledovanými skupinami žilo nejméně obyvatel (28 % v období 1991-2013). Poměrně výrazný rozvoj zaznamenala také města a obce do 5000 obyvatel (o cca 16 %), kde už však byly zaznamenány určité meziroční výkyvy. Skokový nárůst počtu obyvatel v této skupině souvisel s odtržením Trmic od Ústí nad Labem. V této velikostní skupině měst a obcí byl již zaznamenán pokles, resp. stagnace růstu počtu obyvatel po r. 2010. Zjevné výkyvy v meziroční změně počtu obyvatel a to u všech velikostních

skupin kromě nejmenších obcí byly zaznamenány v letech 2001 a 2011, kdy byl v rámci populačních cenů zjištěn skutečný stav počtu obyvatel v zájmovém území a došlo tak k revizi nadhodnocené průběžné evidence⁵. U středně velkých měst aglomerace (vč. Litvínova) byl až do r. 2000 zaznamenán průběžný růst počtu obyvatel, který však vzhledem ke zjevné revizi po SLDB 2001 nemusel zcela vypovídat o reálném vývoji populace. Následovalo desetiletí stagnace, resp. mírného přírůstku revidovaného po SLDB 2011. Od r. 2011 zde však dochází ke zjevnému poklesu počtu obyvatel. U statutárních měst byl zaznamenán průběžný pokles počtu obyvatel v celém sledovaném období s výraznější amplitudou v letech 2001 a 2011 v důsledku revize lidnatosti na základě SLDB. V celém zájmovém území v souhrnu docházelo oficiálně ke stagnaci lidnatosti až do r. 2001, kdy došlo k první revizi na základě SLDB, v dalším desetiletí docházelo oficiálně ke stagnaci, resp. přírůstku počtu obyvatel, což opět částečně vyvrátilo výsledky SLDB 2011. Od r. 2011 zde byl zaznamenán celkový pokles počtu obyvatel.

Graf 1: Vývoj počtu obyvatel podle velikostních skupin obcí a měst v ÚCHA

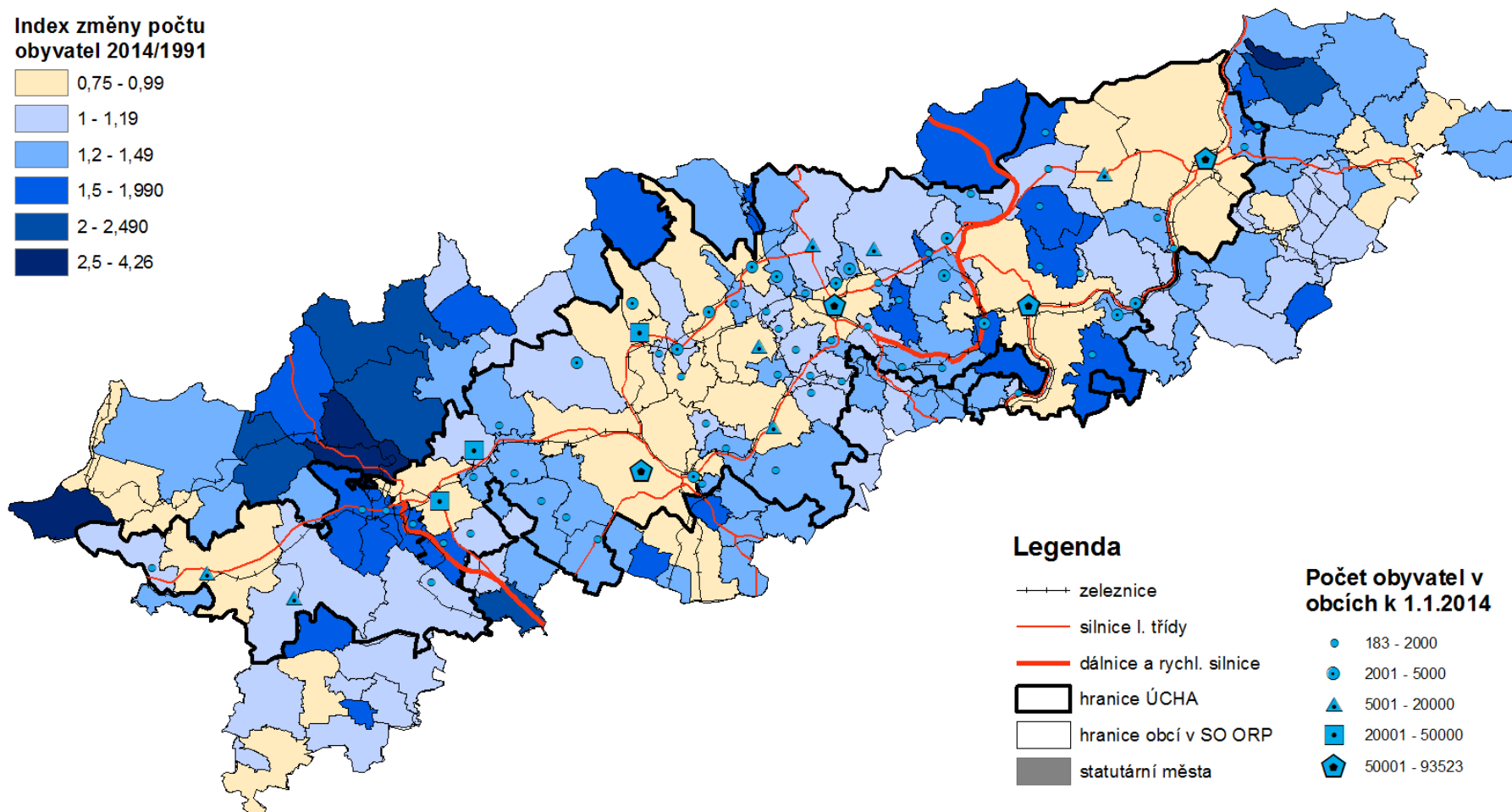
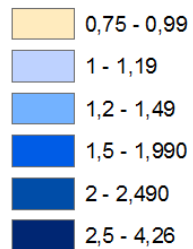
Zdroj dat: ČSÚ (2014b)

Pozn.: Vývoj počtu obyvatel je vyjádřen indexem změny v každém roce oproti roku 1991. Dosažení hodnoty 1,28 u obcí do 2000 obyvatel v roce 2013 znamená, že k roku 2013 vzrostl celkový počet obyvatel těchto obcí o 28 % oproti roku 1991.

⁵ Mnoho obyvatel, kteří se ze zájmového území vystěhovali, nezměnilo adresu trvalého pobytu a tak bylo evidováno v místě původního bydliště.

Mapa 7: Vývoj počtu obyvatel v obcích mezi lety 1991 a 2014

Index změny počtu
obyvatel 2014/1991

Legenda

- železnice
- silnice I. třídy
- dálnice a rychl. silnice
- hranice ÚCHA
- hranice obcí v SO ORP
- statutární města

**Počet obyvatel v
obcích k 1.1.2014**

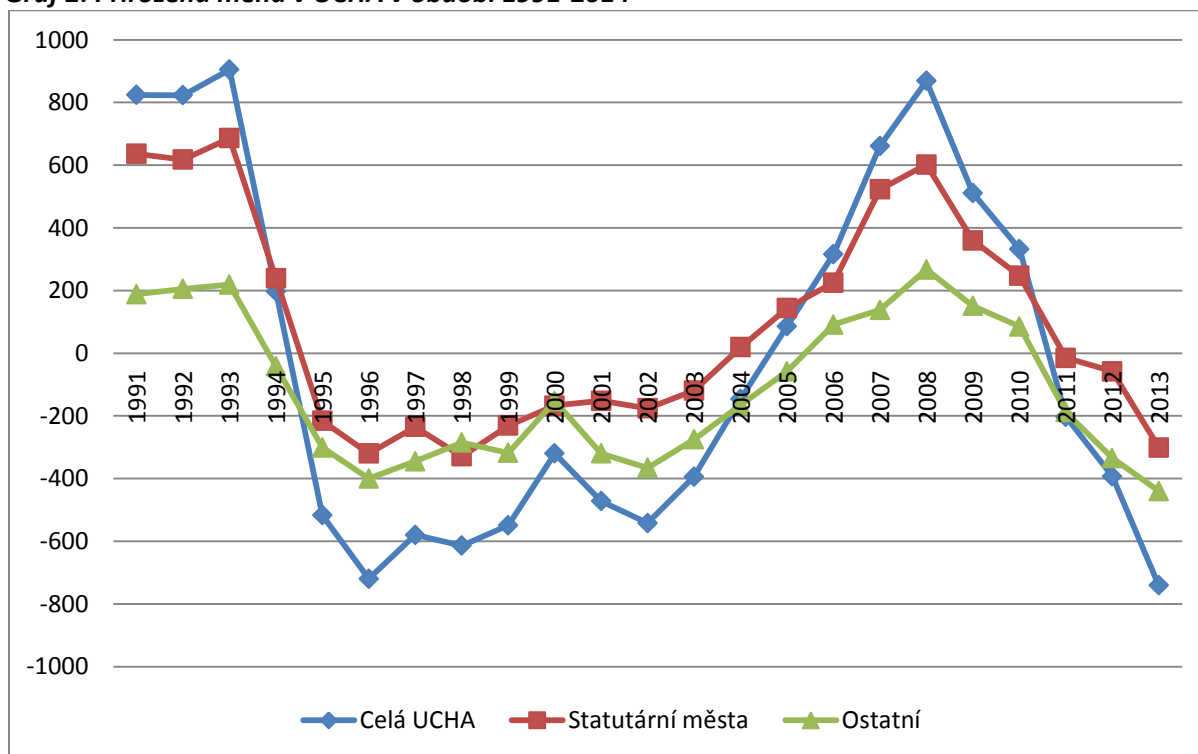
- 183 - 2000
- 2001 - 5000
- 5001 - 20000
- 20001 - 50000
- 50001 - 93523

Zdroj dat: ČSÚ (2014a,b)

Při pohledu na Mapa 7 je zřejmé, že ve sledovaném období došlo k poklesu lidnatosti u všech měst nad 5000 obyvatel kromě Kadaně, Krupky a Dubí. Z územního hlediska je viditelné určité soustředění populačně ztrátových měst a obcí na Mostecku, což může souviset nepříznivými důsledky strukturálních změn ekonomiky a dlouhodobě zhoršenou situací na trhu práce v mikroregionu. Podobné soustředění populačně ztrátových obcí je i v sousedním mikroregionu, v jehož centru se nachází Důl Bílina. Další populačně ztrátová území zpravidla představují výše zmíněná největší města a obce a města v periferní poloze (Vejprtsko, jih Kadaňska, Českokamenicko).

Naopak zjevné soustředění populačně relativně vysoce ziskových obcí je na Chomutovsku, zejména pak v Krušných horách v okolí silnice I/7. Protože se ale jedná o populačně malé obce, vysoké relativní přírůstky počtu obyvatel se zde neprojeví vysokým růstem v absolutních číslech (maximálně do cca 250 obyvatel). Dalším ohniskem relativně vyššího růstu populace jsou obce v Českém Švýcarsku a obce sousedící s krajským městem Ústí nad Labem. Přírůstek počtu obyvatel byl obecně zaznamenán u valné většiny populačně menších obcí, zejména pak v nejbližším zázemí statutárních měst.

Graf 2: Přirozená měna v ÚCHA v období 1991-2014

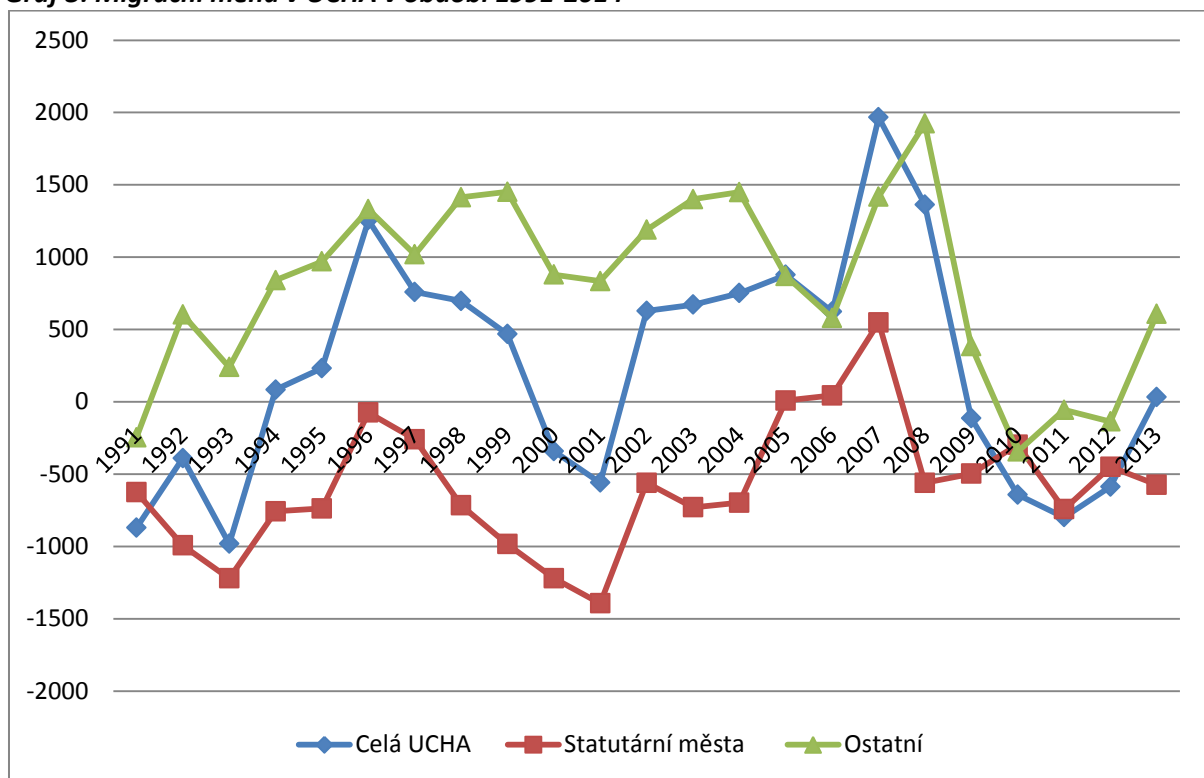
Zdroj dat: ČSÚ (2014b)

O příčinách populačního poklesu, resp. růstu měst a obcí v zájmovém území vypovídá zkoumání vývoje přirozené a migrační měny v zájmovém území.

Vývoj přirozené měny (Graf 2) vykazuje střídající se dlouhodobější trendy. Po období kladných přirozených přírůstků obyvatel statutárních měst i ostatních měst a obcí v ÚCHA přišlo v souvislosti s obecným republikovým trendem období přirozeného úbytku populace. Ten v celém zájmovém území trval od r. 1995 do r. 2004. Od r. 2005 nastal v souvislosti s reprodukci populačně silných ročníků 70. let (tzv. „Husákových dětí“) opětovný růst počtu obyvatel přirozenou měnou s výrazným vrcholem v r. 2008. Po r. 2008 došlo patrně i v souvislosti se zhoršující se makroekonomickou situací k rapidnímu

zpomalení růstu populace přirozenou měnou, které r. 2011 přešlo v opětovný úbytek, jenž se nadále prohlubuje. Zajímavostí je, že příznivější populační vývoj z hlediska přirozené měny vykazují dlouhodobě statutární města. Vzhledem k jejich dominanci na populaci ÚCHA je přirozené, že zde jsou v obdobích přirozeného přírůstku obyvatelstva zaznamenávány vyšší absolutní přírůstky počtu obyvatel přirozenou měnou, zajímavé však je, že v obdobích přirozeného úbytku zde bývá nižší absolutní úbytek, než v ostatních městech a obcích. To je v určitém protikladu s dlouhodobou migrační ztrátovostí statutárních měst i s obecnými projevy souvisejícího procesu suburbanizace, v jehož rámci se do obcí a měst v zázemí jádrových měst stěhují zejména mladší domácnosti v reprodukčním věku. V ÚCHA však proces suburbanizace i vzhledem ke zhoršené makroekonomické situaci i situaci na trhu práce v regionu patrně nemá takový vliv na populační charakteristiky, a to zejména z důvodu relativně nižší intenzity suburbanizace, než v některých jiných aglomeracích. Otázkou je, do jaké míry se na migračních charakteristikách projevuje vysoké zastoupení romské populace, která je soustředěna zejména právě ve statutárních městech a která je obecně charakteristická vysokou natalitou.

Graf 3: Migrační měna v ÚCHA v období 1991-2014

Zdroj dat: ČSÚ (2014b)

Migrační měna obyvatel ÚCHA je v souladu s obecně dynamičtější charakterem migrace mnohem více rozkolísaná, než přirozená měna. Z hlediska celé ÚCHA však lze i u migrační měny zaznamenat cyklické střídání období s migračním přírůstkem (1994-1999 a 2002-2008) i úbytkem (1991-1993, 2000-2001 a 2009-2012). Migrační úbytek obyvatelstva ÚCHA v první polovině 90. let souvisel jednak se zvýšenou mobilitou obyvatelstva po konci éry socialismu a pravděpodobně i se zhoršenými podmínkami k životu v zájmovém území, jednak navazovaly na již dříve započatý trend migračního úbytku populace mnoha významných měst v zájmovém území. Díky poměrně vysoké migrační ziskovosti ostatních měst a obcí v ÚCHA i výraznému zpomalení migračního úbytku statutárních měst byl v ÚCHA v celé druhé polovině 90. let zaznamenán migrační přírůstek. Od r. 1997 však docházelo k

rapidnímu zvyšování migračního úbytku populace statutárních měst, na který mohla mít vliv také transformační krize z konce 90. let, jež zintenzivnila negativní důsledky strukturálních změn ekonomiky na ekonomickou situaci a situaci na trhu práce v zájmovém území. Zlepšení migrační bilance nastalo až po hospodářském oživení a přetrvávalo po celou dobu následné konjunktury, v jejímž vrcholném období 2005 – 2007 byl nejspíše také v souvislosti se vstupem ČR do EU a Schengenského prostoru zaznamenáván dokonce migrační přírůstek ve statutárních městech. Nástup globální hospodářské recese v r. 2008 však opět předznamenal rapidní zhoršení migrační bilance, a to jak ve statutárních městech, tak i v ostatních městech a obcích, které se dokonce v období 2010-2012 staly také migračně ztrátové. Celkové zlepšení migrační bilance v ÚCHA přinesl až rok 2013.

V zájmovém území byl tedy s výjimkou let 2005-2007 zaznamenán dlouhodobý migrační úbytek populace statutárních měst. Naopak s výjimkou let 1991 a 2010-2012 zde byl nepřetržitý migrační přírůstek populace ostatních měst a obcí. To souviselo jak s vnitřní migrací (v rámci ÚCHA, zejména v souvislosti s procesem suburbanizace), tak s vnější migrací. Celkem zaznamenala ÚCHA v období 1991-2013 migrační přírůstek 5119 obyvatel, statutární města migrační úbytek -13497 obyvatel a ostatní města a obce migrační přírůstek 18616 obyvatel. Z toho vyplývá, že se na migrační bilanci ÚCHA nezanedbatelnou měrou projevila také vnější migrace, v jejímž rámci převládalo (o 5119 obyvatel) stěhování do aglomerace. Tento vývoj je v kontextu dlouhodobě méně příznivé makroekonomické situace a situace na trhu práce v regionu poněkud zarážející, vysvětlit lze zejména přistěhováním cizinců⁶ a sociálně slabých, zejména pak Romů⁷. Dalším významným faktorem, který může přispívat k dlouhodobé migrační ziskovosti ÚCHA navzdory ekonomické situaci je intenzivní vyjíždka do zaměstnání do Prahy, která místním obyvatelům umožňuje uplatnění na tamním trhu práce, přičemž vyjíždějícím náklady na vyjíždku kompenzují výrazně nižší ceny bydlení v ÚCHA. Tito vyjíždějící tak zůstávají v regionu navzdory nepříznivé situaci na trhu práce, nebo se sem cíleně stěhují kvůli výrazně nižším nákladům na bydlení (což se týká také mnohých cizinců).

Z pohledu migrační měny tak lze vysledovat tři hlavní trendy: (1) vývoj migrace ovlivňuje zejména makroekonomická situace, (2) dlouhodobě migračně rostou menší města a obce na úkor statutárních měst, (3) celé území migračně roste v souvislosti s přistěhováním cizinců a sociálně slabých.

1.2.2 Věková struktura obyvatelstva

Věková struktura obyvatelstva ÚCHA i celého Ústeckého kraje je poměrně příznivá, což se projevuje tím, že v době SLDB 2011 žilo v území více dětí než seniorů. V tomto ohledu vykazovalo zájmové území o poznání příznivější charakteristiky, než celá Česká republika. V samotných statutárních městech byl poměr seniorů a dětí opačný, ale s výjimkou Teplic zde žilo jen nepatrně méně seniorů než dětí. Méně příznivá věková struktura ve velkých městech tak odpovídala republikovým trendům, i tak byl ale index stáří u většiny statutárních měst v ÚCHA výrazně nižší, než u většiny srovnatelně velkých měst v ČR⁸. Méně příznivá věková struktura obyvatelstva velkých měst obecně souvisí s

⁶ Mezi cizinci je významně zastoupena Vietnamská minorita, která se dlouhodobě etabluje na maloobchodním trhu a v dalších odvětvích sektoru služeb.

⁷ Sociálně slabí a zejména pak Romové se do území stěhují především v souvislosti s mimořádnou nabídkou „laciného“ disponibilního bydlení i disfunkčnímu systému sociálních příspěvků na bydlení. Zejména v populačně ztrátových největších městech tak částečně zmírňují úbytek populace stěhování.

⁸ To je nejspíše zapříčiněno vysokou koncentrací romského etnika ve statutárních městech ÚCHA, které je charakteristické vysokou natalitou a mírou plodnosti.

procesem suburbanizace, v jehož rámci se z měst stěhují domácnosti v reprodukčním věku s dětmi, nebo v očekávání dětí. Naopak u ostatních obcí ÚCHA byla zaznamenána velmi příznivá věková struktura obyvatelstva (vyjádřená indexem stáří). Ta byla u všech velikostních kategorií obcí a měst (kromě statutárních měst a Litvínova). Příznivější věkovou strukturu, resp. relativně vysoké zastoupení dětí zde lze spojovat jak s důsledky procesu suburbanizace (přistěhování domácností s dětmi či v očekávání dětí do menších obcí a měst v zázemí jádrových měst), tak s vysokým zastoupením romského etnika (a to zejména ve městech).

Tabulka 5: Věková struktura obyvatelstva ÚCHA podle SLDB 2011

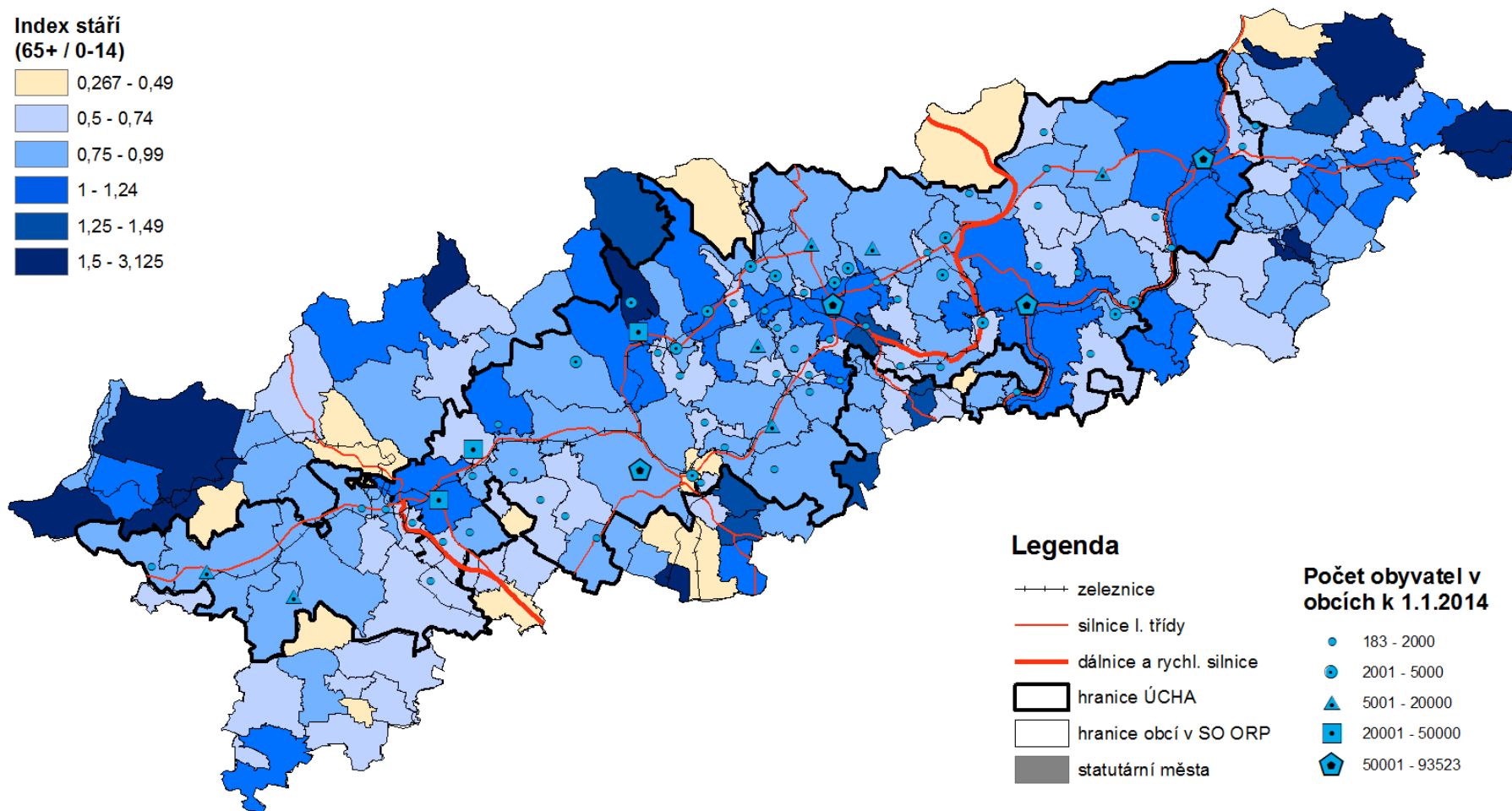
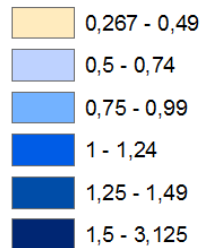
	Počet bydlících obyvatel	Podíl obyvatel ve věku 0 - 14 let (%)	Podíl obyvatel ve věku 15 - 64 let (%)	Podíl obyvatel ve věku 65 let a více (%)	Index stáří
Česká republika	10 436 560	14,3	69,6	15,8	110,5
Ústecký kraj	804 949	15,0	69,9	14,6	96,9
Celkem ÚCHA	506844	15,1	70,3	14,6	96,7
Děčín	48886	15,2	68,8	16,0	105,5
Chomutov	47995	14,5	70,9	14,6	101,1
Most	64887	14,5	71,2	14,3	98,7
Teplice	49357	13,8	69,5	16,7	121,3
Ústí nad Labem	92484	15,1	69,7	15,2	100,2
Statutární města celkem	303609	14,7	70,0	15,3	104,1
Litvínov	24798	14,6	68,7	16,7	114,3
Ostatní obce	178437	15,9	71,0	13,1	82,8
z toho:					
města 5000+	100711	15,8	71,2	13,0	82,6
obce 2000 - 5000	41122	15,9	70,2	13,9	87,5
obce do 2000	36604	16,1	71,4	12,5	78,0

Zdroj: SLDB 2011

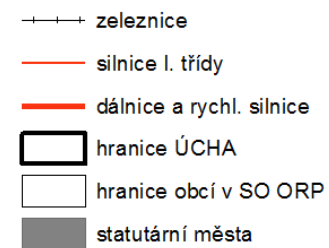
Z územního hlediska je rozložení obcí podle indexu stáří poměrně rovnoměrné. Ohniska s vyšším indexem stáří v ÚCHA představují statutární města spolu s Litvínovem, naopak obce v nejbližším zázemí těchto měst mají v souvislosti s procesem suburbanizace poměrně „mladou“ populaci. K tomu místy přispívá soustředění romského etnika (např. v obci Obrnice, kde byl index stáří nejnižší v celé ÚCHA) Kromě statutárních měst byl vyšší podíl seniorů než dětí již jen u několika málo měst a obcí, mezi kterými v souvislosti s lokalizací domova pro seniory i dalšími místními specifiky (satelitní město Litvínova tvořené socialistickým sídlištěm) vyčnívalo Meziboří. Umístění kapacitních zařízení sociálních služeb orientovaných na seniory je také důvodem velmi vysokého indexu stáří zaznamenaného u řady periferních obcí a měst mimo území ÚCHA (např. u Kryštofových Hamrů, Brandova, Janova a Kytlic).

Mapa 8: Index stáří v obcích zájmového území podle SLDB 2011

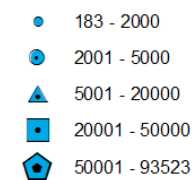
**Index stáří
(65+ / 0-14)**

Legenda

**Počet obyvatel v
obcích k 1.1.2014**

Zdroj dat: SLDB 2011, VDB ČSÚ (2014)

Pozn.: Index stáří udává počet obyvatel ve věku nad 65 let na 100 obyvatel ve věku 0-14 let.

1.2.3 Vzdělanostní struktura obyvatelstva

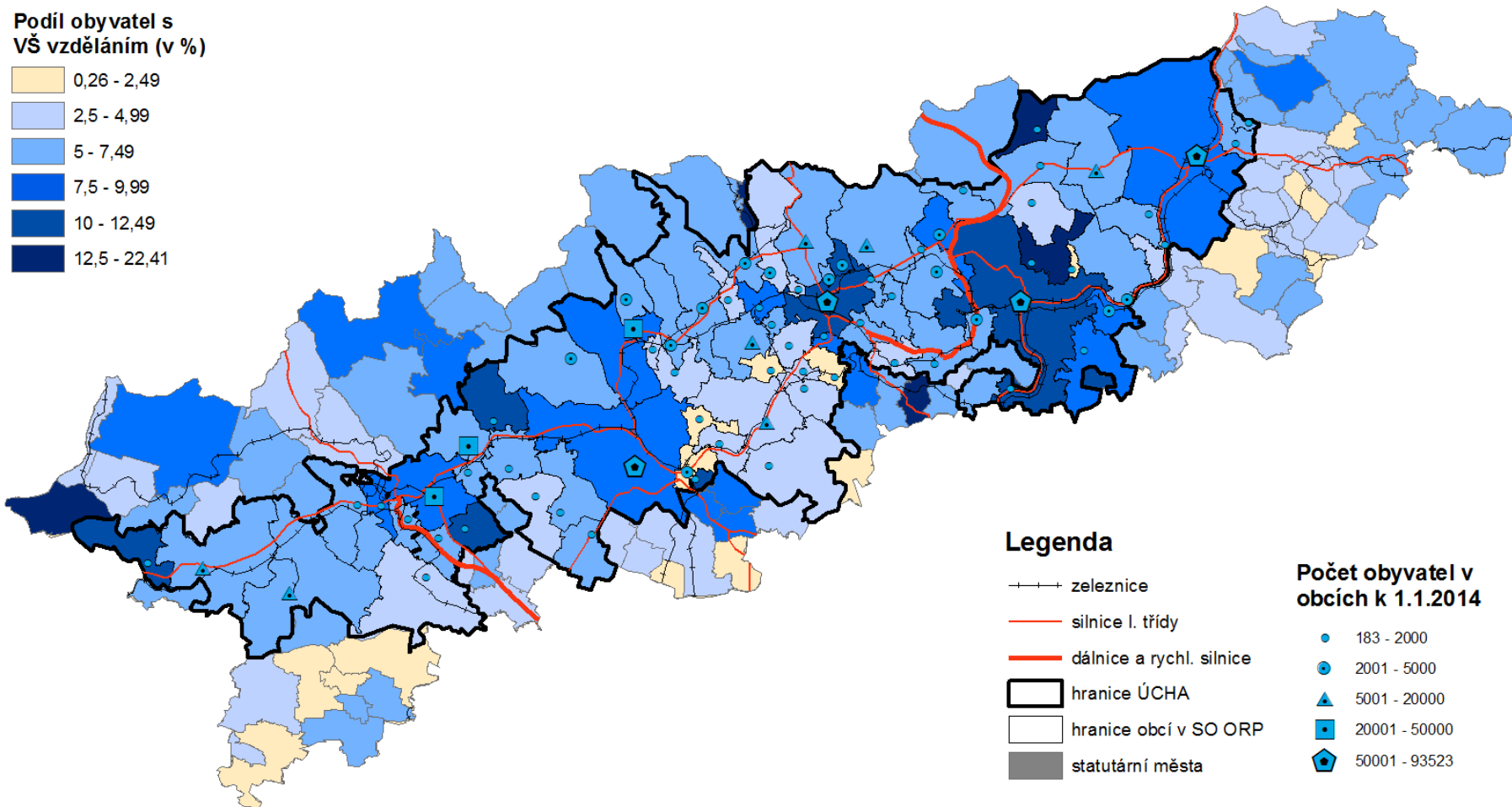
Vzdělanostní struktura obyvatelstva v ÚCHA je podobně jako v celém Ústeckém kraji tradičně méně příznivá, než ve zbytku ČR. To se projevuje na jedné straně nižším podílem obyvatel s vysokoškolským a úplným středním vzděláním, na druhé straně výrazně vyšším podílem obyvatel s pouze základním či neukončeným základním vzděláním. Zhoršená vzdělanostní struktura obyvatelstva ÚCHA oproti zbytku ČR souvisí s vysokým zastoupením romské populace, která je charakteristická nízkou vzdělanostní úrovní, i s historickým dědictvím v podobě soustředění pracovních sil s nízkou kvalifikací. Tyto faktory jsou nepříznivé i z hlediska budoucnosti regionu, protože je zde vysoké zastoupení dětí ze sociálně méně podnětného prostředí, jejichž vstupní úroveň na počátku výchovně-vzdělávacího procesu je nízká, stejně jako motivace a podmínky, které jim rodinné prostředí ke vzdělávání vytváří. Vzdělanostní úroveň obyvatelstva je vyšší ve statutárních městech, a to zejména v souvislosti s lokalizací velkého množství pracovních příležitostí vyžadujících vyšší kvalifikační úroveň, a do určité míry i s lepší dostupností široké nabídky příležitostí ke vzdělávání. Ze statutárních měst je vzdělanostní struktura obyvatelstva nejpříznivější v Ústí nad Labem, kde sídlí univerzita a další významné instituce přitahující kvalifikované obyvatelstvo. V ostatních městech a obcích je vzdělanostní struktura obyvatelstva obecně (s výjimkou suburbánních obcí) méně příznivá.

Tabulka 6: Vzdělanostní struktura obyvatelstva ÚCHA podle SLDB 2011

	bez vzdělání	základní a neukončené základní	vyučení a střední odborné bez maturity	úplné střední s maturitou a vyšší odborné	vysokoškolské
Česká republika	0,5	17,6	33	31,2	12,5
Ústecký kraj	0,7	18,5	29,7	23,9	6,4
Celkem ITI ÚCHA	0,8	23,2	36,8	30,7	8,5
Děčín	0,7	20,9	36,6	33,0	8,8
Chomutov	0,8	22,9	36,2	31,4	8,6
Most	0,7	24,1	35,9	30,3	9,0
Teplice	0,6	20,8	33,8	33,9	10,9
Ústí nad Labem	0,7	20,5	32,8	34,3	11,7
Statutární města celkem	0,7	21,8	34,8	32,7	10,0
Litvínov	1,4	24,6	37,6	28,2	8,2
Ostatní obce	0,9	25,4	40,1	27,6	6,1
z toho:					
města 5000+	1,0	26,4	39,4	27,5	5,8
obce 2000 - 5000	0,8	24,4	40,3	27,9	6,7
obce do 2000	0,8	23,7	41,9	27,4	6,1

Zdroj: SLDB 2011

Mapa 9: Podíl obyvatel s vysokoškolským vzděláním podle SLDB 2011

Zdroj dat: SLDB 2011, VDB ČSÚ (2014)

Z územního hlediska (Mapa 9) je vzdělanostní struktura obyvatel podle podílu vysokoškolsky vzdělaných příznivější ve statutárních městech a některých obcích jejich nejbližšího zázemí⁹, ve výjimečných případech také ve vzdálenějších suburbánních obcích¹⁰. Naopak nižší podíl obyvatelstva s VŠ vzděláním je v území situovaném mezi jednotlivými statutárními městy a v periferních částech ÚCHA, výrazně nižší je zejména na Bílinsku a Mostecku a v některých dalších obcích v nejbližším okolí povrchových dolů. Faktorem nízkého podílu VŠ vzdělaných obyvatel je v těchto územích jednak nižší rezidenční atraktivita spojená s důlní činností, jednak obecně snížená kvalifikační struktura obyvatel v důsledku poptávky po pracovní síle s nižší kvalifikací. Místy výrazně ovlivňuje populační charakteristiky (včetně nižšího podílu VŠ vzdělaných) vysoké zastoupení romské populace (např. v Obrnicích), ve výjimečných případech také umístění zařízení sociálních služeb (např. v Ryjicích).

1.2.4 Shrnutí

- Počet obyvatel ÚCHA v období 1991-2014 pozvolna klesal. Nejvíce poklesl ve statutárních městech, naopak v souvislosti s procesem suburbanizace rostl v populačně nejmenších obcích a městech.
- Přirozená měna v ÚCHA vykazovala cyklické střídání období přirozeného přírůstku (1991-1994, 2005-2010) a úbytku (1995-2004, 2011-). Příznivější bilance byla zaznamenána ve statutárních městech, naopak ostatní obce a města vykazovaly zpravidla nižší přirozený přírůstek a vyšší přirozený úbytek.
- V ÚCHA lze u migrační měny zaznamenat cyklické střídání období s migračním přírůstkem (1994-1999 a 2002-2008) i úbytkem (1991-1993, 2000-2001 a 2009-2012). Vývoj migrace ovlivňuje zejména makroekonomická situace (v obdobích konjunktury je území migračně ziskové, v obdobích horší ekonomické situace ztrátové). V ÚCHA jsou dlouhodobě migračně zisková menší města a obce na úkor statutárních měst. Celé území migračně roste v souvislosti s přistěhováním cizinců a patrně i sociálně slabých.
- Vývoj migrační měny je dlouhodobě poplatný makroekonomické situaci. V letech konjunktury je ÚCHA migračně zisková, v ekonomicky méně příznivých obdobích mj. v souvislosti s dlouhodobě méně příznivou situací na regionálním trhu práce ztrátová. I v souvislosti s procesem suburbanizace dlouhodobě migračně strádají statutární města, zatímco menší města a obce v okolí migračně rostou. Celá ÚCHA je dlouhodobě migračně zisková, patrně v důsledku přistěhování cizinců a sociálně slabých.
- Věková struktura ÚCHA byla v době SLDB 2011 z hlediska indexu stáří příznivější, než ve zbytku ČR. Ve statutárních městech sice žilo více seniorů, než dětí, ale index stáří zde byl znatelně nižší, než u většiny srovnatelně velkých měst ČR. V téměř všech ostatních městech a obcích žilo více dětí, než seniorů. Na příznivější věkové struktuře obyvatel se projevuje zejména vysoký podíl romského etnika v ÚCHA, v suburbánních obcích také soustředění rodin s dětmi, které se sem stěhují z velkých měst aglomerace.
- Vzdělanostní struktura obyvatelstva v ÚCHA je méně příznivá, než na většině území ČR, což se projevuje zejména nižším podílem obyvatelstva s VŠ a úplným středním vzděláním a vyšším podílem obyvatelstva se základním či neukončeným základním vzděláním. Na tom má

⁹ Zejména v obcích rozvíjejících se v souvislosti s procesem suburbanizace, kam se stěhují zámožnější obyvatelé, kteří mají zpravidla vyšší kvalifikační úroveň.

¹⁰ Jejichž rezidenční atraktivitu, která sem v rámci procesu suburbanizace přivádí zámožnější a kvalifikovanější populaci zvyšují zejména přírodní atraktivity (např. obce Tisá a Perštejn).

velký podíl historické soustředění pracovních sil s nízkou kvalifikací i vysoké zastoupení romského etnika. Příznivější vzdělanostní struktura je ve statutárních městech a některých atraktivních suburbánních obcích, nejméně příznivá je v obcích v okolí Bíliny.

1.3 Ekonomika

Ekonomická situace Ústeckého kraje je spjata s historickým dědictvím orientace na průmysl (zejména těžký), který zde na jednu stranu dlouhodobě nabízel vysoké množství pracovních míst a vedl k nadprůměrné rozvinutosti ekonomiky kraje, na druhou stranu silně zatěžoval životní prostředí a ovlivňoval sociální skladbu obyvatel. Problémy spojené se strukturálními změnami ekonomiky se zde promítají do současnosti. Nejvýraznějším důsledkem strukturálních změn ekonomiky je vysoká nezaměstnanost, která je uváděna již dlouhodobě mezi nejvyššími v rámci Česka. Mezi další závažné důsledky historické orientace regionální ekonomiky, které ovlivňují stávající situaci regionální ekonomiky a trhu práce, je nepříznivá vzdělanostní a sociální struktura obyvatelstva.

Následující kapitola sleduje zejména výkonnost místní ekonomiky dle dostupných dat, přičemž důraz bude kladen na výzkum, vývoj a inovace, ekonomickou strukturu, strukturu zaměstnanosti a vývoj nezaměstnanosti a trh práce. Při práci byl kladen důraz na data dostupná pro SO ORP Děčín, Ústí nad Labem, Teplice, Bílina, Most, Litvínov, Chomutov a Kadaň. V některých případech muselo být počítáno s daty pro celý Ústecký kraj. Veškerá použitá data pochází z veřejně dostupných databází a statistik.

1.3.1 Výkonnost místní ekonomiky

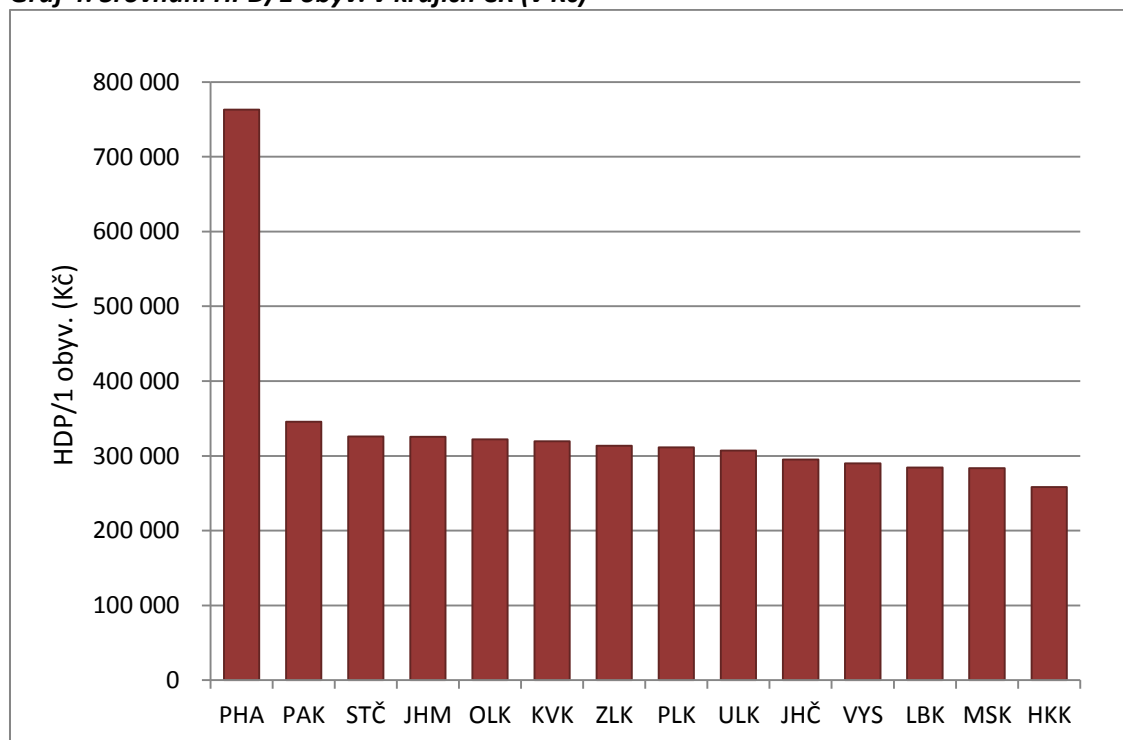
Tabulka 7: Srovnání krajů ČR podle výkonu ekonomiky v roce 2012

	Hrubý domácí produkt (mil.Kč)	Hrubý domácí produkt (ČR = 100)	HDP/1 obyv. (Kč)	Hrubá přidaná hodnota (mil.Kč)	Vývoj HDP ve stálých cenách, r. 2000=100 (%)	HDP na 1 obyvatele v PPS (EU28=100%)	Čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele (Kč)
ČR	3 845 926	100	365 955	3 451 737	141	81	192 784
PHA	948 884	24,67	762 956	851 627	144	169	249 597
STČ	418 652	10,89	325 560	375 742	171	72	208 878
JHČ	198 111	5,15	311 309	177 806	125	69	181 627
PLK	186 412	4,85	325 886	167 306	137	72	192 014
KVK	78 151	2,03	258 364	70 141	101	57	169 622
ULK	244 181	6,35	295 148	219 154	129	65	171 220
LBK	124 416	3,24	283 671	111 664	135	63	179 832
HKK	173 470	4,51	313 525	155 690	131	69	184 495
PAK	149 683	3,89	289 854	134 341	136	64	180 948
VYS	157 118	4,09	307 095	141 014	142	68	181 060
JHM	403 636	10,50	345 833	362 265	143	77	189 887
OLK	181 437	4,72	284 457	162 841	136	63	178 491
ZLK	189 577	4,93	322 246	170 146	154	71	182 749
MSK	392 198	10,20	319 314	352 000	133	71	177 974

Zdroj: VDB ČSÚ (2014)

Z mezikrajského srovnání výše HDP vyplývá, že Ústecký kraj zaujímá relativně průměrnou pozici. Porovnání z jakéhokoli hlediska je výrazně zkresleno hlavním městem Prahou. Vyšší HDP má podílově na ČR kromě Prahy, kde je to více než 25 %, pouze kraj Středočeský, Jihomoravský a Moravskoslezský. Ústecký kraj se podílí na HDP ČR necelými 6,4 %. Z hlediska čistého disponibilního důchodu domácností na 1 obyvatele zaujímá Ústecký kraj společně s Olomouckým nejnižší pozice. Tyto hodnoty jsou důsledkem vysoké nezaměstnanosti a vysokého podílu příjemců sociálních dávek.

Graf 4: Srovnání HPD/1 obyv. v krajích ČR (v Kč)

Zdroj: ČSÚ (VDB, data 2010)

Pozn.: Hodnoty v grafu jsou seřazeny sestupně.

Graf srovnávající HDP na 1 obyvatele v krajích ČR potvrzuje výrazně nadprůměrnou pozici hlavního města Prahy, která převyšuje některé další kraje téměř dvojnásobně. Ústecký kraj se objevuje v poslední třetině a jeho hodnota nijak výrazně nepřevyšuje, ani neklesá pod ostatní kraje (vyjma hlavního města Prahy).

1.3.2 Výzkum, vývoj a inovace

Výzkum, vývoj a inovace hrají v ekonomických perspektivách regionu velmi důležitou roli. Na obecně rovině lze uvést, že hlavním nositelem hospodářských inovačních aktivit v rámci celého Ústeckého kraje jsou velké podniky v tradičních oborech. Další skupinou jsou středně velké podniky, vlastněné zahraničním investorem. Podle aktuální Regionální inovační strategie Ústeckého kraje (2014) je inovační výkonost Ústeckého kraje nízká. Tentýž zdroj uvádí (s. 3): „Podle podílu firem s produktovou inovací patří kraj do spodní třetiny pořadí krajů v ČR. Podle tržeb za inovované produkty však kraj

patří mezi tři nejlépe postavené kraje, což je patrně dáno charakterem produkce, spíše než inovační výkonností samotnou.“

Inovační podnikání nefunguje izolovaně, výzkum a vývoj jsou jedním z velmi aktuálních témat nejen v oblasti sledované aglomerace, ale rovněž v měřítkách mnohem větších. Obecně platí pro Ústecký kraj informace, že vědecko-výzkumné aktivity jsou zajišťovány Univerzitou J. E. Purkyně v Ústí nad Labem, řadou vědecko-technických parků, z nichž do sledované aglomerace spadají tři ze čtyř, další významnou složkou jsou především podniková výzkumná pracoviště.

Tabulka 8: Zaměstnanci a výdaje na výzkum a vývoj v krajích ČR

kraj	Počet zaměstnanců ve výzkumu a vývoji na 1000 obyv.			Výdaje na výzkum a vývoj (mil. Kč/1000 obyv.)		
	2007	2010	2012	2007	2010	2012
ČR	7,08	7,40	8,26	5,26	5,60	6,88
Hl. m. Praha	25,37	23,01	25,48	19,15	16,70	20,32
Středočeský	4,85	4,93	4,65	8,90	9,41	4,71
Jihočeský	4,16	4,82	4,98	2,83	3,31	4,04
Plzeňský	4,51	6,02	7,53	2,50	4,01	6,60
Karlovarský	0,71	0,50	0,66	0,25	0,34	0,68
Ústecký	1,65	1,51	2,04	0,84	0,83	1,35
Liberecký	4,03	4,26	5,21	3,04	3,29	6,50
Královéhradecký	4,69	5,46	4,84	2,30	2,83	2,89
Pardubický	5,90	6,30	7,40	3,97	4,31	5,38
Vysočina	1,60	1,89	2,11	1,05	1,44	1,82
Jihomoravský	10,08	12,14	13,99	5,04	7,28	12,54
Olomoucký	4,90	5,41	6,36	2,36	2,49	5,58
Zlínský	3,72	4,19	4,97	2,92	3,06	3,94
Moravskoslezský	4,27	4,60	5,36	2,21	2,50	3,73

Zdroj: VDB ČSÚ (2012)

V porovnání let 2007 – 2010 – 2012 je evidentní, že počet zaměstnanců ve výzkumu a vývoji na 1000 obyv. obecně v ČR mírně vzrostl. Variabilita se projevuje u bližšího pohledu na kraje, kdy u hlavního města Prahy tento počet v roce 2010 klesl, následně pak u roku 2012 opět vzrostl. Navýšení počtu zaměstnanců na 1000 obyv. zaznamenala většina krajů Česka, včetně Ústeckého, výjimku tvoří kraje Středočeský a Královéhradecký, kde ve srovnání s rokem 2010 došlo k mírnému poklesu. Příčinou navýšení počtu zaměstnanců jsou priority kladené na výzkum a vývoj, budování výzkumných a vývojových center, jak je tomu například u Jihomoravského kraje. S tímto velmi úzce souvisí dotace ze strukturálních fondů EU (pro nové období Evropské strukturální a investiční fondy – ESIF). Souvislost je pochopitelně také v přítomnosti univerzit a výzkumných institucí.

Výdaje na výzkum a vývoj celorepublikově mírně stoupají. Očekává se, že výzkum a vývoj zůstane jednou z priorit i pro budoucí rozvojové strategie. Pokles výdajů mezi roky 2007 a 2012 zaznamenal Středočeský kraj. Výrazné navýšení evidují kraje Jihočeský, Plzeňský, Liberecký, Pardubický, Olomoucký a Jihomoravský. Pozice Ústeckého kraje je výrazně podprůměrná, výše výdajů zde však ke

konci sledovaného období znatelně vzrostla. Ještě nižší výdaje než Ústecký kraj zaznamenává v tomto období pouze kraj Karlovarský.

Z hlediska počtu zaměstnanců ve VaV i výdajů na VaV v přepočtu na obyvatele je Ústecký kraj výrazně podprůměrný mezi ostatními kraji ČR a v zásadě je možné konstatovat, že zde jsou dlouhodobě poměrně nepříznivé podmínky pro rozvoj znalostní ekonomiky. Pokles výdajů na VaV a počtu zaměstnanců ve VaV v Ústeckém kraji v první části sledovaného období lze patrně vysvětlit úsporami firem v době hospodářské recese. Na následném růstu výdajů i počtu zaměstnanců se patrně ve větší míře podepsala podpora z ESIF.

Tabulka 9: Výzkum a vývoj v okresech Ústeckého – pracoviště, výdaje, zaměstnanci (k r. 2012)

Kraj, okresy <i>Region, districts</i>	VaV pracoviště (počet) <i>R&D workplaces</i>		Výdaje na VaV (mil. Kč) <i>R&D expenditure (CZK mil.)</i>		Zaměstnanci VaV <i>R&D personnel</i>					
	celkem <i>Total</i>	z toho CZ-NACE 72 ¹⁾ CZ-NACE 72 ¹⁾	celkem <i>Total</i>	z toho mzdové <i>Wages and salaries</i>	celkem <i>Total</i>		z toho			
					fyzické osoby <i>Headcount</i>	přepočt. osoby <i>f/t equivalent persons</i>	ženy <i>Females</i>		výzkumníci <i>Researchers</i>	
							fyzické osoby <i>Headcount</i>	přepočt. osoby <i>f/t equivalent persons</i>	fyzické osoby <i>Headcount</i>	přepočt. osoby <i>f/t equivalent persons</i>
Ústecký kraj	89	1	929	361	1 277	785	295	203	366	284
Děčín	13	x	190	64	148	119	15	12	72	62
Chomutov	15	x	111	43	238	111	25	14	22	11
Litoměřice	19	x	68	27	148	59	46	24	53	32
Louny	7	x	81	42	119	91	28	26	20	17
Most	9	x	68	18	135	45	54	14	47	20
Teplice	10	x	241	83	232	139	26	19	37	37
Ústí nad Labem	16	1	170	83	257	221	100	93	114	104

Zdroj: ČSÚ (2012)

Data k roku 2012 dostupná ve Statistické ročence Ústeckého kraje 2013 přehledně shrnují problematiku výzkumu a vývoje v okresech. Ústecko-chomutovská aglomerace, s výjimkou Mostu, je z hlediska výdajů na VaV viditelně jádrovou zónou VaV v Ústeckém kraji. Podrobnější rozpis výdajů na výzkum a vývoj pro okresy potvrzuje, že nejvyšších hodnot je dosahováno v okresech Teplice, Děčín, Ústí nad Labem a Chomutov. Nejvíce zaměstnanců v této oblasti evidují okresy Ústí nad Labem, Teplice a Chomutov. Důvodem je existence univerzity v Ústí nad Labem, a dále výzkumných či technologických institucí a přítomnost významných firem, které investují do vývoje a mají VaV pracoviště.

Tabulka 10: Pozice okresů Ústeckého kraje podle počtu patentů (2012)

Kraj, okresy	Podané patentové přihlášky		Udělené patenty		Patenty platné k 31.12.2012	
	celkem	z toho High-tech	celkem	z toho High-tech	celkem	z toho High-tech
Ústecký kraj	13	x	11	x	59	2
Děčín	2	x	1	x	8	x
Chomutov	1	x	x	x	2	1
Litoměřice	3	x	x	x	4	x
Louny	x	x	2	x	4	1
Most	3	x	3	x	21	x
Teplice	1	x	3	x	5	x
Ústí nad Labem	4	x	2	x	18	x

Zdroj: ČSÚ (2012)

Z hlediska počtu podaných patentových přihlášek v Ústeckém kraji dominuje okres Ústí nad Labem, dále Litoměřice a Most. Udělených patentů bylo k roku 2012 ovšem nejvíce v okresech Most a Teplice. Z celkového počtu platných patentů jasně vystupují okresy Ústí nad Labem a Most.

Lze předpokládat, že v souladu se strategickými záměry aktérů v území (mj. Inovační strategií Ústeckého kraje), podporou z ESIF a rozvíjející se VaV infrastrukturou v oblasti sledované aglomerace (park NUPHARO, inovační centrum, klastry, rozvoj Univerzity J. E. Purkyně v Ústí nad Labem), budou v budoucnosti narůstat jak počty zaměstnanců, tak podané patentové přihlášky. Z hlediska nepříliš příznivé výchozí situace je však otázkou, nakolik bude Ústecký kraj úspěšný v rozvoji VaV, získávání prostředků z ESIF, investic v oblasti VaV a dohánění ostatních krajů ve významu sektoru VaV pro regionální ekonomiku.

1.3.3 Struktura zaměstnanosti

Tabulka 11: Struktura zaměstnanosti dle oborů činnosti v meziokresním srovnání

	Zemědělství, lesnictví	Průmysl	Stavebnictví	Obchod, opravy moto. voz., spotř. zb.	Doprava a skladování	Pohostinství a ubytování	Informační a komunikační činnosti	Peněžnictví a pojišťovnictví	Činnost v obl. nemov., služ. pro pod., výzkum	Veř. správa a obrana	Školství, zdravotnictví a sociální péče
Česká republika	2,7	25,4	6,8	10,2	5,6	3,1	3,0	2,5	7,8	5,9	12,5
Ústecký kraj	1,8	27,0	7,0	9,0	6,6	2,6	1,8	1,8	6,4	6,7	12,7
Celkem ÚCHA	0,8	27,4	6,9	9,2	6,6	2,6	1,9	1,9	6,9	6,3	12,8
Statutární města	0,5	24,2	6,7	9,7	7,1	2,7	2,3	2,2	7,4	6,8	14,0

Děčín	0,7	21,3	6,5	9,6	11,7	3,2	2,0	2,2	6,3	6,5	12,8
Chomutov	0,7	30,5	7,1	9,2	4,6	2,5	1,5	2,0	6,8	7,0	12,7
Most	0,5	29,0	6,0	9,3	6,3	2,5	2,0	1,9	7,7	6,3	13,1
Teplice	0,4	24,2	6,8	10,4	5,3	3,1	2,1	2,4	8,4	5,5	14,2
Ústí nad Labem	0,4	19,1	6,9	9,8	7,6	2,5	3,1	2,4	7,6	8,0	15,7
Celkem ostatní	1,1	32,2	7,4	8,5	5,8	2,4	1,3	1,5	6,2	5,6	11,0

Zdroj: SLDB 2011

Pozn.: Dopočet do 100 % tvoří nezjištěné údaje.

Z výše uvedené tabulky lze vypočítat, že v rámci Ústeckého kraje má největší podíl zaměstnání v průmyslu, školství, zdravotnictví a sociální péči, a v obchodu. Toto zastoupení věrně kopíruje rovněž ÚCHA, jen s přirozeně nižším významem zemědělství a lesnictví. Je logické, že se průmyslový charakter regionu projeví také v zaměstnanosti, kdy je řada podniků, firem a institucí, tedy zaměstnavatelů, zařazena do těchto oborů činnosti.

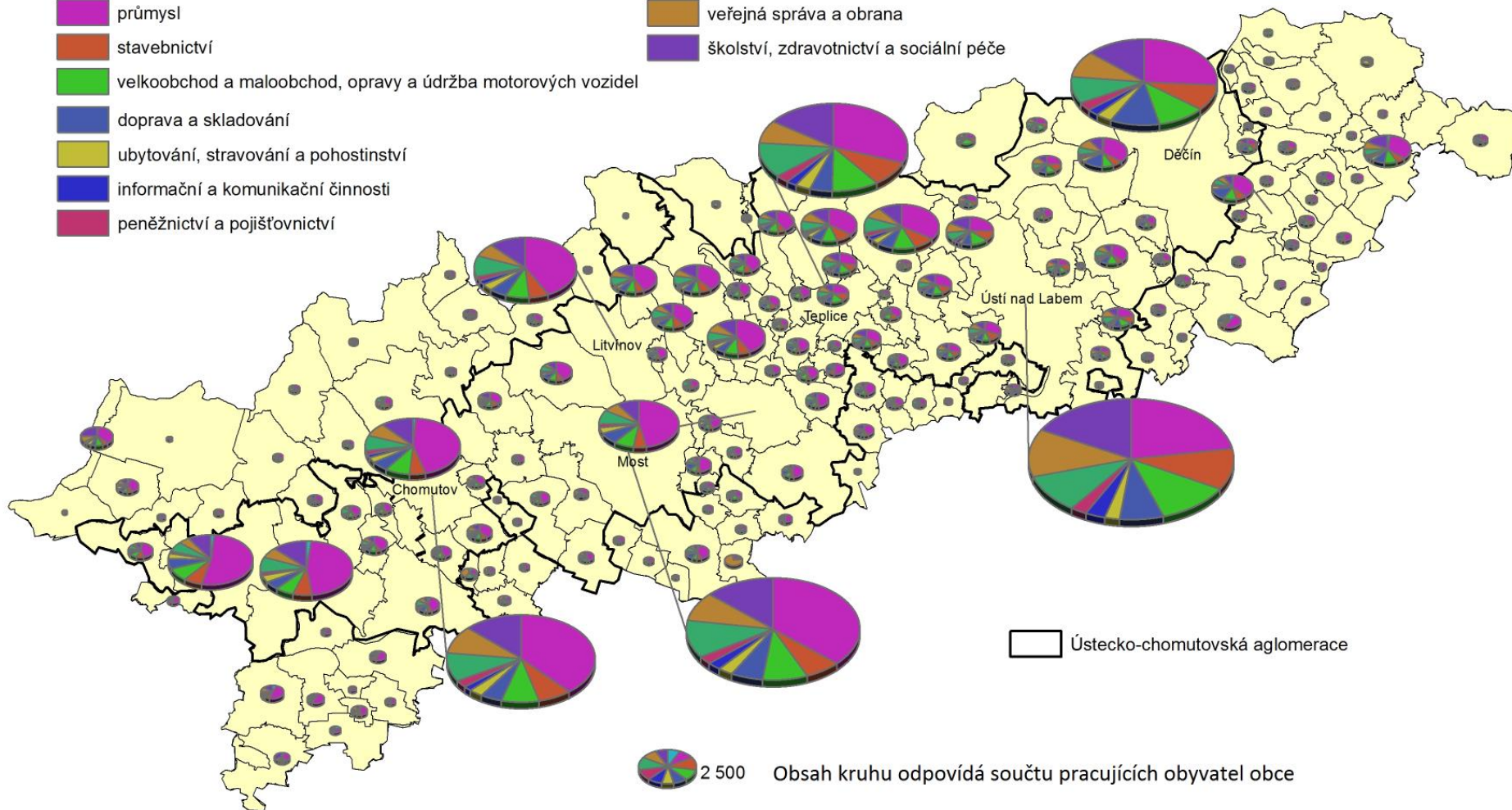
Zaměstnanost se přirozeně soustředí v jádrových městech aglomerace, jejichž struktura zaměstnanosti je do značné míry určující pro celou aglomeraci. Zajímavostí je však nižší podíl zaměstnaných obyvatel v průmyslu, což může souviset s velkým významem průmyslových podniků sídlících v ostatních obcích a městech ÚCHA (zejména doly, elektrárny a velké závody jako rafinerie Unipetrol v Záluží, závod koncernu AGC v Bílině-Chudeřicích či závody v průmyslových zónách menších měst). Mezi statutární města s největším podílem zaměstnanosti v průmyslu patří Most a Chomutov, v oblasti dopravy jednoznačně vyčnívá Děčín, který je významným dopravním uzlem. Mezi obyvateli Ústí nad Labem je i v souvislosti se statutem krajského města nejvyšší podíl zaměstnaných ve veřejných službách, kde se soustředí instituce veřejných služeb krajského významu (UJEP, KÚÚK, Masarykova nemocnice v Ústí nad Labem). V zásadě je tedy zjevné soustředění zaměstnanosti obyvatel statutárních měst v sektoru služeb, zatímco obyvatelé měst a obcí v zázemí jsou ve větší míře zaměstnání v priméru a sekundéru. To mj. svědčí o významu jádrových měst jako obslužných center, na druhou stranu nelze tato zjištění přeceňovat, protože je funkční region aglomerace charakteristický intenzivní vyjížděnkou do zaměstnání.

I z hlediska územního charakteru ekonomické struktury podle zaměstnanosti je zjevná silná pozice průmyslu v území (viz Mapa 10). V průmyslu je nejvyšší podíl zaměstnanosti ve všech pracovních centrech i u drtivé většiny ostatních obcí. Z hlediska významu průmyslu pro zaměstnanost obyvatel jsou nejprůmyslovější města jako Chomutov, Most, Teplice, Krupka, Litvínov, Bílina, Kadaň a Klášterec, tedy nejen tradiční průmyslová centra, ale i města, kde v posledních dekádách vyrostly významné nové průmyslové zóny. Velký význam průmyslu tedy přetrvává v západní části území, která je stále do značné míry ovlivněna těžbou hnědého uhlí, zatímco ve východní části (včetně statutárních měst Teplice, Ústí nad Labem a Děčín) je struktura zaměstnanosti diverzifikovanější.

Mapa 10: Ekonomická struktura podle zaměstnanosti obyvatel obcí

Odvětví ekonomické činnosti

	zemědělství, lesnictví, rybařství		činnosti v oblasti nemovitostí, profesní, věd. a tech., administr. a podpůrné činnosti
	průmysl		veřejná správa a obrana
	stavebnictví		školství, zdravotnictví a sociální péče
	velkoobchod a maloobchod, opravy a údržba motorových vozidel		
	doprava a skladování		
	ubytování, stravování a pohostinství		
	informační a komunikační činnosti		
	peněžnictví a pojišťovnictví		

Zdroj dat: SLDB 2011

1.3.4 Trh práce

Vývoj podílu nezaměstnaných zachycuje Tabulka 12 a Graf 5, které srovnávají vybrané okresy Ústeckého kraje. Statistika ČSÚ uvádí pokles míry nezaměstnanosti zhruba od roku 2000. Výrazným mezníkem byl ovšem rok 2008, ve kterém byl pokles nejmarkantnější, a to v celém Česku. Pokles nezaměstnanosti byl evidován výrazněji u regionů s tradičně vysokou nezaměstnaností, čemuž odpovídá i Ústecký kraj. Statistika rovněž uvádí, že v roce 2008 byla zaznamenána v Ústeckém kraji historicky nejnižší míra nezaměstnanosti od poloviny 90. let 20. století a tehdejší přírůstek zaměstnaných osob vzrostl meziročně o 2,9 %. Následující hospodářská recese s sebou přinesla postupný nárůst podílu nezaměstnaných až na úroveň z počátku sledovaného období.

Ve vývojových tendencích podílu nezaměstnaných došlo mezi sledovanými okresy k dílčím změnám. Nejvyšší podíl nezaměstnaných je dlouhodobě v okrese Most, kde se u příčin mísí strukturální postižení spojené zejména s útlumem těžby hnědého uhlí a dalších tradičních odvětví místní ekonomiky, demografické trendy a sociální struktury. V rámci sledovaného období však došlo k celkovému snížení podílu nezaměstnaných, což může do určité míry vypovídat o postupném vyrovnávání trhu práce v okrese s důsledky strukturálních změn ekonomiky. Zajímavé je však rapidní zhoršení pozice okresu Ústí nad Labem, kde byla na počátku sledovaného období nejpříznivější situace na trhu práce, zatímco na konci sledovaného období zde byla situace rapidně horší, přičemž byl v okrese od r. 2011 zaznamenáván druhý nejvyšší podíl nezaměstnaných. Postupné zhoršování situace na trhu práce v okrese Ústí nad Labem může souviset se snižováním zaměstnanosti či zánikem tradičních průmyslových podniků (Setuza, Chemopharma, pivovar a likérka v Krásném Březně, apod.). Dlouhodobě solidní pozici si ve srovnání s ostatními okresy drží okres Teplice, a to nejspíše i vzhledem k dlouhodobé prosperitě, resp. stabilní zaměstnanosti místních významných podniků (AGC, Doly Bílina, Elektrárna Ledvice) a místního sektoru lázeňství, i úspěšnosti PZ Krupka. Vývoj podílu nezaměstnaných v okresech Děčín a Chomutov odpovídal vývoji celého Ústeckého kraje a pozice i hodnoty podílu nezaměstnaných u těchto okresů byla na konci sledovaného období podobná jako na začátku.

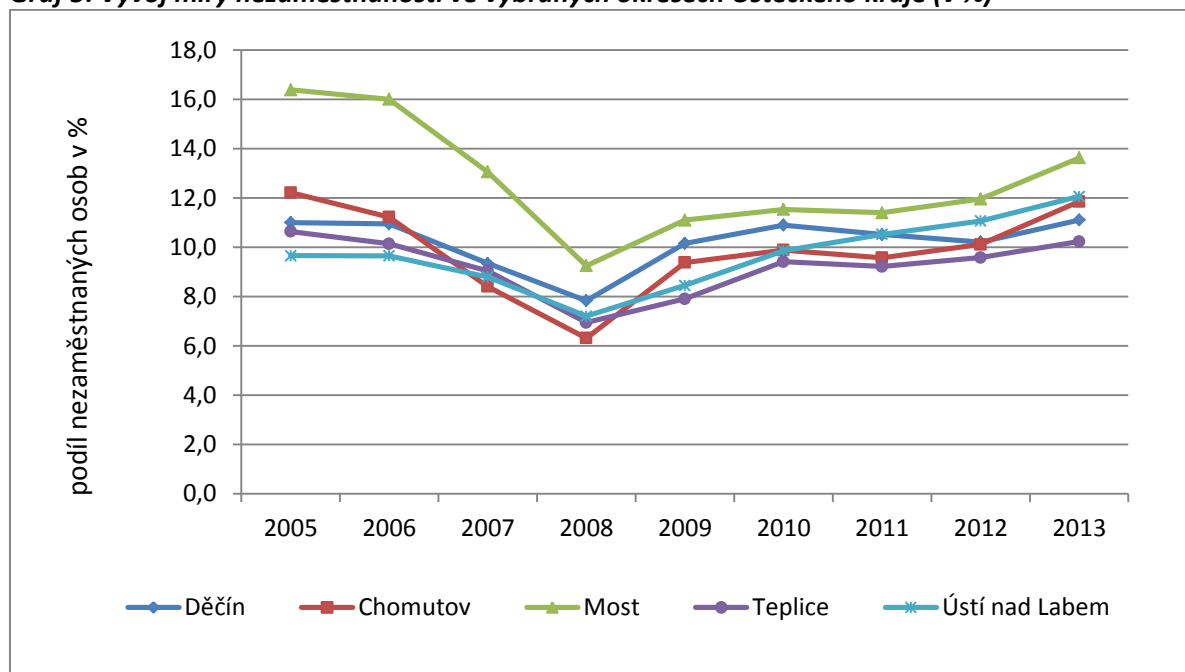
Tabulka 12: Podíl nezaměstnaných ve vybraných okresech Ústeckého kraje (v %)

vždy za měsíc duben	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Ústecký kraj	11,3	11,1	9,2	7,1	8,9	9,9	9,7	10,0	11,2
Děčín	11,0	10,9	9,3	7,8	10,2	10,9	10,5	10,2	11,1
Chomutov	12,2	11,2	8,4	6,3	9,4	9,9	9,6	10,1	11,9
Most	16,4	16,0	13,1	9,3	11,1	11,5	11,4	12,0	13,6
Teplice	10,6	10,1	9,0	6,9	7,9	9,4	9,2	9,6	10,2
Ústí nad Labem	9,7	9,7	8,8	7,2	8,5	9,9	10,5	11,1	12,1

Zdroj: MPSV (2014)

Pozn.: Podíl nezaměstnaných je pro očištění od vlivu sezónních prací uveden vždy za měsíc duben.

Graf 5: Vývoj míry nezaměstnanosti ve vybraných okresech Ústeckého kraje (v %)

Zdroj: MPSV (2014)

Pozn.: Podíl nezaměstnaných je pro očištění od vlivu sezónních prací uveden vždy za měsíc duben.

Struktura nezaměstnanosti dle pohlaví dokládá, že aktuálně nejsou evidovány na celokrajské úrovni výrazné rozdíly. Vyšší podíl nezaměstnaných žen vykazují okresy Chomutov, Most, Teplice. Naopak vyšší podíl nezaměstnaných mužů je evidován v okresech Děčín a Ústí nad Labem.

Tabulka 7 Struktura nezaměstnanosti v okresech Ústeckého kraje (květen 2014)

	Podíl nezaměstnaných na obyvatelstvu (v %)		
	celkem	ženy	muži
Ústecký kraj	11	11,14	10,87
Děčín	10,43	10,21	10,65
Chomutov	11,38	12,02	10,77
Litoměřice	9,25	9,4	9,11
Louny	10,37	10,4	10,34
Most	13,27	14,2	12,39
Teplice	9,71	10,01	9,43
Ústí nad Labem	12,61	11,72	13,5

Zdroj: MPSV (2014)

Strukturální postižení kraje se promítá i do nezaměstnanosti, kdy hrají roli demografické a sociální charakteristiky. Historicky je problém spjat se zánikem tradičního způsobu života obyvatel kraje, kteří byli vysídleni. Následné změny v osídlení a tradiční orientace na těžký, těžební a chemický průmysl ve své době přinesly výrazný nárůst jak v počtu obyvatel, tak v zaměstnanosti. Po ústupu a omezení těchto odvětví došlo logicky k prudkému nárůstu nezaměstnanosti. Takto strukturálně vzniklý problém přetrvává do současnosti. Nezaměstnaní jsou převážně lidé, kteří se přistěhovali dříve za prací, a to většinou málo kvalifikovanou. S tím souvisí vzdělanostní a sociální struktura zejména

některých okresů v kraji, nejproblémovějšími oblastmi jsou: Bílina, Jirkovsko, Litvínov, Most, některé části Ústí nad Labem.

Tabulka 8 Struktura nezaměstnanosti a uchazečů o práci (prosinec 2013)

	Podíl nezaměstnaných osob na obyvatelstvu (v %)	Počet uchazečů o zaměstnání na 1 volné místo	Počet uchazečů o zaměstnání	Z toho evidovaní déle než 12 měsíců	Uchazeči v rekvalifikaci
Ústecký kraj	11,47	28,1	65820	30780	105
Děčín	11,22	37,2	10264	4696	7
Chomutov	11,91	40,1	10596	5045	23
Litoměřice	9,75	23,2	7926	3154	1
Louny	10,94	17,9	6811	2933	25
Most	13,51	25,8	10724	5457	49
Teplice	10,2	20,6	9161	4108	0
Ústí nad Labem	12,72	46,6	10338	5387	0

Zdroj: VDB ČSÚ

Mezi specifické problémové skupiny na krajském trhu práce patří podle *Zprávy o situaci na krajském trhu práce o realizaci APZ v roce 2013, a strategie APZ pro rok 2014* vydané Úřadem práce, Krajskou pobočkou Ústí nad Labem (2014) především občané s nízkou kvalifikací či bez kvalifikace. Jejich začlenění na trh práce spočívá zpravidla v zaměstnání u veřejně prospěšných prací či absolvování rekvalifikačních kurzů v souladu s naplňováním aktivní politiky zaměstnanosti. Další skupinou jsou uchazeči o práci evidovaní déle než 5 měsíců, osoby se zdravotním postižením, absolventi škol a mladiství. Absolventi jsou dlouhodobou problémovou skupinou, u zaměstnavatelů nejčastěji neuspějí kvůli chybějící praxi či nedostatečnému vzdělání (v případě mladistvých). Ohroženou skupinou na trhu práce jsou osoby pečující o děti do 10 let a občané starší 55 let.

1.3.5 Pozice významných odvětví

Vzhledem k velkému významu průmyslu pro ekonomiku i trh práce v zájmovém území na straně jedné a jeho relativní zranitelnost na straně druhé¹¹, je vhodné představit nejvýznamnější průmyslová odvětví aglomerace.

O vývojových tendencích v pozici jednotlivých odvětví průmyslu z hlediska zaměstnanosti na úrovni kraje referuje Analytická část PRÚK 2012¹². Vzhledem k soustředění velké části krajského průmyslu v ÚCHA je možné předpokládat, že tyto krajské tendence vypořádají i o vývoji v samotném zájmovém území.

V dlouhodobějším horizontu (cca od transformační krize v r. 1998) lze sledovat základní tendence v proměňující se struktuře průmyslu v aglomeraci a významu jednotlivých odvětví pro zaměstnanost.

¹¹ Na rozdíl od odvětví služeb, která jsou ve velké míře tažena poptávkou místního obyvatelstva, která je v čase stabilnější.

¹² Na úrovni zájmového území není možné sledovat zaměstnanost v jednotlivých odvětvích průmyslu z důvodu absence dat.

Především je evidentní razantní pokles zaměstnanosti u tradičních odvětví související s útlumem výroby, uzavřením některých provozů či restrukturalizací zaměřenou na zvýšení produktivity. V území došlo v uplynulých cca 15 letech k výraznému propadu zaměstnanosti v těžebním průmyslu, chemickém průmyslu, potravinářském průmyslu, hutnictví a obrábění kovů, ve výrobě strojů a zařízení pro další výrobu, výrobě a rozvodu elektrické energie, plynu a vody, papírenském a polygrafickém průmyslu a textilním průmyslu (PRÚK 2012). Naopak výrazný nárůst zaměstnanosti byl zaznamenán v dopravním strojírenství (zejména pak ve výrobě součástek do motorových vozidel) a v elektrotechnickém průmyslu. Z pohledu zaměstnanosti je tedy možné konstatovat, že strukturální změny ekonomiky v kraji se projevily útlumem většiny tradičních průmyslových odvětví a vzrůstajícím významem strojírenského průmyslu, obzvláště pak dopravního strojírenství (hlavně výroby automobilových komponentů) a elektrotechnického průmyslu.

1.3.5.1 Palivoenergetický komplex

Z hlediska zaměstnanosti, ekonomického významu i celkových dopadů výrobní činnosti na region je stále nejvýznamnějším průmyslovým oborem v Ústeckém kraji těžba a zpracování hnědého uhlí, na který je zde úzce navázána výroba elektrické energie. Obě výrobní činnosti jsou v kontextu celé ČR mimořádné. V roce 2012 bylo v dolech na území aglomerace vytěženo celkem 37 mil. t hnědého uhlí (tedy přibližně 84,7 % celkové těžby v ČR, viz Energostat 2014), v tepelných elektrárnách lokalizovaných v Ústeckém kraji¹³ spalujících téměř výhradně hnědé uhlí bylo ve stejném roce vyprodukováno celkem 21 892,9 GWh elektrické energie (tedy přibližně 25 % celkové produkce el. energie v ČR, viz ERÚ 2014). V žádném jiném kraji ČR přitom nebylo vyprodukováno více než 17 000 GWh elektrické energie (ERÚ 2014).

V území působí tři společnosti zabývající se těžbou a zpracováním hnědého uhlí:

- Severočeské doly a. s. (součást skupiny ČEZ a. s.)
- Czech Coal a. s.
- Severní energetická a.s. (vyčleněna r. 2013 ze společnosti Czech Coal a.s.)

¹³ Všechny z hlediska produkce el. energie významné tepelné elektrárny, resp. teplárny s výjimkou elektrárny Počeradý se nacházejí na území ÚCHA. Elektrárna Počeradý je navázána na infrastrukturu ÚCHA, avšak nalézá se v poloze, která nebyla vhodná pro zařazení do ÚCHA.

Tabulka 13: Těžba hnědého uhlí v ČR

Hnědé uhlí - Těžba v ČR											
Společnost	2012		2011		Δ 2011/2012	2010		2009		2008	
	objem	Podíl (*)	objem	Podíl (*)		objem	Podíl (*)	objem	Podíl (*)	objem	Podíl (*)
	mil. t	%	mil. t	%		mil. t	%	mil. t	%	mil. t	%
Severočeské doly (Skupina ČEZ)	23,2	53,1	25,1	53,6	-7,6%	21,63	49,3	22,03	49,2	22,3	47,4
Czech Coal	13,8	31,6	14,2	30,3	-2,8%	13,85	31,6	14,2	31,8	15,02	32
Sokolovská uhelná	6,7	15,3	7,5	16,0	-10,7%	8,42	19,2	8,56	19,2	9,73	20,7
Celkem	43,7	100	46,8	100,0	-6,6%	43,9	100	45,2	100	47,5	100

Zdroj: Energostat 2014

Společnost Severočeské doly provozuje doly Tušimice a Bílina, společnost Czech Coal provozuje důl Vršany (a téměř vyuhlený velkolom Šverma) a společnost Severní Energetická provozuje doly ČSA a hlubinný důl Kohinoor, který je v likvidaci. Momentálně nejdiskutovanějším tématem těžby hnědého uhlí je otázka prolomení či zachování územních ekologických limitů těžby uhlí, které legislativně chrání části stávajících ložisek před vytěžením. Největší tlak na prolomení limitů je v SV předpolí stávajícího dolu ČSA, kde se údajně nalézá 750 mil. t. uhlí a za limity dolu Bílina (dalších cca 104 mil. t uhlí, viz MPO 2010). Jak je vidno z předchozí tabulky, v případě zachování limitů dojde v nejbližších letech k útlumu těžby na dole ČSA a jeho vyuhlení a uzavření do počátku příštího desetiletí. Uhelné společnosti a zastánci prolomení limitů mj. argumentují potřebou zajištění cenově dostupného hnědého uhlí pro zásobení českého teplárenství, které je zatím orientované především na spalování hnědého uhlí, a pozitivními ekonomickými dopady těžby za stávajícími limity. Prolomení limitů má však i řadu odpůrců a kromě další devastace krajiny v SHR a energetické exploatace suroviny, která má značný potenciál pro alternativní budoucí využití (např. jako surovina v chemickém průmyslu), jen oddaluje okamžik završení transformace místní ekonomiky, která se bude muset v budoucnosti vyrovnat s celkovým ukončením těžby hnědého uhlí a navazujících výrobních činností.

Tabulka 14: Zásoby hnědého uhlí v Ústeckém kraji

Zásoby hnědého uhlí a jejich životnost			
Společnost	Důl	Disponibilní zásoby k 1.1.2013 (mil. t)	Životnost při současné těžbě (rok)
Czech Coal	VU (Vršany,Šverma)	259,7	2044 (při těžbě 8 mil. t ročně) 2055 (při těžbě 7 mil. t ročně)
	Důl Kohinoor, s.p. (Důl Centrum)	1,3	
	LU (ČSA)	41,3	2017 (při těžbě 4,5 mil. t ročně) 2021 (při těžbě 3 mil. t ročně)
Celkem		302,3	
Severočeské doly	Bílina	154,4	2031 (při těžbě 9,5 mil. t ročně) 2036 (při těžbě 7 mil. t ročně)
	Tušimice	227,2	2030 (při těžbě 13 mil. t ročně) 2035 (při těžbě 10 mil. t ročně)
Celkem		381,6	
Sokolovská uhelná	Jiří	142,9	2023 (při těžbě 5-6 mil. t ročně) 2034 (při těžbě 4 mil. t ročně)
	Družba		2030 (při těžbě 4 mil. t ročně) 2034 (při těžbě 4 mil. t ročně)
Celkem		142,9	
Celkem		826,8	

Zdroj: Energostat 2012.

Nedílnou součástí těžebních aktivit jsou rekultivace území devastovaného těžbou, které mají a po samotném ukončení těžby ještě budou mít po řadu let (do ukončení rekultivačních aktivit) ekonomický význam, hlavně pak v oblasti zaměstnanosti a stimulaci alternativních hospodářských činností v území (např. vytvářením atrakcí a infrastruktury pro cestovní ruch).

V ÚCHA fungují tři velké uhelné elektrárny, které provozuje firma ČEZ a. s.:

- Ledvice
- Prunéřov
- Tušimice

V Ledvicích je dokončován nový nadkritický blok s vysokou účinností o instalovaném výkonu 660 MW (tedy nejvýkonnější a zároveň nejúčinnější v ČR). Elektrárny Prunéřov a Tušimice prošly v uplynulých letech výměnou technologií některých stávajících výrobních bloků (tzv. retrofitem), v jejímž rámci došlo k prodloužení životnosti výrobních bloků o cca 25 let (zatímco při výstavbě nového zdroje je

odhadovaná životnost cca 40-50 let)¹⁴. V elektrárně Počerady, která se nachází v blízkosti zájmového území, byla koncem r. 2013 dokončena nová paroplynová elektrárna, její provoz je však zatím limitován nepříznivými cenami elektřiny.

Kromě uhelných elektráren firmy ČEZ jsou důležitými energetickými zdroji spalujícími hnědé uhlí i místní teplárny. Výrobou elektrické energie je významná především Teplárna Komořany u Mostu (společnost United Energy a. s.) a Teplárna Trmice u Ústí nad Labem. (Teplárna Trmice a. s.).

1.3.5.2 Chemický průmysl

Tradičním odvětvím, jehož koncentrací území ÚCHA dlouhodobě vynikalo, je průmysl chemický. Lokalizačními faktory zde je jednak řeka Labe poskytující nejen dostatek vody, ale i možnost levné dopravy vstupů i produktů chemického průmyslu, jednak těžba uhlí v SHR (produkce tekutých paliv z hnědého uhlí byla původním výrobním programem kombinátu v Záluží u Litvínova), dále blízká odbytiště produktů, důležitým faktorem pro případný budoucí rozvoj je dostatek kvalifikované pracovní síly. Chemický průmysl v kraji prošel restrukturalizací, při níž došlo k rapidnímu poklesu zaměstnanosti a uzavření některých výrob (např. TONASO – Továrny NA výrobu SO₂ v Ústí nad Labem – Neštětčích). Nejdůležitější podniky:

- Unipetrol RPA Záluží u Litvínova
 - rafinérie, petrochemie, agrochemie
- Spolchemie Ústí nad Labem
 - syntetické pryskyřice, další chemické látky
- Chemotex Děčín a.s.
 - tenzidy a detergenty, chemikálie pro strojírenský, stavební, textilní a papírenský průmysl
- Lybar Rtyně nad Bílinou
 - vlasová kosmetika

1.3.5.3 Strojírenský průmysl

V porovnání s jinými významnými aglomeracemi ČR nedosahoval strojírenský průmysl v ÚCHA takového významu, i přesto zde však dlouhodobě existovala řada středisek strojírenského průmyslu a strojírenská výroba byla v kraji etablovaná. Význam strojírenského průmyslu v kraji však vzrostl v důsledku strukturálních změn ekonomiky a přílivu přímých zahraničních investic, jejichž lokalizace v kraji byla částečně odvislá od existence kvalifikované pracovní síly, která byla pozůstatkem tradice strojírenského průmyslu v kraji. Vedle klasických středisek strojírenského průmyslu v kraji (Děčín, Ústí nad Labem, Klášterec nad Ohří) se strojírenské podniky usídlily prakticky v každé nové průmyslové zóně, což se projevovalo markantním růstem zaměstnanosti v oboru. Dle vývoje zaměstnanosti bylo

¹⁴ Více viz ČEZ (2012).

hlavní odvětví rozvoje průmyslu od počátku hospodářské transformace dopravního strojírenství (hlavně pak výroba komponentů pro automobilový průmysl) následované elektrotechnickým průmyslem.

1.3.5.4 Průmysl skla, keramiky, porcelánu a stavebních hmot

Průmysl skla, keramiky, porcelánu a stavebních hmot je tradičním odvětvím regionální ekonomiky s vysokým podílem na zaměstnanosti, které zasáhla transformace ekonomiky relativně méně než ostatní tradiční odvětví. Ačkoli i zde došlo k propadu zaměstnanosti, podíl odvětví na celkové zaměstnanosti v průmyslu v posledních 15 letech vzrostl. Podíl na zachování zaměstnanosti v odvětví měla nejen relativní prosperita tradičních podniků v oboru, ale i příchod nových investorů, kteří se usadili v řadě průmyslových zón v kraji. Nejvýznamnějším podnikem v oboru je koncern AGC vyrábějící autoskla, který má výrobní závody v Teplicích a v Chudeřicích u Bíliny.

1.3.5.5 Průmyslové zóny¹⁵

Průmyslové zóny (PZ) představují zejména v podmínkách strukturálně se měnící ekonomiky důležitý předpoklad pro rozvoj regionální ekonomiky a trhu práce. V zájmovém území se průmyslové zóny začaly výrazněji rozvíjet na konci 90. let minulého století, a to zejména ve formě PZ tzv. „na zelené louce“, jejichž nabídka doplňuje některé brownfieldy, u nichž jsou vhodné podmínky (zejména majetkoprávní, ale i stavebně-technické, pro příchod investorů.

- Chomutovsko:
 - Jirkov-Otvice (40 ha), Jirkov-lokalita 115, 116 a 117 (15 ha), Chomutov-Nové Spořice (18 ha), Chomutov-Severní Pole (18 ha), Chomutov-Za Výtopnou (14 ha), Chomutov-Průmyslový a logistický park Málkov (**25 ha**)
- oblast Kadaň – Klášterec nad Ohří:
 - Klášterec nad Ohří-průmyslový park Verne (155 ha), Kadaň-Královský vrch (81 ha),
- Mostecko:
 - Most-Pod Lajsníkem (12 ha), Havraň-Joseph (190 ha), Litvínov-Louka (30 ha),
- Teplice – Krupka (**77 ha**)
- Ústí nad Labem a okolí:
 - Ústí nad Labem-Neštětice (40 ha), Ústí nad Labem-Severní Předlice (61 ha), Ústí nad Labem-Jižní Předlice (32 ha), Ústí nad Labem-Trmice (11 ha), Ústí nad Labem-Všebořice (53 ha), Libouchec-Žďárek (70 ha),

¹⁵ Včetně brownfieldů, které jsou k dispozici pro investory. Upraveno z PRÚK 2012, dále podle Regionální informační servis (2014). Uvedeny jsou pouze průmyslové zóny o rozloze 10 ha a více.

1.3.6 Shrnutí

- Ekonomická situace zájmového území je silně ovlivněna historickou orientací na těžký průmysl a důsledky strukturálních změn ekonomiky. To se projevuje přetrvávajícím významem těžkého průmyslu (zejména těžebního, energetického a chemického), dlouhodobě vysokou nezaměstnaností, méně příznivou kvalifikační strukturou obyvatel a výrazně zatíženým životním prostředím (starými zátěžemi i stávajícími výrobami).
- Strukturální změny ekonomiky se také projevují dlouhodobým poklesem ekonomické výkonnosti Ústeckého kraje v přepočtu na obyvatele v kontextu ČR, je však otázkou do jaké míry to vypovídá o makroekonomickém vývoji v samotné aglomeraci.
- Ústecký kraj je z hlediska zdrojů znalostní ekonomiky (podíl zaměstnanců VaV, výdaje na VaV) v kontextu ČR dlouhodobě podprůměrný.
- Podíl nezaměstnaných v území klesal do nástupu hospodářské recese v r. 2008, od té doby postupně roste. Dlouhodobě se zhoršuje situace na trhu práce na Ústecku, naopak na Mostecku nezaměstnanost v dlouhodobém měřítku poklesla.
- V území ÚCHA přetrvává vysoký význam průmyslu pro zaměstnanost. Vzhledem k funkci velkých měst jako obslužných center širšího zázemí je zde také vysoká zaměstnanost ve veřejných službách a obchodu.
- Nejvýznamnějším odvětvím průmyslu v zájmovém území je z hlediska zaměstnanosti těžební a energetický průmysl. Vzhledem k postupné exploataci disponibilních zásob hnědého uhlí dojde v příštích desetiletích k postupnému útlumu těžby hnědého uhlí, což bude mít patrně důsledky i na provoz uhelných elektráren.
- V rámci strukturálních změn ekonomiky v území roste význam strojírenského průmyslu, zejména pak v dopravním strojírenství a elektrotechnickém průmyslu. Růst je reprezentován zejména novými závody v průmyslových zónách tzv. na zelené louce, zatímco útlum tradičních odvětví (především těžební, chemický, potravinářský a hutnický průmysl) zanechává v území rozsáhlé brownfieldy.

1.4 Občanská vybavenost

V následující kapitole budou blíže představena školská zařízení, infrastruktura pro zdravotnictví a infrastruktura pro sociální služby. Občanská vybavenost je nepostradatelným hodnotícím prvkem při analýze jakéhokoliv území vzhledem k jeho potenciálu, rozvoji a současnému fungování včetně prognózování. Sociální infrastruktura je souhrnným termínem pro oblasti školství, zdravotnictví a sociálních služeb, přičemž je třeba hledat souvislosti s demografickým vývojem a sociální strukturou obyvatelstva. Zdroji informací pro zpracování této kapitoly byly zejména sektorové dokumenty Ústeckého kraje a veřejně dostupné statistické databáze (VDB ČSÚ, ÚZIS).

1.4.1 Školská zařízení

Školská zařízení jsou souhrnně sepsána v Adresářích škol a školských zařízení Ústeckého kraje. Jejich naplnění je otázkou populačního vývoje. Je obecně známo, že trendy „silných“ a „slabých“ ročníků se střídají ve vlnách. Ve skupině předškolních dětí byl v posledních letech zaznamenán nárůst, zatímco u počtu žáků základních a středních škol byl zaznamenán pokles. Očekává se, že v nejbližších letech přirozeným vývojem opět stoupne počet žáků na základních školách.

Podle dat z Veřejné databáze ČSÚ bylo ve školním roce 2012/2013 v celém Ústeckém kraji celkem v provozu 342 mateřských škol, 279 základních škol (z toho 219 s prvním i druhým stupněm), 31 základních uměleckých škol, 1 jazyková škola, 1 konzervatoř, 23 středních škol - oborů gymnázií, 70 středních škol - oborů středních odborných škol a praktických škol, 40 středních škol - oborů učilišť, 30 středních škol – oborů nástavbového studia, 9 vyšších odborných škol a 2 vysoké školy. V předchozích letech probíhala transformace sítě SŠ, v jejímž rámci docházelo k rušení, resp. slučování SŠ, v jejichž rámci byla vytvořena síť tzv. páteřních škol.

Naplněnost kapacit MŠ a ZŠ ve statutárních městech je relativně vysoká, znatelná je vyčerpanost kapacit v centrálních či větších školách a školkách. Děčín eviduje u MŠ téměř úplné naplnění kapacit, v celkovém součtu nebylo naplněno pouhých 34 míst z celkových 1621 míst. U ZŠ je naplněnost nižší, neboť ani jedna ze škol nedosáhla k naplnění 100 % své kapacity, v součtu tak zůstává neobsazených 2293 míst. Ústí nad Labem vykázalo u MŠ kapacitu relativně naplněnou, avšak zbývalo 182 volných míst. U ústeckých ZŠ bylo vykázáno naplnění z přibližně 80 %. Města Most a Teplice mají kapacity téměř naplněny, ale na školách zbývají ještě volná místa, u kterých školy očekávají, že budou zaplněny populačně silnějšími ročníky dětí v předškolním a nižším školním věku. V Chomutově bylo v minulém školním roce obsazeno přes 97 % kapacit MŠ a 79 % kapacit ZŠ.

Tabulka 15 Syntéza SŠ/SOU v regionu ÚCHA

Obec	Počet	Název školy
Děčín	8	Gymnázium Děčín, příspěvková organizace
		Evropská obchodní akademie, Děčín I, příspěvková organizace
		Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola strojní, stavební a dopravní, Děčín, příspěvková organizace
		Střední škola lodní dopravy a technických řemesel, Děčín VI, příspěvková organizace
		Střední zdravotnická škola, Děčín, příspěvková organizace
		Střední škola zahradnická a zemědělská Antonína Emanuela Komerse, Děčín-Libverda, příspěvková organizace
		Střední škola řemesel a služeb, Děčín IV, příspěvková organizace
Dubí	2	GYMNÁZIUM J.A.Komenského s.r.o., Dubí u Teplic
		SŠ soc. PERSPEKTIVA a VOŠ, s.r.o. , Dubí 3 - Pozorka
Duchcov	2	Gymnázium a Střední průmyslová škola, Duchcov, příspěvková organizace
		Dětský domov, Základní škola a Střední škola, Duchcov, příspěvková organizace
Chomutov	7	Gymnázium, Chomutov, příspěvková organizace
		Střední průmyslová škola a Vyšší odborná škola, Chomutov, příspěvková organizace
		Střední odborná škola energetická a stavební, Obchodní akademie a Střední zdravotnická škola, Chomutov, příspěvková organizace
Jirkov	2	Střední škola technická, gastronomická a automobilní, Chomutov, příspěvková organizace
		Městské gymnázium a Základní škola Jirkov
Kadaň	3	Chomut.soukr. gymnázium, s.r.o., Jirkov
		Gymnázium, Kadaň, příspěvková organizace
Klášterec nad Ohří	2	Střední průmyslová škola stavební a Obchodní akademie, Kadaň, příspěvková organizace
		Gymnázium a Střední odborná škola, Klášterec nad Ohří, příspěvková organizace
Krupka	2	Biskupské gymnázium, Základní škola a Mateřská škola Bohosudov
		Základní škola a Praktická škola Krupka
Litvínov	4	Gymnázium T. G. Masaryka, Litvínov, příspěvková organizace
		Střední odborná škola, Litvínov-Hamr, příspěvková organizace
		Střední odborná škola pro ochranu a obnovu životního prostředí - Schola Humanitas, Litvínov
		Euroškola Litvínov SOŠ, s.r.o., Litvínov
Meziboří	1	Střední škola EDUCHEM, a.s., Meziboří
Most	13	Podkrušnohorské gymnázium, Most, příspěvková organizace
		Vyšší odborná škola ekonomická, sociální a zdravotnická, Obchodní akademie, Střední pedagogická škola a Střední zdravotnická škola, Most, příspěvková organizace
		Střední škola technická, Most, příspěvková organizace
		Střední průmyslová škola a Střední odborná škola gastronomie a služeb, Most, příspěvková organizace

		Soukr. SOU LIVA s.r.o., Most-Velebudice
		Soukr. hotel. škola Bukaschool, s.r.o., Most
		SOŠ podnikatelská, s.r.o., Most
		Soukr. SŠ market. a podnik., s.r.o., Most
		SOŠ InterDACT, s.r.o., Most
		SŠ diplomacie a veřejné správy s.r.o., Most
Teplice	8	Gymnázium, Teplice, příspěvková organizace
		Hotelová škola, Obchodní akademie a Střední průmyslová škola, Teplice, příspěvková organizace
		Střední škola obchodu a služeb, Teplice, příspěvková organizace
		Střední škola stavební, Teplice, příspěvková organizace
		Konzervatoř, Teplice, příspěvková organizace
		SŠ technická AGC a.s., Teplice
Ústí nad Labem	11	Gymnázium, Ústí nad Labem, příspěvková organizace
		Gymnázium a Střední odborná škola dr. Václava Šmejkal, Ústí nad Labem, příspěvková organizace
		Obchodní akademie a jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky, Ústí nad Labem, příspěvková organizace
		Střední průmyslová škola, Ústí nad Labem, příspěvková organizace
		Vyšší odborná škola zdravotnická a Střední škola zdravotnická, Ústí nad Labem, příspěvková organizace
		Střední škola stavební a technická, Ústí nad Labem, příspěvková organizace
		Střední škola obchodu, řemesel, služeb a Základní škola, Ústí nad Labem, příspěvková organizace
		TRIVIS-SŠ veřejnoprávní Ústí n.L.,s.r.o., Ústí nad Labem
Severočeská střední škola s.r.o. , Ústí nad Labem		
		Střední škola obchodu a služeb s.r.o., Ústí nad Labem

Zdroj: Ústecký kraj (2014a)

Střední školství v ÚCHA nabízí relativně pestrou nabídku studijních oborů a zaměření, některé školy jsou zřízené Ústeckým krajem, jiné soukromé, nebo zřízené městy. Vzhledem ke slučování škol je řada z nich současně středními školami, vyššími odbornými školami apod. Níže uvádíme vyšší odborné školy a vysoké školy se stručnou charakteristikou, které sídlí v území ÚCHA:

- Střední průmyslová škola a Vyšší odborná škola, Chomutov
 - Studium na VOŠ je tříleté, probíhá standardně ve dvou semestrech. Součástí studia je absolvování odborné praxe ve firmách. Studenti zakončí své studium absolutoriemi, které se skládá z obhajoby práce a zkoušek z odborných předmětů a cizího jazyka. Po úspěšném zakončení získávají titul DiS (diplomovaný specialista v oboru). Studijními obory jsou Výpočetní systémy a Veřejnoprávní činnost s podporou ICT.
- Vyšší odborná škola ekonomická, sociální a zdravotnická, Obchodní akademie, Střední pedagogická škola a Střední zdravotnická škola, Most
 - VOŠ na této škole zahájila vzdělávání v roce 1996 s oborem Sociálně právní činnost. Jak uvádí sama škola, je o tento obor velký zájem i v současnosti. Postupně přibývaly obory Firemní ekonomika, Právní asistence, Předškolní a mimoškolní pedagogika

a Diplomovaná všeobecná sestra. Povinným zakončením je rovněž absolutorium v podobné struktuře jako u předcházející školy.

- Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola strojní, stavební a dopravní, Děčín, příspěvková organizace – Děčín
 - Děčínské vyšší odborné vzdělání je možné získat ve dvou oborech, a to Inženýrské stavitelství (se zaměřením na železniční stavitelství) a Ochrana památek a krajiny. Studenti zde studují rovněž ve tříletém plánu, které zakončují absolutoriem s titulem DiS.
- Univerzita Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem
 - Jediná univerzita Ústeckého kraje vzdělává v současné době více než 12 000 studentů a zaměstnává přibližně 900 pracovníků. Dnešní univerzita má své počátky v roce 1945, kdy byla založena Vyšší pedagogická škola. O několik let později byla založena Pedagogická fakulta v Ústí nad Labem. Dlouhá léta pouze pedagogického zaměření této školy byla ukončena rokem 1991, kdy byla slavnostně otevřena Univerzita J. E. Purkyně v Ústí nad Labem se třemi fakultami – Pedagogickou fakultou, Fakultou sociálně ekonomickou, Fakultou životního prostředí – a jedním ústavem: Ústavem slovansko-germánských studií. V současné době je UJEP ještě všestrannější. Studovat lze celkem na osmi fakultách, v 65 studijních programech a 192 studijních oborech.
 - Fakulty: Fakulta sociálně ekonomická, Fakulta umění a designu, Fakulta výrobních technologií a managementu, Fakulta zdravotnických studií, Fakulta životního prostředí, Filozofická fakulta, Pedagogická fakulta, Přírodovědecká fakulta.

Na území Ústeckého kraje lze nalézt **detašovaná pracoviště** dalších veřejných vysokých škol a jedné soukromé školy. Jsou jimi:

- České vysoké učení technické
 - Fakulta dopravní, pracoviště Děčín – bakalářské a magisterské studijní programy, Univerzita třetího věku;
 - Fakulta jaderná a fyzikálně inženýrská, pracoviště Děčín – bakalářské a magisterské studijní programy;
 - Fakulta strojní, Výukové centrum Chomutov – celoživotní vzdělávání.
- Vysoká škola chemicko-technologická v Praze
 - Výukové a studijní centrum Most-Velebudice – bakalářské a magisterské studijní programy akreditované různými fakultami VŠCHT.
- Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava
 - Hornicko-geologická fakulta, Institut kombinovaného studia Most – 1 prezenční bakalářský studijní obor a větší množství studijních oborů nabízených v kombinované formě studia.
- Vysoká škola finanční a správní
 - Studijní středisko Most – bakalářské a magisterské studijní obory.

1.4.2 Infrastruktura pro zdravotnictví

Jak je uvedeno v Programu rozvoje Ústeckého kraje z roku 2012, je Ústecký kraj z hlediska četnosti a výkonů nemocnic v rámci Česka nadprůměrný. Z mezikrajského srovnání dostupného ve Veřejné databázi ČSÚ k prosinci 2012 (níže) je patrné, že v Ústeckém kraji bylo v uvedeném roce v provozu 20 zdravotnických zařízení s celkem 4 978 lůžky. V počtu ošetřovacích dnů je údaj pro Ústecký kraj rovněž nadprůměrný, a je srovnatelný například s Moravskoslezským nebo Středočeským krajem.

Z hlediska zabezpečení zdravotní péče lze využít srovnání dostupné ve Veřejné databázi ČSÚ, kde je patrné porovnání mezi okresy Ústeckého kraje. Počet lékařů na 1000 obyvatel je nadprůměrný v Ústí nad Labem, kde hodnota převyšuje i celokrajský a celorepublikový průměr. V počtu lůžek na 1000 obyvatel je v okresech Ústeckého kraje nejsilnější opět krajské město Ústí nad Labem, které dosahuje zhruba dvojnásobku celokrajské hodnoty.

Tabulka 16 Mezikrajské srovnání nemocnic (lůžkové části) k prosinci 2012

	Počet zařízení	Počet lůžek	Počet lékařů	Hospitalizovaní pacienti	Počet ošetřovacích dnů (tis.)
Česká republika	188	58 832	1 0764,8	2 181 415	15 093
Hlavní město Praha	28	9 275	1841,6	345 827	2 394
Středočeský kraj	25	5 871	978,5	211 741	1 501
Jihočeský kraj	9	3 351	600,5	131 071	857,00
Plzeňský kraj	11	3 462	614,5	114 610	852,00
Karlovarský kraj	5	1 487	274,6	56 291	357,00
Ústecký kraj	20	4 978	708,6	176 957	1 226
Liberecký kraj	8	2 600	409,8	89 859	660,00
Královéhradecký kraj	9	3 331	574,2	107 646	835,00
Pardubický kraj	9	2 557	475,9	90 109	655,00
Vysočina	6	2 649	432,7	102 428	646,00
Jihomoravský kraj	21	7 297	1525,7	261 724	1 988
Olomoucký kraj	9	3 112	670,8	129 823	805,00
Zlínský kraj	10	2 849	513,0	115 092	747,00
Moravskoslezský kraj	18	6 013	1144,5	248 238	1 569

Zdroj: VDB ČSÚ (2014)

Níže jsou uvedeny seznamy nemocnic a odborných léčebných ústavů v celém Ústeckém kraji k roku 2012 podle Ústavu zdravotnických informací a statistiky ČR (ÚZIS). Lze porovnat jak počty lůžek, tak i územní rozmístění a zaměření jednotlivých zařízení.

Z uvedených počtů lůžek jasně dominuje Masarykova nemocnice Ústí nad Labem, která jako jediná přesahuje tisícovou hranici. Vysokých počtů dosahují nemocnice ve všech statutárních městech. Nejnížší počet lůžek akutní péče v území ÚCHA má Vita, s.r.o. – Městská nemocnice Duchcov, z následné péče je nejnížší počet v Krušnohorské Poliklinice v Litvínově. Celkově lze kapacity následné lůžkové péče označit za nedostačující, poptávka po lůžkové péči mnohde převyšuje nabídku. Jinak je tomu u kapacit akutní péče, které jsou vzhledem ke svému charakteru využity výrazně méně a

dlouhodobě se hovoří o jejich redukcí či přeměně části kapacit na následnou péči. Rozmístění zdravotnických zařízení (nemocnic) vzhledem k vymezení ÚCHA je relativně rovnoměrné a odpovídá sídelní struktuře území.

Řada odborných léčebných ústavů je situována mimo území ÚCHA, ve zkoumaném území leží ústavy pouze v Ústí nad Labem, Teplicích, Mostě, Chomutově a Kadani. Ne všechny odborné léčebné ústavy jsou však podobně orientované, proto je zde riziko velmi obtížného zajištění kompletní péče pro všechny oblasti. Některá zařízení (zejména psychiatrické léčebny) byla v minulosti záměrně umísťována v periferních a venkovských regionech. Důsledkem je excentrická poloha těchto zařízení vůči poptávce. Řešením může být transformace části kapacit těchto ústavů na služby komunitního typu zajišťující péči o pacienty/klienty v jejich přirozeném prostředí.

Tabulka 17 Poskytovatelé lůžkové péče v Ústeckém kraji v roce 2012 - nemocnice

Druh poskytované péče (Akutní/ Následná)	Název zdravotnického zařízení, sídlo	Počet lůžek (A/N)
A	Nemocnice Kadaň, s.r.o.	200
A	Městská nemocnice v Litoměřicích	395
A	Krajská zdravotní, a.s. - Nemocnice Most, o.z.	583
A	Krajská zdravotní, a.s. - Nemocnice Chomutov, o.z.	366
A, N	Krajská zdravotní, a.s. - Nemocnice Děčín, o.z.	259/22
A, N	Lužická nemocnice a poliklinika, a.s., Rumburk	139/30
A, N	Podřipská NsP Roudnice nad Labem, s.r.o.	170/28
A, N	Nemocnice Žatec, o.p.s.	141/50
A, N	Vita, s.r.o. - Městská nemocnice, Duchcov	80/48
A, N	Krajská zdravotní, a.s. - Masarykova nemocnice Ústí nad Labem, o.z.	1106/30
A, N	Krajská zdravotní, a.s. - Nemocnice Teplice, o.z.	396/51
N	Nemocnice Varnsdorf	115
N	Neurologie, s.r.o., Jiřetín pod Jedlovou	20
N	Nemocnice Louny, a.s., Louny	neuveďeno
N	Nemocnice následné péče Most, p.o.	113
N	REMEDI Meziboří, s.r.o. - lůžková RHC	64
N	Krušnohorská poliklinika, s.r.o. - NNP Litvínov	50
N	Hornická nemocnice s poliklinikou, s.r.o., Bílina	83
N	Nemocnice následné péče Ryjice, p.o., Ústí nad Labem-Neštětice	115

Zdroj: ÚZIS ČR (2014), Krajská zdravotní (2014)

Tabulka 18 Poskytovatelé lůžkové péče v Ústeckém kraji v roce 2012 - odborné léčebné ústavy

Druh poskytované péče	Název zdravotnického zařízení, sídlo	Počet lůžek
Odborné léčebné ústavy	OLÚ - VIA, s.r.o. - LDN Česká Kamenice	neuveďeno
	OLÚ - Krajská zdravotní, a.s. - Nemocnice Chomutov, o.z., LDN	81

OLÚ - Nemocnice Kadaň, s.r.o. - LDN	30
OLÚ - Psychiatrická léčebna, Horní Beřkovice	549
OLÚ - Městská nemocnice v Litoměřicích - LDN	160
OLÚ - Podřipská NsP Roudnice nad Labem, s.r.o. - LDN	43
OLÚ - Hospic sv. Štěpána, Litoměřice	26
OLÚ - Dětská psychiatrická léčebna, Louny	50
OLÚ - Psychiatrická léčebna Petrohrad, p.o.	150
OLÚ - MEDICINA, spol. s.r.o., Podbořany	neuveďeno
OLÚ - HOSPIC v Mostě, o.p.s.	neuveďeno
OLÚ - Krajská zdravotní, a.s. - Nemocnice Teplice, o.z., LDN	neuveďeno
OLÚ - Klinika CLT, spol. s.r.o., Teplice	neuveďeno
OLÚ - SENIOR CZ, s.r.o., Ústí nad Labem	neuveďeno

Zdroj: ÚZIS (2014)

Z přehledu páteřních nemocnic sídlících ve statutárních městech (Krajská zdravotní, a. s., níže) je patrné, že nejvyšších hodnot ve všech ukazatelích dosahuje Masarykova nemocnice v Ústí nad Labem. Jedná se o největší zdravotnické zařízení v Ústeckém kraji, které dominuje nejen v kapacitě lůžek, ale také v počtu hospitalizovaných osob, lékařů, vybavení apod. Masarykova nemocnice v Ústí nad Labem poskytuje základní, specializovanou i superspecializovanou zdravotní péči. Tato nemocnice využívá jeden z nejmodernějších nemocničních areálů, budovaný postupně od 80. let 20. století a je v současnosti jedním z největších poskytovatelů zdravotní péče v Česku a jedním z největších zaměstnavatelů v Ústeckém kraji.

Druhou velkou nemocnicí je Nemocnice Most, která má zhruba poloviční počet lůžek, ale relativně vysoký počet hospitalizovaných osob v rámci akutní péče. Nejnižší celkový počet hospitalizovaných osob má Nemocnice Chomutov, a jen o málo vyšší Nemocnice Děčín. Využití lůžek je nejvyšší opět v Ústí nad Labem, dále v Teplicích a Mostě. Zhruba 50% využití lůžek eviduje Nemocnice Chomutov.

Tabulka 19 Přehled základních charakteristik nemocnic ve statutárních městech k roku 2013

Název zařízení Krajské zdravotní, a. s.	Počet lůžek celkem vč. JIP	Počet hospitalizovaných osob			Využití lůžek (A/N) v %
		akutní péče	následná péče	celkem	
Nemocnice Děčín, o. z.	308	16117	314	16431	60,8 (A) 55,4 (N)
Nemocnice Chomutov, o. z.	412	16473	0	16473	51,1 (A)
Nemocnice Most, o. z.	609	31504	0	31504	78,4 (A)
Nemocnice Teplice, o. z.	489	19266	456	19722	68 (A) 76,6 (N)
Masarykova nemocnice v Ústí nad Labem, o. z.	1136	44312	246	44558	67,6 (A) 89 (N)

Zdroj: Krajská zdravotní (2014)

Pozn. A - akutní péče, N - následná péče)

Při pohledu na meziokresní srovnání zdravotnických zařízení a lékařů s daty k roku 2012 (níže) zjistíme, že řada ukazatelů je společná pro všechny okresy. Například jsou ve všech okresech velmi podobné počty lékařů v samostatných ambulantních zařízeních, podobný počet lékáren na 10 tis. obyvatel, či v některých okresech počet lékáren. Velmi odlišné jsou počty lůžek na 10 tis. obyvatel, kde jasně dominuje trojice okresů Ústí nad Labem, Teplice a Litoměřice. Počet lékařů na 10 tis. obyvatel je kolem 30, pouze v okrese Ústí nad Labem tato hodnota dosahuje dvojnásobku, a převyšuje tak celokrajský průměr.

Ve všech okresech jsou zastoupeny nemocnice, odborné léčebné ústavy a samostatná ambulantní zařízení. Nemocnice následné péče chybí jen v okresech Chomutov a Litoměřice. Celkové počty lůžek se ve srovnání s rokem 2010 výrazně nezměnily, stejně tak stabilní zůstaly počty lékařů, jen v některých okresech byl evidován mírný nárůst.

Tabulka 20 Zdravotnická zařízení a lékaři v okresech Ústeckého kraje k 31. 12. 2012

	Ústecký kraj	DC	CV	LTM	LN	MO	TPL	UL
Počet obyvatel k 31.12.2012	826764	132540	125306	119318	86613	115005	128266	119716
Nemocnice	20	4	2	2	3	4	3	2
- počet lůžek	4978	612	633	593	373	857	659	1251
- počet lékařů	1178	118	149	150	55	175	163	367
z toho nem. následné péče	9	2	0	0	2	3	1	1
Odborné léčebné ústavy	14	1	2	4	3	1	2	1
Samostatná ambulantní zařízení	1689	270	264	250	191	213	214	287
- počet lékařů	1553	237	221	220	179	211	207	277
- praktičtí lékaři pro dospělé	337	60	49	54	36	43	51	45
- praktického lékaře pro děti a dorost	154	27	22	23	17	26	19	20
- praktičtí zubní lékaři	383	66	55	56	40	49	53	64
Lékárny vč. OOVL	192	39	23	32	18	20	30	30
- počet lékáren na 10 000 obyv.	2,3	2,9	1,8	2,7	2,1	1,7	2,3	2,5
Počet lékařů celkem	2908	362	376	414	244	388	392	732
- počet lékařů na 10 000 obyv.	35,2	27,3	30	34,7	28,2	33,7	30,6	61,1
Počet lůžek celkem	7382	732	744	1624	573	872	1556	1281
- počet lůžek na 10 000 obyv.	89,3	55,2	59,8	136,1	66,2	75,8	121,3	107

Zdroj: ÚZIS ČR (2014)

1.4.3 Infrastruktura pro sociální služby

Sociální služby zahrnují sociální poradenství, služby sociální péče a služby sociální prevence. Sociální služby jsou poskytovány formou pobytovou (spojené s ubytováním v zařízení sociálních služeb), ambulantní (klienti navštěvují poskytovatele služby) a terénní (služby jsou osobně poskytovány v přirozeném prostředí klientů). Pro poskytování sociálních služeb se zřizují zařízení sociálních služeb.

Podle Střednědobého plánu rozvoje sociálních služeb v Ústeckém kraji na období 2014 – 2017 (dále SPRSS ÚK) lze uvést následující:

V Ústeckém kraji poskytovalo registrované sociální služby v roce 2013 celkem 165 zařízení sociální péče v pobytové formě, 127 zařízení sociální péče v ambulantní a terénní formě, 38 zařízení sociální prevence v pobytové formě a 264 zařízení sociální prevence v ambulantní a terénní formě včetně odborného sociálního poradenství (SPRSS ÚK).

Financování sociálních služeb bylo dříve zpravidla hrazeno z dotací MPSV, ale od roku 2015 by mělo dojít ke změně, a to tak, že financování budou zajišťovat kraje, a příjemci zajistí dofinancování ve výši 10 % z veřejných zdrojů. Podíl státních zdrojů je menší, nikoliv však zanedbatelný. Sociální služby financuje rovněž Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Ministerstvo zdravotnictví a další. Významným zdrojem financí pro sociální služby, jejich rozvoj a podporu zajišťují dotační programy EU.

Poskytované služby:

- Odborné sociální poradenství
- Osobní asistence
- Pečovatelská služba
- Tísňová péče
- Průvodcovské a předčitatelské služby
- Podpora samostatného bydlení
- Odlehčovací služby
- Centra denních služeb
- Denní stacionáře
- Týdenní stacionáře
- Domovy pro osoby se zdravotním postižením
- Domovy pro seniory
- Domovy se zvláštním režimem
- Chráněné bydlení
- Sociální služby poskytované ve zdravotnických zařízeních ústavní péče
- Raná péče
- Telefonická krizová pomoc
- Tlumočnické služby
- Azylové domy
- Domy na půl cesty
- Kontaktní centra
- Krizová pomoc
- Intervenční centra
- Nízkoprahové denní centrum
- Nízkoprahová zařízení pro děti a mládež
- Noclehárna
- Služby následné péče
- Sociálně aktivizační služba pro rodiny s dětmi
- Sociálně terapeutické dílny
- Terapeutické komunity
- Terénní programy
- Sociální rehabilitace

Celokrajsky působící sociální služby registrují různorodou intenzitu využití. Například tísňová péče nevykazuje velkou poptávku, raná péče je poptávána pouze v některých regionech, což souvisí s informovaností potenciální cílové skupiny. Velmi pozitivně jsou hodnoceny tlumočnické služby a služby telefonické krizové pomoci. Služby následné péče poskytující lůžka osobám závislým na návykových látkách jsou hodnoceny jako dostačující, mnohdy nejsou ani plně využívány (z hlediska kapacity, viz SPRSS ÚK).

Tabulka 21 Přehled zařízení sociálních služeb v ÚCHA (2012)

Typ zařízení	Bílina	Děčín	Chomutov	Jirkov	Kadaň	Kláštevec n. O.	Litvínov	Meziboří	Most	Bystřany	Dubí	Duchcov	Háj u Duchcova	Košťany	Krupka	Osek	Proboštov	Teplice	Chabařovice	Chlumec	Řehlovice	Trmice	Ústí nad Labem	Velké Březno
Centra denních služeb	.	1	1	.
Denní stacionáře	.	1	2	3	1	1	.	1	1	2	.
Týdenní stacionáře	1	1	1	2	.
Domovy pro osoby se zdrav. postižením	.	2	1	1	2	.	1	1	1	.	.	1	1	1	4	.
Domovy pro seniory	.	1	1	1	1	1	2	1	3	1	1	1	1	1	.	.	5	1
Domovy se zvláštním režimem	.	1	1	.	.	.	1	.	1	1	1	1	1	.	.	.	2	1
Chráněné bydlení	.	1	1	1	3	.
Azylové domy	.	2	1	1	1	1	.	.	2	.	.	1	.	1	1	2	2	.
Domy na půl cesty	1	1
Zařízení pro krizovou pomoc	.	.	.	1	1	.
Nízkoprahová denní centra	.	1	1	.
Nízkoprahová zařízení pro děti a mládež	1	2	2	1	2	.	1	.	4	.	.	1	.	.	1	.	2	.	.	.	1	4	.	
Noclehárny	.	1	.	.	.	1	.	.	1	.	.	1	1	.
Terapeutické komunity
Sociální poradny	.	8	4	1	2	.	2	.	8	.	.	1	6	.	.	.	1	16	.
Sociálně terapeutické dílny	.	1	1	1	.	.	2	2	.
Centra sociálně rehabilitačních služeb	.	3	1	2	1	1	1	.	4	6	.
Pracoviště ranné péče	1	.
Intervenční centra	1	.
Služby následné péče	.	1	1	1	1	.

Zdroj: VDB ČSÚ

Specifika v oblasti sociálních služeb regionů

Obecné problémy

Podle SPRSS ÚLK je patrné, že pro většinu regionů (okresů, ORP) je problémem absence víceletého financování, administrativní zátěž, slabá koordinace služeb, místy existence duplicitních služeb na úkor absence služby jiné, nedostatek finančních prostředků a nekontinuální pracovní úvazky.

Regionální specifika

Jedním ze specifík z hlediska dostupnosti sociálních služeb v zájmovém území je excentrické umístění některých zařízení sociálních služeb, která mají význam pro zajišťování služeb pro klienty z aglomerace. Příkladem je množství domovů pro osoby se zdravotním postižením a domovů pro seniory umístěných v periferních obcích a městech v Krušných horách. Rozmístění má mj. svůj historický důvod, neboť po válce byly ústavy v rámci tehdejší regionální politiky (dosídlování, stabilizace sídelního systému) záměrně umísťovány v periferních venkovských oblastech. Důsledkem bylo umístění ústavů v oblastech dnešní periferie, což ne zcela odpovídá potřebám zájmového území. Řešením může být jejich transformace na služby komunitního typu zajišťující péči o pacienty/klienty v jejich přirozeném prostředí¹⁶.

V následujících tabulkách jsou uvedeny vybrané sociální služby a jejich základní charakteristika dle výčtu aktivit jednotlivých regionů uvedených v SPRSS ÚLK (od str. 79).

Tabulka 22 Základní charakteristika vybraných aktivit sociálních služeb v regionech ÚCHA - Děčínsko

Sociální služba	Děčínsko
Pečovatelská služba	Služba s největším počtem registrovaných poskytovatelů i klientů v regionu. Služba je poskytována v terénní i ambulantní formě. Okamžitá kapacita 91 osob v terénní formě a kapacita 405 míst v domech v majetku měst (terénní i ambulantní forma). Služba je dostatečně dostupná, využívána spíše v centrálních částech regionu.
Domovy pro seniory	Objekty poskytovatelů služby vyžadují celkovou rekonstrukci. Poptávka převyšuje nabídku, bude nutné navýšit kapacitu o 50 - 70 míst pro optimální uspokojení poptávky.
Domovy se zvláštním režimem	Služba je určena pro osoby od 65 let věku, pro osoby s různými typy demencí včetně Alzheimerovy choroby, dále pro osoby nad 45 let ohrožené závislostí na alkoholu nebo chronicky duševně nemocné. Celková kapacita je v současnosti nedostačující.

¹⁶ Případná transformace těchto zařízení a redukce kapacit či rozsahu poskytovaných služeb však může ohrozit rozvoj obcí, které jsou na provozu těchto zařízení ve velké míře závislé.

Odborné sociální poradenství	Služba cílená pro osoby užívající návykové látky, řešící osobní krize, závislosti, apod. zaznamenává vysokou poptávku, kapacity nejsou dostatečné. Odpovídající kapacita je uvedena u poradenství osobám se širokým spektrem zdravotního postižení.
Noclehárny	Počet lůžek není celoročně využíván, v zimních měsících je kapacita nedostatečná, často vypomáhají nízkoprahová denní centra.

Zdroj: Střednědobý plán rozvoje sociálních služeb v Ústeckém kraji na období 2014 – 2017

Tabulka 23 Základní charakteristika vybraných aktivit sociálních služeb v regionech ÚCHA - Chomutovsko

Sociální služba	Chomutovsko
Pečovatelská služba	Problémem je provoz této služby v malých obcích s nízkým rozpočtem. Z demografických důvodů je žádoucí kapacity navýšit, doporučení je na 40 - 50 klientů.
Domovy pro seniory	Region se liší demografickým vývojem a specifickým složením obyvatelstva. Současná kapacita zahrnuje i klientelu, která by po transformaci služeb byla umístěna do domovů se zvláštním režimem. I přes vysokou poptávku je doporučeno snížit či zachovat počty lůžek, ale s ohledem na transformaci navýšit počet lůžek v domovech se zvláštním režimem.
Domovy se zvláštním režimem	Kapacita není dostatečná, vhodné je navýšení počtů lůžek z domovů pro seniory se zajištěním odborné péče.
Odborné sociální poradenství	Služba je poskytována v široké škále nabídky činností (rodina, mezilidské vztahy, dluhové a sociálně-právní poradenství, osoby se zdravotním postižením). Kapacita služby je dostačující.
Noclehárny	Kapacita je nedostatečná, zejména pro ženy. Navrženo je navýšení kapacity pro muže od 30 - 40 osob, pro ženy o 15 - 25 osob.

Zdroj: Střednědobý plán rozvoje sociálních služeb v Ústeckém kraji na období 2014 – 2017

Tabulka 24 Základní charakteristika vybraných aktivit sociálních služeb v regionech ÚCHA - Mostecko

Sociální služba	Mostecko
Pečovatelská služba	Nejčastěji využívána seniory, mnohde je služba sloučena s domy s pečovatelskou službou. Služba je dostupná relativně dobře, pouze v okrajových částech regionu je méně dostupná. Poptávka je uspokojena.
Domovy pro seniory	Vzhledem ke stárnutí obyvatelstva není služba dostačující, navržené navýšení kapacity je o 40 - 60 lůžek zejména na území Litvínova.
Domovy se zvláštním režimem	Poptávka po službě neustále stoupá, služby pro muže od 41 let s trvalými zdravotními či psychickými změnami měly být kapacitně navýšeny (dle SPRSS ÚLK od ledna 2014). Ostatní cílové skupiny vyžadují rovněž navýšení kapacit.

Odborné sociální poradenství	Nejpočetnější zastoupení této služby je právě na Mostecku, cílové skupiny zahrnují široké spektrum obyvatelstva. Dle poskytovatelů kapacita pokrývá poptávku.
Noclehárny	Kapacita služby (noclehárna pro muže) pokrývá poptávku, plně obsazena je v zimním období. Výjimečně lze ubytovat i ženu.

Zdroj: Střednědobý plán rozvoje sociálních služeb v Ústeckém kraji na období 2014 – 2017

Tabulka 25 Základní charakteristika vybraných aktivit sociálních služeb v regionech ÚCHA - Teplicko

Sociální služba	Teplicko
Pečovatelská služba	Na Teplicku nejčastější poskytovaná sociální služba. Není evidován neuspokojený zájemce službu, doporučeno je rozšíření stávajících služeb.
Domovy pro seniory	Kapacita stávajících zařízení je označena jako dostačující.
Domovy se zvláštním režimem	Cílovou skupinou jsou především senioři trpící některou z forem demence, chybí služba pro osoby se závislostí a s duševním onemocněním.
Odborné sociální poradenství	Poskytováno je poradenství pro různé cílové skupiny. Chybí však návazná bezplatná psychiatrická a psychologická pomoc.
Noclehárny	Noclehárna není vymezena dle pohlaví, poptávka převyšuje nabídku služby. Chybí návazné služby, jako nízkoprahová denní centra a krizová lůžka. Kapacita je nedostačující.

Zdroj: Střednědobý plán rozvoje sociálních služeb v Ústeckém kraji na období 2014 – 2017

Tabulka 26 Základní charakteristika vybraných aktivit sociálních služeb v regionech ÚCHA - Ústecko

Sociální služba	Ústecko
Pečovatelská služba	Ve městě Ústí nad Labem je služba dobře dostupná, hůře dostupná je v okolních obcích s nízkým počtem obyvatel. Problémem není kapacita, ale informovanost občanů o existenci a nabídce a možnostech využívání této služby.
Domovy pro seniory	Služba je v oblasti rovnoměrně zastoupena, kapacity jsou označeny jako dostačující.
Domovy se zvláštním režimem	Služba je zastoupena z 50 % ve městě Ústí nad Labem a z 50 % v okolních obcích. Kapacita není dostačující, poptávka převyšuje nabídku velmi výrazně.
Odborné sociální poradenství	Většina služeb je poskytována ambulantní formou. Možnosti nabízených služeb jsou širší než stanovená kapacita. Pokryty by měly být všechny cílové skupiny.
Noclehárny	Služba noclehárna pro muže svou kapacitou odpovídá poptávce, plně je obsazena v zimních měsících. V mimořádné situaci lze ubytovat i ženu. Noclehárna pro ženy chybí.

Zdroj: Střednědobý plán rozvoje sociálních služeb v Ústeckém kraji na období 2014 – 2017

1.4.4 Shrnutí

- Charakteru aglomerace tvořené mnoha velkými centry regionálního významu odpovídá nabídka veřejných služeb, jejichž kapacity jsou silně koncentrovány v okresních městech, kde je také nejpestřejší nabídka veřejných služeb.
- V zájmovém území se nachází jedna univerzita a detašovaná pracoviště čtyř univerzit a VŠ. Je zde pestrá nabídka oborů sekundárního i terciárního vzdělávání. V souvislosti s populačně silnými ročníky dětí předškolního věku jsou výrazně (byť dočasně) naplněny kapacity MŠ a je očekáváno zvýšení naplněnosti ZŠ.
- V území ÚCHA je i vzhledem k vysoké lidnatosti nadstandardně rozvinutá zdravotnická infrastruktura. Páteřními zařízeními jsou nemocnice zřizované Ústeckým krajem sídlící ve statutárních městech, největší Masarykova nemocnice v Ústí nad Labem poskytuje také superspecializovanou péči. Dlouhodobým problémem jsou mj. nedostačující kapacity u následné lůžkové péče, které budou nejspíše řešeny transformací z nadbytečných kapacit akutní péče.
- V území ÚCHA je poskytováno téměř kompletní spektrum sociálních služeb, jsou zde však nedostatky v kapacitách a dostupnosti některých sociálních služeb. Sociální služby se dlouhodobě potýkají s nedostatkem finančních prostředků a krátkodobým financováním, které limituje jejich rozvoj.

1.5 Doprava a dopravní infrastruktura

Kapitola představuje stručné seznámení s problematikou dopravy a dopravní infrastruktury v území ÚCHA. V samostatných podkapitolách je diskutována silniční doprava, veřejná doprava (včetně železniční), pěší doprava a cyklodoprava a letecká doprava. V kapitole silniční doprava jsou mj. konfrontovány parametry páteřní silniční sítě s intenzitou dopravy a jsou zde diskutovány některé připravované stavby. Hlavními zdroji informací jsou výstupy národních resortních organizací Ministerstva dopravy ČR (zejména Ředitelství silnic a dálnic), webové prezentace provozovatelů a organizátorů veřejné hromadné dopravy, Zásady územního rozvoje Ústeckého kraje 2011 (dále ZÚR ÚK 2011), Program rozvoje Ústeckého kraje 2012 (PRÚK 2012) a Územně analytické podklady Ústeckého kraje 2013 (ÚAP ÚK 2013).

1.5.1 Silniční doprava a infrastruktura

Skelet silniční infrastruktury ÚCHA¹⁷ tvoří radiální tahy D8 (spojení Praha – Ústí nad Labem – SRN), R7 (Praha – Chomutov, a dále jako I/7 do SRN) a tangenciální tahy I/13 (Liberec – Děčín – Chomutov – Karlovy Vary, tzv. podkrušnohorská magistrála), I/27 (Dubí – Litvínov – Most – Žatec – Plzeň) a propojení těchto tahů I/30 (Lovosice – Ústí nad Labem – Chlumecko), I/62 (Ústí nad Labem – Děčín – SRN) a R63 Bystřany – Řehlovice, okrajově také I/15 (Most – Litoměřice – Zahrádky u České Lípy). Ústecko – Chomutovská aglomerace je hustě provázána (nejen) celostátními silničními tahy, nicméně páteřní silniční infrastruktura nevyhovuje současným potřebám aglomerace.

V ÚCHA se k 1.1.2011 nacházelo celkem 20 km dálnic (připadající na dálnici D8 z Řehlovic na státní hranici se SRN, resp. na okraj katastru Petrovic) a 15 km rychlostních silnic (rychlostní silnice R7 u Chomutova a R63 v úseku Řehlovice - Bystřany).

Klíčovou dopravní tepnou aglomerace je silnice I/13, která propojuje všechna statutární města a většinu dalších významných měst¹⁸ a napojuje aglomeraci na Liberecký a Karlovarský kraj. Silnice I/13 má v úseku Teplice – Bílina a Bílina – Most – Chomutov podobné parametry jako rychlostní silnice (dva pruhy v každém jízdním směru, šířka vozovky, mimoúrovňové křižování s ostatními komunikacemi), v jiných úsecích je však na této páteřní silnici možné zaznamenat řadu závad.

Pro spojení ÚCHA s nadřazenými centry a dalšími významnými regiony má mimořádný význam především dálnice D8 spojující ÚCHA (hlavně pak ústecko-teplickou aglomeraci) s hl. městem Prahou a Drážďany. Pozitivní efekt mělo především zprovoznění úseku dálnice D8 mezi Trmicemi a hranicí se SRN (s pokračováním do Drážďan), což vedlo k razantnímu zlepšení přeshraničního silničního spojení přes Krušné hory a stimulaci rozvoje místních průmyslových zón¹⁹. V nejbližších letech by mělo dojít k dostavbě a zprovoznění dálnice D8 v úseku Bílinka – Řehlovice (délka 12,5 km), značnou komplikaci zde však kromě dlouhodobých soudních sporů s odpůrci stavby způsobil sesuv půdy v katastru Prackovic nad Labem, u něhož zatím není rozhodnuto o způsobu řešení. Po dokončení úseku bude k dispozici ucelené dálniční spojení Prahy, Ústí nad Labem (resp. Teplic) a SRN.

¹⁷ Pro popis silniční sítě bylo použito značení dle plánované sítě rychlostních silnic a dálnic. Zatím nedobudované úseky jsou v kategorii silnic I. třídy.

¹⁸ Resp. při použití krátkých úseků jiných silnic umožňuje propojení všech měst a obcí v ÚCHA.

¹⁹ Jedná se především o PZ Krupka, Ústí nad Labem – Předlice, dále např. o PZ Lovosice, které jsou na krajské poměry nadprůměrně úspěšné v získávání investorů.

Důležitá je také silnice I/7 (resp. R7) spojující hl. m. Prahu s Mosteckem a Chomutovskem, jejíž pokračování ve směru na Chemnitz vytváří (alespoň na české straně, kde má nově přebudovaná silnice optimální parametry) další kapacitní spojení se SRN.

Momentálně hlavní dopravní závadou z hlediska vnějšího spojení je nedostavěná dálnice D8 v úseku Lovosice – Řehlovice. Intenzivní tranzitní doprava se zde větví na 2 komunikace – stávající silnici I/8 vedoucí s nepříznivými výškovými i směrovými poměry a vyššími polohami Českého Středoohoří skrze intravilány obcí a silnici I/30 vedoucí údolím řeky Labe a hustě obydlenými partiemi Lovosic a Ústí nad Labem – Vaňova. Tranzitní doprava o objemu cca 8500 (I/8), resp. 10 000 (I/30) vozidel za 24 hodin²⁰ zde má značné negativní důsledky na životní prostředí a bezpečnost dopravy v postižených obcích.

Další nedostatky silniční sítě jsou patrné při porovnání map intenzity silniční dopravy²¹ se stavem a kapacitou dopravní infrastruktury. V území ÚCHA je jednoznačně nevytíženější dálkovou komunikací silnice I/13 v úseku mezi Chlumcem a Kláštercem nad Ohří (intenzita dopravy zde v celé délce překročila hodnotu 10 000 vozidel/24 hodin). Zde se nachází několik úseků, jejichž parametry neodpovídají významu a zatížení komunikace.

Problematický je úsek mezi Chlumcem (D8) a Teplicemi (I/8), který má v celé délce pouze dva jízdní pruhy (intenzita dopravy v oblasti Soběchleb: 12 665 vozidel/24 hodin) i samotný průtah silnice intravilánem Teplic, který město zatěžuje tranzitní dopravou. Částečným řešením zde bude realizace tzv. Kladrubské spojky, po níž nově přeznačená silnice I/13 opustí stávající koridor. Určitý objem tranzitní dopravy však zde i po vybudování Kladrubské spojky zůstane, mj. z důvodu výrazně kratší vzdálenosti výchozího a cílového bodu trasy.

Úzkým hrdlem silnice je průtah Bílinou (16 470 vozidel/24 hodin), kde na rozdíl od úseků před i za městem vedou pouze dva jízdní pruhy. Zde je dlouhodobě plánována výstavba přeložky²², kterou však komplikuje skutečnost, že trasa přeložky stále není stabilizována.

Dalším úzkým hrdlem je krátký dvoupruhový úsek v prostoru plánované mimoúrovňové křižovatky (dále MÚK) Třebušice (11 148 vozidel/24 hodin).

Kapacitně nevyhovující je dvoupruhový úsek silnice I/13 mezi Chomutovem a Kláštercem nad Ohří. Konfliktním místem silnice s negativními důsledky na obytné prostředí a organismus města je úsek vedoucí intravilánem Klášterce nad Ohří (12 387 vozidel/24 hodin). Zkapacitnění úseku Chomutov – Klášterec nad Ohří a výstavba obchvatu Klášterce nad Ohří je mj. plánováno v ZÚR ÚK 2010, momentálně jsou však obě stavby na samotném počátku procesu přípravy.

Méně dopravně zatížený je úsek silnice I/13 mezi Velkým Chvojnem (D8) a Děčínem - Podmokly (resp. silniční estakádou přes Labe), který slouží nejen tranzitní dopravě, ale i jako dálniční přívaděč pro Děčín (6 372 vozidel/24 hodin na hranici Děčína). Problematická je zde však situace komunikace, vedené v úseku Podmokly – Libouchec (v délce cca 14 km) v souvislé zástavbě, což vede jednak k zásadnímu omezení rychlosti a propustnosti, jednak negativním vlivům na životní a obytné prostředí relativně lidnatých sídel. V úseku je dlouhodobě plánována stavba přeložky, její trasování je však

²⁰ Viz. Sčítání dopravy 2010 (ŘSD 2014b).

²¹ Resp. mapových výstupů ze Sčítání dopravy 2010.

²² Východní obchvat Bíliny je zanesen v platném Územním plánu sídelního útvaru Bíliny z r. 1996. Navržená trasa je však kritizována z důvodu velké délky (8km oproti 3km u stávajícího průtahu), nákladů (odhadovány na cca 3 mld. Kč, viz. ŘSD 2014a) i dopadů na krajinný ráz a životní prostředí (trasováním na úpatí hory Bořeň dojde k degradaci výrazného krajinného útvaru v části extravilánu města s velkým rekreačním potenciálem) a obytné prostředí části města (obchvat má vést v blízkosti lidnatého sídliště Za Chlumcem).

komplikované složitými prostorovými poměry i lokalizací na hranici CHKO České Středohoří a zatím není stabilizované.

Posledním problematickým úsekem je trasa silnice I/13 mezi centrem Děčína a hranicí Ústeckého kraje. Zde je problematický výjezd z Děčína, kde vytížená komunikace vede hustě obydlenou městskou částí, v celém úseku (intenzita dopravy více než 7400 vozidel/24 hodin) až po hranice kraje (a dále do Nového Boru) jsou nepříznivé směrové a sklonové poměry a trasa vede skrze intravilány mnoha sídel.

Velmi vysoká dopravní zátěž je také na silnici I/27 mezi Mostem a Litvínovem (14 157 vozidel/24 hodin v oblasti areálu Unipetrolu). Většinou délky vede komunikace ve dvoupruhovém uspořádání, komplikací je průjezd areálem závodu Unipetrol v Záluží. V plánu je zkapacitnění komunikace.

Velmi vysokou dopravní zátěž je možné zaznamenat na komunikacích největších měst kraje. Absolutně nejvyšší intenzita dopravy na městské komunikaci v kraji byla při sčítání dopravy v roce 2010 zaznamenána na průtahu silnice I/13 Chomutovem (23 770 vozidel/24 hodin). Průtah silnice I/13 Chomutovem je v celém úseku čtyřpruhový a kapacitně odpovídá dopravní zátěži.

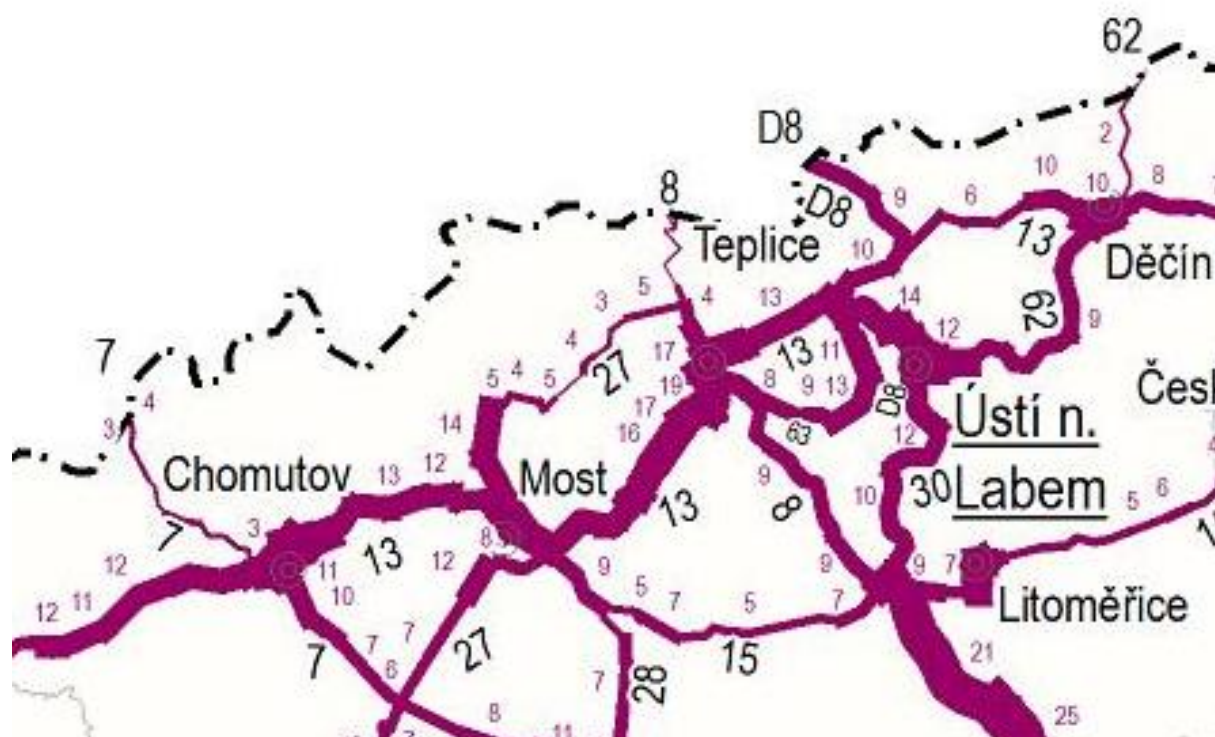
Druhá nejvyšší intenzita dopravy byla zaznamenána v Přístavní ulici v Ústí nad Labem v úseku mezi městským centrem a Mariánským mostem (23 147 vozidel/24 hodin). Velmi vysoká zátěž byla kromě ulic vedoucích po obvodu centra zaznamenána také na průtahu silnice II/613 spojující centrum města s dálnicí D8 (a částečně suplující chybějící úsek dálnice D8) a úseku silnice I/30 v oblasti sídliště Severní Terasa a Masarykově ulici. V rámci úsilí o zmírnění dopravní zátěže na stávajícím komunikačním skeletu a odstranění přírodních i civilizačních bariér pro tangenciální dopravu byl rozpracován záměr výstavby polookružní komunikace propojující pomocí mnoha mostů a tunelů stávající významné komunikace a odvádějící tranzitní dopravu z některých hustě obydlených čtvrtí. Záměr je však kvůli mimořádné technické a finanční náročnosti i odporu velké části místní veřejnosti kontroverzní, otázkou je, zdali by případná realizace měla efekt i po zprovoznění chybějícího úseku dálnice D8 a přivaděče z Děčína na dálnici D8²³.

Velmi vysoká intenzita dopravy byla zaznamenána také na estakádě silnice I/13 (v souběhu s I/62) přes řeku Labe v Děčíně (22 242 vozidel/24 hodin). Zatímco samotná estakáda je ve čtyřpruhovém uspořádání, navazující komunikace ve směru Velké Chvojno, Ústí nad Labem a Česká Kamenice nevyhovují z hlediska průchodu intenzivně zatížených dopravních tahů hustě zastavěným územím a u všech jsou plánovány přeložky.

Vysoká zátěž byla zaznamenána také na průtazích silnice I/13 Teplicemi (18 597 vozidel/24 hodin, Masarykova Třída), resp. Mostem (17 044 vozidel/24 hodin). V Teplicích bude možné očekávat znatelné odlehčení po realizaci tzv. Kladrubské spojky a přesměrování silnice I/13, v Mostě se nejvytíženější úsek silnice I/13 nachází v extravilánu města (v sousedství Chánova) a průtah silnice I/13 městem je relativně bezkolizní.

²³ Což by mělo samo o sobě vést ke snížení intenzity tranzitní dopravy přes intravilán Ústí nad Labem.

Obrázek 1: Pentlogram silniční dopravy podle Sčítání dopravy 2010

Zdroj: ŘSD (2014b)

Pozn.: Pentlogram zobrazuje intenzitu dopravy na dálnicích, rychlostních silnicích a silnicích I. třídy, zjištěnou v rámci celostátního sčítání dopravy v roce 2010. Černá čísla značí číslo silniční komunikace, fialová čísla intenzitu dopravy v řádu tisíců vozidel/24 hodin, tloušťka „pentlí“ je grafickým znázorněním intenzity dopravy.

Plánované silniční stavby v pokročilém stadiu přípravy podle ŘSD (2014a)²⁴

- I/13 Kladrubská spojka – propojení rychlostní silnice R/63 (budoucí MÚK Nechvalice) a I/13 (budoucí MÚK Kladruby). Kladrubská spojka má odlehčit Teplicím, Srbcím a Soběchlebům od tranzitní dopravy ve směru Bílina – Teplice – Ústí nad Labem a přispět ke zvýšení rychlosti a propustnosti v příslušném úseku silnice I/13 (která bude posléze převedena na trasu Libouchec - Řehlovice – Kladruby). Délka přeložky cca 5,1 km, na stavbu je zpracována dokumentace pro stavební povolení (DSP) a probíhá výkup pozemků, zatím na stavbu nebyly přiděleny finanční prostředky.
- I/13 MÚK Třebušice (dopravní bodová závada) – dobudování čtyřpruhové komunikace v úseku MÚK Třebušice (křižování I/13 v úseku Most – Chomutov a II/255 Záluží – Postoloprty, mimoúrovňové křižování se železniční tratí č. 130), kde současné dvoupruhové uspořádání limituje propustnost komunikace. Realizací projektu dojde k vytvoření uceleného čtyřpruhového úseku silnice I/13 mezi Bílinou a Chomutovem. Délka hlavní trasy cca 1,4 km, na stavbu bylo vydáno platné stavební povolení, zatím na stavbu nebyly přiděleny finanční prostředky.

²⁴ Tyto stavby jsou navzdory dlouhodobému plánování v různých stadiích přípravy a v současné době vzhledem k absenci alokace prostředků v rámci Operačního programu Doprava 2014 – 2020 zpravidla není jistý termín jejich realizace přičemž lze předpokládat, že k realizaci většiny z uvedených staveb dojde až po r. 2020.

- I/27 Most – Litvínov – rozšíření stávající kapacitně nevyhovující dvoupruhové komunikace na čtyřpruhovou. Délka zkapacitněného úseku cca 6,9 km, na stavbu bylo vydáno územní rozhodnutí.
- I/62 Děčín – Vilsnice - přeložka nevyhovujícího průtahu silnice I/62 od estakády přes řeku Labe (souběh s I/13) po okraj hustě zastavěného území průmyslového okrsku v Rozbělesích, kde přeložka navazuje na stávající komunikaci I/62 vedoucí bez výrazných kolizí s místní dopravou po břehu řeky Labe ve směru na Ústí nad Labem. Délka přeložky cca 1,9 km, na stavbu je vydáno územní rozhodnutí a počítá se s její realizací v letech 2015-2016.

Další záměry rozvoje silniční infrastruktury je možné vyčíst ze ZÚR ÚK 2011. Zde jsou ve formě územní rezervy zaneseny následující záměry rozvoje silniční infrastruktury²⁵:

- I/13 zkapacitnění v úseku Chomutov – Klášterec nad Ohří včetně výstavby obchvatu Klášterce nad Ohří.
- I/13 Knínice (D8) – Martiněves – hranice města Děčín – přeložka kapacitní komunikace mimo souvisle zastavěné území - v koridoru železniční tratě č. 132.
- I/13 Děčín – Benešov nad Ploučnicí – hranice Libereckého kraje – přeložka stávající kapacitně a situačně nevyhovující silnice I/13 mezi Děčínem a Novým Borem.
- I/27 Havraň, západní obchvat.
- I/30 (stávající I/13) Teplice, severní obchvat.
- Teplice, východní obchvat.
- II/224 Kadaň, východní obchvat (propojení Kadaň – Pruněřov).
- II/254 Lom, jižní obchvat.

Případnou realizaci zásadních dopravních staveb na celostátní silniční infrastrukturu v ÚCHA bude brzdit skutečnost, že žádná z výše zmíněných staveb nebyla zařazena mezi prioritní stavby v rámci Operačního programu doprava 2014-2020. Stavby I/13 Kladrubská spojka, I/13 obchvat (ev. průtah) Bíliny a I/62 Děčín – Vilsnice jsou v OPD 2014-2020 zmíněny pouze jako projekty pro zvýšení absorpční kapacity (nad rámec Návrhové varianty financování), tedy jako v podstatě náhradní projekty pro případ nerealizace některých prioritních projektů či nalezení dodatečných prostředků (např. navýšením financování rozvoje dopravní infrastruktury ze strany státu).

1.5.2 Železniční infrastruktura

Území ÚCHA je z hlediska železniční dopravní infrastruktury charakteristické vysokou hustotou železničních tratí a vysokým podílem elektrifikovaných tratí. Vysoká hustota železničních tratí je dána mj. paralelním vedením více tratí v nejdůležitějších směrech. K elektrizaci mnoha tratí bylo přistoupeno především z ekonomických důvodů. Při vysokých dopravních výkonech nákladní dopravy připadajících mj. na tranzitní dopravu a dopravu uhlí je provoz v elektrické trakci ekonomicky efektivnější.

²⁵ Přehled neobsahuje některé méně významné záměry na silnicích II. třídy.

Územím ÚCHA prochází v souběhu I. a IV. tranzitní železniční koridor²⁶ na tratích 090 (Praha – Děčín) a 098 (Děčín – Dolní Žleb – hranice SRN). Téměř celý úsek mezi ŽST Praha – Bubeneč a hranicí se SRN prošel s výjimkou úseku ŽST Kralupy nad Vltavou (včetně) – zast. Nelahozeves Zámek (včetně Nelahozeveských tunelů) a Děčínských tunelů v posledních cca 15 letech optimalizací²⁷. V rámci realizace I. TŽK došlo i k rekonstrukci dvou nejvýznamnějších železničních uzlů – ŽST Děčín a ŽST Ústí nad Labem²⁸. Nevýhodou realizované optimalizace je však i vzhledem k vynaloženým prostředkům nedostatečné využití potenciálu pro zvýšení traťových rychlostí a zkrácení cestovní doby.

V důsledku optimalizace trati 090 došlo k dílčímu zkrácení cestovní doby mezi Prahou, Ústím nad Labem a Děčínem. Další markantní zkrácení cestovní doby při úpravách v koridoru stávající trati je nepravděpodobné, zásadní zkrácení je možné očekávat pouze při realizaci zamýšlené vysokorychlostní tratě (VRT, resp. rychlého spojení) mezi Prahou a Berlínem.

Zamýšlená VRT Praha – Berlín je součástí koncepce realizace vysokorychlostních tratí v ČR, která je rozpracována od 90. let, kdy byly mj. vytyčeny územně chráněné koridory VRT. Trať je zanesena v ZÚR ÚK 2011. Na území ÚCHA koridor zamýšlené VRT ve směru od Prahy přibližně kopíruje trasu dálnice D8, v oblasti Chabařovic je plánováno kolejové křížení s odbočkou na stávající trať 130, umožňující napojení směrem na Teplice a Most (Hamplová 2004). Pod masivy Českého Středohoří a Krušných hor jsou plánovány dlouhé tunely. Při využití VRT a dojezdu po klasické trati (patrně po napojení na trať 090 v Nových Kopistech) se počítá se zkrácením jízdní doby z Prahy do Ústí nad Labem na pouhých 30 minut (oproti cca 1 hodině z Prahy Holešovic v GVD 2013/14). Výše popsany koridor VRT zatím není zcela stabilizován, mj. z důvodu nových snah o větší provázanost s „klasickou“ železnicí. Ta by obnášela především přímé napojení krajského města Ústí nad Labem na VRT (resp. Rychlé spojení 4, jak je v rámci nové koncepce MDČR tato zamýšlená trať nazývána), v němž by zastavovaly všechny vysokorychlostní vlaky.

Mimořádný význam pro spojení největších aglomerací v kraji a pro dálkovou osobní i nákladní dopravu má tzv. Podkrušnohorská magistrála tvořená tratěmi 130 (Ústí nad Labem – Chomutov, vedoucí mj. přes Teplice, Bílinu, Most a Jirkov) a 140 (Chomutov – Karlovy Vary – Cheb). Významu trati odpovídá i její zatížení. Cestující zde mezi Ústím nad Labem a Chomutovem v pracovním dnu mohou využít cca 28 párů vlaků denně (GVD 2013/14), další osobní vlaky a rychlíky využívají alespoň část trati. Trať je využívána také intenzivní nákladní dopravou, především pak k dopravě uhlí. V úseku Ústí nad Labem – Bílina odlehčuje zatížené trati 130 trať č. 131 (Ústí nad Labem západ – Úpořiny – Bílina), vedoucí údolím řeky Bíliny, která má význam především pro nákladní dopravu.

Na obě trati ve stanici Ústí nad Labem západ navazuje trať 072 Lysá nad Labem – Ústí nad Labem, která vede po pravém břehu řeky Labe a pro mimořádný význam v nákladní dopravě má přezdívku

²⁶ I. tranzitní železniční koridor (dále TŽK) vede v trase (Berlín – Drážďany) – Děčín – Praha – Česká Třebová – Brno – Břeclav – (Vídeň/Bratislava – Budapešť). IV. TŽK vede v trase (Stockholm – Drážďany) – Děčín – Praha – České Budějovice – Horní Dvořiště – (Linec – Salzburg – Lublaň – Rijeka – Záhřeb).

²⁷ Tzv. optimalizace představuje rekonstrukci železniční trati v původní stopě, zpravidla jen s minimálními směrovými úpravami (zvýšení poloměrů oblouků za účelem dílčího zvýšení traťové rychlosti).

²⁸ V ŽST Děčín došlo v rámci rekonstrukce k peronizaci (tedy výstavbě krytých vyvýšených nástupišť propojených podchodem – do té doby se cestující pohybovali v kolejišti), v ŽST Ústí nad Labem pak k přestavbě původních nástupišť a podchodu pro cestující. Kromě komplexní rekonstrukce kolejiště, trakčního vedení a železničního spodku došlo k rekonstrukci výpravních budov. V ŽST Ústí nad Labem bylo vybudováno podzemní parkoviště pro cca 100 vozidel, směrem k řece Labe byla vybudována promenáda s obchodními prostory, přímo navazující na nový podchod s přístupem na nástupiště.

„uhelná magistrála“ (zatímco trať č. 090 na levém břehu Labe je stěžejní pro dálkovou osobní dopravu). Nákladní magistrála na pravém břehu Labe pokračuje z ŽST Ústí nad Labem – Střekov po trati 073 do Děčína, kde se v Prostředním Žlebu připojuje na trať 098 (po které pokračují nákladní vlaky do SRN). Pro značný význam tratě a její špatný technický stav plánuje SŽDC rekonstrukci celé trati mezi Děčínem a Kolínem.

Obrázek 2: Počty traťových kolejí, systémy trakčních proudových soustav a označení podle knižního jízdního řádu

Legenda:

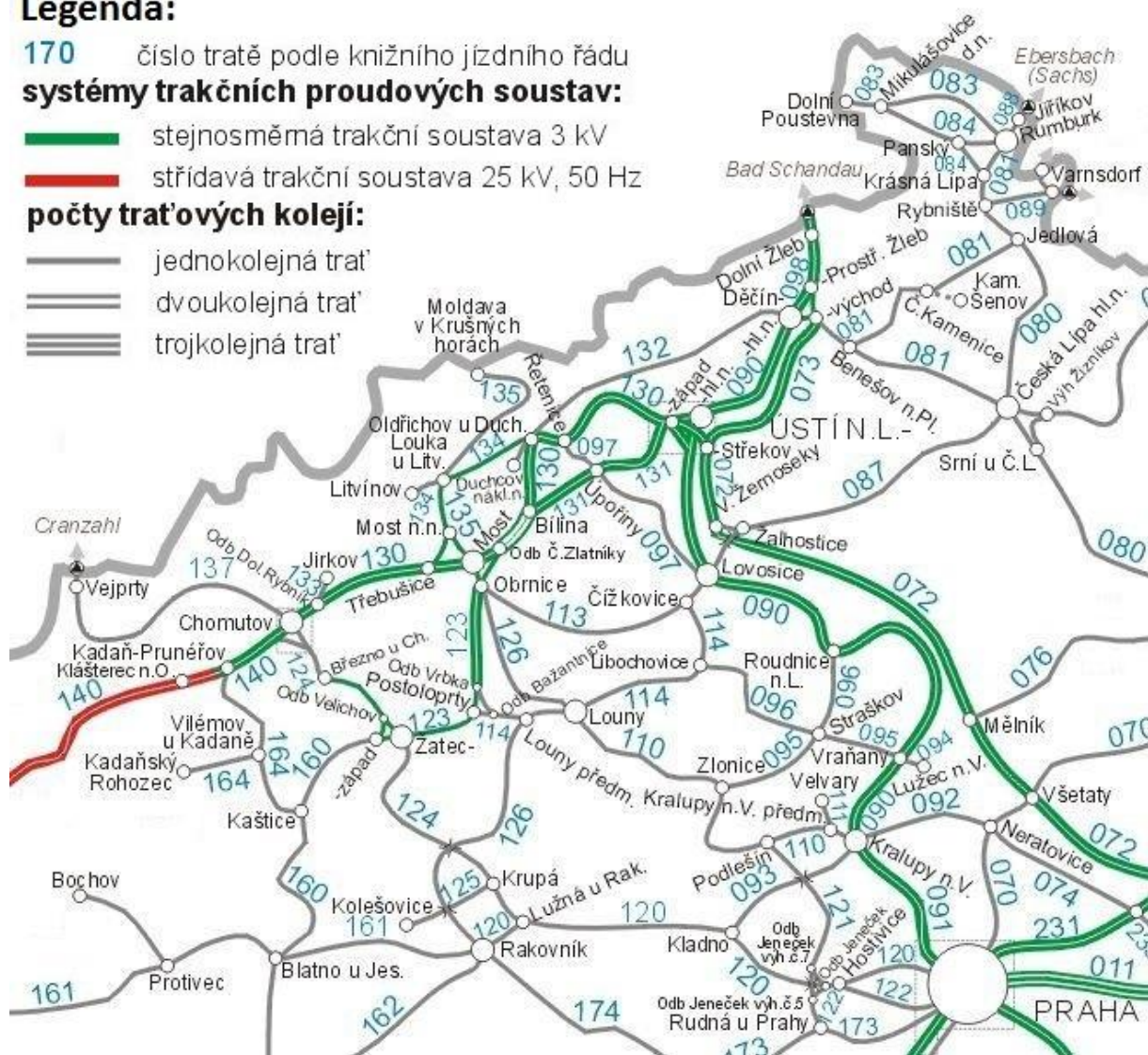
170 číslo tratě podle knižního jízdního řádu

systémy trakčních proudových soustav:

- stejnosměrná trakční soustava 3 kV
- střídavá trakční soustava 25 kV, 50 Hz

počty traťových kolejí:

- jednokolejná trať
- dvoukolejná trať
- trojkolejná trať

Zdroj: Upraveno z SŽDC (2012).

Značný význam pro dopravu uhlí mají také tratě 123 (Most – Žatec západ) a 124 (hlavně v úseku Žatec – Březno u Chomutova). Pro obsluhu rafinerie společnosti Unipetrol v Záluží u Litvínova je důležitá trať 135 (v úseku Most – Litvínov), perspektivu pro osobní dopravu má trať 134 (v Teplice – Litvínov

Výše zmíněné železniční tratě jsou elektrizovány ve stejnosměrné trakční soustavě 3 kV, výjimkou je úsek tratě 140 mezi ŽST Kadaň - Prunéřov (mimo) a Karlovarským krajem, který je elektrizován ve

střídací trakční soustavě 25 kV, 50 Hz (a krátký úsek Louka u Litvínova – Litvínov, který zatím není elektrizován). S výjimkou tratí 123, 124, 134 a 135 jsou všechny zmíněné tratě zařazeny do Transevropské dopravní sítě (TEN-T) a jsou (včetně trati 123 v úseku Most – Odbočka Vrbka) dvokolejné.

Mezi celostátní dráhy zasahující na území ÚCHA patří také tratě č. 081 (Děčín – Benešov nad Ploučnicí – Česká Lípa/Rumburk), 124 (Lužná u Rakovníka – Chomutov) a 126 (Rakovník – Most). Tyto tratě však mají s výjimkou tratě č. 81 vzhledem k nepříznivým parametrům a poloze v dopravním systému (návaznost na podobně disponované tratě) minimální význam pro dálkovou osobní dopravu.

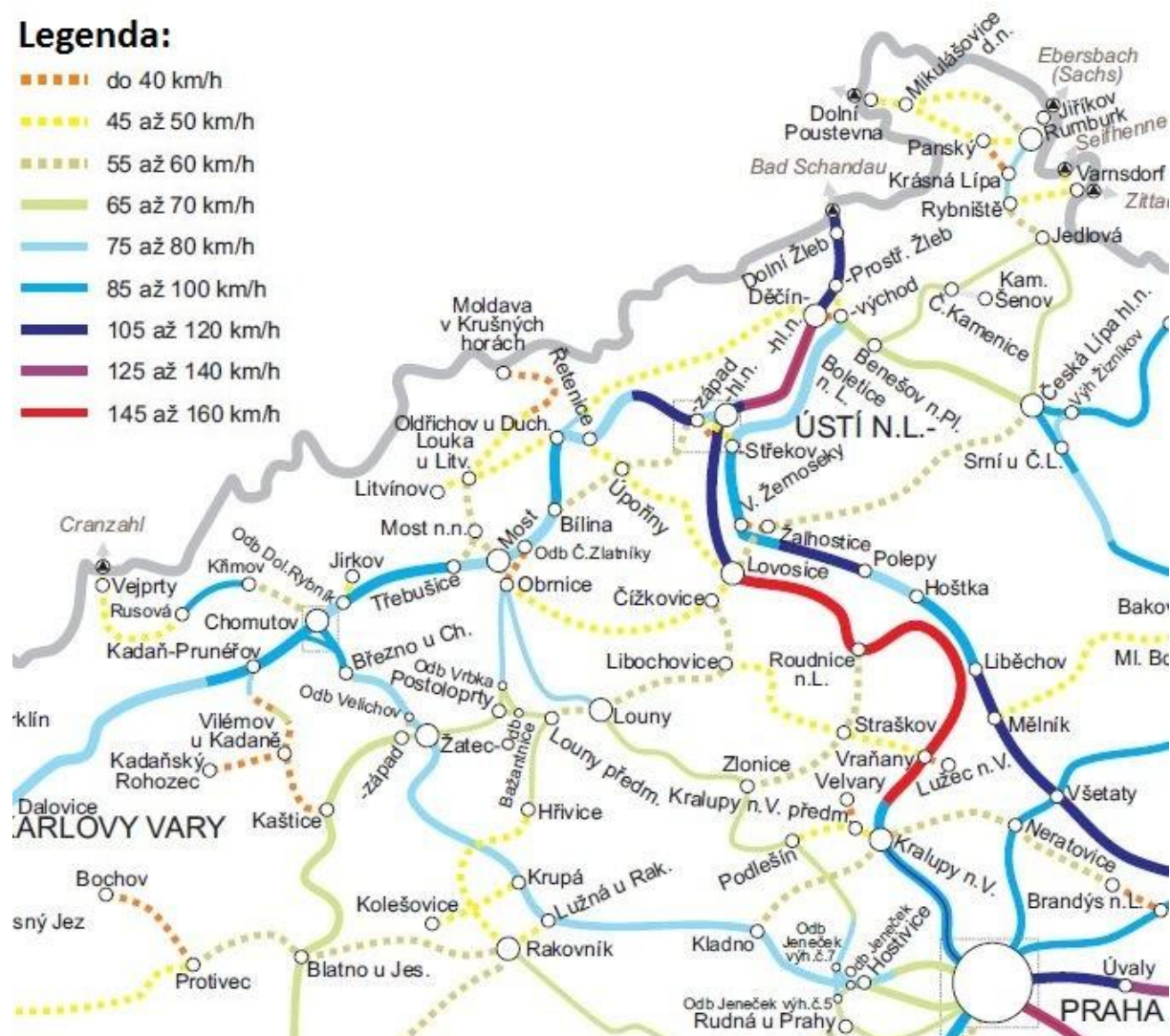
Výše zmíněné tratě jsou s výjimkou tratí č. 134 a 135 definovány jako celostátní, tedy jako dráhy, „*které slouží mezinárodní a celostátní veřejné železniční dopravě*“ (§ 3, odst. 1, Zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách). V železniční hierarchii mají tyto dráhy důležitou pozici, zpravidla na nich bývá provozována dálková osobní či nákladní doprava. V dlouhodobém výhledu lze počítat se zachováním provozu na těchto tratích a jejich patřičnou údržbou.

Stav výše zmíněných tratí a související infrastruktury je navzdory jejich dopravnímu významu často neuspokojivý. Dlouhodobé podfinancování obnovy a údržby tratí vede ke zhoršenému stavu železničního svršku a spodku, což vede ke snížení maximální povolené traťové rychlosti a propustnosti tratí. V důsledku snížených dopravních výkonů došlo ke snížení tržeb z provozování železniční dopravy, tím pádem i omezení investic do obnovy a údržby železničních tratí i objektů souvisejících se železničním provozem. Vlivem nižších výkonů nákladní dopravy se spousta zařízení sloužících k nakládce, vykládce a manipulaci s nákladem stala nadbytečnými, mementem propadu ve výkonech nákladní dopravy jsou zarůstající se kolejiště a chátrající skladové i provozní budovy železničních stanic. Snížený obrat cestujících a nedostatek finančních prostředků vedl k chátrání a minimalizaci využití výpravních budov, které často nevyhovují stávajícím potřebám železničního provozu i cestující veřejnosti. Snížený dopravní, společenský a ekonomický význam se podepsal i na stavu přednádražních prostor, v mnoha případech tvořících zanedbané enklávy městských intravilánů.

Obrázek 3: Nejvyšší traťové rychlosti na železnicích v oblasti Ústeckého kraje

Legenda:

- do 40 km/h
- 45 až 50 km/h
- 55 až 60 km/h
- 65 až 70 km/h
- 75 až 80 km/h
- 85 až 100 km/h
- 105 až 120 km/h
- 125 až 140 km/h
- 145 až 160 km/h

Zdroj: Upraveno z SŽDC (2012).

Pozn.: Rychlosti v obrázku je nutné chápat pouze jako orientační, zpravidla se jedná o horní hranice rychlostí bez zobrazení některých lokálních omezení. Např. na trati č. 090 v úseku Lovosice – Ústí nad Labem je nejnižší traťová rychlost 85 km/h v oblouku v ústecké části Vaňov u přírodní památky Vrkoč.

Stav železničního svršku a spodku limitující cestovní rychlost vlakové dopavy i stav nádraží a přilehlých prostor a zařízení omezují potenciál železniční dopavy (případně navazujících forem hromadné dopavy) k uspokojení potřeb dopavní obsluhy v území a spolu s dalšími faktory přispívají k maximalizaci výkonů IAD. Zvýšení konkurenceschopnosti železniční dopavy tak závisí nejen na zvýšení rychlosti a kultury cestování, ale i na uživatelské atraktivitě železničních stanic, zastávek a jejich blízkého okolí²⁹. Rychlost a efektivita železniční dopavy na mnoha tratích je limitována také

²⁹ Pro zvýšení atraktivitu hromadné dopavy je (kromě integrace systémů autobusové i železniční dopavy) žádoucí podpora územního rozvoje vedoucího k lokalizaci služeb, pracovních míst i bydlení v docházkové vzdálenosti od zastávek a uzlů hromadné dopavy. Cestující veřejnost obzvláště ocení možnost uspokojení spotřebitelských potřeb v blízkosti uzlů a zastávek hromadné dopavy (tedy např. po cestě z/do zaměstnání). S tím však koliduje stav mnoha nádraží a přednádražních prostor v kraji i lokalizace některých stanic a zastávek. Např. v ŽST Most vévodí dnešnímu provozu naddimenzovaná výpravní budova, kde cestující, stejně jako v

vysokou deviatilitou, tedy výrazně vyšší železniční, než vzdušnou vzdáleností obsluhovaných lokalit. To je zapříčiněno postupem výstavby drah respektujícím dopravní potřeby a sídelní systém ve druhé polovině 19. století, tvarem reliéfu, přizpůsobením trasování drah potřebám obsluhy mezilehlých sídel a podniků i přeložkami v oblastech zasažených povrchovou těžbou uhlí.

Vysoká deviatilita je však především doménou regionálních drah v kraji, které tvoří slepá ramena a propojení drah celostátních. Regionální dráhy zde především obsluhují periferní a venkovské oblasti a zpravidla procházejí velmi členitým reliéfem, což je příčinou vysoké deviatility, nepříznivých směrových i sklonových poměrů a celkově nízkých traťových rychlostí.

Níže přehled regionálních tratí v ÚCHA, kde je KÚÚK objednáвана denní osobní doprava:

- 097 Lovosice – Teplice v Čechách
- 133 Chomutov – Jirkov
- 135 Most – Moldava v Krušných horách (pouze v úseku Most – Osek město)
- 143 Kadaň – Prunéřov – Kadaň předměstí

Mezi těmito tratěmi jsou spíše tratě s nižšími dopravními výkony. KÚÚK proto v rámci Dopravní politiky na období 2012-2016 prosazuje převedení některých železničních linek na autobusovou dopravu. I u některých celostátních drah, kde KÚÚK objednáва základní dopravní obslužnost, existuje záměr převedení na autobusovou dopravu. KÚÚK tuto možnost prověřuje u tratí č. 123 Most – Žatec (vysoká deviatilita mezi výchozím a cílovým bodem) a 073 Děčín východ – Ústí nad Labem – Střekov (souběh s autobusovou linkou, nízký význam pro osobní dopravu).

Přehled tratí, kde je KÚÚK objednáвана pouze víkendová (turistická) osobní doprava:

- 135 Most – Moldava v Krušných horách (v úseku Osek město - Moldava v Krušných horách)
- 137 Chomutov – Vejprty (- Chemnitz)

Jedná se o tratě, které mají z hlediska základní dopravní obslužnosti malý význam, resp. nízkou vytíženost v pracovních dnech, zato však mají význam pro dopravu turistů o sobotách, nedělích, svátcích, případně i denně v hlavní (letní) sezóně. V případě trati č. 135 v úseku Osek město – Moldava v Krušných horách KÚÚK z důvodu silného turistického potenciálu prosazuje pokračování objednávky turistických spojů. U trati 137 KÚÚK zamýšlí ukončení objednávky víkendových spojů z rozpočtové kapitoly dopravní obslužnosti a jejich převedení na ryze turistický provoz (jaký funguje u níže uvedených tratí). V kontextu dosavadního vývoje se tak lze domnívat, že s ukončením objednávky dopravní obslužnosti ze strany KÚÚK se trať č. 137 dostane do stejných existenciálních problémů jako níže uvedené a bude otevřena možnost její úplné likvidace.

rozsáhlém a zanedbaném přednádražním prostranství s brownfieldem někdejšího autobusového nádraží naleznou jen minimum služeb. ŽST Chomutov se nachází v nevýhodné dopravní poloze na periférii městského intravilánu, čemuž odpovídá stav okolních prostor i prakticky nulová nabídka služeb v blízkém okolí. ŽST Ústí nad Labem hlavní nádraží sice v rámci projektu Rekonstrukce železničního uzlu Ústí nad Labem prošla rozsáhlou rekonstrukcí, v jejímž rámci byl vybudován široký podchod s prostory pro obchodní využití a promenáda s obchodními prostory a vyhlídkou na řeku Labe, kvůli saturaci místního maloobchodního trhu v důsledku absence regulace rozvoje maloobchodních prostor ve městě i problémům souvisejícím s podmínkami dotace na vybudování těchto prostor však o pronájem obchodních prostor na nádraží není zájem.

Přehled tratí, kde není KÚÚK objednáвана pravidelná osobní doprava:

- 113 Lovosice - Most
- 132 Děčín – Oldřichov u Duchcova
- 164 Kaštice – Kadaň předměstí

U těchto tratí je z důvodu údajné nerentabilnosti provozu a údržby prosazováno ze strany SŽDC jejich zrušení. Pravidelná osobní doprava zde není mj. z důvodu nízkých počtů přepravených cestujících a souběhu s autobusovými linkami KÚÚK objednáвана od r. 2007 (viz Jeřábek, Šebek 2007). Na všech tratích se snaží zajistit provoz přilehlé obce, které se nechtějí smířit s jejich zrušením. Obce na tratích objednávaly turistickou dopravu, jejich dlouhodobým záměrem však bylo obnovení pravidelné osobní dopravy. Provoz na tratích je díky dotacím přilehlých obcí a měst realizován formou turistické dopravy o víkendech v letní sezóně a ve vybraných dnech mimo sezónu. Budoucí osud tratí je stále nejistý, mj. z důvodu absence konsenzu zainteresovaných aktérů.

Záměry rozvoje železniční infrastruktury na území kraje (dle KÚÚK 2008):

- Novostavba trati:
 - Vysokorychlostní trať Praha – Berlín, resp. Rychlé spojení 4 Praha – Berlín – Hamburk / Frankfurt nad Mohanem (viz výše)
- Rekonstrukce tratí:
 - Trať č. 130 a 140 v úseku Ústí nad Labem – Klášterec nad Ohří: Zvýšení traťových rychlostí na 120-140 km/h (v obloucích min. 100 km/h)
 - Trať č. 123 Most – Postoloprty – Žatec: Zvýšení traťové rychlosti na 100 km/h, prioritně v úseku Obrnice – Postoloprty³⁰
 - Trať č. 126 Most – Rakovník: Zvýšení traťové rychlosti na 80 km/h (úsek Most – Louny)
 - Trať č. 134 Oldřichov u Duchcova – Litvínov: Zvýšení traťové rychlosti na 80 – 100 km/h, elektrizace úseku Louka u Litvínova – Litvínov (v trakční soustavě 3kV SS)
 - Trať č. 081 Děčín – Rumburk: Zvýšení traťové rychlosti na 80 km/h, zdvoukolejnění, případně vybudování dlouhé výhybny v úseku Děčín – Benešov nad Ploučnicí pro zvýšení kapacity tratě, modernizace zabezpečovacího zařízení v úseku Děčín hl. n. – Děčín východ, rekonstrukce mostu přes Labe.
 - Trať č. 089 v úseku Rybníště – Varnsdorf: Zvýšení traťové rychlosti na 60 – 80 km/h, odstranění lokálních omezení

³⁰ Záměr rekonstrukce trati Most – Žatec koliduje s pozdějším záměrem potenciálního převedení osobní dopravy z trati na autobusovou dopravu (viz Dopravní plán Ústeckého kraje 2012-2016). Cestovní doby mezi Mostem a Žatcem jsou kvůli vysoké deviatilitě a omezeným traťovým rychlostem neatraktivní (cca 2 krát delší v porovnání s IAD). Dalším možným řešením byl záměr výstavby vlakové trati z Mostu do Žatce, která by byla důležitá i pro obsluhu PZ Joseph a PZ Triangle. Tento záměr z doby před cca 10 lety však patrně nemá politickou podporu, ani se neobjevuje v rozvojové agendě kraje. Případné oživení projektu vlakové trati je patrně odvislé od vyšší obsazenosti PZ Joseph a především PZ Triangle.

- Trať č. 143 Kadaň – Prunéřov – Kadaň předměstí: elektrizace v trakční soustavě 3kV SS)
- Trati č. 072 a 073: záměr celkové rekonstrukce tratí
- Peronizace, nebo poloperonizace ŽST a ŽŽ:
 - Ústí nad Labem západ, Ústí nad Labem – Střekov
 - Bohosudov, Řetenice, Chomutov
- Otevření nových ŽST a ŽŽ:
 - Chomutov – Písečná

Z hlediska financování prostřednictvím OPD 2014-2020 se jako reálná jeví realizace projektů elektrizace trati č. 143 v úseku Kadaň Prunéřov – Kadaň Předměstí, a Optimalizace trati Kolín – Všetaty – Děčín (072 a 073) které jsou zařazeny mezi projekty určené k zahájení v období 2014-2020.

1.5.3 Další dopravní infrastruktura

1.5.3.1 Infrastruktura vodní dopravy

Územím ÚCHA prochází klíčová vodní dopravní tepna – řeka Labe. Také Labská vodní cesta je zařazena do transevropské dopravní sítě TEN-T a je součástí IV. transevropského multimodálního koridoru. Doprava na řece je však limitována úzkým hrdlem mezi Ústím nad Labem a hranicí se SRN, kde jsou plavební podmínky závislé na průtoku, vlivem nízkých průtoků zde každoročně bývá zastavena plavba na 3 – 6 měsíců.

Pro zlepšení plavebních podmínek na Dolním Labi je připravován projekt výstavby Plavebního stupně Děčín v těsné návaznosti na přístav Děčín – Loubí, který má umožnit plavbu lodí s ponorem 1,4 m 345 dní v roce, pro lodě s ponorem 2,2 m pak nejméně 180 dní v roce. Plavební stupeň má vytvořit jezovou zdrž až do prostoru Boletic, plavební podmínky mimo zdrž má zabezpečit prohrábka dna a vytvoření balvanitých břehových výhonů. Od projektu kritizovaného odpůrci v souvislosti s očekávanými negativními vlivy na ekosystém řeky Labe a březního pásma a vlivu na krajinný ráz si ŘVC (2012) slibuje přechod značné části hromadné a kontejnerové silniční i železniční dopravy na dopravu lodní a příznivý vliv na ceny dováženého zboží. V současné době je projekt ve fázi posuzování vlivů na životní prostředí (EIA) a není zcela jisté, zdali bude nakonec schválen a realizován. Otazníkem je také naplnění očekávaných přínosů projektu, hlavně pak míra využití plánované plavební kapacity.

Na Labské vodní cestě se v ÚCHA nachází následující nákladní přístavy (podle LAVDIS 2012):

- Děčín Loubí
- Děčín Rozbělesy
- Ústí nad Labem Neštětice
- Ústí nad Labem Krásné Březno (Ústřední přístav, Západní přístav)
- Ústí nad Labem - Vaňov

Přístavní infrastruktura je však v mnoha případech dimenzovaná na vyšší objem překládky, některé areály jsou dlouhodobě podvyužité a mají charakter brownfields. To je příklad přístavních areálů v Ústí nad Labem – Krásném Březně, kde město uvažuje o revitalizaci a změně využití areálu (viz Magistrát města Ústí nad Labem 2010).

Zatímco nákladní doprava na Labské vodní cestě zdaleka nedosahuje výkonů z vrcholné éry v minulém století, roste význam sportovní a turistické plavby. Pro její uspokojení jsou zřizována nová přístaviště sportovních lodí (tzv. mariny) i přístaviště pro výletní lodě.

1.5.3.2 Infrastruktura letecké dopravy

Pro účely létání malých sportovních letadel v ÚCHA slouží veřejná vnitrostátní letiště Chomutov, a Most a další neveřejná letiště. Předpoklady pro vyšší využití na úrovni mezinárodního veřejného letiště má letiště Most (ÚAP ÚK 2011). Z většiny území kraje je však při využití automobilu poměrně dobře dostupné mezinárodní letiště Praha – Ruzyně, poměrně hojně využívaná jsou také letiště v Dráždanech a Lipsku.

1.5.3.3 Cyklistická infrastruktura

Cyklistická infrastruktura je tvořena jak komunikacemi pro cyklisty, tedy cyklotrasami (vyznačení cesty na silničních a účelových komunikacích cyklistickými značkami) a cyklostezkami (samostatná komunikace pro cyklisty, může být i smíšený provoz s chodci), tak doplňkovou infrastrukturou (např. stojany na kola, lavičky, občerstvení, apod.).

Cyklistické trasy (cyklotrasy a cyklostezky) jsou podle územního významu rozděleny do čtyř tříd. Níže přehled cyklistických tras tří nejvyšších tříd na území ÚCHA (podle Budinský 2010).

Cyklistické trasy I. třídy (mezinárodní dálkové):

- č. 2 Labská cyklostezka; (SRN) – Dolní Žleb – Děčín – Velké Březno – Ústí nad Labem – Litoměřice – Mělník – (Vrchlabí)
- č. 6 Cyklostezka Ohře: Cheb – Lužný – Klášterec – Kadaň – Žatec – Louny – Libochovice – Litoměřice

Cyklistické trasy II. třídy (dálkové):

- č. 15 Ploučnická cyklostezka; Děčín – Benešov nad Ploučnicí, Františkov n.PI., Starý Šachov – hranice s Libereckým krajem
- č. 21 Hřensko – Vysoká Lípa – Všemily – Česká Kamenice – Mlýny – Kytlice – Jablonné v Podještědí - Chrastava
- č. 23 Krušnohorská magistrála; Děčín Přípeř – Maxičky - Sněžník (st. hranice) – Petrovice – Nakléřov – Adolfov – Cínovec (st. hranice) – Nové město v Kr. Horách – Klíny – Hora Sv. Kateřiny – Kalek – Hora Sv. Šebestiána – Měděnec - (trasa dále pokračuje pod č. 36)
- č. 25; Brandov (st. hranice) – Hora Sv. Kateřiny – Litvínov – Most – Měrunice – Boreč – Velké Žernoseky – Doksy – Kuřivody - Osečná
- č. 35; Měděnec – Klášterec nad Ohří – Kadaň – Radonice – Žlutice – Plzeň

Cyklistické trasy III. třídy (regionální):

- č. 231; Nové Město – Dlouhá Louka – Osek - Duchcov – Zábřušany – Kostomlaty – Třebívlice – Trtěno – Nečichy

Dále větší počet cyklistických tras IV. třídy (místní).

Zásadním nedostatkem cyklistických tras je zpravidla jejich trasování po silničních komunikacích, tedy absence samostatných komunikací pro cyklisty (cyklostezek). Problémem je však nejen kolize se silniční dopravou, ale i s chodci, k čemuž dochází především v oblastech sídel, souběhů s turistickými trasami a v lokalitách turistických atrakcí a atraktivit. Pro lepší rozvojové předpoklady cyklistické dopravy a cykloturistiky je nutné hledat řešení vedoucí k separaci cyklistické dopravy od pěší a silniční dopravy alespoň na nejperspektivnějších cyklistických trasách.

V posledních letech dochází s přispěním prostředků z fondů EU k úpravám páteřních cyklistických tras. Jedná se zejména o novostavby cyklostezek (v současné době dokončované úseky cyklostezek Labe a Ploučnice - dokončena) a o úpravy odstraňující problematické souběhy se silničními komunikacemi (např. na Krušnohorské magistrále).

Zatímco výše zmíněná cyklistická infrastruktura má význam zejména pro cykloturisty a sportovce, v samotných sídlech je třeba vytvořit podmínky pro to, aby cyklistická doprava byla využitelná pro dojížděku do škol a zaměstnání či za vybranými službami. Zejména ve velkých městech, která k tomu mají přírodní podmínky (reliéf bez velkých převýšení) je na cyklistickou dopravu nahlíženo jako na významný způsob environmentálně a prostorově šetrné dopravy alternativní k IAD. Zatím je tento potenciál ve městech zájmového území podvyužitý a to i kvůli nerozvinuté cyklistické infrastruktuře. V souvislosti s implementací ITI ÚCHA se však předpokládá další rozvoj cyklistické dopravy ve městech, která by měla zlepšit podmínky k používání kola jako bezpečného dopravního prostředku pro denní použití.

Zejména v kopcovitých částech území může potenciál cyklistické dopravy rozšířit rozvíjející se nabídka i použití elektrokol. Pro mnoho domácností je zatím překážkou poměrně vysoká cena elektrokol, která však bude s rozvojem technologií i rozšíření elektrokol nejspíše klesat. Zásadním předpokladem pro vyšší využívání elektrokol pro dopravu ve městech je zajištění bezpečných úložných a dobíjecích míst (např. v uzlech hromadné dopravy, u významných zaměstnavatelů a služeb, ale i v bydlišti uživatelů), ale i odstranění bariér pro cyklodopravu (elektrokola jsou poměrně těžká na přenášení).

Zatím nedostatečná je doplňková cyklistická a částečně i cykloturistická infrastruktura. V uplynulých dekádách postupně vymizela dříve běžná hlídaná/zabezpečená stání pro kola u továren a nádraží, spolu s redukcí obsazených železničních stanic a změnami služeb na železničních stanicích mnohdy zanikla možnost úschovy kola v železničních úschovnách. Právě absence zabezpečených parkovišť, resp. úschoven pro kola je jedním z hlavních limitujících faktorů většího využití cyklodopravy ve městech. Cykloturistům pak často schází místa vybavená pro odpočinek (stojany na kola, lavičky, piknikové stoly) či nabídka občerstvení. Pro rozvoj cyklodopravy tedy bude zapotřebí nejen budování liniové cyklistické infrastruktury (zejména cyklostezek a „cyklopruhů“), ale i doplňkové cyklistické infrastruktury (především pak bezpečných stání, resp. parkovišť pro kola).

1.5.3.4 Pěší dopravní infrastruktura

Pěší doprava má význam především pro krátké cesty v intravilánech sídel a turistickou pěší dopravu.

Většina území ÚCHA (zejména oblast SHR) je v souvislosti s omezenou turistickou atraktivitou i limitovanou prostupností území (zejména v důsledku těžby hnědého uhlí) pokryta poměrně řídkou

sítí turistických značených tras. Tyto trasy jsou však zpravidla kvalitně značeny, přičemž je zajištěna průběžná obnova značení. Problémem je kolize pěší a cyklistické dopravy na komunikacích, kde dochází k souběhu pěších a cyklistických značených tras. Kolize v nejkonfliktnějších lokalitách bude nutné odstranit separací pěší a cyklistické dopravy.

Atraktivita pěších stezek a cyklistických tras je limitována nedostatečnou údržbou (hlavně pak absencí úklidu odpadků) a následky lesnické produkce (destrukce tras při svozu dřeva), místy také nedostačující doplňkovou infrastrukturou.

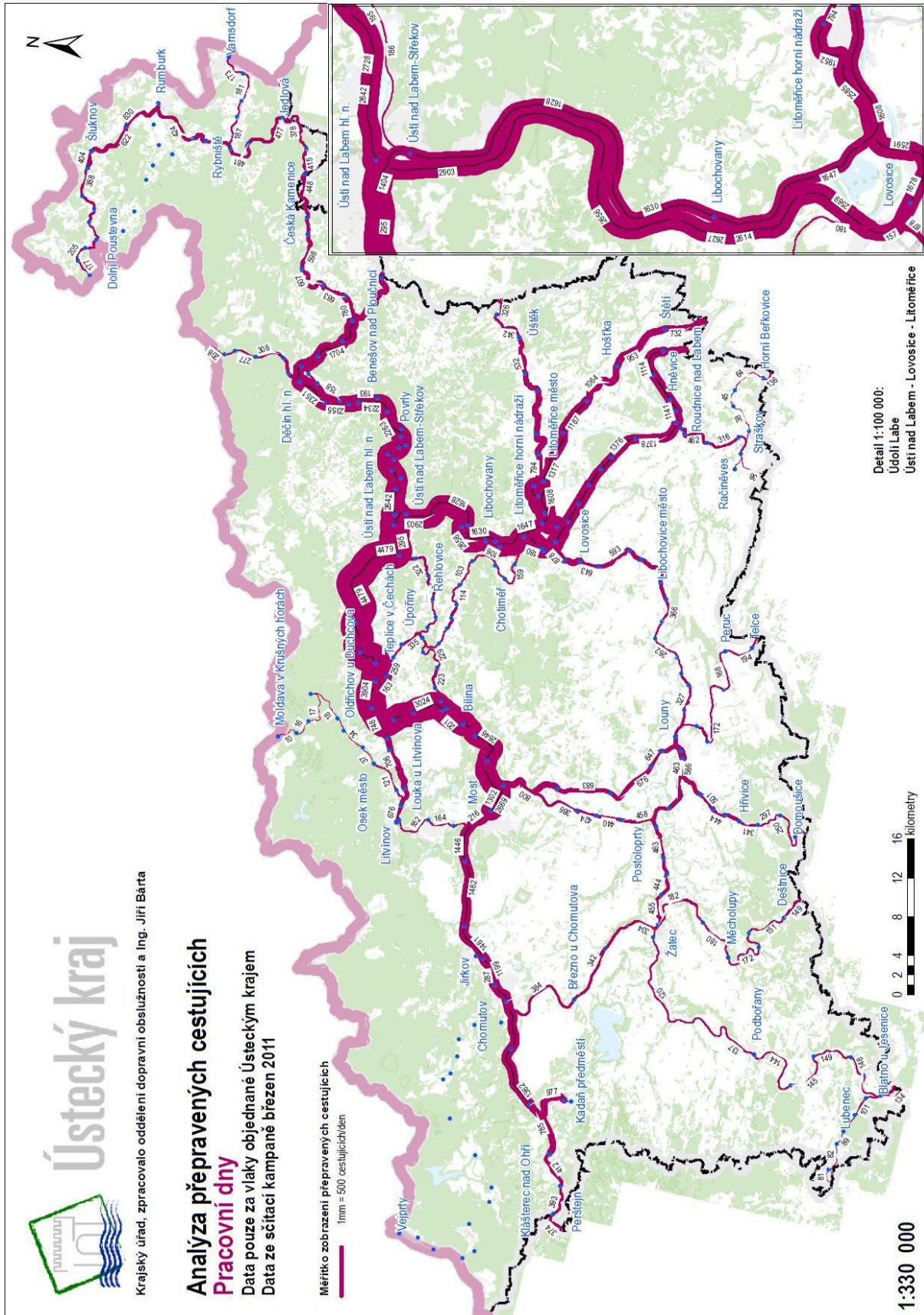
Z hlediska dopravních výkonů však má pěší doprava význam především v intravilánech větších měst. Zde je zpravidla k dispozici hustá síť chodníků, jejich stav však bývá problematický. To se týká stavu povrchu chodníků, absence ochranného pásu zeleně mezi chodníky a některými intenzivně zatíženými silničními komunikacemi, bariérovosti chodníků a pěší infrastruktury, a lokálních kolizí s ostatními druhy dopravy (zejména se silniční dopravou a cyklodopravou). Mimo jádra měst často demotivuje potenciální pěší uživatele zanedbaný stav veřejných prostranství i urbanistické závady (např. brownfieldy), v jádrech měst pak poptávku po pěší dopravě redukuje existence rozsáhlých nákupních center (což platí i o nákupních centrech na okrajích měst), která snížila poptávku po zboží a službách poskytovaných v tradičních lokalitách, zejména pak na dříve prestižních ulicích a pěších zónách.

1.5.4 Veřejná doprava

Veřejná doprava v ÚCHA je zajišťována vlaky, autobusy, tramvajemi, trolejbusy a místy také rekreačními lodními linkami a přívozy na Labi a lanovými drahami, které mají zatím význam převážně pro rekreační dopravu. Veřejná dopravní obslužnost v kraji je objednána především Ministerstvem dopravy (dálková doprava), KÚÚK (regionální dopravní obslužnost) i městy (městská hromadná doprava). Od roku 2006 je veřejná doprava v kraji koordinována KÚÚK, který zde postupně zavádí prvky integrovaného dopravního systému. Postupně jsou také zaváděny přeshraniční linky dopravní obslužnosti.

Páteří veřejné dopravy v kraji je poměrně hustá síť železničních tratí, které uspokojují nejdůležitější dopravní proudy. Hlavním železničním uzlem je Ústí nad Labem, které má díky výhodné dopravní poloze přímé spojení s řadou významných měst a dopravních uzlů v ČR i zahraničí (Dražďany, Berlín, Hamburk, Vídeň, Budapešť, Bratislava, Košice, Štětín, Villach). I díky pozici pohraniční přechodové stanice má stejné železniční spojení se zahraničními destinacemi Děčín. Obě města mají díky poloze na I. TŽK nadstandardní železniční spojení s hl. m. Prahou. ÚCHA má poměrně kvalitní železniční spojení s Karlovarským krajem a Českolipskem a přímé dálkové spojení s Libercem a Plzní, kde však cestovní doby kvůli nepříznivým parametrům tratí nejsou příliš atraktivní.

Obrázek 4: Vytížení vlakových spojů objednávaných KÚÚK v pracovních dnech

Zdroj: Dopravní plán Ústeckého kraje 2012-2016

Železniční doprava propojuje všechna významná města v ÚCHA, kvalita tohoto spojení je však hlavně mimo pátevní tratě č. 090, 130 a 140 limitována parametry železniční infrastruktury. Potenciál železniční osobní dopravy při obsluze některých měst omezuje nepříznivá poloha železničních stanic a zastávek vůči intravilánům těchto měst (např. u Mostu, Chomutova, Krupky a Duchcova). Na mnoha místních drahách byla ze strany KÚÚK objednávka železniční dopravní obslužnosti v posledních cca 5 letech podstatně redukována, případně úplně zastavena. Prakticky všechny železniční linky základní dopravní obslužnosti na území ÚCHA provozuje společnost České dráhy a.s.

Území ÚCHA je pokryto hustou sítí veřejné regionální autobusové dopravy, vycházející z velkého množství středisek, mezi nimiž hrají důležitou roli zejména ORP. Pro potřeby organizace dopravy a realizaci veřejných soutěží na dopravce bylo území kraje rozděleno na cca 23 dopravních oblastí, z nichž se na území ÚCHA nachází 14 oblastí. Obslužnost v jednotlivých dopravních oblastech v ÚCHA zajišťují dopravci: Bus Line a. s., Dopravní podnik města Děčína a. s., Dopravní podnik měst Mostu a Litvínova a. s., Dopravní podnik měst Chomutova a Jirkova a. s., ČSAD Slaný, a. s., Autobusy Kavka a. s. a Autobusy Karlovy Vary a. s. Příměstskou dopravu v zázemí měst Most, Litvínov, Teplice a Ústí nad Labem realizují dopravci: Dopravní podnik měst Mostu a Litvínova a. s., Veolia Transport Teplice s. r. o. a Dopravní podnik města Ústí nad Labem a. s.

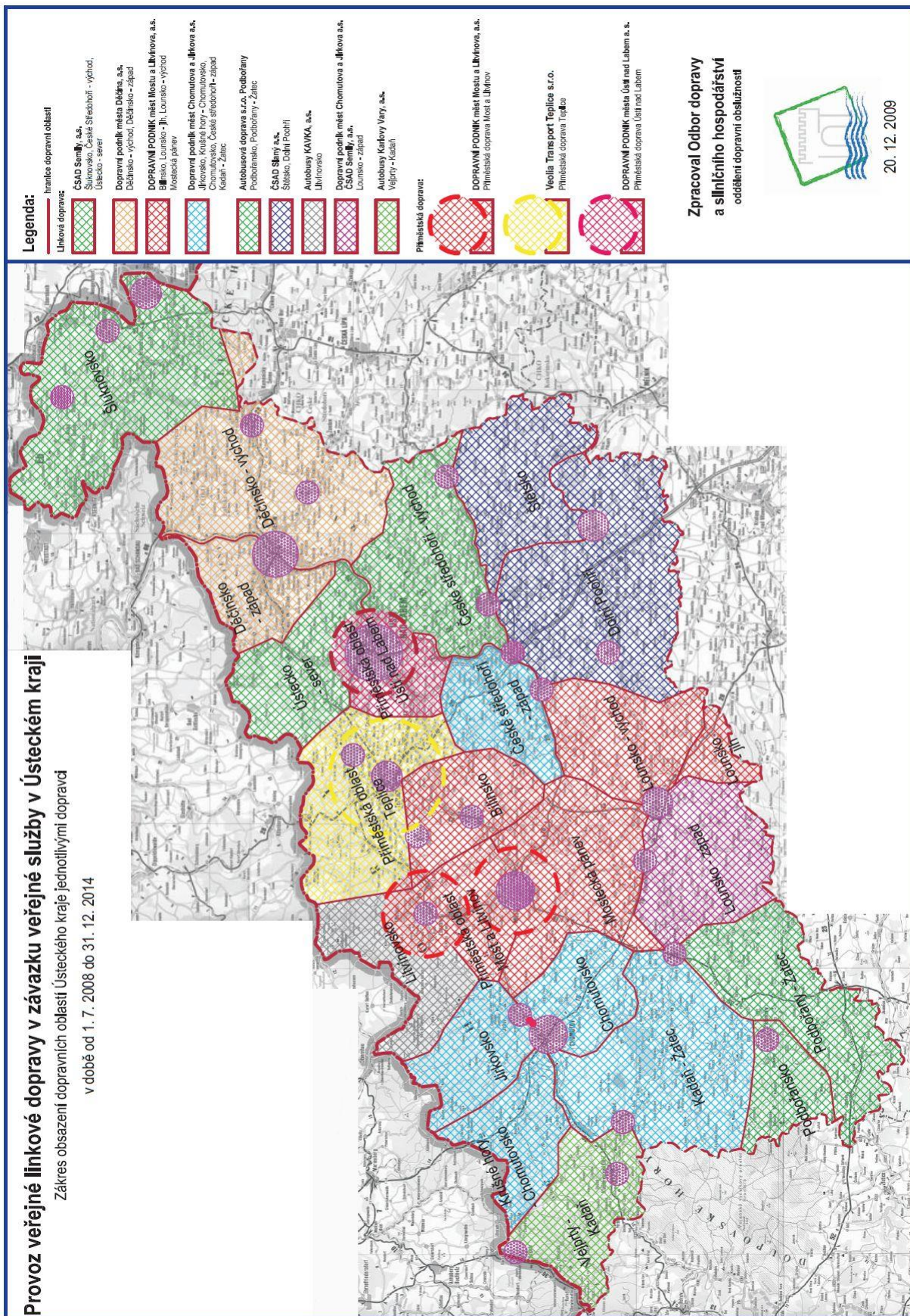
Z hlediska dopravních výkonů i zaměření ITI ÚCHA je významná zejména městská hromadná doprava (MHD) ve statutárních městech. Městská hromadná doprava, resp. městská autobusová doprava (MAD) je provozována v Bílině, Děčíně, Duchcově, Chomutově, Jirkově, Kadani, Klášterci nad Ohří, Litvínově, Teplicích a Ústí nad Labem. V rámci integrace dopravních systémů se postupně řeší síťové vazby MHD (resp. MAD) a regionálních linek.

Přehled MHD ve statutárních městech:

- Dopravní podnik města Děčína a.s.
 - Provozuje autobusy v naftové trakci
- Dopravní podnik měst Chomutova a Jirkova a.s.
 - Provozuje trolejbusy a autobusy
- Dopravní podnik měst Mostu a Litvínova a.s.
 - Provozuje tramvaje a autobusy na CNG a naftu
- Arriva Teplice s.r.o.
 - Provozuje trolejbusy a 1 autobus
- Dopravní podnik města Ústí nad Labem a.s.
 - Provozuje trolejbusy a autobusy

Všechny dopravní podniky statutárních měst (včetně společných podniků Chomutova s Jirkovem a Mostu s Litvínovem) s výjimkou DP města Děčína prošly v minulosti ekologizací vozového parku, resp. dopravních prostředků, a v této souvislosti mj. provozují drážní dopravu, resp. dopravu s pevnou jízdní drahou v elektrické trakci (trolejbusy, tramvaje). Zavádění tramvajových a trolejbusových tratí zde v minulosti mělo vést k převzetí linek s největšími dopravními výkony, které byly (po likvidaci původních sítí tramvajových tratí) obsluhovány výhradně autobusy zatěžujícími ovzduší emisemi. V nedávné minulosti pak v některých městech (Most, Litvínov a Ústí nad Labem) došlo k nahrazení části vozového parku autobusů na naftový pohon autobusy na CNG.

Obrázek 5: Zákres územního rozložení autobusových dopravců v Ústeckém kraji

Zdroj: Ústecký kraj (2014)

Ve výhledovém období je ve zmíněných městech plánována obnova vozového parku, která bude vzhledem k nastavení dotačních příležitostí zaměřená na vozy s ekologickým pohonem (trolejbusy, tramvaje, autobusy na CNG, případně na jiný ekologický pohon). Dále bude pro zvýšení bezpečnosti a uživatelského komfortu zapotřebí realizace řady dalších opatření, jako např. výstavba zálivů na zastávkách situovaných na intenzivně zatížených komunikacích, obnova zastávek a přestupních uzlů (vč. inventáře zastávek), instalace informačních systémů na významných zastávkách, apod. V oblasti drážní infrastruktury bude zapotřebí obnova a modernizace tramvajové (modernizace tramvajového svršku, spodku i trolejového vedení, zabezpečení, instalace dálkově ovládaných vyhřívaných výhybek, modernizace dráhových měření tramvajové dráhy) a trolejbusové infrastruktury (modernizace trolejového vedení a měření). Pro zajištění integrace MHD s IDS Ústeckého kraje i zvyšování uživatelského komfortu bude zapotřebí obměna a další rozvoj odbavovacích systémů (čipové karty, čtečky, apod.). Výzvou v oblasti rozvoje MHD je též rozvoj dopravní telematiky a inteligentních dopravních systémů (např. prvků preference vozidel MHD na silniční síti). Výše uvedená opatření jsou silně provázána s atraktivitou veřejné hromadné dopravy pro cestující. Uživatelskou atraktivitu zde jednak může zvýšit rychlost přepravy (zajištěná např. preferencí vozidel HD v silničním provozu), komfort ve vozidlech HD (např. snížení hlučnosti, bezbariérovost, klimatizace), snadné odbavení (dokončení tvorby IDS), nebo informovanost cestující veřejnosti (informační systémy).

Velkou výzvou v oblasti rozvoje hromadné dopravy v ÚCHA je urbanistické a funkční řešení dopravních uzlů a jejich blízkého okolí. Jedná se nejen o revitalizaci samotného zařízení a vybavení těchto uzlů (včetně výpravních budov), ale i řešení jejich polohy³¹ a začlenění do okolního prostředí a doplňkových funkcí (např. park and ride P+R a bike and ride B+R parkovišť) a situování služeb, které by zvýšily uživatelskou hodnotu těchto uzlů.

1.5.5 Shrnutí

- ÚCHA má vzhledem k nadřazeným sítím výbornou dopravní polohu (IV. Transevropský multimodální koridor).
- Parametry mnoha silnic v ÚCHA neodpovídají jejich dopravnímu významu a zatížení. Kromě nedokončeného úseku dálnice D8 se to týká zejména silnic I/13 (potřeba obchvat Bíliny, Klášterce nad Ohří, Kladrubská spojka, dálniční přivaděč do Děčína, přeložka úseku Děčín – Nový Bor, zkapacitnění úseku Chomutov – Klášterec nad Ohří a MÚK Vysočany) a I/27 (zkapacitnění úseku Most – Litvínov).
- Navzdory husté síti železnic a nadprůměrné míře jejich elektrizace, stav a parametry železniční infrastruktury neodpovídají soudobým dopravním potřebám. V oblasti železniční infrastruktury je potřeba zejména rekonstrukce páteřních tratí za účelem zvýšení traťových rychlostí (č. 130, 140, 134), elektrizace páteřních tratí (č. 134, 143), otevření nových ŽST a ŽZ (Chomutov – Písečná) a peronizace či poloperonizace vybraných stanic a zastávek. Rozvojovou výzvou je řešení dalšího osudu regionálních železničních tratí, kde došlo k ukončení nebo zásadní redukci objednávky dopravní obslužnosti. K zásadnímu zlepšení dostupnosti měst v centrální části ÚCHA Prahy a zahraničí dojde v případě realizace VRT Praha – Berlín.

³¹ Optimálně v místech vysokého soustředění lidí a funkcí (obytná, obslužná) v docházkové vzdálenosti od těchto uzlů. Viz také poznámka 29.

- Potenciál vodní dopravy je limitován propustností Labské vodní cesty mezi Ústím nad Labem – Střekovem a hranicí se SRN. Odstranění problémů špatných plavebních podmínek v obdobích sucha je cílem projektu výstavby Plavebního stupně Děčín, který je však kritizován v souvislosti s očekávanými negativními vlivy na životní prostředí a zatím není definitivně rozhodnuto o jeho realizaci.
- V ÚCHA je rozvinutá síť značených cyklistických a turistických tras. Pro jejich větší využití je nezbytná separace pěších, cyklistů i silničního provozu v úsecích s nejvyšším potenciálem a zásadní prodloužení sítě cyklostezek (samostatných komunikací pro cyklisty) a zlepšení nabídky doplňkové infrastruktury.
- Cyklodoprava ve městech je limitována nedostatečně rozvinutou infrastrukturou (zejména absencí cyklostezek, vymezených pruhů pro cyklisty a bezpečných míst pro úschovu kol), což platí i o používání elektrokol, která mohou zvýšit potenciál cyklodopravy v kopcovitých městech.
- Infrastruktura pro pěší ve městech vykazuje řadu závad, které limitují potenciál i bezpečnost pěší dopravy. Bude zapotřebí nadále zvyšovat bezbariérovost pěší infrastruktury, pro zvýšení potenciálu pěší dopravy bude vhodné odstraňovat závady a zvyšovat kvalitu pěší infrastruktury i veřejného prostoru jako takového.
- V Ústeckém kraji i ÚCHA dochází k postupnému zavádění prvků IDS. V jeho rámci dochází především k řešení vztahů regionální železniční a autobusové dopravy (redukci souběhů železničních a autobusových linek, řešení návaznosti), zavádění přeshraniční dopravní obslužnosti a vytváření jednotného tarifního systému. Pro další rozvoj veřejné dopravy v kraji je zapotřebí pokračování v tvorbě IDS, řešení lokalizace, stavu uzlů a zastávek IDS a zpestření nabídky služeb v jejich blízkém okolí.
- V rámci systémů MHD je v zájmovém území provozována trolejbusová, tramvajová a autobusová doprava (v naftové i CNG trakci). Pro zajištění provozuschopnosti, zvýšení uživatelského komfortu i bezpečí i snížení produkce emisí bude zapotřebí modernizace a obnova trolejbusové a tramvajové infrastruktury, obnova a ekologizace vozových parků, obnova uzlů a zastávek i další rozvoj odbavovacích systémů.

1.6 Životní prostředí a technická infrastruktura

V kapitole jsou představeny dílčí složky životního prostředí, resp. hlavní aspekty environmentálních zátěží v území a dílčí systémy technické infrastruktury. Přitom jsou využívány veřejně dostupné zdroje dat a informací, především pak Veřejná databáze ČSÚ, Integrovaný registr znečišťování a dále rozvojové dokumenty, zejména pak Územně analytické podklady Ústeckého kraje 2013 (ÚAP ÚK 2013) i podklady od jednotlivých měst.

1.6.1 Ovzduší

Vzhledem k mimořádné koncentraci zvláště velkých a velkých stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší (tepelné elektrárny, teplárny, velké průmyslové podniky) v ÚCHA je zájmové území charakteristické nejen mimořádně vysokou produkcí některých škodlivin, ale i dlouhodobě zhoršenou kvalitou ovzduší na velké části území. Problematické je zejména překračování imisních limitů pro polévatý prach (PM_{10}), na jehož zvýšené koncentrace v ovzduší má vliv také těžba hnědého uhlí.

Tabulka 27 Přehled úniků vybraných látek do ovzduší v Ústeckém kraji (2012)

Látka	Úniky do ovzduší (všichni znečišťovatelé) [kg/rok]	Největší znečišťovatelé (nejvyšší hodnoty úniků)
Amoniak (NH_3)	880457,70	ANIMO Žatec, a. s., KNAUF INSULATION, spol. s. r. o., UNIPETROL RPA,
Arsen a sloučeniny (jako As)	561,04	ČEZ, a. s. – Elektrárny Prunéřov a Tušimice
Benzen	1,96	Severočeské doly, a. s. (Doly Bílina)
Fluor a anorganické sloučeniny (jako HF)	54083,98	Teplárna Trmice, a. s., ČEZ - Elektrárna Ledvice a Prunéřov
Chlor a anorganické sloučeniny (jako HCl)	79253,52	ČEZ - Elektrárna Ledvice a Prunéřov
Měď a sloučeniny (jako Cu)	150,00	HOPPE s. r. o. Chomutov
Methan (CH_4)	266712,08	NET4GAS, s. r. o. Hora Svaté Kateřiny
Olovo a sloučeniny (jako Pb)	2648,56	ČEZ - Elektrárny Prunéřov
Oxid dusný (N_2O)	452724,00	Lovochemie, a. s.
Oxid uhelnatý (CO)	7069186,91	ČEZ, a. s. - Elektrárny Tušimice a Prunéřov, UNIPETROL RPA, s.r.o., Lafarge Cement, a.s., Elektrárna Počeradý, a.s., Mondi Štětí, a. s.
Oxid uhličitý (CO_2)	25711316623,92	ČEZ, a. s. - Elektrárny Tušimice, Ledvice, Prunéřov, UNIPETOL RPA, Elektrárna Počeradý, United Energy, a. s. - Teplárna Komořany
Oxidy dusíku (NO_x/NO_2)	39439475,56	ČEZ, a. s. - Elektrárny Prunéřov, Ledvice, Tušimice, UNIPETROL RPA, Elektrárna Počeradý, a. s.

Oxidy síry (SO _x /SO ₂)	54315975,15	ČEZ, a. s. - Elektrárny Prunéřov, Ledvice, Elektrárna Počerady, nited Energy, a. s., UNIPETROL RPA, Česká rafinérská Litvínov
Poléřavý prach (PM ₁₀)	1391372,14	ČEZ, a. s. - Elektrárny Prunéřov, Tušimice, Ledvice, Elektrárna Počerady, UNIPETROL RPA
Rtuť a sloučeniny (jako Hg)	738,84	Elektrárna Počerady, ČEZ, a. s. - Elektrárny Prunéřov, Teplárna Trmice, a. s.

Zdroj: Integrovaný registr znečišřování

Z výše uvedené tabulky platné pro území Ústeckého kraje za rok 2012 je patrná skupina největších znečišřovatelů ovzduší. Elektrárny a teplárny jsou zodpovědné za největší množství různých znečišřujících látek vypuštěných do ovzduší. Tito největší znečišřovatelé stejně jako velká část velkých stacionárních zdrojů znečišřování ovzduší jsou výrazně koncentrováni v ÚCHA.

Podle Integrovaného krajského programu ke zlepšení kvality ovzduší Ústeckého kraje (z května 2012, dále jen IKPZKO 2012) se zvláště velké a velké stacionární zdroje znečišřování ovzduší v období 2003-2010 rozhodující měrou podílely na emisích SO₂ (96% podíl na celkových emisích v ÚK) a NO_x (88%), významnou měrou pak u tuhých znečišřujících látek (TZL, 39%), CO (34%) těžkých organických látek (VOC, 29%) a amoniaku (zhruba 25%). Podíl středně velkých stacionárních zdrojů znečišřování ovzduší na celkovém množství emisí v ÚK byl ve všech hodnocených parametrech marginální. Malé stacionární zdroje (především lokální topenišřtě) měly rozhodující podíl u emisí VOC a amoniaku a částečně významný podíl u emisí CO (25%) a TZL (24%). Podíl mobilních zdrojů na celkové produkci emisí byl významný u CO (40%), TZL (35%) a VOC (16%), méně pak u NO_x.

O tom, do jaké míry se emise z velkých stacionárních zdrojů projevují na kvalitě ovzduší, částečně vypovídají imisní charakteristiky, které je v souhrnu možné interpretovat podle IKPZKO 2012. V dokumentu je uvedeno, že v roce 2010 bylo na území Ústeckého kraje provozováno 54 měřících stanic imisního monitoringu na 35 lokalitách, což je považováno za vyhovující a dostačující. V dlouhodobém měřítku bylo (v období 2001 – 2010) pravidelně zaznamenáváno překračování denního imisního limitu PM₁₀, ovšem největší rozsah území se zhoršenou kvalitou ovzduší byl zaznamenán v letech 2005 a 2010, kdy byla hodnota denního imisního limitu pro PM₁₀ překročena na více než polovině území Ústeckého kraje. Překračování denních imisních limitů pro oxid siřičitý a oxid dusičitý mělo v hodnoceném období spíše lokální charakter (u SO₂ v ÚCHA na území Litvínova, Teplic, Hrobčic a Světce, u NO₂ v Děčíně, Teplicích a Ústí nad Labem). K opakovanému překračování limitů PM₁₀ docházelo v rámci ÚCHA zejména na Mostecku a v některých městech (Děčín, Ústí nad Labem, Teplice). Vedle PM₁₀ jsou z hlediska opakovaného překračování imisního limitu i rozlohy území s nadlimitními koncentracemi problematickou škodlivinou polycyklické aromatické uhlovodíky reprezentované benzo(a)pyrenem.

Kromě ohrožení lidského zdraví způsobeného překračováním imisních limitů je třeba také uvést problém spojený s ekosystémy a vegetací, které jsou dlouhodobě ohrožené plošně zvýšenými koncentracemi troposférického ozónu.

Uvedeným emisním charakteristikám odpovídá územní rozložení zhoršené kvality ovzduší jen přibližně. Výskytem zvláště velkých a velkých stacionárních zdrojů znečišřování ovzduší (zejména elektráren, tepláren a významných průmyslových podniků) sám o sobě nevede k překračování

imisních limitů³². Koncentraci škodlivin v ovzduší výrazně ovlivňují orografickými poměry. Zatímco na Chomutovsku jsou rozptylové podmínky pozitivně ovlivňovány charakterem reliéfu (Mostecká pánev se zde rozprostírá do velké šíře), na Teplicku, Bílinsku, Ústecku i Děčínsku má reliéf urbanizovaného území kotlinový až údolní charakter a území je tak náchylné k častějším situacím s nepříznivými rozptylovými podmínkami, při kterých se škodliviny koncentrují v menším objemu vzduchu. To se projevuje jak u existence většiny z výše zmíněných oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší, tak u lokalit, kde docházelo k překračování imisních limitů pro SO₂ a NO₂, tedy u škodlivin, jejichž dominantními producenty jsou zvláště velké a velké stacionární zdroje znečišťování ovzduší. Specifickým ale velmi významným zdrojem atmosférického aerosolu různých frakcí je těžba hnědého uhlí, kde dochází k uvolňování částic zejména v důsledku přemísťování obrovského množství materiálu. Významnými zdroji znečišťování ovzduší s lokálními až mikroregionálními dopady jsou mobilní zdroje (především silniční doprava) a malé stacionární zdroje (lokální topeniště). Zatímco mobilní zdroje znečištění ovzduší zatěžují zejména urbanizované území a blízké okolí páteřních silničních tahů, lokální topeniště mají rapidní vliv na kvalitu ovzduší v topné sezóně v sídlech, kde jsou ve větší míře používány nešetrné zdroje vytápění (zejména starší kotle spalující tuhá paliva).

Na závěr této části uvádíme meziokresní srovnání emisí základních znečišťujících látek:

Tabulka 28 Emise základních znečišťujících látek (REZZO 1-3) k roku 2011

ČR, kraj, okresy	Emise (v tunách)				Měrné emise (v tunách/km ²)			
	tuhé	oxid siřičitý (SO ₂)	oxidy dusíku (NO _x)	oxid uhelnatý (CO)	tuhé	oxid siřičitý (SO ₂)	oxidy dusíku (NO _x)	oxid uhelnatý (CO)
Česká republika	25 355,8	169 620,9	121 528,4	226 900,2	0,3	2,2	1,5	2,9
Hl. město Praha	302	805,4	2 195,9	1 764,8	0,6	1,6	4,4	3,6
Ústecký kraj	3 010,4	62 093,6	47 194,8	13 818,8	0,6	11,6	8,8	2,6
Děčín	281,1	894,6	290,2	1 568,1	0,3	1	0,3	1,7
Chomutov	989,5	18 892,9	17 022,5	2 330,8	1,1	20,2	18,2	2,5
Litoměřice	360,4	3 122,8	2 870,2	3 593,1	0,3	3	2,8	3,5
Louny	552,2	7 322,0	12 759,1	2 794,5	0,5	6,6	11,4	2,5
Most	377,5	19 421,1	7 445,2	1 948,3	0,8	41,6	15,9	4,2
Teplice	327,9	9 729,3	5 237,4	798,1	0,7	20,8	11,2	1,7
Ústí nad Labem	121,8	2 710,8	1 570,1	785,9	0,3	6,7	3,9	1,9

Zdroj: VDB ČSÚ (2014)

1.6.2 Hluk

Vzhledem k charakteru a poloze území ÚCHA je zde velmi silná přepravní poptávka, která je saturována intenzivní dopravní zátěží. Je obecně známo, že zdrojem hluku je přibližně z 90 % silniční

³² I vzhledem k tomu, že jsou komíny zvláště velkých a velkých stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší dostatečně vysoké na výfuk zplodin nad inverzní zónou a k rozptylu produkovaných škodlivin tak dochází na řádově větším území.

doprava. Regionem ÚCHA prochází větší množství vysoce zatížených celostátních silničních komunikací a několik krajských, resp. místních, přesto velmi vytížených a frekventovaných komunikací. Poloha na významných celostátních silničních tazích (silnice I. třídy, rychlostní silnice R7 a dálnice D8) je z hlediska dopravní infrastruktury a dostupnosti výhodná, ovšem vede k znečištění prostředí hlukem (a výfukovými zplodinami). Negativní působení hluku je v území ÚCHA zvýšeno koncentrací obyvatel na poměrně malých plochách, k expozici velkého množství obyvatel vůči zvýšené a nadlimitní hlukové zátěži přispívá nevyhovující trasování páteřních komunikací, které v řadě úseků vedou přes intravilány hustě obydlených sídel. Dílčí příčinou zvýšené hlukové zátěže je také nevyhovující povrch komunikací.

Podle Informačního systému statistiky a reportingu (ISSaR) je nadprůměrným hlukem překračujícím stanovené hygienické limity v ČR zatíženo 3 % obyvatel, v městských aglomeracích okolo 10 % obyvatel.

Nejproblematičtější je situace zvláště ve velkých městech: Ústí nad Labem, Děčín, Teplice nebo Most, kde je zvýšená koncentrace obyvatelstva a silniční dopravy (ÚAP 2013). Mezi opatření na snížení expozice obyvatelstva vůči hluku patří umístění protihlukových stavebních bariér a zakládání pásů ochranné zeleně podél nejfrekventovanějších tahů, lokální snížení nejvyšší povolené rychlosti či instalace povrchu komunikací se sníženou hlučností. Prakticky nejefektivnějším řešením jsou přeložky stávajících intenzivně zatížených komunikací mimo intravilány sídel.

1.6.3 Voda

Kvalita povrchových vod v Ústeckém kraji je kvůli nedořešenému financování monitoringu povrchových vod sledována nedostatečně, z povodí chybí relevantní data pro porovnání jakosti vod v jednotlivých profilech. Proto se na tomto místě nebudeme zabývat aktuálním měřením jakosti povrchových vod.

Nejnečištěnějším tokem je na území kraje dlouhodobě řeka Bílina. Znečištění řeky Bíliny souvisí s historií oblasti (těžba uhlí na Mostecku, zaústění znečištěného Mračného potoka, chemický průmysl), kterou řeka protéká. Prakticky celý průtok řeky byl v minulosti používán jako technologická voda v chemických závodech u Litvínova. Řeku tvořila odpadní voda znečištěná převážně chemickými látkami a fenoly. Postupně se situace rok od roku zlepšuje, koryto se pročišťuje a do Bíliny se vrací život. Průtok je nadlepšován Podkrušnohorským přivaděčem a Průmyslovým vodovodem Nechanice (RŽP ÚK 2012).

Podle starších dat je možné konstatovat, že silně znečištěná voda je také na některých méně významných tocích s malou vodností, v nichž jsou zvýšené koncentrace organických látek především v souvislosti s vypouštěním nečištěných, nebo nedostatečně čištěných splaškových vod a vnosem škodlivin ze zemědělství. Silně znečištěnou řekou byla v letech 2008-09 podle PRÚK (2012) Chomutovka, velmi znečištěný je také Teplický potok a Blšanka. Navzdory opakovanému překračování limitů pro různé znečišťující látky se koncentrace těchto látek ve vodě řeky Bíliny i jiných silně znečištěných tocích průběžně snižuje. Lokálně zvýšené koncentrace škodlivin jsou pod výpustmi čistíren odpadních vod velkých měst a průmyslových podniků.

V souvislosti s postupnou dostavbou sítí kanalizací s ČOV v urbanizovaných oblastech i menších sídlech a modernizací starších, technologicky nevyhovujících ČOV dochází k postupnému snižování vnosu splaškových vod do vodních recipientů v zájmovém území. Tento trend bude vzhledem k nastavení podpory v programovém období 2014-2020 nadále pokračovat. Přetrvávajícím zdrojem znečišťování vodních toků je však zemědělství, kde jsou stále ve velké míře používána dusíkatá a fosfátová hnojiva, jejichž vnos do vodních recipientů způsobuje eutrofizaci vod a snižování jakosti v důsledku zvýšeného obsahu organických látek.

Přirozená retenční schopnost krajiny je na řadě míst antropogenní činností narušována, dokonce až znemožněna. Stavební úpravy koryt a zásahy do niv řek (zejména stavba) mají v případě povodní velmi negativní důsledky. Řada měst a obcí přistoupila k různým protipovodňovým ochranám v menších či větších měřících, zatím však nejsou dostatečně uplatňována „měkká“ protipovodňová opatření zaměřená na zvyšování retenční schopnosti krajiny.

V posledních letech byla intenzivně realizována opatření k zajištění protipovodňové ochrany, dle Ročenky ŽP ÚK (2012), „stavebními pracemi na protipovodňovém opatření Lovosicko - protipovodňová ochrana na Q₁₀₀ na Labi s celkovými náklady cca 720 mil. Kč, Terezín, Bohušovice nad Ohří, Děčín – levý a pravý břeh zvýšení ochrany městské zástavby (cca 300 mil. Kč), Ústí nad Labem – levý břeh (cca 335 mil. Kč) a Roudnice nad Labem, Štětí a další. Je však otázkou, do jaké míry realizace protipovodňových opatření na Litoměřicku, zejména budování protipovodňových hrází naopak přispěje ke zvýšení kulminačních průtoků v Ústí nad Labem a Děčíně³³.

1.6.4 Půda

Ústecký kraj je charakteristický svou různorodostí, a to platí i pro využití půdy. Podle charakteristiky zemědělského půdního fondu (ZPF) v ÚAP Ústeckého kraje (2013), je podíl ZPF v Ústeckém kraji průměrný (51,8 %; pro ČR platí 53,7%). Využití zemědělských ploch je spjaté s příznivými podmínkami pro zemědělství. V oblastech, kde podmínky pro zemědělství příznivé nejsou, převládají spíše trvalé travní porosty. Podle ÚAP ÚK (2013) je vývoj jednotlivých složek zemědělské půdy v posledních 20 letech charakteristický úbytkem ploch orné půdy a zvyšováním ploch trvalých travních porostů. Specifickým jevem je zalesňování zemědělské půdy po ukončení zemědělské produkce, bohužel k tomuto dochází ne vždy vhodným způsobem nebo na vhodných lokalitách.

Problémem na celokrajské úrovni je v současnosti úbytek ploch, přesněji zábor zemědělských ploch pro antropogenní činnost. Zpravidla jde o rozšiřování zastavěných ploch měst a obcí směrem do okolní krajiny, zvětšování zpevněných ploch na úkor ploch volné krajiny (zemědělské plochy, louky, atp.). Charakteristické je využití těchto nově „zabraných“ ploch pro výstavbu výrobních či logistických areálů nebo pro rezidenční zástavbu. Ochranou ZPF bývají platby za zábor zemědělské půdy, které ale zatím nejsou účinným nástrojem regulace výstavby ZPF, a to i včetně půd nejvyšší třídy ochrany. Celková bilance půdy v letech 2003 – 2013 je uvedena v tabulce níže. Je patrné, že zemědělská půda (zejména orná půda) zaznamenala snížení výměry ploch, naopak lesní plochy zaznamenaly navýšení. Zastavěné plochy se rovněž postupně rozrostly.

³³ Nové protipovodňové hráže na Litoměřicku v budoucnu omezí masivní rozlivy, jaké zde nastaly při záplavách v letech 2002 a 2013. Tím se sníží retenční kapacita krajiny na této části toku a pravděpodobně zvýší kulminační průtoky níže na toku.

Významným, byť přechodným důvodem záboru půd je těžba hnědého uhlí. V zájmovém území se jedná o velmi rozsáhlé oblasti, což je dobře vidět v položce „ostatní“ u nezemědělských půd, kde je mimořádná výměra ostatních ploch zejména na Mostecku, Chomutovsku a Teplicku. Zábor půd pro těžbu hnědého uhlí ve sledovaném období z důvodu rekultivací postupně klesal, devastovaná území jsou rekultivací postupně přeměňována zejména na zemědělské, lesní a vodní (zbytkové jámy) plochy.

Tabulka 29 Vývoj bilance půdy v Ústeckém kraji 2006 -2013 (v ha)

	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	
Celková výměra	533 453	533 451	533 453	533 452	533 456	533 448	533 452	533 456	
Zemědělská půda	277 117	276 779	276 367	276 138	275 921	275 682	275 490	275 319	
z toho	OP	184 428	183 898	183 487	183 046	182 497	181 941	181 629	181 295
	Z	8 803	8 830	8 870	8 903	8 908	8 912	8 913	8 920
	S	6 178	6 116	6 040	6 006	6 020	6 013	6 030	6 006
	TTP	70 931	71 186	71 223	71 428	71 835	72 233	72 407	72 581
	Ch	6 387	6 359	6 356	6 363	6 267	6 188	6 115	6 118
	V	389	390	390	391	394	395	396	400
Nezemědělská půda	256 337	256 671	257 087	257 314	257 535	257 767	257 961	258 138	
z toho	LP	159 108	159 719	160 207	160 670	161 019	161 782	161 960	162 313
	VP	10 012	10 270	10 265	10 313	10 292	10 321	10 329	10 363
	ZP	9 146	9 152	9 241	9 269	9 369	9 350	9 338	9 380
	Ost	78 070	77 530	77 373	77 062	76 856	76 314	76 334	76 082

Zdroj: VDB ČSÚ (2014)

Pozn.: OP - orná půda, Z - zahrady, S - sady, TTP - trvalé travní porosty, Ch - chmelnice, V - vinice, LP - lesní pozemky, V - vodní plochy, ZP - zastavené plochy, Ost - ostatní plochy

Tabulka 30 Bilance půdy podle okresů ÚCHA (2012) v ha

Kraj/ okresy ÚCHA	Země- dělská půda		z toho				Nezemě- dělská půda		z toho		
	celkem	OP	Z	S	TTP	celkem	LP	V	ZP	Ost	
Ústecký kraj	275 490	181 629	8 913	6 030	72 407	257 961	161 960	10 329	9 338	76 334	
Děčín	36 412	10 026	2 364	348	23 673	54 456	44 888	1 040	1 490	7 037	
Chomutov	38 799	22 671	831	885	14 373	54 728	35 603	3 064	1 264	14 798	
Most	13 477	9 343	575	407	3 046	33 232	16 021	983	820	15 408	
Teplice	16 030	8 169	954	392	6 514	30 859	17 953	816	1 040	11 049	
Ústí n. L.	18 169	5 023	976	195	11 976	22 304	12 897	1 027	884	7 496	

Zdroj: VDB ČSÚ (2014)

Pozn.: OP - orná půda, Z - zahrady, S - sady, TTP - trvalé travní porosty, Ch - chmelnice, V - vinice, LP - lesní pozemky, V - vodní plochy, ZP - zastavené plochy, Ost - ostatní plochy

Ze srovnání bilance půdy okresů ÚCHA s daty k roku 2012 (výše) lze odvodit procentuální zastoupení jednotlivých ploch v Ústeckém kraji: celkový podíl zemědělských ploch na rozloze Ústeckého kraje činí 51,6 %, z toho orná půda 34 %. Nezemědělské plochy zaujímají 48 % území, z toho zastavěné plochy 1,6 % z celkové rozlohy Ústeckého kraje. V okrese Děčín zaujímají nejvíce (téměř 50 %) ploch lesní pozemky, nejméně (11 %) orná půda. Největší podílové zastoupení ploch orné půdy vykazuje okres Chomutov, na jehož rozloze tvoří orná půda 24,2 %.

Lidské aktivity vedou v krajině k výrazným změnám. V Ústeckém kraji jsou viditelné negativní zásahy a změny využití vlivem povrchové těžby hnědého uhlí, rozsáhlou výstavbou velkých průmyslových areálů. Naproti tomu jsou v současnosti zintenzivňovány snahy o pozitivní zásahy, ať už jde o rekultivace postižených a devastovaných ploch, obnovu lesních ploch nebo ploch trvalých travních porostů. V současné době jsou pozvolna dokončovány rekultivace rozsáhlých celků, které budou mít po dokončení značný význam pro ekologickou stabilitu krajiny i pro rekreační či zemědělské a lesnické produkční využití (např. jezera Milada a Most a Radovesická výsypka).

1.6.5 Staré ekologické zátěže

Vzhledem k dlouhodobé orientaci regionu na těžký průmysl spojené s jednostrannou exploatací místních zdrojů bez ohledu na důsledky na životní prostředí se v území ÚCHA dochovalo velké množství mnohdy rozsáhlých a vysoce rizikových starých ekologických zátěží. Ty jsou obecně vázané na stávající i bývalé výrobní a provozní areály, nejzávažnější staré ekologické zátěže jsou však v areálech, kde docházelo výrobě či manipulaci s velkým množstvím toxických látek (včetně tvorby toxických látek jako odpadního produktu). Depozice toxických látek v kritickém množství v půdách, vodních útvech (např. odkalištích) či na haldách je trvalým rizikovým faktorem pro okolní prostředí, kdy může docházet k uvolňování toxických látek do útvarů podzemní a povrchové vody, ovzduší, půdy a jejich následnému přenosu a v krajních případech i k přímému ohrožení lidského zdraví.

Podle databáze SEKM (Sytému evidence kontaminovaných míst) jsou k červenci 2014 na území ÚCHA evidovány 4 lokalit priority A3³⁴, 14 lokalit priority A2³⁵ a 5 lokalit priority A1³⁶.

Tabulka 31: Přehled lokalit starých ekologických zátěží s nejvyšší rizikovostí

Název lokality	Obec, k.ú.	Původ kontaminace	Kontaminace a rizika
Glaverbel Czech a.s.	Teplice, Řetenice	odpady a průsaky z historických provozů	k. půdy a podzemních vod, riziko kontaminace lázeňských vod
Glaverbel Czech a.s.	Dubí, Pozorka	skládka škváry a popele	k. půdy a podzemních vod, riziko kontaminace lázeňských vod
Glaverbel Czech a.s.	Bílina, Chudeřice u Bíliny	dehtové jímky	k. půdy a podzemních vod, riziko kontaminace termálních vod

³⁴ Neakceptovatelné riziko pro lidské zdraví, nebo šíření kontaminace hrozící vznikem neakceptovatelného rizika, nápravné opatření je nezbytně nutné.

³⁵ Potvrzena nadlimitní kontaminace, nebo nemožnost využívání území v souladu s UPD, nebo šíření kontaminace z lokality, nápravné opatření je nutné.

³⁶ Kontaminace je potvrzena, avšak není rizikem pro lidské zdraví ani v rozporu s legislativou, avšak jde o obecný nesoulad se zájmy ochrany ŽP nebo jinými zájmy, nápravné opatření je žádoucí.

Unipetrol a.s. Skládka K1-K4	Litvínov, Růžodol	plaviště popílků	kontaminace půdy a podzemních vod, riziko úniku do jezera Most
---------------------------------	-------------------	------------------	--

Zdroj: SEKM (2014)

Většina nejrizikovějších starých ekologických zátěží je evidována v areálech koncernu AGC. Rizikovost zde spočívá zejména v hrozbě kontaminace lázeňských vod či vodních zdrojů. Řada závažných starých ekologických zátěží je evidována také v areálu chemického závodu Unipetrol, největší hrozbou je zde kontaminace jezera Most ze starých plavišť popílku, které se nacházejí v jeho blízkosti.

Staré ekologické zátěže jsou průběžně odstraňovány a jejich další eliminaci lze očekávat s novým programovacím obdobím fondů EU 2014-2020. Včasné odstranění nejrizikovějších zátěží může zabránit případným haváriím se závažnými dopady, ale také odblokovat kontaminované území pro další využití.

1.6.6 Energetická infrastruktura

1.6.6.1 Zásobování elektrickou energií

Elektroenergetika byla podrobněji diskutována v kapitole **Chyba! Nenalezen zdroj odkazů.** Pozice významných odvětví. Elektroenergetika má mimořádný význam pro ekonomiku a zaměstnanost v ÚCHA, dodávkou elektrické energie má však význam pro celé Česko.

Elektroenergetické zdroje jsou navázány na systém rozveden a přenosové soustavy 400 a 220 kV (Výškov, Hradec) a propojovacích vedení s rozvodnami stejné napěťové hladiny ležících mimo území kraje. Přenosová soustava 400 kV je propojena se stejnou sítí SRN a připravuje se druhé propojení západním směrem přes rozvodnu Vítkov. Distribuční soustava o napěťové hladině 110 kV je plošně dostatečně rozvinutá a umožňuje další zahuštění rozvodnami 110 kV. Některé rozvodny bude nutné pro posílení přenosových schopností a zvýšení spolehlivosti dodávek elektřiny propojit (ÚAP ÚK 2013, s. 37-38).

1.6.6.2 Zásobování teplem

V ÚCHA jsou díky lokalizaci uhelných elektráren a vysoké urbanizaci nadstandardně rozvinuté sítě centrálního zásobování teplem (CZT). Největší pokrytí CZT je v oblasti SHR. Teplo do nich dodávají jednak kogenerační jednotky tepelných elektráren Ledvice, Tušimice a Pruněřov, jednak místní zdroje CZT (Teplárna Komořany – Most, Teplárna Trmice – Ústí nad Labem, Děčín – kogenerace na bázi zemního plynu při využití geotermální energie, Litoměřice – výtopna, výhledově kogenerace na bázi geotermální energie, aj.).

Dodávaný tepelný výkon nedosahuje svého potenciálního maxima, existují předpoklady pro další rozšiřování CZT (ÚAP ÚK 2011):

- z hlediska výkonu je možné rozšiřovat CZT v Chomutově, Jirkově, Kadani, Klášterci n. O., Teplícih, Bílině, Duchcově, Mostu a Litvínově

- využití odpadního tepla z elektrárny Počerady – může být využito k vytvoření nebo napojení soustav CZT v Lounech, Žatci, Postoloprtech, Mostě, Litvínově a Obrnicích

Soustavy CZT poskytují oproti lokálním zdrojům relativně „čistou“ energii, jejich rozšiřování a napojování stávajících domácností a objektů je však odvislé od výsledné ceny tepla. Z hlediska vysokých cen tepla pro koncové uživatele je hrozbou pro CZT a případně i kvalitu ovzduší ve městech odpojování domácností od CZT spojené s budováním vlastních zdrojů (blokové a domovní kotelny), rizikem pro budoucnost je absence smluv mnoha tepláren na dlouhodobé dodávky teplárenského uhlí, rozvojovou výzvou pak nahrazení uhlí, jehož těžba bude v následujících dekádách utlumována, jinými zdroji (ve střednědobém horizontu půjde především o zajištění pestřejšího energetického mixu – např. větším využitím zemního plynu a biomasy). Nezanedbatelný je také potenciál geotermální energie pro zásobování teplem, ke kterému jsou podmínky na více lokalitách v Ústeckém kraji (např. v Ústí nad Labem a v Litoměřicích).

1.6.6.3 Zásobování zemním plynem

ÚCHA procházejí dva tranzitní plynovody umožňující dodávky zemního plynu z Ruska i Norska. Pro jeden z nich funguje hraniční předávací stanice mezi ČR a SRN v obci Hora Sváté Kateřiny, pro druhý, nově vybudovaný plynovod Gazela, v obci Brandov. Plynovod Gazela byl otevřen na počátku roku 2013 a napojuje českou plynovodní síť na tzv. severní cestu, která umožňuje přepravu zemního plynu do ČR (a dalších států) z Ruska mimo Ukrajinu. Důvody vybudování byly zejm. bezpečnostní, kdy jde o zajištění dodávek ruského plynu v případě neshod a zastavení dodávek plynu mezi Ruskem a Ukrajinou.

Soustava vysokotlakých plynovodů plošně pokrývá území aglomerace a jsou předpoklady pro její rozšíření, pokud vzniknou nová odběrová centra (ÚAP ÚK 2013, s. 37). Některé menší obce ÚCHA však nejsou připojeny na distribuční síť zemního plynu. Jedná se zejména o méně lidnaté obce při okrajích ÚCHA, ale i uprostřed SHR (např. Tisá, Vrskmaň, Mariánské Radčice, Ledvice, Kámen).

Podíl bytů napojených v ÚCHA na plynárenskou síť činil podle SLDB 2011 přibližně 69 %. S výjimkou obcí do 2000 obyvatel nebyly mezi jednotlivými velikostními kategoriemi měst a obcí v ÚCHA zaznamenány výrazné rozdíly v míře plynofikace bytového fondu. Obecně nejlépe vybavenou velikostní skupinou měst byla města nad 5000 obyvatel (kromě statutárních měst). V plynofikaci byly zaznamenány značné rozdíly mezi jednotlivými statutárními městy, kdy se podíl plynofikovaného bytového fondu lišil až o 20 p.b. (61% v Děčíně a 81% v Chomutově). V důsledku rostoucích cen plynu se tento podíl zvyšuje jen velmi pomalu.

1.6.7 Vodohospodářská infrastruktura

1.6.7.1 Zásobování vodou

Velká část území ÚCHA je zásobována pitnou vodou prostřednictvím Vodárenské soustavy Severní Čechy. I v místech, kam tato soustava nezasahuje (Děčínsko) se nachází hustá síť skupinových vodovodů. Zásobování pitnou vodou v ÚCHA je z hlediska ČR na vysoké úrovni, v ÚCHA bylo v době SLDB 2011 na veřejný vodovod napojeno celkem 91 % bytů. Podíl obyvatel zásobovaných vodou z

veřejného vodovodu v kraji roste (ÚAP ÚK 2013). Zásobování pitnou vodou však navzdory velkému pokrytí potřeb obyvatel vykazuje místní nedostatky a lze očekávat, že v území bude i v budoucnosti docházet k rozvoji distribuční sítě.

Severočeská vodárenská soustava zahrnuje následující vodárenské soustavy a skupinové vodovody zásobující ÚCHA (ÚAP ÚK 2013, s. 35):

- OP 1 – vodárenská soustava Přísečnice (hlavním zdrojem je vodná nádrž Přísečnice na Vejprtsku)
- OF2 – vodárenská soustava Fláje (hlavním zdrojem je nádrž Fláje na Litvínovsku)
- OZ3 – vodárenská soustava Žernoseky (zásobováno především ze zdrojů Malešov a Velké Žernoseky na Litoměřicku)
- skupinový vodovod SK-MO.013 – Šumná
- skupinový vodovod SK-UL.021 – Chabařovice
- skupinový vodovod SK-UL.032 – Ústí nad Labem

Kromě Severočeské vodárenské soustavy v území fungují tyto skupinové vodovody a soustavy (ÚAP ÚK 2013, s. 35):

- skupinový vodovod SK-DC.001 – Děčín (hlavními zdroji jsou Hřensko a Děčínský Sněžník)
- skupinový vodovod SK-UL.023 – Velké Chvojno (zásobováno z vodního zdroje Ostrov)
- skupinový vodovod SK-UL.031 – Sebužín (zásobováno z vodního zdroje Sebužín)

Zdroje pitné vody pro ÚCHA mají zpravidla dostatečnou vydatnost a s výjimkou povrchových zdrojů se zpravidla jedná o kvalitní zdroje pitné vody. Kvalitu povrchových zdrojů vody negativně ovlivnilo rozsáhlé odlesnění Krušných hor, které bylo způsobeno imisemi z tepelných elektráren. V poslední době se situace postupně zlepšuje, ale proces zlepšení kvality povrchových zdrojů bude dlouhodobý (ÚAP ÚK 2011, s. 61).

Na území Ústeckého kraje fungují podle ÚAP ÚK (2011) tři velké nezávislé systémy zásobování průmyslovou vodou:

- Přivaděč průmyslové vody Ohře-Bílina
 - zdroje: čerpací stanice Rašovice na Ohři a menší vodní toky pramenící v Krušných horách
 - funkce: ochrana hnědouhelných lomů před povodněmi z menších krušnohorských toků, zásobování průmyslu v oblasti Chomutova, celoroční přivádění dostatku vody do řeky Bíliny
- Průmyslový vodovod Nechanice
 - zdroj: čerpací stanice Stranná na Ohři
 - funkce: zásobování průmyslových areálů ve Velebudicích, na JV okraji Chomutova, v Komořanech a v Záluží
- Labský průmyslový vodovod
 - zdroj: čerpací stanice Dolní Zálezly na Labi
 - funkce: zejména zásobování elektrárny Ledvice

Systémy zásobování průmyslovou vodou mohou být v budoucnu využity pro hydrickou rekultivaci zbytkových jam po povrchové těžbě hnědého uhlí.

1.6.7.2 Kanalizace

Odpadní vody jsou z části území odváděny kanalizační sítí, v opačném případě jsou zachycovány v bezodtokých jímkách. Podíl obyvatel napojených na veřejnou kanalizační síť a čistírny odpadních vod se postupně zvyšuje. V současnosti probíhá postupná realizace čistíren odpadních vod u všech větších sídel nad 500 obyvatel, v delším horizontu je plánováno čištění odpadních vod u obcí nad 200 obyvatel. Ke stávajícím kanalizačním systémům jsou připojovány obce v jejich dosahu, čímž dochází ke vzniku tzv. nadobecních kanalizačních systémů (ÚAP ÚK 2011, s. 62). Postupnému rozvoji kanalizačních sítí odpovídá také míra odkanalizování bytového fondu v jednotlivých velikostních skupinách měst a obcí v ÚCHA. Zatímco v celé ÚCHA mělo v době SLDB 2011 přípoj na kanalizační síť 89 % bytů, ve statutárních městech to bylo 92 % a více. Ve městech nad 5000 obyvatel bylo na kanalizační síť napojeno celkem 91 % bytů, ve městech od 2 do 5 tis. obyvatel a v obcích do 2 tis. obyvatel 80 %, resp. 59 % bytů.

V ÚCHA je veřejná kanalizace ve valné většině obcí. Výjimkou jsou zejména méně lidnaté obce v okrajových, resp. periferních částech zájmového území (např. Kámen, Rтынě nad Bílinou, Telnice, Velké Chvojno). Ve větších městech pak kanalizace chybí v okrajových místních částech.

Stávající velké kanalizační systémy jsou založeny převážně na principu jednotné kanalizační sítě, což vede ke znečišťování vodních toků při intenzivních srážkách (srážková voda naředí splaškové vody a jejich část vyplaví do vodního recipientu).

Tabulka 32: Technické vybavení bytového domu v ÚCHA

	celkem obydlených bytů	obydlené byty - technické vybavení				
		CZT	plyn zaveden do bytu	vodovod v bytě	přípoj na kanalizační síť	vlastní koupelna sprcha
Celkem ITI ÚCHA	215 733	55	69	91	89	90
Děčín	21 037	40	61	90	86	89
Chomutov	21 108	66	81	91	95	91
Most	28 840	79	76	92	94	92
Teplice	22 360	54	73	91	95	90
Ústí nad Labem	39 660	66	66	91	92	90
Statutární města celkem	133 005	63	71	91	92	90
Litvínov	11 078	58	75	91	96	90
Ostatní obce	71 650	39	66	91	83	90
z toho:						
města 5000+	41 665	54	74	91	91	90
obce 2000 - 5000	16 460	28	60	91	80	90
obce do 2000	13 525	7	50	90	59	90

Zdroj dat: SLDB 2011

1.6.8 Odpadové hospodářství

Odpadové hospodářství zájmového území je do značné míry ovlivněno vysokou hustotou zalidnění a velkým množstvím průmyslových zařízení. Tyto faktory přispívají k nadprůměrné produkci odpadu v přepočtu na obyvatele celého Ústeckého kraje (Ústecký kraj 2013).

Zdaleka nejvyšší je v zájmovém území produkce ostatních odpadů (stavební odpady, průmyslové odpady), které s velkým odstupem následuje produkce komunálního odpadu a nebezpečných odpadů (pocházejících zejména ze sanací starých ekologických zátěží).

Při nakládání s ostatními odpady zde výrazně převažuje jejich využívání nad odstraňováním. Z krajského hlediska je přitom pozoruhodné, že je sem dováženo k dalšímu využití nebo odstranění výrazně větší množství ostatních odpadů, než je zde vyprodukováno. To je částečně zapříčiněno vysokým zastoupením provozů na využití průmyslových a stavebních odpadů v území.

Komunální odpad je v zájmovém území odstraňován především skládkováním. Menší část komunálního odpadu je znovu využívána. Z využívaných komunálních odpadů je velká část vyvážena do zahraničí (především papír), dále je komunální odpad využíván jako alternativní palivo (centrum pro třídění odpadu CELIO Litvínov) a kompostován.

Nebezpečné odpady jsou v zájmovém území převážně využívány, čímž je však také myšlena jejich přeměna na ostatní odpady, které jsou následně ukládány na skládky, či na místa původu v případě sanace starých ekologických zátěží. Skutečné využívání zde spočívá zejména ve využití upraveného odpadu na rekultivaci skládek a jako technologického materiálu na zajištění skládek.

Objemově nejvýznamnější způsob využívání odpadů je jejich využívání k terénním úpravám a sanacím (rekultivacím) těžeben (to se týká zejména ostatních odpadů). Významnými provozovateli takovýchto zařízení jsou např. Palivový kombinát Ústí, statní podnik (Chabařovice) a KOBRA Údlice, s.r.o. Další významná zařízení k využívání odpadu jsou např. Constellium Extrusions Děčín s.r.o., EKOMETAL spol. s.r.o. (Kadaň) a Měď Povrly a.s. – recyklace kovů, dále AGC Flat Glass Czech a.s. (Teplice) a SPL Recycling a.s. (Bílina) – recyklace skla, a dopravní stavby Hrdý Milan, s.r.o. (Dobkovice) a HERKUL a.s. (Most) – recyklace stavebních odpadů, KOUTECKÝ s.r.o. (Duchcov) – recyklace textilu a dále kompostárny využívající biologicky rozložitelný odpad: Luboš Hora (Bílina), JUROS, s.r.o. (Ústí nad Labem) a BioImpro s.r.o. (Mádkov). Nejvýznamnějším zařízením na zpracování autovraků je AUTO – EXTRA s.r.o. v Malšovicích (ÚAP ÚK 2013, s. 32-33).

Nejvýznamnějšími skládkami z hlediska množství ukládaného odpadu jsou v zájmovém území skládka Modlany (Teplice), Tušimice (Kadaň), CELIO (Litvínov), SITA CZ (Ústí nad Labem), skládka Orlík (Děčín) a Vysoká Pec (Jirkov). Na odstraňování odpadů se podílí také spalovny nebezpečných odpadů SITA CZ a.s. Trmice a spalovna společnosti Spolek pro chemickou a hutní výrobu, a.s. v Ústí nad Labem (ÚAP ÚK 2013, s. 33).

V areálu teplárny Komořany je připravován projekt velkokapacitní spalovny odpadů, která by se v případě realizace mohla stát nejvýznamnějším zařízením na využívání odpadu (především pak směsného komunálního odpadu) v ÚCHA. Ačkoli je uvažováno o realizaci této spalovny za podpory z Operačního programu Životní prostředí 2014-2020, vzhledem k nevyjasněné dlouhodobé koncepci odpadového hospodářství ČR (a mj. přetrvávajícím nízkým poplatkům za skládkování) je budoucí osud tohoto projektu zatím nejistý.

1.6.9 Shrnutí

- Území ÚCHA je charakteristické koncentrací zvláště velkých a velkých stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší, které přispívají k dlouhodobě zvýšeným koncentracím škodlivin v ovzduší. Nejproblematictější škodlivinou je z hlediska dlouhodobého překračování imisních limitů na nemalé části aglomerace (zejména pak v největších městech) PM₁₀ následován benzo(a)pyrenem. Z hlediska ochrany ekosystému a vegetace je problémem dlouhodobé a plošné znečištění ovzduší troposférickým ozónem.
- Vzhledem k urbanizovanému charakteru i poloze je území ÚCHA vystaveno vysoké hlukové zátěži, a to zejména ze silniční dopravy. Nejproblematictější jsou úseky intenzivně zatížených silničních komunikací vedoucí intravilány sídel, které mají být výhledově přeloženy mimo souvisle zastavěné rezidenční zóny.
- V území se v důsledku dlouhodobě realizovaných opatření postupně zvyšuje jakost vod v dříve silně znečištěných vodních tocích. Dlouhodobě nejvíce znečištěná je řeka Bílina a některé toky s menší vodností v urbanizovaných územích a oblastech s intenzivní zemědělskou výrobou (Chomutovka, Teplický potok, Blšanka). Průběžně jsou budována protipovodňová opatření (zejména hráze) v záplavových zónách řek, zatím však není adekvátně řešena problematika retenčních schopností krajiny.
- V ÚCHA dochází v důsledku procesu suburbanizace k degradaci zemědělských ploch jejich přeměnou na zastavěné a zpevněné plochy. V důsledku útlumu zemědělské produkce také dochází k přeměně orné půdy a sadů na trvalé travní porosty a následně na lesní plochy. Plochy devastované těžbou hnědého uhlí jsou postupně rekultivovány, díky čemuž v posledních desetiletích roste podíl trvalých travních porostů, lesních a vodních ploch.
- V ÚCHA je evidováno velké množství starých ekologických zátěží, nejrizikovější z nich se nacházejí ve výrobních areálech koncernu AGC a v areálu Unipetrol Litvínov, a zásadní hrozby zde obnášejí riziko kontaminace lázeňských vod a kontaminace vod jezera Most.
- ÚCHA má z hlediska ČR nadstandardně rozvinutou technickou infrastrukturu. Rozvojovými výzvami do budoucna je vytvoření „energetického mixu“ v elektrárenství a teplárenství včetně většího využití obnovitelných zdrojů energie, postupné vypořádání s důsledky útlumu těžby hnědého uhlí na výrobu elektrické energie a tepla, využití soustav centrálního zásobování teplem, rozvoj přenosové a distribuční soustavy el. energie pro zajištění větší stability dodávek el. energie, zvýšení kvality povrchových zdrojů vody, odkanalizování a výstavba čističek odpadních vod v menších sídlech a výstavba a modernizace rozvodů pitné vody.
- V ÚCHA se nachází velké množství provozů na zpracování odpadu, což mj. vede k vysokému dovozu odpadu vyprodukovaného mimo území regionu k využití či odstranění v těchto provozech. Dominantní část směsného komunálního odpadu je odstraňována skládkováním. V přípravě je projekt výstavby Spalovny Komořany, jehož realizace je však vzhledem k nevyjasněné koncepci odpadového hospodářství ČR nejistá.

2 SWOT ANALÝZA

Úvodním krokem tohoto výstupu byla definice problémových okruhů. Na základě předběžně definovaného zaměření rozvojových témat ITI ÚCHA byly definovány 4 okruhy, které představují relativně ucelená témata:³⁷

- Regionální ekonomika
- Sociální soudružnost
- Doprava
- Životní prostředí

Uvedené členění je orientační a hranice mezi jednotlivými problémovými okruhy nejsou ostré. Řadu faktorů by bylo možné zařadit do několika okruhů a jejich přiřazení k některému z nich je provedeno především z důvodu snadnější orientace v textu. Jednotlivé problémové okruhy byly následně podrobeny SWOT analýze. SWOT analýza je klasifikační metodou tradičně používanou při strategickém plánování. Rozvojové faktory jsou metodou SWOT standardně tříděny do 4 kategorií:

- silné stránky (S = strengths),
- slabé stránky (W = weaknesses),
- příležitosti (O = opportunities),
- hrozby (T = threats).

Tyto kategorie sledují logiku uvedenou v tabulce:

	pozitiva	negativa
vnitřní faktory, přítomnost, výchozí stav	silné stránky (S)	slabé stránky (W)
vnější faktory, budoucnost, potřeba intervencí	příležitosti (O)	hrozby (T)

Smyslem SWOT analýzy je identifikace hlavních rozvojových faktorů působících na rozvoj aglomerace v každém problémovém okruhu. Jednotlivé položky byly identifikovány zpracovatelem s využitím vlastních analýz (situační analýza, analýza názorů obyvatel a návštěvníků) a následně byly doplněny a upraveny členy pracovních skupin pro zpracování strategie ITI ÚCHA. Výsledky dílčích SWOT analýz jsou uvedeny v následujících kapitolách.

³⁷ V této části Strategie ITI ÚCHA jsou problémové okruhy definovány pouze pro účel zpracování dílčích SWOT analýz. Nejedná se tedy o návrh priorit, které jsou zařazeny do návrhové části strategie.

2.1.1 Regionální ekonomika

Silné stránky

- Ekonomicky výhodná poloha ÚCHA mezi dvěma velkými centry (Praha, Drážďany) na frekventované dopravní ose
- Velký počet středně velkých měst jako potenciálních center ekonomického rozvoje, polycentrická sídelní struktura
- Blízkost Německa jako zdrojové oblasti investorů, návštěvníků i transferu know-how
- Zásoby hnědého uhlí jako deviza pro budoucnost
- Poměrně velký počet průmyslových a rozvojových zón
- Hustá regionální dopravní a technická infrastruktura
- Industriální tradice (pracovní síla, benevolence obyvatel vůči průmyslu)
- Přítomnost univerzity a pracovišť dalších 4 VŠ

Slabé stránky

- Nesoulad mezi nabídkou (zejména ve smyslu kvalifikace absolventů) a poptávkou na trhu práce
- Nepříznivá vzdělanostní struktura obyvatelstva a nevyhovující struktura uchazečů na trhu práce (mj. vysoké zastoupení uchazečů s pouze základním a neukončeným vzděláním)
- Nedokončená restrukturalizace regionální ekonomiky (výhledový útlum těžby a energetiky)
- Nízká míra podnikatelské aktivity, nízká ochota obyvatel k podnikání
- Neexistence skutečných center, která by na sebe vážala kvalitu (jedinečné obory, inovace apod.)
- Slabá role výzkumu a vývoje, nízká inovační aktivita
- Nízká míra spolupráce sektoru VaV a komerční sféry
- Zaměření VŠ (Absence oborů s významným rozvojovým potenciálem)
- Zastaralost infrastruktury (včetně nevyhovujícího vnějšího dopravního napojení ÚCHA)
- Nejistota a nejasná koncepce dalšího vývoje těžby hnědého uhlí
- Podřazené postavení místních provozů v produkčních sítích, silné zastoupení jednoduchých výrob s nízkou přidanou hodnotou
- Nízká konkurenceschopnost vysokého školství v území
- Špatná image regionu
- Podvyužitý potenciál rozvoje průmyslu (i s ohledem na tradice) Strukturální nezaměstnanost (absolventi, 50+, ZTP, Romové...)
- Nevyjasněnost priorit dlouhodobého rozvoje regionu (např. inteligentní specializace)
- Vysoká materiálová, energetická a environmentální náročnost místní ekonomiky Podvyužitý potenciál rozvoje průmyslu (i s ohledem na tradice)
- Slabá znalost němčiny mezi obyvateli

Příležitosti

- Oživení ekonomiky EU (ČR) s dopady na odbyt zboží a služeb a příliv investorů
- Diverzifikace hospodářství, etablování navazujících nových oborů VaV

- Dostavba vnějšího napojení zájmového území (D8, R7)
- Reforma vzdělávání a školství na národní, ev. krajské úrovni, růst kvality a relevance vzdělávání a uplatnitelnosti absolventů na trhu práce
- Trend podpory investic s vyšší přidanou hodnotou ze strany státu (× výchozí pozice regionu)
- Rozvoj technického výzkumu v tradičních oborech (např. chemie, energetika)
- Trend návratu k učňovskému školství s vlivem na dostupnost kvalifikovaných řemeslníků a dělníků
- Zjednodušení podmínek pro podnikání, státní podpora drobného podnikání a živností v problémových regionech
- Transfer osvědčeného know-how (RIS, apod.)
- Využití brownfieldů jako rozvojových ploch v intravilánech měst
- Zlepšení makroekonomické situace v Sasku s dopady na odbyt místních produktů a uplatnění místní pracovní síly
- Rozvoj nových produktů cestovního ruchu vázaných na místní specifika (např. industriální turismus)
- Rozvoj sociálního podnikání

Hrozby

- Další celoevropské či globální hospodářské recese s dopady zejm. na strukturálně postužené regiony)
- Zhoršení podnikatelského klimatu a podmínek pro podnikání v Česku
- Pokračující nastavení politiky vzdělávání a výzkumu na národní úrovni ve prospěch kvantity a průměrnosti („nadprodukce“ absolventů)
- Pokračování odlivu mozků
- Reforma VŠ posilující roli UJEP jako vzdělávací instituce bez výzkumu
- Odchod investorů z nových průmyslových zón (recese, náklady)
- Oslabení průmyslové tradice, pokles technických dovedností lidí
- Nejasná energetická koncepce státu, hrozba útlumu tepelné energetiky
- Propad významu regionu v hierarchii mezinárodní dělby práce
- Nízká prestiž průmyslu v očích české veřejnosti

2.1.2 Sociální soudružnost

Silné stránky

- Relativně rozvinutá síť služeb sociální prevence v porovnání s ostatními regiony
- Tradice dobré spolupráce poskytovatelů sociálních služeb
- Dobrá vybavenost sítí zdravotnických zařízení (lůžkových i ambulantních) a zařízení sociální péče a jejich solidní dostupnost
- Existence VŠ, VOŠ a SŠ oborů zaměřených na sociální práci
- Probíhající transformace ústavních zařízení
- Příznivá (tj. mladší) věková struktura obyvatel
- Relativně levné bydlení ve vztahu k ostatním regionům (relativně nízká pořizovací cena bytů)

Slabé stránky

- Velmi nízký lidský potenciál regionu (nízké kompetence obyvatel), vysoký počet uchazečů o zaměstnání na 1 volné pracovní místo, vysoký počet neaktivních (demotivovaných) uchazečů o zaměstnání
- Velké množství sociálně vyloučených lokalit, růst počtu jejich obyvatel a dynamická migrace těchto obyvatel, zvyšování chudoby (např. osamělých seniorů a rodičů samoživitelů)
- Vysoká zadluženost obyvatel (dluhová past)
- Přerušovaná identita území, slabá identifikace většiny obyvatel s územím, nízká míra sociální soudržnosti a vztahu k území a veřejnému prostoru
- Nedostatečná účinnost standardních postupů sociální práce v územích s vyšší koncentrací obyvatel sociálně vyloučených, vč. sestěhovaného romského etnika
- Disfunkční systém sociálních dávek na bydlení
- Stoupající počet osob užívajících návykové látky a růst drogové kriminality
- Rozsáhlé upadající zóny podporující výskyt sociálně patologických jevů a kriminality
- Rychlé stárnutí obyvatelstva (navzdory příznivé věkové struktuře)
- Vysoká míra předčasného ukončení školní docházky
- Často nevyhovující technický stav zařízení sociální péče
- Nedostatečné kapacity lůžek následné péče ve zdravotnických zařízeních
- Nesoulad mezi územním rozvojem a rozvojem kapacit občanské vybavenosti, vč. MŠ a ZŠ, zejména v souvislosti s procesem suburbanizace
- Slabá role občanských iniciativ a spolkového života
- Tradičně vysoké zastoupení ústavní péče v objemu sociálních služeb na úkor ambulantních a terénních služeb, excentrická poloha některých významných poskytovatelů sociálních služeb vzhledem ke klientele z ÚCHA
- Nerovnoměrná distribuce zařízení zdravotnických služeb
- Nedostatečná flexibilita kapacit MŠ a ZŠ s ohledem na demografický vývoj
- Nedostatek zařízení zaměřených na služby pro rodiny s dětmi v předškolním věku
- Zhoršený zdravotní stav obyvatel a vyšší nemocnost

Příležitosti

- Rozvoj lidských zdrojů a služeb v sociální oblasti v souvislosti s podporou z ESIF 2014-2020

- Sociální začleňování sociálně vyloučených osob a osob ohrožených sociálním vyloučením prostřednictvím profesionální sociální práce s rodinami i jednotlivci (zejména práce s dětmi a mládeží)
- Změna státní politiky v oblasti sociálního bydlení vč. regulace státní politiky sociálních dávek na bydlení
- Dokončení transformace ústavních zařízení sociální péče
- Posilování zaměstnatelnosti na základě růstu a rozšiřování kvalifikace a motivace obyvatel s využitím vnějších finančních zdrojů
- Obecný trend podpory komunitního života v obcích a posílení identity obyvatel, posilování sousedství a občanského soužití, rozvoj občanské společnosti
- Rozvoj sociálního podnikání

Hrozby

- Zhoršování sociální struktury obyvatel z důvodu pokračující imigrace obyvatel s nízkým sociálním statutem, kteří nemají k území žádné vazby (vč. Romů), a jejich územní koncentrace
- Prostorová koncentrace obyvatel s nízkým sociálním statutem, a osob ohrožených soc. vyloučením (Romové, senioři, osoby se zdravotním postižením, apod.)
- Konfliktní soužití různých skupin obyvatel (starousedlíci/nově příchozí, majoritní populace/Romové apod.) mj. v důsledku disfunkčního systému sociálního bydlení
- Sociální segregace obyvatel znemožňující vzestup na sociálním žebříčku
- Pokračování „odlivu mozků“
- „Vylidnění“ celých oborů (např. zdravotnictví a sociální služby) a ztráta odborné kontinuity v těchto oborech
- Nedostatečné kapacity MŠ v souvislosti s uzákoněním povinného předškolního vzdělávání, nedostatečná péče o děti předškolního věku ze sociálně vyloučených lokalit

2.1.3 Doprava

Silné stránky

- Poloha na TEN-T, řeka Labe jako dopravní koridor
- Hustá a kapacitní dopravní síť v ÚCHA (zejména železniční)
- Rozvinutý systém veřejné hromadné dopravy
- Nadprůměrný podíl elektrifikovaných železnic
- Rozvíjející se krajský IDS s návazností spojů a odstraněním jejich duplicit

Slabé stránky

- Nevyhovující vnější silniční napojení (D8, R7, I/13, I/27, další napojení na sousední oblasti a kraje)
- Nedostatek prostředků na údržbu dopravní infrastruktury a provoz hromadné dopravy
- Nedokončená tvorba IDS Ústeckého kraje, absence integrace mezi IDS kraje a systémy hromadné dopravy měst
- Špatný technický stav infrastruktury MHD/MAD, zastaralý vozový park MHD/MAD, absence preference vozidel hromadné dopravy v silniční síti a na místech křížení
- Řada dopravních závad na páteřních silnicích (především I/13), zejména ve formě průtahů intenzivně zatížených komunikací intravilány měst
- Absence kvalitního napojení průmyslových zón na nadřazenou dopravní infrastrukturu
- Nedostatečná infrastruktura pro cyklodopravu ve městech (cyklostezky, cyklopruhy, doplňková infrastruktura, přeprava jízdních kol v prostředcích HD, apod.)
- Nedostatečná propustnost labské vodní cesty, špatné plavební podmínky v obdobích sucha
- Expozice silniční sítě vůči povodňovým rizikům vedoucí omezením mobility při povodních
- Nevyhovující stav a vybavenost některých významných přestupních uzlů (včetně nabídky služeb)
- Nevyhovující parametry některých železnic a jejich malý potenciál pro osobní dopravu
- Nízký podíl cyklistické dopravy na dělbě přepravní práce
- Místy nepříznivá dopravní poloha některých přestupních uzlů (zejména železničních stanic)

Příležitosti

- Dostavba vnějšího silničního napojení kraje (D8, R7, I/13, I/27, apod.)
- Zvýšení motivace obyvatel k využívání hromadné dopravy v důsledku rostoucích nákladů IAD, případně regulace IAD ve městech (nízkoemisní zóny, zpoplatněné parkování, apod.)
- Přestavba a rekonstrukce problematických úseků páteřní silniční sítě
- Rekonstrukce železničních tratí zvyšující jejich využitelnost
- Dobudování Labské vodní cesty, splavnění Labe
- Rozvoj Labe jako multimodálního dopravního tahu s hospodářským významem (železnice, silnice, říční plavba, logistická centra)
- Zvýšení podílu cyklodopravy na dělbě přepravní práce v souvislosti s intervencemi z ESIF, popularizací cyklodopravy a zvýšení dostupnosti elektrokol
- Realizace vysokorychlostní tratě (resp. tzv. rychlého spojení) Praha - Drážďany se zastávkou v ÚCHA

Hrozby

- Nekoncepční příprava investic v oblasti celostátní dopravní infrastruktury, přetrvávající překážky v přípravě projektů (příliš složitý proces přípravy s opakovanými procedurami, neefektivní způsob majetkoprávní přípravy, nedostatečné pokrytí přípravy projektů finančními prostředky a administrativními/odbornými kapacitami investorů, apod.)
- Propad konkurenceschopnosti hromadné dopravy v důsledku stagnace kvality dopravní obslužnosti, případně neúměrně se zvyšujících cen jízdného
- Limitovaná schopnost financování údržby dopravní infrastruktury a provozu hromadné dopravy v důsledku zhoršené fiskální situace ÚK a měst
- Zhoršení kvality života ve městech z důvodu negativních dopadů automobilové dopravy (emise, hluk, zahlcení veřejného prostoru infrastrukturou silniční dopravy a dopravou v klidu)
- Nedostatečná alokace finančních prostředků ze strany státu, resp. SF EU na rozvoj infrastruktury po dokončení dálnice D8 (zejména v souvislosti se stávajícím nastavením OPD 2014-2020)
- Růst intenzity automobilové dopravy v důsledku hospodářské konjunktury, která zatíží nepřipravené dopravní systémy ve městech i mimo ně (růst poptávky po nákladní dopravě, a finanční dostupnosti IAD)

2.1.4 Životní prostředí

Silné stránky

- Výrazné zlepšení některých složek životního prostředí v posledních 15–20 letech (ovzduší, povrchové vody, ekologická stabilita krajiny, rekultivace)
- Existence ZCHÚ (CHKO České Středohoří, Labské Pískovce) a lokalit NATURA 2000 v zájmovém území
- Rozmanitost krajinných typů, pestrá a atraktivní krajinná mozaika, zajímavý, geologicky různorodý reliéf

Slabé stránky

- Mimořádný rozsah ploch devastovaných těžbou (i navzdory probíhajícím rekultivacím)
- Existence území se zhoršenou kvalitou ovzduší, opakované překračování imisních limitů (PM_{10})
- Zhoršená kvalita povrchových vod, zejména u četných výpustí odpadních vod z průmyslových závodů, velkých aglomerací a důlních vod (hlavně pak v řece Bílině)
- Nevyjasněná budoucnost těžby hnědého uhlí, zejména ve vztahu k limitům těžby hnědého uhlí
- Přítomnost velkého počtu místy velmi rizikových starých ekologických zátěží
- Mimořádně vysoká produkce některých škodlivin, především SO_2 a NO_x , velmi vysoká produkce PM_{10} , CO a těžkých organických látek
- Rizika povodní, pomalá realizace protipovodňových opatření, absence opatření ke zvyšování retenční schopnosti krajiny
- Záběr ZPF, nedostatečná ochrana ZPF před rozvojem zástavby
- Existence neodkanalizovaných částí měst a sídel, nepovolené vypouštění odpadních vod z objektů pro individuální bydlení
- Snížená retenční schopnost urbanizované a industrializované krajiny a existence tzv. tepelných ostrovů s nepříznivými dopady na populaci v letním období v důsledku vysokého podílu zpevněných a zastavěných ploch
- Existence poddolovaných území a svahových nestabilit (oblasti ohrožené sesuvy svahů a řícením skal)
- Snížená ekologická stabilita lesních porostů v důsledku imisní zátěže a nevyhovujícího způsobu hospodaření v lesích (včetně nevyhovující druhové a věkové skladby lesních porostů)
- Nevyhovující stav sídelní zeleně, včetně ochranné a izolační zeleně
- Nedostatečná údržba březního pásma řek
- Existence mimořádného množství brownfieldů
- Vysoká energetická náročnost ekonomiky, domovního fondu a veřejných budov
- Částečný návrat spalování tuhých paliv s velmi omezenými možnostmi regulace emisí škodlivin z lokálních topenišť (obzvláště kotlů RD)
- Zvýšená expozice obyvatel vůči hlukové zátěži (zejména v souvislosti s dopravou)
- Existence částí měst a sídel bez rozvodů pitné vody

Příležitosti

- Další zvýšení kvality povrchových vod v souvislosti s odkanalizováním sídel a modernizací ČOV
- Nalezení vhodných nástrojů a investorů pro revitalizaci zanedbaných a nevyužívaných areálů (vč. SF EU)
- Odstranění množství starých ekologických zátěží pomocí podpory ze SF EU
- Útlum těžby hnědého uhlí a uhelné energetiky s dopady na kvalitu ovzduší, omezení další devastace krajiny a redukce dalších zátěží souvisejících s těžbou hnědého uhlí a uhelnou energetikou
- Zvýšení environmentálního povědomí obyvatel prostřednictvím EVVO (vč. financovatelnosti těchto aktivit ze SF EU)
- Změny nastavení oblasti odpadového hospodářství na národní úrovni ve prospěch vyššího podílu recyklace odpadu
- Snížení emisí z mobilních zdrojů znečištění ovzduší v souvislosti s ekologizací vozového parku (včetně MHD)
- Snížení emisí z kotlů RD prostřednictvím tzv. „kotlíkových dotací“

Hrozby

- Prolomení limitů těžby hnědého uhlí (další devastace krajiny, stagnace produkce emisí z velkých stacionárních zdrojů, apod.)
- Nárůst povodňových rizik v důsledku snižování zadržovací schopnosti krajiny (nové protipovodňové hráze redukující rozlivy výše v povodích, zpevňování ploch, apod.)
- Nárůst emisí z mobilních zdrojů znečištění ovzduší v důsledku rostoucího objemu automobilové dopravy
- Pokles obecného zájmu o problematiku životního prostředí po rozsáhlých investicích a sanaci části území v 90. letech a v první dekádě 21. století
- Nárůst emisí z malých stacionárních zdrojů znečištění ovzduší v důsledku pokračujícího přechodu k nešetrným palivům a odpojování od CZT (zejména z důvodu nižších provozních nákladů domácností)
- Nárůst klimatických extrémů v důsledku globálních změn klimatu (povodně, sucha, apod.)
- Nedostatek vnějších prostředků na revitalizaci a resocializaci rekultivovaných území (projekty navazující na samotnou technickou rekultivaci)

3 PESTEL ANALÝZA

PESTEL analýza metodicky vychází z obdobných analýz zpracovaných pro jiná zájmová území v ČR. Primárními zdroji informací a poznatků, které byly při aplikaci PESTEL analýzy užity, jsou jednak předchozí zkušenosti a expertní odhady a hodnocení autorského kolektivu, jednak statistické prameny (ČSÚ, Eurostat) a odborná literatura k jednotlivým rozebíraným faktorům (tématům).

PESTEL analýza slouží k posouzení a vyhodnocení okolních vlivů jak na konkrétní projekty, tak na ucelenou rozvojovou strategii. Tyto vlivy jsou rázu politického, ekonomického, sociálního, technologického, environmentálního či legislativního (z počátečních písmen jednotlivých skupin vlivů je složen akronym PESTEL). Faktory jsou do analýzy zahrnuty podle důležitosti svého vlivu nejen v současnosti, ale zejména podle předpokládaného vývoje v budoucnosti.

Určitým metodickým problémem této metody je fakt, že veřejná správa nepracuje s jednoznačně daným pojetím přínosů (které jsou u firmy definovány ziskem, resp. jeho obdobami jako jsou zvýšení obrátu, rozšíření trhu, snížení měrných nákladů, marketingová strategie apod.) a nemá tudíž možnost tomuto jasně definovanému cíli podříditi výběr analyzovaných faktorů, hodnocení jejich vlivu a konečně ani „správnou“ strategickou reakci na jejich dopady. (Srovnej např. tradiční dilema regionální politiky mezi podporou konkurenceschopnosti a podporou „silných“ na jedné straně a sociální soudržnosti a podporou „slabých“ na straně druhé.)

Druhým metodologickým problémem je v případě veřejné správy definice „vnějšího prostředí“. Instituce veřejné správy – na rozdíl od podniku – totiž mohou svými chováními (např. politickým rozhodnutím apod.) povahu svého makroprostředí aktivně měnit. Tato možnost je na jednotlivých stupních hierarchické struktury veřejné správy výrazně diferencována a např. v podmínkách lokální až regionální samosprávy, na jejíž úrovni se pohybujeme při zpracování ITI ÚCHA, ji lze označit za omezenou. I přesto je vydělení „vnějšího prostředí“ u řady faktorů obtížné.

Přes tyto metodologické překážky ovšem může PESTEL analýza i pro strategické rozhodování institucí veřejné správy přinášet zajímavou inspiraci. Její obsah je však vždy třeba konfrontovat s výsledky jiných analytických a hodnotících metod. To platí i v případě (dále uvedené) PESTEL analýzy území ÚCHA, kde experimentální charakter jejího užití podtrhuje i fakt, že analýza zde není užita ve své obvyklé podobě, tedy jako nástroj testování již zvolené strategie, nýbrž jako nástroj, pomocí něhož má být (kromě jiných informačních zdrojů) teprve strategie konstruována.

Vzhledem k výše uvedeným metodologickým limitům a „konstrukčnímu“ charakteru užití této analýzy zůstává typologie zkoumaných faktorů na poměrně obecné úrovni. V rámci tohoto bloku je rovněž proveden odhad vlivu jednotlivých faktorů v nejbližším časovém období 7 let, tedy v období, které je relevantní pro implementaci ITI ÚCHA. Pro každý identifikovaný vnější faktor je v rámci PESTEL analýzy uveden:

- stručný popis a vysvětlení daného faktoru,
- predikce vývoje daného faktoru v podmínkách ÚCHA,
- ovlivnitelnost faktoru z úrovně místní samosprávy (tedy měst a obcí v ÚCHA).

3.1 Politické prostředí

3.1.1 Tuzemská politická scéna

Popis

Česká republika je z politologického a ústavně-právního hlediska charakterizována jako parlamentní demokracie, vyznačující se relativně vysokou formální stabilitou institucí a kontinuitou striktního dodržování procesů, na níž je vybudován legitimní zastupitelský systém. Formální stabilita se opírá o rigidní (tedy obtížně měnitelnou) Ústavu, v jejímž rámci je relativně pevně zakotvena také pozice regionálních a místních samospráv.

Tyto formální charakteristiky stability systému však byly narušeny změnami politického režimu v posledních desetiletích a zejména jsou v ostrém kontrastu s obsahovou a hodnotovou nestabilitou systému. Ta je dána po „technické“ stránce stávajícím volebním systémem poměrného zastoupení, který ve své současné podobě jednoznačně preferuje princip reprezentativnosti, před principem vládní stability. Zásadní změna je zde – vzhledem k očekávatelným postojům aktérů politické scény i vzhledem k předchozím rozhodnutím Ústavního soudu – málo pravděpodobná.

Dílčí změny politického systému, např. prosazení přímé volby prezidenta či uvažované zavedení institutu celostátního referenda apod. však signalizují hlubší příčiny nestability tuzemské politické scény. K nim patří přebujelý systém moci a vlivu (a řevnivosti) politických stran a jejich utilitární přístup k řešení ústavních problémů ČR: veřejnost nepokládá Ústavu ČR za dokument strategického, dlouhodobého charakteru, ale za aktuální nástroj politického boje či v lepším případě za nástroj pro řešení momentální politické nestability, patové situace apod. Ani zde – bez účinného tlaku občanské společnosti – nelze v dohledné době čekat významnou změnu.

Jednou ze zásadních příčin nestability politického systému a výrazným limitem kvalit politických činitelů je také poměrně velmi nízká aktivní účast veřejnosti na politickém dění, a to zejména ve formě nízkých členských základů politických stran. Stav, kdy některé vládní či parlamentní strany mají v zájmovém území řádově pouze desítky až stovky a v republikovém měřítku pouze tisíce členů nezaručuje dostatečnou vnitrostranickou soutěž, jejímž výsledkem by byli kompetentní a bezúhonní straničtí činitelé a umožňuje, aby strany snadno podléhaly vlivu parciálních zájmů několika vlivných jednotlivců či subjektů v pozadí. Malá členská základna zároveň limituje stabilitu volebních výsledků a vede k situaci, kdy ve volbách uspívají strany a sdružení, které mají krátkou životnost, což dále prohlubuje politickou nestabilitu na republikové, krajské i komunální úrovni. V neposlední řadě vede malá členská základna politických stran k územní nevyrovnanosti členské základny a vlivu místních, resp. regionálních stranických organizací, a k nedostatečnému pokrytí území, které limituje reflexi místní problematiky politickými stranami.

Role veřejnosti je pak - i vzhledem nedostatečnému rozvoji prvků přímé demokracie - v podstatě omezena na volební proces, mezi volbami pak nejvýše na určitou formu nátlaku či lobbingu. Důsledkem je nízká důvěra veřejnosti jak v politické strany, tak i instituce státní moci, dokumentovaná mj. nízkou volební účastí.

Predikce vývoje v ÚCHA

V krátkodobém a střednědobém horizontu patrně stávající politický a volební systém i přístup veřejnosti k politice zůstane ve svých hlavních parametrech zachován a tím zůstanou zachovány i příčiny celkové nestability politického prostředí v ČR, se všemi pozitivními i negativními důsledky pro ekonomický, ale i kulturní a morální stav společnosti. Ve vztahu k ITI ÚCHA lze vnímat politickou nestabilitu jako riziko, které v případě naplnění může ztížit implementaci strategie po stránce věcné (zaměření jednotlivých priorit, obtížný výběr projektových záměrů) i procesní (nezbytnost nastavit velmi přesná a transparentní pravidla výběru projektů a monitoringu realizace ITI ÚCHA, hrozba dopadu případných problémů čerpání prostředků z ESIF i na místní úroveň tak, jako tomu bylo v letech 2012–14, kdy bylo dokonce pozastaveno čerpání peněz z některých OP). Politická nestabilita v zájmovém území přitom komplikuje i samotný proces přípravy ITI ÚCHA, protože u jednoho z pěti statutárních měst došlo v nedávné minulosti k výměně ve vedení města a u dalšího je politická stabilita vedení města ohrožena probíhajícím trestním stíháním některých členů vedení města. I v souvislosti s trestními kauzami významných politických činitelů a manažerů, kteří se v zájmovém území podíleli na implementaci uplynulého programovacího období fondů EU je také důvěra veřejnosti v nástroje regionální politiky EU rozpačitá, což může negativně ovlivnit také percepci i samotnou implementaci ITI ÚCHA.

Ovlivnitelnost z úrovně ÚCHA

Ovlivnitelnost daného faktoru ze strany místních samospráv v ÚCHA je extrémně malá. Možná je např. prostřednictvím pracovních skupin při SMO ČR, AK ČR, částečně i prostřednictvím místních a regionálních organizací politických stran.

3.1.2 Funkčnost systému veřejné správy

Popis

Systém veřejné správy v ČR je částečně deformován skutečností, že nastolení konkurenčních či partnerských vztahů mezi centrem a lokálními samosprávami (zejména kraji, ale i městy a obcemi, zvláště těmi většími) nevychází z věcné interpretace veřejných zájmů, nýbrž je mnohdy podřízeno stranickým hlediskům. Veřejná správa v ČR tedy zahrnuje republikovou úroveň, úroveň krajskou i místní jako částečně izolovaná mocenská centra, mezi nimiž je potřebná spolupráce často narušována na stranickém principu. Například v minulých letech vedlo odlišné stranické obsazení vlády a krajů k protichůdným krokům a postojům obou „mocenských center“, které se promítalo i při řešení problémů s implementací regionální politiky EU v ČR.

Základní parametry vztahů krajských a místních samospráv k orgánům státní moci a správy jsou definovány Ústavou ČR. Stát může do výkonu samosprávných kompetencí krajů a obcí zasahovat pouze prostřednictvím zákona, a naopak svěřuje krajům a obcím v tzv. přenesené působnosti část výkonu státní správy (v důsledku existence modelu tzv. sloučené veřejné správy). Přes toto formálně jasné vymezení práv a povinností jsou v ČR v hierarchické struktuře veřejné správy dlouhodobě pozorovatelné centralizační tendence, doprovázené jednak nadměrnou (a stále vzrůstající) regulací výkonu povinností krajů a obcí ve sféře jejich přímé působnosti (školství, veřejná doprava, sociální

péče, kultura aj.), jednak rostoucí zátěží lokálních samospráv agendami státní správy (zpravidla bez jejich adekvátní úhrady).

Ještě konfliktnější prostředí ve vztahu k orgánům státní správy narůstá pro kraje a města v té části jejich samosprávných kompetencí, které mají koordinační a iniciační charakter a v nichž jde o zabezpečení komplexního rozvoje dané lokální komunity. Absence strategické dimenze vládnutí na centrální úrovni a silný resortní přístup ve výkonu správy (ale i při správě státního majetku, správě kapitol státního rozpočtu apod.) v podstatě znemožňuje nastolení strategického partnerství národních a lokálních orgánů moci a správy. Tato skutečnost silně podvazuje efektivitu strategického plánování na krajské a místní úrovni.

Pokud jde o národní regionální politiku, de facto neexistuje a nemůže se tedy stát nástrojem strategické koordinace mezi městy a obcemi, kraji a „centrem“. Její absence a ideová nevyjasněnost je přitom alarmující tváří v tvář prohlubující se územní diferenciaci rozvoje ČR.

V kombinaci s převážně formální povahou přímého zapojení veřejnosti do veřejného dění, omezeného fakticky pouze na volební proces, s častými změnami celostátních, regionálních i místních vlád a hlavních představitelů a s často utilitárním pojetím moci dochází k narušení funkčnosti systému veřejné správy. To se projevuje změnami v jednotlivých úřadech na vedoucích i referentských pozicích, nejasnou, resp. často se měnící koncepcí jednotlivých orgánů veřejné správy, slabou kontinuitou jejich činnosti a omezenou „pamětí“ jednotlivých veřejných institucí.

Stav veřejných financí České republiky je z hlediska mezinárodního srovnání základních ukazatelů prozatím relativně dobrý, nicméně nastoupené trendy (tj. prohlubování schodků veřejných rozpočtů, zvyšování podílu dluhu na HDP na současných cca 45 %) jsou jednoznačně negativní. Jak dokládají četné analýzy, veřejné finance jsou slabou stránkou makroekonomického vývoje ČR, jakkoli je celková výše veřejného zadlužení na první pohled v kontextu evropských států nízká. Snížené výdajové rámce pro státní rozpočet totiž na jedné straně vedly k poklesu deficitního hospodaření veřejného sektoru, na straně druhé však přispělo ke zpomalení výkonnosti české ekonomiky, resp. k prodloužení období hospodářské recese. Významné dopady pro území ÚCHA (resp. pro všechny města a obce v ČR) přinesly v této souvislosti změny rozpočtového určení daní, které se mírně pozitivně projeví na příjmech měst a obcí v zájmovém území.

Predikce vývoje v ÚCHA

Situace na území ÚCHA a v Ústeckém kraji je z hlediska funkčnosti systému veřejné správy spíše méně příznivá. V chodu významných institucí je možné najít v kontextu ČR méně příznivé tendence, které se mj. projevují rozporuplným přístupem k regionální politice a podpoře z fondů EU (místy zjevně utilitární, místy naopak velmi zdrženlivý přístup k podpoře z ESIF), nevyjasněnými zásadními rozvojovými otázkami ohledně budoucího rozvoje území (mj. ve věci Územních ekologických limitů těžby hnědého uhlí) či trestními kauzami významných představitelů veřejné správy a samosprávy. Přitom místní a regionální orgány veřejné správy a samosprávy čelí enormním rozvojovým výzvám, jako je řešení přetrvávajících negativních důsledků strukturálních změn ekonomiky (včetně očekávaného pokračujícího útlumu těžby hnědého uhlí a energetického sektoru v území) a závažných výzev v oblasti sociální soudružnosti, životního prostředí a prostředí měst.

Na centrální úrovni lze pak ve středně- a krátkodobém horizontu předpokládat dílčí zlepšení funkčnosti systému veřejné správy, a to díky některým provedeným či chystaným změnám (opatření zvyšující transparentnost rozhodování orgánů veřejné správy, dlouho odkládaný zákon státní službě atd.).

Ovlivnitelnost z úrovně ÚCHA

Ovlivnitelnost daného faktoru ze strany místních samospráv v ÚCHA je spíše malá. Z hlediska nastavení systému je prakticky omezena na roli místních samospráv v politickém systému ČR a v legislativním procesu, případně na politický tlak reprezentací lokálních a regionálních samospráv (AK ČR, SMO ČR). Z hlediska fungování systému na místní a regionální úrovni bude částečně odvislá od schopnosti místních a regionálních aktérů (zejména pak politické reprezentace) nalézt konsenzus ohledně stabilizace klíčových úřednických postů a směřování rozvoje v území.

3.1.3 Regionální politika a další směřování EU

Popis

Základním koncepčním dokumentem pro další směřování regionální politiky je Strategie EU 2020. Těžiště Strategie EU 2020 spočívá v podpoře třech priorit - tzv. inteligentního růstu (rozvíjet ekonomiku založenou na znalostech a inovacích), udržitelného růstu (podporovat konkurenceschopnější a ekologičtější ekonomiku méně náročnou na zdroje) a inkluzivního růstu (podporovat ekonomiku s vysokou zaměstnaností vyznačující se sociální a územní soudržností).

V ČR je implementace regionální politiky EU určena Dohodou o partnerství mezi ČR a EU. Ta představuje rámec pro tvorbu navazujících plánovacích a prováděcích dokumentů. Zaměření regionální politiky EU v ČR odpovídá cílům Strategie EU 2020 a v zásadě je i přes požadované (a deklarované) užší zaměření naplňuje v celé šíři. V důsledku toho regionální politika EU v ČR na jedné straně podporuje konkurenceschopnost regionů (a přirozeně zvláště jejich center) prostřednictvím vysoce sofistikovaných ekonomických aktivit, výzkumu, vývoje atd., na straně druhé akcentuje také témata sociální soudržnosti, začleňování atd.

Predikce vývoje v ÚCHA

Obrysy regionální politiky EU do značné míry odpovídají strategickým zájmům a potřebám měst a obcí v ÚCHA. Prakticky ve všech hlavních cílech regionální politiky EU (resp. Strategie Evropa 2020) doposud zájmové území velmi zaostává a rozvojové stimuly v podobě podpory z ESIF zde mohou podpořit pozitivní změny. I z hlediska zamýšleného nastavení podpory v rámci připravovaných národních operačních programů vykazuje zájmové území značnou absorpční kapacitu. U „tvrdých“ (infrastrukturálních) opatření může být podpora z ESIF sama o sobě efektivním stimulem pozitivních změn, v případě „měkkých“ projektů zaměřených na problematiku lidských zdrojů, zaměstnanosti, sociálního vyloučení a chudoby však budou k dosažení kýžených změn nezbytná různorodá opatření na národní úrovni. Je však třeba konstatovat, že nastavení konkrétních podmínek využití intervencí jednotlivých operačních programů může významným způsobem absorpční kapacitu ohrozit.

Ovlivnitelnost z úrovně ÚCHA

Města a obce ÚCHA mají sice malou možnost přímo ovlivnit konkretizaci záměrů této politiky na celoevropské úrovni, mají však zjevnou možnost její účinné aplikace v rámci ČR dle svých potřeb

3.2 Ekonomické prostředí

3.2.1 Hospodářský vývoj EU

Popis

EU v současnosti dle objektivních pohledů zvně i dle slov svých nejvyšších představitelů prožívá či v předchozích letech prožila nejvážnější krizi své historie, resp. v historii celého poválečného procesu politické integrace Evropy. Tato krize má primárně ekonomický základ, v konečném důsledku se však dotýká také institucí, jejichž akceschopnost a důvěryhodnost klesá úměrně prohlubujícím se rozporům mezi členskými státy ohledně obsahu a formy reakce na projevy krize a úměrně klesající důvěry evropské veřejnosti v instituce EU i EU jako politickou entitu. Dopady finanční a ekonomické krize z roku 2008 se projevily u většiny hlavních světových ekonomik hospodářskou recesí. Přestože země nejvíce postižené krizí jsou nyní ve fázi pozvolného navracení se k předkrizové hladině HDP (např. Německo), oživení je stále křehké a spíše než o systémové řešení příčin krize se opírá o okamžité politické, měnové a rozpočtové stimuly. Problémy strukturálních schodků veřejných financí a relativně vysoké míry zadlužení ekonomik eurozóny během krize vykrystalizovaly v prohloubení cyklické složky deficitů, např. sanací bankovního sektoru a podporou reálné ekonomiky (např. tzv. šrotovné). Hospodářský vývoj v zemích EU je dnes značně nerovnoměrný. Hospodářský vývoj Česka je v rámci EU poměrně neobvyklý – vyplývá jednak z toho, že Česko není členem eurozóny a nenese tedy přímé kladné a i záporné důsledky existence společné evropské měny, a jednak ze stále relativně nízkého veřejného zadlužení posíleného velmi přísnou fiskální politikou posledních let, která ale přinesla také prohloubení doby hospodářské stagnace. Česko je rovněž velmi otevřenou ekonomikou silně navázanou zejména na ekonomiku německou, od jejíž výkonnosti se tudíž silně odvíjí i kondice ekonomiky české. Aktuální otázkou je do jaké míry se na makroekonomickém vývoji zemí EU projeví současná ukrajinská krize spojená s poklesem exportu zemí EU na Ukrajinu a do Ruska.

Dluhová krize bude v mnoha zemích dlouhodobě brzdit hospodářský růst, neboť nevyhnutelně bude muset dojít ke zvýšení daňového zatížení – což za jinak shodných podmínek může mít další negativní dopad na konkurenceschopnost evropských zemí v globální soutěži. Na českou ekonomiku by mohl mít negativní vývoj situace v ostatních zemích vážné dopady (např. pokles exportu z důvodu nižší poptávky na zahraničních trzích, snížením výdajů domácností a firem, nižším výběrem spotřebních daní a snížením výdajů státního rozpočtu i dalších veřejných rozpočtů). Aktuální hrozba bankrotu Řecka a potenciálně dalších států jižní Evropy byla zažehnána, nicméně nastolená stabilita je velmi křehká. Lze pouze konstatovat, že další vývoj bude korespondovat s rozdíly v konkurenceschopnosti jednotlivých zemí EU a eurozóny. Klíčový pro další vývoj bude také další postup při stabilizaci eurozóny (opatření směřující pravděpodobně k prohloubení ekonomické, fiskální i monetární

integrace EU a oslabujících rolí národních vlád ve prospěch společné evropské politiky) a s ní související politická stabilita v Evropě.

Predikce vývoje v ÚCHA

Přes všechny problémy a rozpory, které v současnosti EU prožívá, je v zájmu ČR i municipalit ÚCHA strategická stabilizace institucí EU provázená i nezbytným prohloubením jejich integrace. Protože je tento směr budoucího vývoje pravděpodobný (resp. z možných pozitivních směrů jediný reálně proveditelný), lze očekávat střednědobou stabilizaci politického prostředí EU a dílčí oslabení politického významu členských států ve prospěch úrovně evropské, možná také úrovně regionální. Lze očekávat dlouhodobý tlak na odpovědné hospodaření členských států EU (snižování veřejného zadlužení nebo alespoň zbrzdění tempa zadlužování) a na další odstraňování již nyní velmi malých ekonomických bariér mezi členskými státy. To povede k dalšímu zvýšení konkurence mezi jednotlivými entitami (ať již firmami, nebo zprostředkovaně městy a regiony). Zostřená konkurence spolu s důrazem na environmentálně šetrnější a energeticky efektivnější produkci může vést k mírně nepříznivým dopadům zejména na místní těžký průmysl. Negativní důsledky však může vyvažovat regionální politika EU spojená s podporou aktivit k modernizaci ekonomiky prostřednictvím nástrojů nového programovacího období 2014-2020.

Výchozí pozice ÚCHA z makroekonomického hlediska, resp. hlediska konkurenceschopnosti tedy není příliš příznivá. Na druhou stranu je v zájmovém území poměrně vysoká absorpční kapacita pro podporu modernizace ekonomiky a rozvoje lidských zdrojů v novém programovacím období. Schopnost efektivně využívat tuto podporu rozhodne o tom, do jaké míry se podaří odbourat příčiny snížené konkurenceschopnosti zájmového území. O obecném vývoji regionální ekonomiky pak rozhodne především makroekonomický vývoj, a to zejména na důležitých odbytových trzích včetně sousedního Saska. Jednou ze zásadních výzev bude postupné dokončování transformace regionální ekonomiky spojené s útlumem regionálního palivoenergetického komplexu závislého na tenčících se zásobách disponibilních ložisek hnědého uhlí.

Ovlivnitelnost z úrovně ÚCHA

Ovlivnitelnost daného faktoru ze strany místních samospráv v ÚCHA je malá. Jednou z mála reálných možností je participace významných entit ÚCHA, zejména pak statutárních měst a Ústeckého kraje při plánování budoucí podoby regionální politiky EU v podmínkách ČR (viz další bod).

3.2.2 Konkurenceschopnost české ekonomiky

Popis

O konkurenceschopnosti států sestavuje Světové ekonomické fórum každoročně globální index konkurenceschopnosti. ČR se v roce 2013 nacházela na 46. místě, přičemž oproti předchozímu roku se propadla o 7 míst a oproti roku 2009 dokonce o 15 míst (www.weforum.org). Konstrukce indexu je založena na multikriteriální analýze. Pozitivní posun zaznamenává ČR v dílčích faktorech infrastruktury, makroekonomické stability a velikosti trhu. Negativní vývoj, který zapříčinil zmíněný propad, pak má ČR v oblasti institucí (transparentnost a funkčnost veřejné správy, vnímání korupce,

vymahatelnost práva atd.), efektivity trhu práce, inovačního prostředí a kvality vzdělávací soustavy. Česká společnost ani její ekonomické prostředí nejsou homogenní. Její nehomogenní, až bipolární charakter má své kořeny v problémech s transformací, která v některých ohledech byla povrchní a nedokončená. Česká ekonomika se proto stále výrazně odlišuje od stabilizovaných ekonomik západní Evropy. Lze dokonce tvrdit, že je hybridním systémem: kromě jasných kapitalistických institucí si ponechala mnohé rysy centrálně plánované ekonomiky východního typu, které reprezentují hierarchie státní administrativy a jejich byrokracie, význam sociálního kapitálu, nízká míra důvěry mezi jednotlivými aktéry, sítě klientelismu a korupce.

Další bipolaritou české ekonomiky je rozdělení podniků na ty pod zahraničním vlastnictvím a na podniky domácí. Produktivita práce v podnicích se zahraničními vlastníky je ve srovnání s domácími podniky téměř dvojnásobná, přičemž úroveň mezd určují zaostávající domácí podniky. Proto si zahraniční firmy mohou dovolit vyplácet mzdy vyšší pouze o 25-40 %, než je tomu v domácích firmách a současně tím získávat kvalitnější pracovníky. Ještě vyšší je jejich náskok v míře investic a exportu. Domácí podniky proto rostou výrazně pomaleji a specializují se stále více na výroby nenáročné na kvalifikovanou práci, které současně jsou výrobami s nízkou přidanou hodnotou.

Kontrast mezi velkými podniky na jedné straně a sektorem malých a středních podniků poukazuje na další druh dvoukolejnosti. Malé a střední podniky (tj. do 250 zaměstnanců) jsou ve většině vyspělých zemí nejdůležitějšími zaměstnavateli a v mnoha zemích vytvářejí zhruba polovinu HDP. Podobné je to také i u nás. Nicméně, vzhledem k prioritám privatizace a následné atrakce zahraničních investorů byly české politiky státu a institucionální úlevy dlouho zaměřené výrazně ve prospěch velkých podniků. Malé a střední podniky tak byly dlouho ponechané svépomoci, často bez přístupu ke kapitálu a úlev od byrokracie. Řada z nich přesto prokázala velkou vytrvalost a pozvolna se stala výrazně rostoucím sektorem, který byl schopen konkurovat zahraničním firmám..

Otevřenost české ekonomiky je příznačná v oblasti exportu i importu a zásadní je u komodit, které je obtížné nebo nemožné nahradit jinými cílovými, resp. zdrojovými trhy. Zásadní je v tomto směru energetická závislost, která se zvolna přesouvá na politicky problematické Rusko. Klíčový význam bude pro českou ekonomiku mít budování lidského kapitálu a vědy. V obou Česko za světovými lídry zatím výrazně zaostává. Využívání dovedností však bude stále více vystupovat v kombinaci s tzv. sociálním kapitálem. To znamená, že hospodářský úspěch bude v mnohém záviset na formování místního prostředí a elit, nikoli na jejich „importu“.

Predikce vývoje v ÚCHA

V příštích letech lze očekávat další zvyšování konkurence na propojujícím se evropském i celosvětovém trhu. Jak bylo řečeno výše, výchozí pozice ekonomiky zájmového území z hlediska konkurenceschopnosti není příliš příznivá. Na jedné straně je regionální ekonomika spjatá s tradičním těžebním, energetickým a chemickým průmyslem, jehož konkurenceschopnost limituje závislost na tenčících se zásobách hnědého uhlí a přetrvávající problémy v oblasti technologické, kapitálové a environmentální, na druhé straně je čím dál více závislá na rozvíjejícím se strojírenském průmyslu a dalších průmyslových odvětvích rostoucích díky příchodu investorů do průmyslových zón v regionu, které jsou však dominantně reprezentovány výrobními závody na nejnižších úrovních globálních produkčních sítí. Podniky, které se nacházejí na nižších úrovních globálních produkčních sítí, jsou obecně zranitelnější, protože jsou závislé na odbytu úzkého sortimentu, strategických rozhodnutí

podniků na vyšších úrovních, včetně mateřských koncernů, i na faktoru ceny pracovní síly. V makroekonomicky příznivějších obdobích mohou tyto podniky fungovat bez výraznějších problémů a zvyšovat zaměstnanost, konkurenceschopnost těchto podniků ve zhoršených makroekonomických podmínkách však bude záviset na schopnosti realizace funkčního, procesního a produktového upgradingu, který by zajistil posílení pozice těchto podniků v globálních produkčních sítích.

Ovlivnitelnost z úrovně ÚCHA

Ekonomické prostředí je faktorem, který může být z úrovně ÚCHA – ať již přímo, či prostřednictvím „dobrého vzoru“ – ovlivněn relativně intenzivně. Nástrojem je vlastní aktivní podpora malého a středního podnikání (zvláště inovačního), podpora snižování energetické náročnosti výroby i bydlení a tím i eliminace energetické závislosti ve smyslu makroekonomickém (hospodářská výkonnost regionu) a mikroekonomickém (dopady cenových výkyvů a případných výpadků dodávek na místní subjekty), ekonomizací fungování veřejné správy a sektoru veřejných služeb a zavedením přísných norem protikorupčního jednání.

3.3 Sociální prostředí

3.3.1 Demografické a migrační chování obyvatel

Popis

Do roku 2030 se v rámci celé EU očekává přírůstek počtu obyvatel ve výši pouhých 5% oproti roku 2008. Tento přírůstek přitom bude regionálně silně diferencovaný. Růst populace lze očekávat jen souběhem kladného salda přirozené měny a kladného salda migrace. V případě Česka lze předpokládat mírně negativní saldo v rámci migrace uvnitř EU, které však bude vyrovnáváno kladným migračním saldem vůči státům ležícím nyní mimo EU. Tato projekce je ovšem budována na předpokladu regionálně stabilních měr porodnosti a úmrtnosti a na zachování současných trendů migrace. Tyto předpoklady jsou ovšem závislé na budoucím vývoji sociálních a ekonomických podmínek jednotlivých regionů a na cílevědomých opatřeních v rámci národních a regionálních populačních politik.

Druhá složka populačního vývoje - přirozená měnase bude vyznačovat přirozeným úbytkem obyvatelstva. Tento trend je důsledkem nástupu tzv. druhého demografického přechodu, který v postsocialistických státech nastoupil po změně režimu. Druhý demografický přechod přinesl v důsledku širších životních možností, příp. nepříznivých sociálních a ekonomických podmínek pro zakládání a existenci rodin změnu demografického chování. Jde o konflikt vyšších nároků na uplatnění jednotlivců na trhu práce s nároky rodinného života při současném oslabení opěrné sítě péče o děti, dále negativně působí relativně vysoká nezaměstnanost mladých lidí a nedostupnost finančně únosného bydlení. Domácnosti s dětmi, a zejména osamělé matky, jsou častěji ohroženy chudobou než zbytek populace. Ve vytvoření nepříznivého populačního a rodinného klimatu se promítl i dosavadní postoj státu k problematice populačního vývoje a postavení rodin s dětmi ve společnosti, kde byl dosud prosazován liberální názor, který podtrhoval individuální rozhodování o počtu dětí a

době jejich narození bez aktivního působení státu a masivně byla preferována flexibilní pracovní síla bez ohledu na rodinné dopady i některá opatření „nepopulačních“ politik (např. daňové), které jsou často koncipovány v rozporu s deklarovanou „podporou rodin“. Přes některá dílčí opatření nebyla dosud zformulována státní rodinná politika, která by odpovídala novým podmínkám demografického chování a života rodin ve společnosti.

Predikce vývoje v ÚCHA

Území ÚCHA jako celek vykazuje poměrně dynamický demografický vývoj. Po výkyvech v 90. letech minulého století došlo k rapidnímu úbytku populace po r. 1998, období rapidního přírůstku od r. 2002 a opětovnému úbytku po r. 2009. Celkově však zájmové území zaznamenalo poměrně vysoký přírůstek, který souvisel s vysokým migračním přírůstkem (zatímco zde došlo k mírnému celkovému přirozenému úbytku). V území bylo dále možné zaznamenat intenzivní vnitřní migraci, a zejména v souvislosti s procesem suburbanizace. Je otázkou, do jaké míry se na tomto vývoji podílí zdejší početná romská populace, která vykazuje z republikového hlediska velmi specifické demografické chování (zejména vysokou porodnost a vysoký migrační obrat) a to i ve spojení se stávajícím problematickou politikou v oblasti sociálního bydlení, která je jednou z příčin vysoké migrace romského etnika a obecně sociálně slabého obyvatelstva. Z hlediska vnější migrace je u romské populace a sociálně slabých obyvatel významným pull faktorem vysoké množství disponibilních „laciných“ bytů (resp. substandardního bydlení, které bývá obecně romskému etniku nabízeno) v zájmovém území u vnitřní migrace pak hraje roli „řešení“ problémů domácností v původním bydlišti (zejména zadlužení) stěhováním.

Vzhledem k tomu, že dynamický demografický vývoj zájmového území spojený s relativní nestabilitou místní populace je jednak historickým dědictvím regionu, jednak důsledkem strukturálních změn ekonomiky a vysoké koncentrace sociálně vyloučeného a sociálně slabého (převážně romského) obyvatelstva, lze předpokládat, že obdobné demografické tendence budou v regionu přetrvávat, minimálně do doby, než dojde k završení procesu strukturálních změn ekonomiky včetně stabilizace regionálního trhu práce a rapidním změnám politiky v oblasti sociálního bydlení a stabilizaci na trhu s bydlením.

Ovlivnitelnost z úrovně ÚCHA

Vzhledem k silně nadregionální povaze základních demografických trendů (zejména pak reprodukčního chování obyvatelstva) je ovlivnitelnost daného faktoru z místní a regionální úrovně relativně malá. Přímá i nepřímá propopulační opatření mohou mít jen slabou finální účinnost, větší naději na pozitivní efekt by mohly mít opatření k podpoře, resp. regulaci migrace, a to jak v rámci samotného zájmového území, tak vně. V obecné úrovni je potřebné, aby v ÚCHA a zejména v samotných jádrových městech docházelo dlouhodobě ke zvyšování kvality života v nejširším smyslu včetně možností uplatnění na regionálním trhu práce, což se pozitivně odrazí na demografické stabilitě a migrační atraktivitě oblasti. V konkrétnější rovině pak bude záležet na schopnosti stabilizovat trh s bydlením, především pak ve vztahu k obyvatelům s nižšími příjmy a zajištění systému efektivního, adekvátního a udržitelného sociálního bydlení.

3.3.2 Životní styl – sdílené hodnoty

Popis

Vývoj hodnotových struktur je významným zdrojem vývoje motivace, chování a také způsobu života, kultury a rozvrstvení společnosti na těchto základech. Pokud jde o Českou republiku, ukazuje se, že hodnotové preference se zde v posledních přibližně dvaceti letech vyvíjely podobně jako ve většině evropských zemí, s rozdíly v poklesu váhy hodnoty rodiny, náboženství a politiky a s vyšším nárůstem hodnoty volného času. V letech po roce 1989 se většina společnosti snažila nové hodnoty vstřebat do zažitých hodnot přijatých dříve, což se do současnosti dařilo, byť za cenu rostoucích rozporů. Ty se v tomto směru objevují jednak mezi věkovými kategoriemi a vzdělanostními skupinami obyvatelstva, mezi regiony ČR, ale také mezi elitami, veřejností a pasivními či vyloučenými vrstvami společnosti. To zakládá možnosti vážných konfliktů a krizí v blízké budoucnosti. Hodnotová sebereflexe není přítomná ani v médiích, ani ve vládnutí, což ohrožuje rozvoj kvality a udržitelnosti života společnosti v ČR.

Predikce vývoje v ÚCHA

Lze předpokládat, že v dlouhodobém výhledu bude vývoj sdílených hodnot obyvatelstva zájmového území kopírovat celorepublikové trendy při zachování určitých regionálních specifíků. Mezi taková specifika zde patří historicky nízké zakořenění velké části obyvatelstva v regionu a rozšíření utilitárních, rovnostářských a etatických hodnot, které mají negativní důsledky na sociální soudružnost, rozvinutí demokratických institucí a hodnot včetně občanské společnosti a vztah obyvatel k regionu. Tato specifika jsou mj. důsledkem skutečnosti, že drtivá většina obyvatel zájmového území je příslušníky první, druhé, nebo třetí generace přistěhovalců, kteří do regionu směřovali především z ekonomických důvodů, případně v rámci státem řízené migrační, resp. dosídlovací politiky.

Ovlivnitelnost faktoru z úrovně ÚCHA

Ovlivnitelnost daného faktoru ze strany samotné ÚCHA je poměrně malá. Ze strany ÚCHA, resp. měst a obcí je potenciálně možné ovlivnit pouze dílčí aspekty hodnotové orientace a spíše jen u určitých cílových skupin obyvatelstva. Hlavní cílovou skupinou s potenciální ovlivnitelností jsou děti a mládež, na něž je možné zacílit případné intervence prostřednictvím formálního výchovně vzdělávacího procesu (zejména v rámci předškolního, primárního a sekundárního vzdělávání), i pomocí neformálních kanálů (informační kampaně, volnočasové aktivity, apod.). Z věcného hlediska existuje potenciál zejména pro posilování sounáležitosti s regionem, jeho životním a kulturním prostředím. K tomu mohou být vhodným nástrojem projekty EVVO, případně další projekty zaměřené na rozvoj formálního i neformálního vzdělávání.

3.3.3 Vzdělanost a vzdělávání

Popis

Rozvoj lidských zdrojů je pro ČR klíčovým tématem. V současnosti zde lze identifikovat šest hlavních bariér:

- Nesoulad mezi požadavky trhu práce a nabídkou studijních oborů, resp. kvalifikovaných pracovních sil.
- Neúplná transformace českého školství, které selhává při budování lidského kapitálu.
- Nízké ohodnocení a nízká prestiž pedagogické profese spojené s omezenou kvalitou pedagogických pracovníků.
- Nevhodná struktura veřejných výdajů na výzkum.
- Nevyhovující systém hodnocení výzkumu a jeho slabé propojení s rozdělováním veřejných financí.
- Nízká koordinovanost národních politik souvisejících s výzkumem a inovacemi.

Základem odstranění zmíněných bariér je **řešení problémů v systému vzdělávání a ve vzdělanosti**. Česká republika tradičně vykazuje v mezinárodním srovnání vysoký podíl populace s dosaženým středoškolským vzděláním. Naopak hluboko pod průměrem EU a OECD je tradičně podíl obyvatelstva s terciárním vzděláním. Rychlejší posun je řešitelný formou tzv. dalšího vzdělávání dospělých. Česká republika (spolu s Polskem a Slovenskem) patří bohužel k zemím, kde jsou rozdíly v účasti na dalším vzdělávání a jeho rozsahu mezi různými vzdělanostními skupinami vůbec nejvyšší. Rozdíly ve vzdělanosti se tedy touto cestou v české populaci ještě dále zvyšují i po ukončení počátečního vzdělání: vzdělaní lidé se stávají ještě vzdělanějšími, lidé s nižším vzděláním svůj handicap až na výjimky nedotahují.

Český vzdělávací systém ve srovnání se vzdělávacími systémy jiných zemí vykazuje značnou selektivitu. V České republice existuje 5 různých typů škol pro 15leté žáky, což je nejvíce mezi zeměmi OECD (stejně hodnoty dosáhlo ještě Slovensko). Současně ČR patří mezi země s nejnižší věkovou hranicí první selekce žáků do různých typů škol (11 let, průměr zemí OECD je 15 let). Mnohé české i mezinárodní studie prokazují, že raný věk selekce zvýrazňuje vliv rodinného zázemí na vzdělanostní dráhu dětí a přispívá k vzdělanostní reprodukci. Vysoká selektivita vzdělávacího systému se v České republice pojí s velkými rozdíly ve znalostech žáků a studentů z různých typů škol a je jednou z příčin nerovného přístupu k vyšším stupňům vzdělání.

České školství patří v mezinárodním srovnání mezi finančně zanedbávané. Tento deficit je zaznamenáván na úrovni základního, středního i terciárního školství. Největší deficit má Česká republika ve financování vědy a výzkumu na vysokých školách, výdaje na jednoho studenta v této oblasti nedosahují ani třetiny průměrných výdajů zemí OECD.

Česká republika přitom patří k zemím s nejsilnější vazbou mezi dosaženým stupněm vzdělání a výší příjmu: lidé s terciárním vzděláním vydělávají v průměru 1,8krát více než lidé se středoškolským vzděláním a dokonce 2,5krát více než lidé se základním vzděláním. Podobně silný je i vztah mezi dosaženým vzděláním a rizikem nezaměstnanosti.

Při extrapolaci současných trendů ve vzdělávání do budoucnosti, lze odhadnout, že:

- Bude docházet k zvyšování počtu vysokoškoláků v populaci. Ke změnám v celkové vzdělanostní struktuře bude docházet jen pozvolna. Bez systematických změn ve vysokém školství nebude navíc kvalifikační struktura absolventů odpovídat nabídce na trhu práce.
- Nadále asi bude pokračovat útlum zájmu o nematuritní obory, a to zejména ve velkých městech. Vzhledem k slabým populačním ročníkům bude pravděpodobně stále obtížnější naplnit mnoho nematuritních (učebních) oborů. I u absolventů sekundárního vzdělávání lze očekávat, že bude bez výraznějších systematických změn v nabídce studijních oborů přetrvávat nesoulad mezi strukturou absolventů a požadavky trhu práce.
- K výraznějšímu rozvoji by mohlo dojít v oblasti dalšího vzdělávání, pravděpodobně se bude zvyšovat účast na dalším vzdělávání a také význam dalšího vzdělávání v životě. Pokud ovšem nedojde k zásadním změnám v podpoře dalšího vzdělávání lidí s nižší kvalifikací, budou se dále prohlubovat rozdíly mezi těmi, kteří se dále vzdělávají, a těmi, co nikoli.
- Nastartované kurikulární reformy počátečního vzdělávání a snahy o porovnávání výsledků vzdělávání povedou pravděpodobně k vnitřní diferenciaci na různých vzdělávacích stupních a k zvětšování rozdílů mezi školami. Bez systémových změn však nelze očekávat výrazné zmírnění selektivity vzdělávacího systému, naopak diverzifikace škol povede spíše k zvyšování mezi vzdělanostními šancemi různých sociálních skupin.
- I do budoucna lze očekávat zvyšování vlivu rodičů a žáků, ale i obcí a dalších lokálních subjektů na podobu základního a středního školství, a lze očekávat i mezikrajskou diverzifikaci vzdělávacích politik.

Predikce vývoje v ÚCHA

V souvislosti s obecnými demografickými trendy budou nadále vstupovat do sekundárního vzdělávání populačně slabé ročníky. Pokud tomu nebude kapacitně přizpůsobena nabídka vzdělávacích oborů, mohou být málo naplňovány méně žádané, ale přitom pro trh práce důležité učňovské a technické obory. Situace, kdy se kvůli nižší konkurenci dostávají na žádanější školy i méně talentovaní uchazeči navíc může i nadále limitovat kvalitu sekundárního a terciárního vzdělávání. S odstupem času však dojde k naplnění kapacit dětmi silných populačních ročníků, které momentálně vstupují do 1. stupně primárního vzdělávání. Kvalitu vzdělávání bude i nadále limitovat nedostatečné ohodnocení pedagogických pracovníků, jejich nedostatečná příprava na pedagogických fakultách a celkově nízká prestiž učitelství jako profese. Kvalitu vzdělávání bude také omezovat nízká vstupní úroveň dětí, která souvisí s obecně nižší vzdělaností úrovní obyvatel regionu a velkým počtem dětí z méně podnětného prostředí. Na to bude mít částečný pozitivní vliv pozvolna se zvyšující vzdělanost mladších ročníků. Kvalita terciárního vzdělávání bude limitována neuskutečněnou reformou terciárního vzdělávání, a horší pozicí regionálních vysokých škol v kontextu vysokého školství v ČR, i souvisejícího nižšího zájmu talentovaných uchazečů o většinu nabízených studijních oborů. Velkou výzvou bude zvyšování vzdělanosti mezi mladými lidmi ze sociálně méně podnětného prostředí, zejména pak ze sociálně vyloučených romských rodin.

Ovlivnitelnost z úrovně ÚCHA

Ovlivnitelnost daného faktoru je ze strany ÚCHA relativně značná: užší spolupráci s podnikatelskou reprezentací, Úřady práce a vysokými školami, zejména však díky svému vlivu na rozsah a strukturu regionálního školství. Obce a města ÚCHA mohou jako zřizovatelé většiny mateřských a základních škol, výrazně zasahovat do nabídky v předprimárním a primárním vzdělávání, a intervenovat v oblasti

kvality vzdělávání. V nabídce v primárním vzdělávání může ÚCHA akcentovat důraz na kvalitu a atraktivitu předmětů, které dají žákům základy pro budoucí studium perspektivních oborů, či následné uplatnění na trhu práce (zejména přírodovědné předměty a cizí jazyky). V sekundárním a terciárním vzdělávání může ÚCHA intervenovat pouze nepřímo. U dětí z méně podnětného prostředí může ÚCHA intervenovat prostřednictvím sociálních asistentů pedagoga a sociálních pracovníků.

3.4 Technické a technologické prostředí

Popis

Přes v tuzemsku často opakovanou tezi o vědě, výzkumu a technologiích jako „hybné síle pokroku“ se ČR v této oblasti zdroje konkurenceschopnosti nachází hluboko pod úrovní evropského průměru. Zvláště zaostává v **intenzitě inovačních aktivit na úrovni podniků, v technologickém transferu, ve využití kooperačního potenciálu, v podnikových výdajích na výzkum, vývoj a inovace, v patentové aktivitě, ve spolupráci výzkumu s průmyslem, ve využití rizikového kapitálu**, ale i v řadě aspektů rozvoje a využívání lidských zdrojů.

V ČR dlouhodobě chybí systematická a koordinovaná politika státu, směřující k vytváření celkově **proinovačního prostředí**. Při srovnání v rámci zemí OECD jasně vystupují největší slabiny českého inovačního prostředí (pořadí je uvedeno dle výsledků srovnání, nikoli dle absolutní závažnosti):

- Nejhuře dopadá srovnání v počtu podaných přihlášek patentů všeho druhu.
- Malá podpora spin-off firem v jejich raném stadiu vývoje.
- Neuspokojivá situace v oblasti vzdělávání (ČR silně zaostává v počtu studujících na vysokých školách VŠ v oborech přírodní vědy a inženýrská studia a v celoživotním vzdělávání).
- Podprůměrné výdaje do financování výzkumu a vývoje, zejména výdajů soukromé sféry.
- Nízký podíl rizikového kapitálu (speciálně pro rozvoj high-tech oborů).

Kupodivu ještě huře běžně dopadá ČR v tzv. netechnických inovacích („pokročilé manažerské techniky“, „nové nebo podstatně změněné organizační struktury“ apod.). S tím souvisí i slabá ochrana v oblasti duševního vlastnictví.

Nejslabším článkem ve faktoru technologického prostředí ČR je **nízká intenzita inovační aktivity firem**. Výdaje na inovace jsou v ČR zhruba na 60 % průměru zemí EU-27. Nedostatečné výdaje na inovace v českých podnicích především důsledkem nedostatku provozního kapitálu a nedostupnosti externích finančních zdrojů. Důsledkem nedostatečných výdajů na inovace a nižšího počtu firem, které k nim přistupují, je potom i nízká hodnota ukazatele vývozu high-tech výrobků. Řešením pro malé a střední české firmy, které bohužel stále mají jen minimální šanci financovat svůj rozvoj bankovními úvěry (i v případě kvalitních business plánů), může být využití rizikového kapitálu. Financování rizikovým kapitálem je však ČR na extrémně nízké úrovni

Odhad **trendů vývoje inovační politiky ČR** je při tomto neuspokojivém výchozím stavu a při absenci jasné a trvale prosazované proinovační politiky v ČR velmi obtížný. Inspiraci lze hledat v (globálním)

potenciálu základních oblastí vědeckého výzkumu a technologických možností pro inovace. Zde lze v příštích 20 – 25 letech očekávat následující trendy:

- Pokrok v oblasti informačních technologií (IT) – díky přechodu na uhlíkové nebo křemíkové nanovodiče a vývoj internetu
- Pokrok v nanotechnologiích – ovlivní většinu oblastí elektroniky, medicíny, materiálů, strojírenství a životního prostředí
- Inovace v biotechnologiích - lze očekávat zejména pokrok ve zvládnutí nemocí, drogových závislostí, genetické terapie, snížení stresu, paměťové drogy, protetika, biotické implantáty a rovněž transplantace zvířecích orgánů, vliv budou mít na vytváření lokálních zdrojů energie a využití biosenzorů
- Materiály a materiálové inženýrství – perspektivou jsou kombinované konstrukční materiály pro dopravní systémy a energetiku, nové materiály pro lékařství, farmacii, informační a komunikační technologie
- Inovace v energetice – nové způsoby využití jaderné energie a jaderné fúze (ČR má v této oblasti významné postavení i v rámci organizace Euratom)
- Investice do výzkumu a vývoje – stimulovaná politikou EU

Při koncipování efektivní proinovační politiky v ČR však nelze zapomínat ani na to, že akcelerace uplatňování inovací nemusí mít na ekonomiku a sociální prostředí pouze pozitivní vliv. Nové objevy jsou zpravidla transformovány do produktů a aplikací ještě před tím, než může být doceněn jejich dopad. Rizika pro společenský rozvoj existují ve všech výše zmíněných oblastech s vysokým potenciálem inovací.

Dogmatické prosazování technokratického přístupu, „realizace opatření“ a úřednických metod řízení výzkumu a vývoje či „zavádění“ inovací jen na základě omezeného chápání jejich skutečného významu by bylo jen cestou ke stagnaci a dalšímu zaostávání znalostní ekonomiky ČR. Jednostranně „manažerský“ pohled na inovace jako motor vývoje, jemuž se musí společnost bez ohledu na důsledky podřídit, může v důsledcích vést ke vzniku obtížně předvídatelných sociálně – patologických jevů, ohrožujících kulturní integritu demokratické společnosti nejen v Evropě (viz např. dopady prosazování biopaliv jako složky pohonných hmot na trh s potravinami v ČR, EU a díky globalizaci vlastně na celý svět).

Predikce vývoje v ÚCHA

V regionu není dostatečná výzkumná a vývojová základna k tomu, aby zde byly podmínky ke konkurenceschopnosti vůči regionům, které jsou v čele technologických inovací a pokroku. Zároveň ve zdejších terciárním vzdělávání je jen malá nabídka studijních oborů ve výše zmíněných perspektivních odvětvích. V současné době se tedy spíše nedá očekávat, že by zde v blízké budoucnosti docházelo k významnějšímu rozvoji high-tech firem a technologických inovací. Zdejší firemní sféra se spíše stane uživatelem, resp. odběratelem nových technologií a profit z nich tak bude směřovat zejména do technologicky vyspělejších regionů. Na jednu stranu tak může technologický pokrok přinést rozmach některých místních odvětví (např. chemického průmyslu, kde mohou nové technologie přispět k větší šetrnosti a efektivitě výroby i např. zvýšení využitelnosti místních zdrojů uhlí) na druhou stranu může některá jiná odvětví vystavit vyšší konkurenci (zejména místní uhelnou

energetiku, která bude čelit stále vyšší dostupnosti alternativních zdrojů energie) či k omezení zaměstnanosti (např. v důsledku automatizace a robotizace).

Ovlivnitelnost z úrovně ÚCHA

Ovlivnitelnost daného faktoru je ze strany ÚCHA relativně značná, i když vzhledem k nepříliš příznivé výchozí pozici území mohou mít případné intervence ze strany ÚCHA pozitivní dopady spíše až v dlouhodobějším horizontu. Cesta spočívá v podpoře technického vzdělávání, regionálního vysokého školství a výzkumné základny, ale též v podpoře rozvoje spin – off firem, nabídky rizikového kapitálu apod. Nezanedbatelnou roli může ÚCHA sehrát i při změnách „mentálního prostředí“, např. propagací významných inovací, realizovaných zásluhou regionálních institucí a firem, podporou nadané mládeže apod. Důležitým faktorem rozvoje inovační ekonomiky je také přitahování a udržení talentů, což je mj. podmíněné kvalitními podmínkami k životu v zájmovém území.

3.5 Environmentální prostředí

Popis

Shrneme-li současné přístupy k ochraně přírody a životního prostředí (postupně aplikované i v podmínkách ČR), je možné konstatovat následující:

- Úzké propojení s konceptem udržitelného rozvoje a integrace principů ochrany přírody a ŽP , do jednotlivých dílčích ekonomických odvětví a aktivit (průmysl, energetika, doprava či zemědělství).
- Cílené snižování znečištění jednotlivých složek životního prostředí (voda, ovzduší, půda) s důrazem na prevenci.
- Snižování zátěže na přírodní zdroje s cílem zabránit jejich nadměrnému čerpání, a to u obnovitelných (voda, dřevo) i neobnovitelných zdrojů (nerostné suroviny, fosilní paliva).
- Ochrana přírody ve smyslu snižování tlaku na ekosystémy.
- Ochrana přírody a krajiny jako kulturních hodnot.

Vlastní všem těmto přístupům je odklon od úzce „obranářského“ chápání péče o životní prostředí a integrace tohoto tématu do celkového společenského a ekonomického kontextu. Tento kontext lze ale jen obtížně uzavřít do „národních hranic“.

Posouzeno indikátorem ekologické stopy Evropa z globálního pohledu neudržitelně zatěžuje životní prostředí svojí energetickou a materiálovou náročností. Celkové požadavky na materiálovou spotřebu činí v EU ročně okolo 50 tun surovin na hlavu, z toho téměř 40 % tvoří import. Evropané tak spotřebovávají přírodní zdroje planety dvakrát rychleji, než kolik činí celosvětový průměr. Významně k tomu přispívají změny v charakteristikách osobní spotřeby. Lidé v Evropě více cestují, žijí déle a častěji též sami, což klade zvýšené nároky na bydlení (s důsledky na snižování ploch zemědělské půdy). Roste také spotřeba potravin a nápojů, a ještě rychleji množství komunálních odpadů. Významný je také posun od spotřeby místní produkce k dováženým výrobkům na velké vzdálenosti.

V Evropě se každoročně prodá (s výkyvy) 17 miliónů nových automobilů a osobní automobily způsobují téměř 16 % emisí CO₂ v EU a spotřebují asi 35 % ropy využívané v Evropě. I přes snahu zvyšovat energetickou efektivitu cestou úspor a technických inovací, dosavadní trendy ukazují, že pokud se nepodaří dále prosazovat účinné politiky, celoevropská spotřeba energie by mohla díky celkové narůstající spotřebě vzrůst o dalších téměř 20%.

Budoucnost životního prostředí v Evropě tedy závisí do značné míry na tom, nakolik se podaří prosadit inovace v oblasti průmyslu, energetiky či dopravy a nakolik jsou za současných sociálně-ekonomických podmínek reálné evropské politické závazky v oblasti energetiky a ochrany klimatu, ale i v dalších oblastech ochrany životního prostředí.

Pro budoucí podobu evropské krajiny i kvality životního prostředí bude také podstatná reforma společné zemědělské politiky.. Intenzivní charakter evropského zemědělství se podepisuje na vzhledu krajiny, chemizaci prostředí, kvalitě půd či stavu vodního režimu. Reforma společné zemědělské politiky směřuje k přesunu podpory od intenzivní zemědělské produkce k údržbě krajiny a k extenzivnějším a k životnímu prostředí šetrnějším postupům, včetně podpory ekologického zemědělství (cíl 30% obhospodařované plochy v roce 2030). Nicméně je otázkou, jaké změny se podaří skutečně dohodnout a prosadit.

Novým určujícím faktorem pro budoucnost evropské krajiny a její přírodní rozmanitosti je pěstování technických a energetických plodin, ať už na biomasu (a výrobu tepla) či jako biologická složka biopaliv.

Pokud jde o ČR k akutním problémům ochrany životního prostředí, patří nyní:

- Rostoucí dopravní zátěž spojená se zvýšenou expozicí krajiny a zejména hustě obydlených oblastí vůči emisní a hlukové zátěži.
- Výstavba průmyslových, komerčních a obytných zón „na zelené louce“ vedoucí k záboru kvalitních zemědělských půd, devastaci a fragmentaci biotopů, snížení retenční schopnosti krajiny, vzniku „tepelných ostrovů“, apod.
- Návrat domácností k vytápění nešetrnými palivy, přetrvávající výrazné znečišťování ovzduší malými stacionárními zdroji.
- Důsledky globálních změn klimatu, zejména ve formě extrémních meteorologických jevů (povodně, sucha, apod.)
- Výstavba liniových staveb, která přispívá k další fragmentaci krajiny a expozici krajiny hlukové a emisní zátěži (v okolí dopravních liniových staveb).
- Nebezpečí pro přírodní rozmanitost introdukcí tzv. invazních druhů, což jsou nepůvodní a rychle se šířící rostliny (např. bolševník velkolepý) či živočišné druhy (norek americký, klíněnka jírovcová).
- Přetrvávající nešetrné pěstební postupy v zemědělství a lesnictví s důsledky ve formě chemizace prostředí (chemizace půd, eutrofizace vod z hnojiv), degradace půdy v důsledku eroze a zhutnění těžkou technikou, zvýšené náchylnosti monokulturních lesních porostů ke kalamitám, nízké rozmanitosti a ekologické stability krajiny a celkově snížené environmentální hodnoty takto obhospodařované krajiny.
- Existence velkého množství starých ekologických zátěží.
- Stále ještě vysoká materiálová a energetická náročnost české ekonomiky.

- Absence konsenzu ohledně posláních a managementu velkoplošných chráněných území s důsledky ve formě jejich nekonceptního managementu a přetrvávajících sporů ohledně správy, údržby a rozvoje těchto území.

Z výše uvedeného vyplývají **klíčová témata pro budoucnost** politiky životního prostředí: energetická a materiálová náročnost ekonomiky, spotřební vzorce populace, péče o přírodní rozmanitost a celkovou biokapacitu území a stabilitu krajiny, která je vázána na promyšlenější územní plánování, péči o lesy a ochranu volné nezastavěné krajiny.

Při řešení těchto témat bude politika životního prostředí využívat kombinaci **regulačních, ekonomických a osvětových nástrojů**, kde svoji roli plní stát, trh i veřejnost.

Predikce vývoje v ÚCHA

Vzhledem k přetrvávající činnosti těžebního, energetického a chemického průmyslu bude zájmové území i nadále jedním z nejvíce znečištěných regionů v ČR i v měřítku EU. I nadále zde bude v provozu mnoho velkých stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší, v souvislosti s modernizací tepelných elektráren a zpřísnujícími se podmínkami provozu však bude docházet k dílčímu omezování emisí škodlivin. Z hlediska předpokládaného omezování emisí z velkých stacionárních zdrojů bude růst podíl malých stacionárních zdrojů (lokálních topenišť) a mobilních zdrojů (doprava) na znečišťování ovzduší, i zde však v souvislosti s předpokládanou ekologizací (výměna kotlů a obměna vozového parku) nejspíše dojde k celkovému snížení emisí (proti však bude působit snaha domácností a motoristů ušetřit používáním nešetrných paliv a technologií). Realizace vybraných projektů rozvoje silniční infrastruktury povede ke snížení expozice obyvatel některých měst a sídel vůči emisní a hlukové zátěži ze silniční dopravy. Těžba hnědého uhlí povede k další devastaci krajiny zájmového území, na druhé straně však bude povolna dokončována rekultivace významných areálů devastovaných těžbou (Doly Milada a Most, Radovesická výsypka). V souvislosti se zvyšováním podílu čistěných splaškových vod a modernizací stávajících ČOV bude docházet k dalšímu postupnému zvyšování kvality vod ve vodních tocích, místy však bude záležet na šetrnosti zemědělského hospodaření. Silný tlak územního rozvoje při absenci účinných nástrojů k ochraně ZPF povede k další degradaci ZPF přeměnou na zastavěné plochy, a to i u půd nejvyšších tříd ochrany. Odvrácenou stranou bude existence mimořádného množství poměrně rozsáhlých brownfieldů, které budou zatěžovat prostředí měst a sídel a bez zavedení účinných stimulů budou revitalizovány jen velmi pomalu. V souvislosti s podporou z OPŽP bude docházet k pozvolné likvidaci starých ekologických zátěží. Výzvou bude vypořádání se s důsledky globálních změn klimatu, které budou zájmové území ve spojitosti s místními specifiky vystavovat četným rizikům a nepříznivým faktorům (povodně, sesuvy a říční eroze půdy, tepelné ostrovy v urbanizované krajině, apod.).

Ovlivnitelnost z úrovně ÚCHA

Ovlivnitelnost daného faktoru je ze strany ÚCHA relativně značná, a to jak prostřednictvím důsledného využívání regulačních nástrojů (ÚPD, důsledné využívání legislativních nástrojů), tak prostřednictvím investičních (např. realizace projektů na eliminaci environmentálních zátěží) i neinvestičních aktivit (údržba krajiny, čištění ulic, apod.), dialogu se sociálními partnery, v tomto případě i NNO s ekologickým zaměřením. Silným nástrojem může být i osvěta (EVVO).

3.6 Legislativní prostředí

Popis

Pro ČR je typická velmi nízká důvěra v právo, nejen pro jeho komplikovaný proces vymahatelnosti, ale i jeho obtížnou srozumitelnost a zejména pro nepředvídatelnost jeho tvorby a hlavně aplikace. Tento „kritický ostent“ směřuje vůči legislativnímu prostředí, vymezenému jako **produkt legislativy, exekutivy a judikativy**. Standardní proces tvorby objektivního právního řádu je ovlivněn stále větším počtem navzájem málo souvisejících rozhodnutí, které získávají právní formu zákonů, nařízení či rozsudků. Normativní obsah takovýchto produktů mívá v některých fázích právního vývoje nahodilou, často velice proměnlivou, ba přímo prchavou povahu – což je právě současná situace ČR. „Eroze legislativy“ vytváří velmi nestabilní prostředí ve všech oborech a aktivitách, podléhajících v ČR té či oné formě a míře právní regulaci.

Nápravu chaotického stavu českého legislativního prostředí lze očekávat (byť jistě nikoli rychle) jednak přizpůsobení českého právního systému **transnacionálnímu právu**, resp. právu EU. Pokud jde o transpozici „evropského práva“ do tuzemské legislativy, nejintenzivnější změny již proběhly v rámci přípravy vstupu ČR do EU (konkrétně v letech 2000 – 2004), v současné době již další transpozice odpovídá po legislativně – technické stránce plně pravidlům „Acquis communautaire“. Bezprostřední dopady na stabilitu českého legislativního prostředí má především sekundární právo např. v oblasti celní politiky, regulace ekonomických aktivit (soutěžní právo, normy, ochrana duševního vlastnictví, veřejná podpora aj.) a realizace evropské strukturální politiky

Další charakteristickou křižovatkou je **delegace a substituce legislativy** na úrovni národního státu. Sílí přesvědčení o neudržitelnosti monopolu parlamentu na přeměnu kdejakého – často i zcela nepromyšleného a realizačně nezpůsobilého – politického rozhodnutí na zákon. V českých podmínkách lze po zkušenostech s legislativními smršťemi posledních dekád uvítat mnohé z dílčích, opakovaně navrhovaných **filtrů v zákonodárném procesu** (povinné podřízení jak vládních, tak mimovládních legislativních projektů metodice hodnocení dopadů regulace, zákaz výroby tzv. komplexních pozměňovacích návrhů, přísná restrikce možnosti urychlených postupů při přijímání zákonů a v určité podobě i princip legislativního stop - stavu).

Stabilizaci legislativního prostředí (a tedy i předvídatelnost jeho vývoje) ovšem zajistí výše uvedená „technická opatření“, jen pokud se tvorba a aplikace práva „osvobodí“ z rámce své pseudoliberalní koncepce (která je dědictvím české podoby transformace), v jejímž důsledku si "pravidla hry" mohly a mohou přivlastnit nebo uzpůsobit podle svých potřeb mocensky silné soukromé subjekty. Přebujelá a mnohdy vzájemně nekonzistentní a ekonomicky nelogické právní a správní regulativy, založené na tradici pozitivního právního systému, tak mohou koexistovat s místy, kde legislativa chybí, což obojí dodává sílu byrokracii a korupci.

Predikce vývoje v ÚCHA

ÚCHA bude z hlediska legislativního prostředí do značné míry „ve vleku“ celostátního vývoje. Ten bude nejspíše i nadále v důsledku nestabilní politické situace a nekoncepčního, nekonsenzuálního procesu tvorby legislativy charakteristický výše popsanou chaotičností, na druhé straně však bude i v důsledku nástupu nového programového období 2014 – 2020 ovlivňován požadavky ze strany EU.

Bude tedy záležet nejen na kvalitě legislativního procesu, exekutivy a judikativy, ale i na další transpozici evropského práva do praxe v ČR, což budou rozhodující faktory, které ovlivní rozvojový potenciál státu, potažmo regionu.

Ovlivnitelnost z úrovně ÚCHA

Faktor je ze strany samotné ÚCHA ovlivnitelný jen silným politickým tlakem ve spolupráci s reprezentacemi místních samospráv (především SMO ČR).

4 ANALÝZA PROBLÉMŮ A POTŘEB

Analýza problémů a potřeb je součástí Analytické části Integrované strategie Ústecko – Chomutovské aglomerace (ITI ÚCHA), která má v souladu s Manuálem pro integrované územní investice: ITI identifikovat problémy, které musí ITI řešit. V návaznosti na problémové oblasti definované v souladu se závěry Socioekonomické analýzy a SWOT analýzy mají být formulovány rozvojové aktivity s ohledem na jejich realizovatelnost prostřednictvím ITI.

V rámci zpracování Analýzy problémů a potřeb byly nejprve identifikovány problémové okruhy a hlavní problémy, které byly v návaznosti na SWOT analýzu rozpracovány do úrovně dílčích problémů. Identifikované problémy uspořádané ve formě seznamu byly dále transformovány na seznam potřeb, který byl sestaven v odpovídající hierarchii (díličí problémy byly transformovány v díličí potřeby, atd.). Jednotlivé problémy tak byly formulovány také s ohledem na možnost transformování v odpovídající potřeby, tedy možnost řešení prostřednictvím veřejných intervencí.

Kauzální vazby mezi identifikovanými problémy byly ověřeny pomocí stromů problémů, které byly vyhotoveny pro každou problémovou oblast.

4.1 Regionální ekonomika

Problémy

Strukturální postižení regionální ekonomiky a limitovaný potenciál jejího rozvoje

- Dlouhodobě vysoká nezaměstnanost, strukturální nezaměstnanost
- Nesoulad mezi nabídkou a poptávkou na trhu práce (i z hlediska struktury absolventů škol)
- Nepříznivá vzdělanostní struktura obyvatelstva
- Nedokončená restrukturalizace regionální ekonomiky, zejména z hlediska útlumu těžby hnědého uhlí
- Nízká míra podnikatelské aktivity, nízká ochota obyvatel k podnikání
- Slabá role výzkumu a vývoje, nízká inovační aktivita
- Nízká míra spolupráce sektoru VaV a komerční sféry
- Zaměření VŠ limitující rozvojový potenciál regionální ekonomiky
- Nízká konkurenceschopnost vysokého školství v území
- Nejistota a nejasná koncepce dalšího vývoje těžby hnědého uhlí
- Podřazené postavení místních provozů v produkčních sítích, silné zastoupení jednoduchých výrob s nízkou přidanou hodnotou
- Podvyužitý potenciál rozvoje průmyslu
- Nevyjasněnost priorit dlouhodobého rozvoje regionu
- Vysoká materiálová, energetická a environ. náročnost místní ekonomiky
- Slabá znalost cizích jazyků (zejm. němčiny) mezi obyvateli

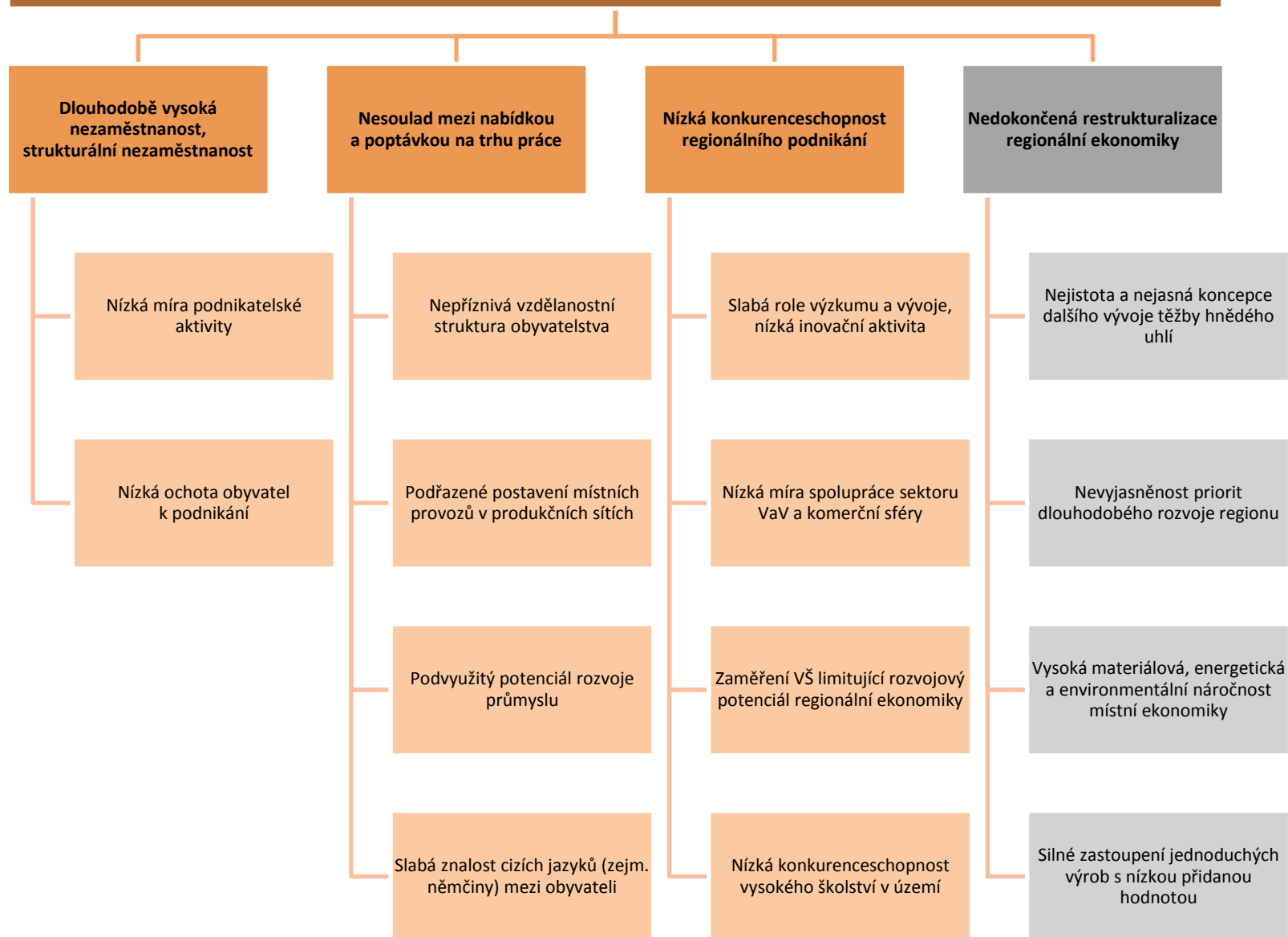
Potřeby

Zvýšení konkurenceschopnosti regionální ekonomiky prostřednictvím odstranění strukturálních bariér jejího rozvoje

- ⇒ Podpora zvyšování zaměstnanosti a růstu kompetencí nezaměstnaných
- ⇒ Optimalizace nabídky vzdělávacích oborů vzhledem k požadavkům trhu práce
- ⇒ Podpora zvyšování vzdělanostní a kvalifikační úrovně obyvatel
- ⇒ Zvyšování připravenosti na útlum tradičních oborů, podpora rozvoje alternativních oborů
- ⇒ Podpora rozvoje drobného podnikání a kompetencí obyvatel
- ⇒ Podpora rozvoje VaV a inovací
- ⇒ Propojení výzkumné a aplikační sféry
- ⇒ Posilování specializace oborového zaměření VŠ
- ⇒ Podpora zvyšování kvality vysokého školství v území
- ⇒ Koncepční řešení budoucnosti těžby včetně kompenzačních opatření
- ⇒ Podpora upgradingu místních provozů, aktivní servisní podpora místních podniků ze strany veřejné sféry
- ⇒ Podpora rozvoje průmyslu v návaznosti na místní tradice a know-how
- ⇒ Koncepční směřování rozvoje regionu
- ⇒ Podpora modernizace místní ekonomiky a snižování její náročnosti
- ⇒ Podpora zvyšování znalosti cizích jazyků mezi obyvateli
- ⇒

Obrázek 6: Strom problémů – Regionální ekonomika

STRUKTURÁLNÍ POSTIŽENÍ REGIONÁLNÍ EKONOMIKY A LIMITOVANÝ POTENCIÁL JEJÍHO ROZVOJE

4.2 Sociální soudržnost

Problémy

Nepříznivé sociální charakteristiky obyvatelstva včetně vysokého zastoupení sociálně vyloučených obyvatel a osob ohrožených sociálním vyloučením

- Dlouhodobě vysoká nezaměstnanost, dlouhodobá nezaměstnanost, strukturální nezaměstnanost
- Nízké kompetence obyvatel
- Vysoký počet neaktivních (demotivovaných) uchazečů o zaměstnání
- Přítomnost a růst počtu sociálně vyloučených obyvatel a jejich dynamická migrace
- Velké množství sociálně vyloučených (zejména Romských) lokalit
- Velké množství osob ohrožených sociálním vyloučením (např. osamělých seniorů, rodičů samoživitelů)
- Vysoká zadluženost obyvatel (dluhová past)
- Nedostatečná účinnost standardních postupů sociální práce v územích s vyšší koncentrací sociálně vyloučených obyvatel (včetně omezené schopnosti řešit konflikty v soužití s majoritní populací)
- Absence funkčního systému sociálního bydlení (vč. problematického systému sociálních dávek na bydlení)
- Stoupající počet osob užívajících návykové látky a růst drogové kriminality, velké rozšíření gamblerství a související kriminality
- Rychlé stárnutí obyvatelstva (navzdory příznivé věkové struktuře)
- Vysoká míra předčasného ukončování školní docházky
- Slabá role občanských iniciativ a spolkového života

Potřeby

Zvyšování kompetencí obyvatel, řešení potřeb obyvatel s nízkým sociálním statusem a podpora sociálního začleňování

- ⇒ Podpora zvyšování zaměstnanosti a růstu kompetencí nezaměstnaných
- ⇒ Rozvoj sociálních a pracovních kompetencí a kvalifikace obyvatel
- ⇒ Zvyšování pracovních návyků a motivace neaktivních uchazečů
- ⇒ Vytváření podmínek pro začleňování soc. vyloučených obyvatel a jejich stabilizace v území, prevence vzniku sociálního vyloučení
- ⇒ Stabilizace soc. vyloučených lokalit, intervence zacílené na obyvatele
- ⇒ Řešení potřeb osob ohrožených sociálním vyloučením a prevence vzniku sociálního vyloučení (především ostatní cílové skupiny)
- ⇒ Zvyšování finanční gramotnosti obyvatel
- ⇒ Systematické řešení veřejných intervencí v územích s vyšší koncentrací sociálně vyloučených obyvatel včetně intervencí zaměřených na prevenci konfliktů s majoritní populací
- ⇒ Podpora vzniku tzv. prostupného bydlení, rozvoj sociálního bydlení a důsledná regulace systému sociálních dávek na bydlení
- ⇒ Prevence užívání návykových látek, sociální práce s osobami ohroženými závislostí na návykových látkách a gamblerstvím
- ⇒ Systematické řešení rostoucích potřeb seniorů
- ⇒ Prevence předčasného ukončování školní docházky
- ⇒ Podpora rozvoje občanské společnosti, spolků a zájmových činností

Problémy

- Zhoršený zdravotní stav obyvatel a vyšší nemocnost
- Relativně velký počet osob bez domova a osob ohrožených bezdomovectvím

Potřeby

- ⇒ Podpora zdravého životního stylu obyvatel a prevence onemocnění
- ⇒ Řešení potřeb osob bez domova a osob ohrožených bezdomovectvím

Problémy

Nedostatky v nabídce a kvalitě občanské vybavenosti

- Nevyhovující technický stav mnohých zařízení sociální péče
- Nedostatečné kapacity lůžek následné péče ve zdravotnických zařízeních
- Nesoulad mezi územním rozvojem a rozvojem kapacit občanské vybavenosti (zejména v suburbánních obcích)
- Dílčí nesoulad mezi nabídkou a potřebami v oblasti sociálních služeb
- Tradičně vysoké zastoupení ústavní péče v objemu soc. služeb na úkor ambulantních a terénních služeb, excentrická poloha některých významných poskytovatelů sociálních služeb vzhledem ke klientele z ÚCHA
- Nerovnoměrná distribuce zařízení zdravotnických služeb

- Nedostatečná flexibilita kapacit MŠ a ZŠ s ohledem na demografický vývoj
- Nedostatek zařízení zaměřených na služby pro rodiny s dětmi v předškolním věku

Potřeby

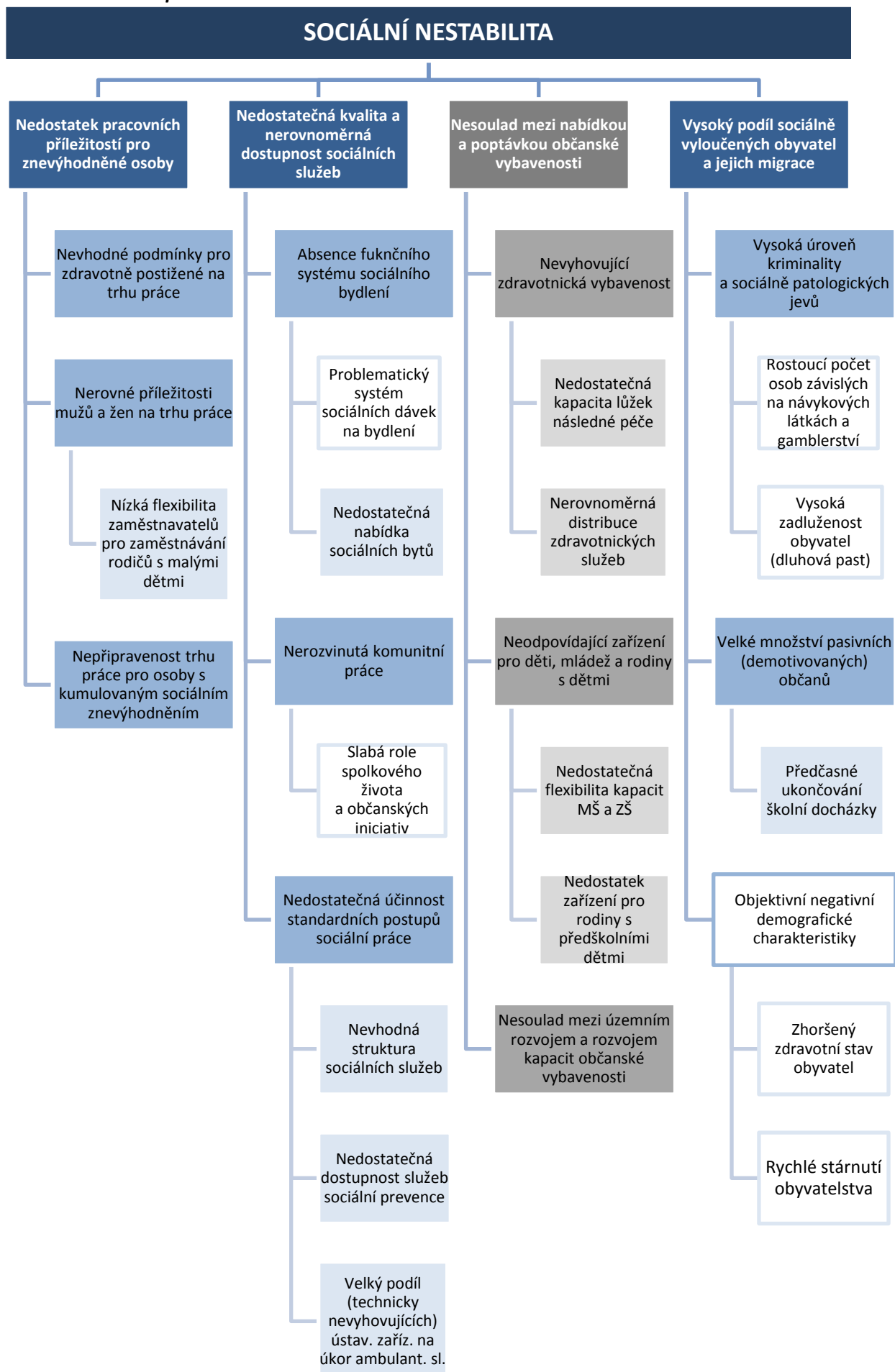
Rozvoj občanské vybavenosti v souladu s měnícími se potřebami obyvatel

- ⇒ Modernizace zařízení sociální péče
- ⇒ Rozvoj lůžkových kapacit u zdravotnických zařízení následné péče
- ⇒ Důsledné provázání územního rozvoje (zejména rezidenční výstavby) s řešením kapacit občanské vybavenosti
- ⇒ Rozvoj nabídky soc. služeb a její optimalizace v souladu s potřebami regionu
- ⇒ Dokončení transformace ústavních zařízení sociální péče s důrazem na rozvoj služeb komunitního typu

- ⇒ Vytváření podmínek pro zlepšení dostupnosti specializované zdravotní péče
- ⇒ Systematické řešení kapacit MŠ a ZŠ s ohledem na demografický vývoj

- ⇒ Rozvoj zařízení zaměřených na služby pro rodiny s dětmi v předškolním věku

Obrázek 7: Strom problémů – Sociální soudržnost

4.3 Doprava

Problémy

Deficity v dopravní infrastruktuře a limitovaná atraktivita šetrných forem dopravy

- Nevyhovující vnější silniční napojení
- Dopravní závady na páteřních silnicích (zejména průtahy sídly)
- Expozice pozemních komunikací i a železnic vůči povodňovým rizikům
- Absence kvalitního silničního napojení průmyslových zón a sídel
- Negativní dopady dopravy (zejména automobilové) na životní prostředí (emise, hluk, zábor ploch, apod.)
- Nevyhovující parametry některých železničních tratí
- Snížená atraktivita MHD/MAD (špatný stav infrastruktury, zastaralý vozový park, absence preference vozidel MHD/MAD v provozu)
- Nevyhovující stav a vybavenost přestupních uzlů
- Nedokončená tvorba IDS Ústeckého kraje
- Nedostatečná infrastruktura pro cyklodopravu ve městech
- Místy nepříznivá dopravní poloha přestupních uzlů

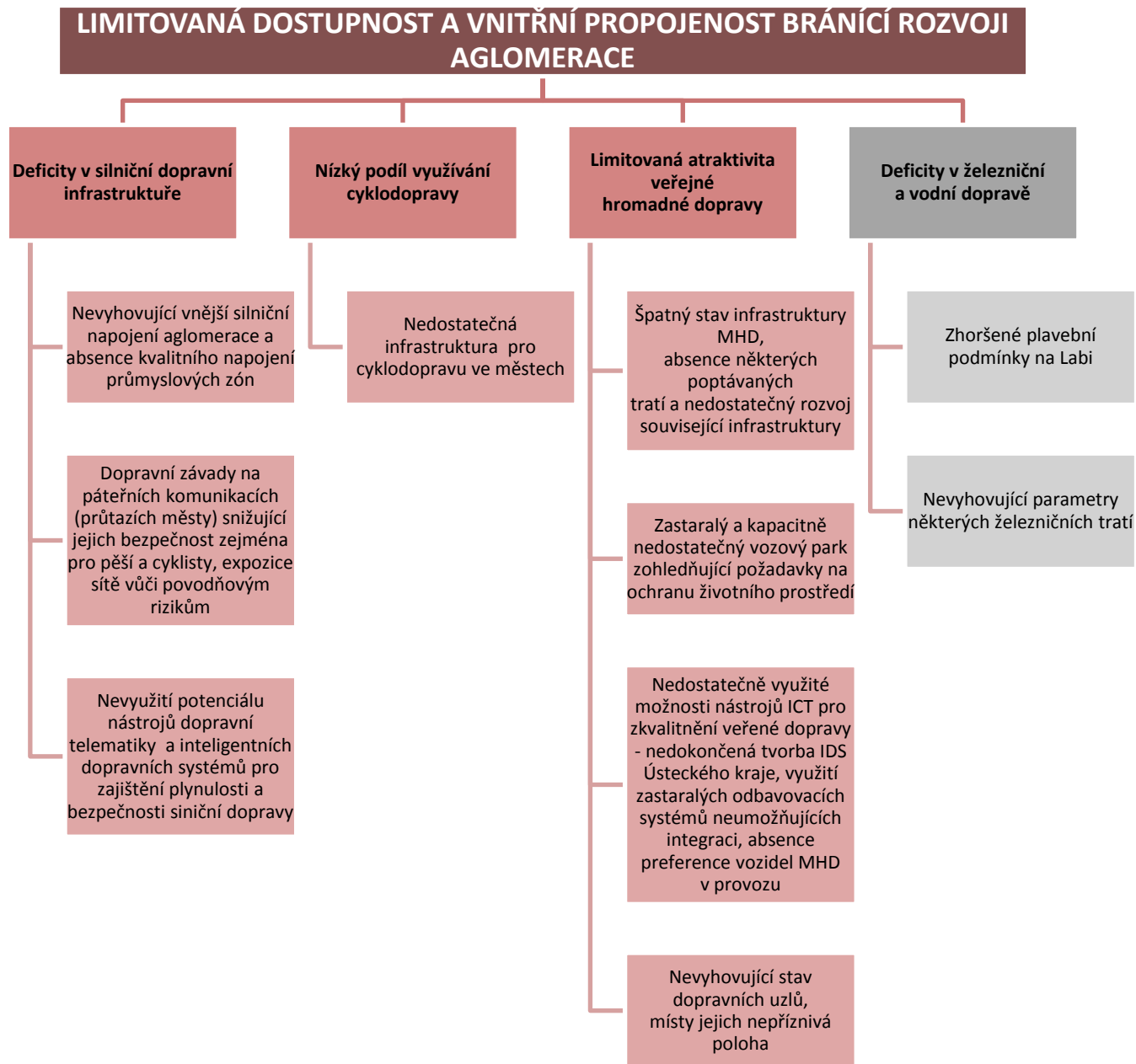
- Zhoršené plavební podmínky na Labi

Potřeby

Odstranění deficitů v dopravní infrastruktuře a zvýšení atraktivity šetrných forem dopravy

- ⇒ Dostavba / přestavba klíčových vnějších silničních napojení
- ⇒ Přestavba nevyhovujících úseků páteřních silnic
- ⇒ Realizace protipovodňových opatření na důležitých ohrožených pozemních komunikacích a železničních tratích
- ⇒ Zlepšení silničního napojení průmyslových zón a sídel
- ⇒ Minimalizace negativních dopadů dopravy (zejména automobilové) na životní prostředí
- ⇒ Modernizace železničních tratí
- ⇒ Modernizace MHD/MAD (rekonstrukce a rozvoj infrastruktury, modernizace voz. parku, zavedení prvků preference vozidel MHD/MAD)
- ⇒ Modernizace přestupních uzlů a zvýšení jejich uživatelské atraktivity
- ⇒ Dokončení integrace systémů veřejné dopravy v Ústeckém kraji
- ⇒ Rozvoj infrastruktury pro cyklodopravu ve městech
- ⇒ Prověření možností zatraktivnění dopravní polohy přestupních uzlů vč. případné realizace aktivit na zatraktivnění dopravní polohy uzlů
- ⇒ Řešení splavnosti Labe v souladu s požadavky ochrany ŽP

Obrázek 8: Strom problémů - Doprava

4.4 Životní prostředí

Problémy

Expozice krajiny a obyvatel vůči přírodním a antropogenním rizikům a environmentálním zátěžím

- Devastace krajiny těžbou hnědého uhlí
- Velký počet místy velmi rizikových starých ekologických zátěží
- Existence území se zhoršenou kvalitou ovzduší, opakované překračování imisních limitů (PM₁₀)
- Zhoršená kvalita povrchových vod, zejména u četných výpustí odpadních vod (hlavně pak v řece Bílině)
- Zvýšená expozice obyvatel vůči hlukové zátěži (doprava)
- Snížená retenční schopnost urbanizované a industrializované krajiny a existence tzv. tepelných ostrovů (zpevněné a zastavěné plochy)
- Expozice území vůči povodňovým rizikům, zejména na Labi
- Záběr ZPF, nedostatečná ochrana ZPF před rozvojem zástavby
- Existence poddolovaných území a svahových nestabilit (oblasti ohrožené sesuvy svahů a řícením skal)
- Snížená ekologická stabilita lesních porostů v důsledku imisní zátěže a nevyhovujícího způsobu hospodaření v lesích
- Existence mimořádného množství brownfieldů
- Vysoká energetická náročnost ekonomiky, domovního fondu a veřejných budov
- Nevyhovující stav sídelní zeleně, včetně ochranné a izolační zeleně
- Existence částí měst a sídel bez rozvodů pitné vody

Potřeby

Snížení přírodních a antropogenních rizik a redukce environmentálních zátěží působících na krajinu a obyvatele ÚCHA

- ⇒ Zachování limitů těžby hnědého uhlí, rekultivace a resocializace území
- ⇒ Sanace rizikových starých ekologických zátěží
- ⇒ Snižování emisí škodlivin zejména z malých stacionárních zdrojů a mobilních zdrojů znečišťování ovzduší
- ⇒ Modernizace ČOV a kanalizačních sítí včetně jejich rozšíření do doposud neodkanalizovaných částí sídel
- ⇒ Realizace protihlukových opatření a přeložky komunikací
- ⇒ Realizace opatření ke zvyšování retenční a termoregulační schopnosti krajiny
- ⇒ Realizace opatření k minimalizaci povodňových škod a ohrožení obyvatel
- ⇒ Důsledná ochrana ZPF a to i u projektů realizovaných v rámci ITI ÚCHA
- ⇒ Průzkum a sanace rizikových poddolovaných území a svahových nestabilit
- ⇒ Obnova lesních porostů zaměřená na zvýšení stability lesních porostů, podpora šetrného hospodaření v lesích
- ⇒ Vytváření podmínek pro revitalizaci brownfieldů
- ⇒ Snížení energetické náročnosti veřejných budov, domovního fondu a průmyslu
- ⇒ Obnova a rozvoj sídelní zeleně
- ⇒ Výstavba rozvodů pitné vody v sídlech a částech sídel bez veř. vodovodu

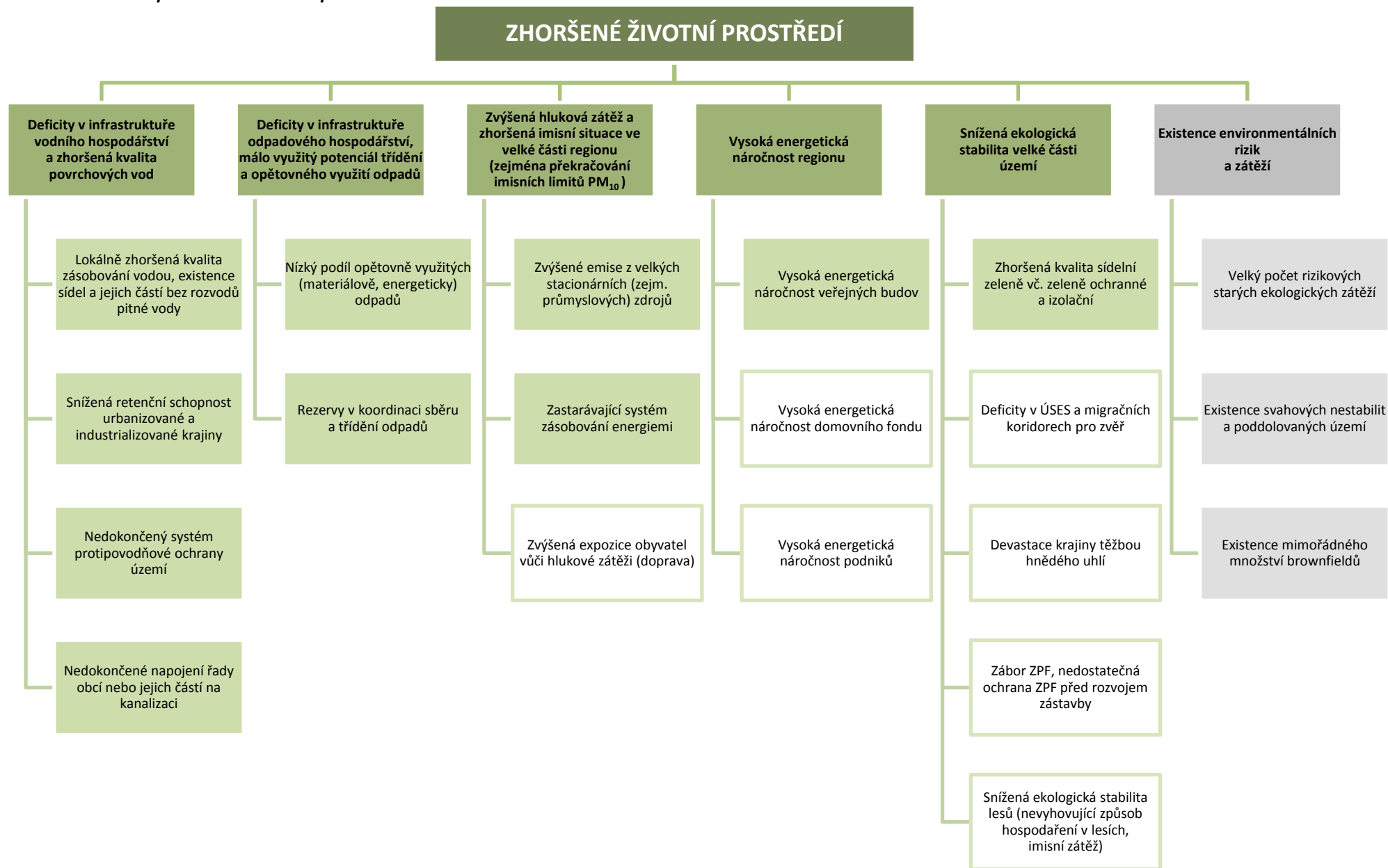
Problémy

- Absence opatření ke zvyšování retenční schopnosti krajiny
- Nedostatečná údržba březního pásma řek

Potřeby

- ⇒ Zvyšování retenční schopnosti krajiny, zejména u nové výstavby
- ⇒ Obnova březního pásma řek a jejich začlenění do funkčního systému sídelní zeleně

Obrázek 9: Strom problémů – Životní prostředí

5 ANALÝZA STAKEHOLDERŮ

Analýza stakeholderů byla pořízena jako pracovní materiál pro definování významu potenciálních aktérů implementace ITI Ústecko – Chomutovské aglomerace (ITI ÚCHA). Vedle samotných nositelů ITI ÚCHA, tedy statutárních měst reprezentovaných magistráty, jsou identifikováni také potenciální významní nositelé projektů a subjekty, které mají ve sledované problematice v zájmovém území nebo jeho části vliv. Analýza stakeholderů byla pořízena zejména s účelem podpůrného nástroje pro nominování subjektů do pracovních skupin zřízených k rozpracování Návrhové části Strategie ITI ÚCHA.

Analýza stakeholderů byla zpracována ve formě přehledných tabulek, které jsou k nahlédnutí níže v dokumentu. U každého aktéra byl definován jeho význam na danou problematiku v zájmovém území, který sestává z územní a tematické působnosti a míra potenciálního vlivu na implementaci ITI ÚCHA. Míra vlivu byla definována v rámci čtyř kategorií (klíčový, vysoký, střední, nízký) na základě následujících kritérií:

- klíčový vliv – nositel ITI (tedy statutární města)
- vysoký vliv – příjemce, aktivní stakeholder (řídí problematiku v území)
- střední vliv – příjemce, pasivní stakeholder (ovlivňuje problematiku v území)
- nízký vliv – příjemce nebo ne-příjemce podpory s malým nebo žádným vlivem na problematiku v území

5.1 Doprava

Tabulka 33: Analýza stakeholderů v oblasti dopravy

Stakeholder	Význam	Vliv
Magistrát města Ústí nad Labem	území města (objednatel MHD, správce části infrastruktury), zázemí města - nepřímý vliv	klíčový
Magistrát města Děčín		klíčový
Magistrát města Teplice		klíčový
Magistrát města Most		klíčový
Magistrát města Chomutov		klíčový
Krajský úřad Ústeckého kraje	celé území (objednatel veřejné dopravní obslužnosti, koordinátor IDS, správce regionální silniční infrastruktury)	vysoký
DP Ústí nad Labem	provozovatel MHD	střední
DP Děčína		střední
Arriva Teplice		střední
DP Mostu a Litvínova		střední
DP Chomutova a Jirkova		střední
ostatní města	území města (objednatel místní HD, správce části infrastruktury), zázemí města - nepřímý vliv	střední

ostatní obce	území obce (správce části infrastruktury), hromadná doprava - nepřímý vliv	nízký
České dráhy	provozovatel veřejné dopravní obslužnosti, správce některých dotčených objektů	střední
dopravci IDS ÚK (autobusy)	provozovatel veřejné dopravní obslužnosti	střední
SŽDC	správce železniční infrastruktury	vysoký
ŘSD	správce celostátní silniční infrastruktury	střední
Dopravní fakulta ČVÚT	odborná veřejnost	nízký

Pozn.: DP = dopravní podnik; IDS = integrovaný dopravní systém; HD = hromadná doprava; MHD = městská hromadná doprava; ŘSD = Ředitelství silnic a dálnic; SŽDC = Správa železniční dopravní cesty; ÚK = Ústecký kraj.

5.2 Udržitelná ekonomika

Tabulka 34: Analýza stakeholderů v oblasti udržitelné ekonomiky

Stakeholder	Význam	Vliv
Magistrát města Ústí nad Labem	Zřizovatel MŠ a ZŠ, vlastník rozvojových zón, regulátor/stimulátor rozvoje	klíčový
Magistrát města Děčín		klíčový
Magistrát města Teplice		klíčový
Magistrát města Most		klíčový
Magistrát města Chomutov		klíčový
Krajský úřad Ústeckého kraje	Zřizovatel SŠ a VOŠ, aktivní hybatel a donátor rozvojové politiky	vysoký
ostatní města	Zřizovatel MŠ a ZŠ, vlastník rozvojových zón, regulátor/stimulátor rozvoje	střední
ostatní obce	Zřizovatel MŠ a ZŠ, vlastník rozvojových zón, regulátor/stimulátor rozvoje	nízký
Úřad práce	Gestor státu na trhu práce	vysoký
Krajská hospodářská komora	Reprezentant podnikatelské sféry na krajské úrovni	střední
Okresní hospodářské komory	Reprezentant podnikatelské sféry na okresní úrovni	nízký
Hospodářská a sociální rada ÚK	Subjekt zaměřený na podporu hospodářského a sociálního rozvoje ÚK	nízký
Regionální rozvojová agentura ÚK	Subjekt zaměřený na podporu a koordinaci hospodářského a sociálního rozvoje v ÚK	nízký
Czechinvest	Gestor státu v oblasti rozvoje podnikání, donátor rozvoje podnikání	vysoký
UJEP	Významná vzdělávací instituce, odborná veřejnost	střední
ČVÚT Děčín	Vzdělávací instituce	nízký
ČVÚT Chomutov	Vzdělávací instituce	nízký
VŠCHT Most	Vzdělávací instituce	nízký
VŠB - TU Most	Vzdělávací instituce	nízký

VŠFS Most	Vzdělávací instituce	nízký
Severočeské doly a.s.	Zaměstnavatel	střední
Czech Coal a.s.	Zaměstnavatel	střední
ČEZ a.s.	Zaměstnavatel	střední
AGC Flat Glass Czech a.s.	Zaměstnavatel	střední
Unipetrol RPA s.r.o	Zaměstnavatel	střední
Spolchemie a.s.	Zaměstnavatel	střední

Pozn.: MŠ = mateřská škola; SŠ = střední škola; VOŠ = vyšší odborná škola; ZŠ = základní škola; ČVÚT = České vysoké učení technické v Praze (detašovaná pracoviště Děčín a Chomutov); VŠB – TU = Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (detašované pracoviště Most); VŠCHT = Vysoká škola chemicko technologická (detašované pracoviště Most); VŠFS = Vysoká škola finanční a správní (detašované pracoviště Most). U soukromých společností (zaměstnavatelů) zatím není jisté, zdali budou způsobilými příjemci podpory distribuované prostřednictvím ITI ÚCHA, vzhledem k vysoké zaměstnanosti i vysokým hospodářským výkonům se však jedná o aktéry, kteří mají na ekonomiku zájmového území střední až vysoký vliv.

5.3 Sociální soudružnost

Tabulka 35: Analýza stakeholderů v oblasti sociální soudružnosti

Stakeholder	Význam	Vliv
Magistrát města Ústí nad Labem		klíčový
Magistrát města Děčín		klíčový
Magistrát města Teplice	Zřizovatel zařízení soc. služeb, nositel komunitního plánování, gestor ve vybraných oblastech	klíčový
Magistrát města Most		klíčový
Magistrát města Chomutov		klíčový
Krajský úřad Ústeckého kraje		Zřizovatel zařízení soc. služeb, koordinátor regionální politiky v soc. oblasti, donátor soc. oblasti
ostatní města	Zřizovatel zařízení soc. služeb, nositel komunitního plánování, gestor ve vybraných oblastech	střední
ostatní obce	Zřizovatel soc. služeb	nízký
Agentura pro soc. začleňování	Gestor státu v politice soc. začleňování	vysoký
MAS	Sdružení aktérů z obcí a menších měst, nositelé projektů v oblasti soc. problematiky	malý
Úřad práce	Gestor státu na trhu práce	vysoký
Člověk v tísni	odborná veřejnost, nositelé projektů	malý
Komunitní nadace Ústí nad Labem	odborná veřejnost, nositel projektů, donátor soc. oblasti	malý
Česká biskupská konference	Zřizovatel zařízení soc. služeb, nositel projektů, odborná veřejnost	střední
Oblastní charita Ústí nad Labem	Zřizovatel zařízení soc. služeb, nositel projektů, odborná veřejnost	střední

Pozn.: Mas = Místní akční skupiny.

5.4 Kvalita života

Tabulka 36: Analýza stakeholderů v oblasti kvality života

Stakeholder	Význam	Vliv
Magistrát města Ústí nad Labem		klíčový
Magistrát města Děčín		klíčový
Magistrát města Teplice	Správce infrastruktury, regulátor	klíčový
Magistrát města Most		klíčový
Magistrát města Chomutov		klíčový
Krajský úřad Ústeckého kraje	Koordinátor regionální politiky, regulátor	vysoký
ostatní města	Správce infrastruktury, regulátor	střední
ostatní obce	Správce infrastruktury	nízký
Povodí Ohře	Správce infrastruktury, nositel projektů	vysoký
Povodí Labe	Nemá působnost v území	žádný
ČIŽP	Státní regulátor	střední
AOPK ČR	Gestor ochrany přírody a krajiny, nositel projektů, regulátor částí území	vysoký
SVS	Správce infrastruktury, nositel projektů	vysoký
MAS	Sdružení aktérů z obcí a menších měst, nositelé projektů	nízký
FŽP UJEP	odborná veřejnost	nízký
Český svaz ochránců přírody	odborná veřejnost	nízký
Arnika	odborná veřejnost	nízký
Technické služby vybraného města	nositel projektů, provozovatel vybraných činností v oblasti ŽP	střední
United Energy	provozovatel teplárny, nositel projektu Spalovny Komořany, znečišťovatel, donátor?	střední
Palivový kombinát Ústí s.p.	Subjekt zajišťující likvidace dolů a rekultivace	střední
Lesy ČR	Správce lesů v majetku státu	střední

Pozn.: AOPK ČR = Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky; ČIŽP = Česká inspekce životního prostředí; MAS = Místní akční skupiny; FŽP UJEP = Fakulta životního prostředí Univerzity J.E. Purkyně v Ústí nad Labem; SVS = Severočeská vodárenská společnost a.s..

6 ZMAPOVÁNÍ STRATEGIÍ

Integrovaná strategie pro využití integrované územní investice je strategickým dokumentem sloužícím jako nástroj územního rozvoje s využitím Evropských strukturálních a investičních fondů. Integrovaná strategie navazuje na již existující strategie, které jsou určující pro rozvoj vymezené aglomerace, resp. dílčích rozvojových problematik v aglomeraci.

V souladu s Metodickým pokynem pro využití integrovaných nástrojů v programovém období 2014-2020 i Manuálem pro integrované územní investice ITI je v rámci zpracování Strategie ITI Ústecko-Chomutovské aglomerace (ITI ÚCHA) pořízena i studie vazby ITI ÚCHA na relevantní strategické dokumenty. Účelem je zajistit koherenci s nadřazenými i územně příslušnými dokumenty strategického rázu a zohlednit cíle těchto strategií v návrhové části Strategie ITI ÚCHA. V rámci zmapování strategií byly zkoumány synergie, resp. případné rozpory mezi problémovými oblastmi ITI ÚCHA a cíli zkoumaných strategií. Mezi zmapované strategie patří:

- Strategie rozvoje města Ústí nad Labem 2015 – 2020
- Strategický plán rozvoje města Mostu do roku 2020
- Rámcová strategie rozvoje města Chomutov pro období 2014 až 2024
- Strategický plán rozvoje města Děčín II (aktualizace k 31. 12. 2013)
- Program rozvoje Ústeckého kraje 2014- 2020
- Zásady územního rozvoje Ústeckého kraje (2011)
- Strategie regionálního rozvoje ČR 2014 – 2020
- Strategický rámec udržitelného rozvoje ČR (2010)
- Dohoda o partnerství pro programové období 2014 – 2020 ČR
- Krajská příloha k národní RIS 3 – Ústecký kraj (2014)
- Národní strategie inteligentní specializace ČR (Národní RIS3)
- Strategie UJEP v Ústí nad Labem 2010 – 2020
- Strategie ČVUT v Praze (2011)
- Aktualizace Dlouhodobého záměru vzdělávací a vědecké, výzkumné, vývojové a inovační, umělecké a další tvůrčí činnosti VŠB-TUO pro rok 2013
- Dlouhodobý záměr vzdělávací a vědecké, výzkumné, vývojové a inovační a další tvůrčí činnosti Vysoké školy chemicko-technologické v Praze na období 2011 – 2015
- Dlouhodobý záměr rozvoje vzdělávací a vědecké, výzkumné, vývojové a inovační, umělecké a další tvůrčí činnosti Vysoké školy finanční a správní na období 2011 – 2015

Ze strategických plánů nositelů ITI ÚCHA (statutárních měst) nebyl mapován soulad se Strategií rozvoje města Teplice z r. 1997, která je pro účely Strategie ITI ÚCHA příliš zastaralá. V případě univerzit a vysokých škol je přihlédnuto ke specifické povaze dokumentů, které jsou primárně orientovány na vzdělávání, vědu, výzkum, spolupráci s aplikační sférou, popř. mezinárodní/přeshraniční spolupráci, kvalitu absolventů a jejich uplatnění na trhu práce. Pro VŠB-TUO, VŠCHT a VŠFS vycházíme z Dlouhodobých záměrů, neboť v tuto chvíli nejsou k dispozici jiné platné strategické dokumenty.

Níže je popsán vztah ITI Ústecko – Chomutovské aglomerace (dále ITI ÚCHA) ke stávajícím strategickým dokumentům různé hierarchické úrovně. Při mapování byly analyzovány návrhové

(strategické) části jednotlivých dokumentů, v nichž byla vyhledávána shoda se čtyřmi hlavními problémovými oblastmi ITI ÚCHA (shodné číslování v tabulkách níže):

1. Udržitelná doprava a mobilita,

2. Kvalita života – životní prostředí a energetika,

3. Sociální soudržnost,

4. Udržitelná ekonomika – podnikatelské prostředí, vzdělávání, výzkum a vývoj

V přehledových tabulkách dílčích dokumentů jsou vybrány jen ty kapitoly/priority, které vykazují přímou shodu s ITI. Některé dokumenty pracují s dalšími prioritami, které zde nejsou hodnoceny; nejčastěji se jedná o fungování veřejné správy a institucionálního zajištění (zpravidla u měst – funkce veřejné správy) či cestovní ruch, kulturu, apod.

Tabulka 37 Návaznost ITI ÚCHA na strategické dokumenty

Úroveň dokumentu	Strategický dokument	Kapitola/Priorita (specifikace v dokumentu)	Vazba na Problémovou oblast ITI
Města	SR města Ústí nad Labem 2015 - 2020	Kap. 3 Návrhová část	
		pilíř 1: Hospodářský rozvoj města, rozvoj a řízení města, vnější vztahy	2
		pilíř 2: Doprava	1
		pilíř 3: Lidské zdroje, školství a sociální záležitosti	3, 4
		pilíř 4: Životní prostředí	2
		pilíř 5: Kultura, sport a cestovní ruch	3
Města	SPR města Mostu do r. 2020	Kap. 4 Strategická vize rozvoje města Mostu do roku 2020:	
		pilíř 1: Rozvoj města z pohledu dopravní a technické infrastruktury	1
		pilíř 2: Rozvoj podnikatelského prostředí a zaměstnanosti	4
		pilíř 3: Oblast sociální, rozvoj kultury, vzdělávání a sportu	3
		pilíř 5: Rozvoj cestovního ruchu a životní prostředí	2
		pilíř 6: Urbanismus a bydlení	1, 3
Města	RSR města Chomutova 2014 - 2024	Kap. 6 Strategie klíčových oblastí	
		klíč. obl. 6.1 Hospodářství a zaměstnanost	4
		klíč. obl. 6.2 Životní prostředí, urbanismus a bydlení	2
		klíč. obl. 6.3 Doprava a infrastruktura	1
		klíč. obl. 6.4 Školství, vzdělávání, výzkum, vývoj	4

		klíč. obl. 6.6 Zdravotnictví a sociální oblast a bezpečnost	3
Města	SPR města Děčín II (akt. 2013)	Kap. Strategická vize/Globální cíle	
		cíl A: Podmínky pro podnikání	1, 2, 4
		cíl B: Doprava a technická infrastruktura	1, 2
		cíl C: Kvalita života	2, 3, 4
Kraj	PRÚK 2014 - 2020	Kap. 3 Problémová analýza	
		p.o. 3.1 Ekonomika a lidské zdroje	4
		p.o. 3.2 Sociální soudržnost a sociální kapitál	3
		p.o. 3.3 Infrastruktura a životní prostředí	1, 2
		p.o. 3.4 Atraktivita a rozvoj měst	1, 2, 3
Kraj	ZÚR ÚK (2011)	Textová část, OOP ZÚR ÚK, kap. 1 Stanovení priorit územního plánování Ústeckého kraje pro zajištění udržitelného rozvoje území	
		Životní prostředí	2
		Hospodářský rozvoj	1, 2, 4
		Dopravní a technická infrastruktura	1
		Sociální soudržnost obyvatel	3
		Ochrana území před potenciálními riziky a přírodními katastrofami	2
Kraj	Krajská RIS 3 (2014 - 2020)	Oblasti změn a strategické cíle	
		A: Lidské zdroje pro zvýšení inovační a technologické výkonnosti ekonomiky kraje	4
		B: Posílení inovačních prvků regionální ekonomiky	4
ČR	SRR ČR 2014 - 2020	Kap. 3 Návrhová část (cíle)	
		Regionální konkurenceschopnost	1, 4
		Územní soudržnost	3, 4
		Environmentální udržitelnost	2
ČR	SRUR ČR (2010)	Kap. 4 Priority a cíle udržitelného rozvoje ČR	
		p.o. Společnost, člověk a zdraví	3
		p.o. Ekonomika a inovace	2, 4
		p.o. Rozvoj území	1, 2, 4
		p.o. Krajina, ekosystémy a biodiverzita	2
		p.o. Stabilní a bezpečná společnost	2, 3
ČR	DPPO 2014 - 2020	Kap. Priority financování ČR (hesla)	
		Zaměstnanost vč. ohrožených skupin	3, 4
		Kvalitní vzdělávací systém	4
		Výzkumný a inovační systém	4
		Konkurenceschopné podniky	4
		Udržitelná infrastruktura	1, 4
		Sociální systém	3
		Ochrana životního prostředí a krajiny	2

ČR	NSIS (2013)	Klíčové oblasti změn	
		Podnikání a inovace	1, 4
		Výzkum a vývoj	4
		Lidské zdroje	4
		Sociální inovace	3
Univerzity/ VŠ	Strategie UJEP (2010 - 2020)	Strategické cíle	
		Zlepšit spolupráci s absolventy	4
		Optimalizovat strukturu studijních programů a průběžně zvyšovat jejich kvalitu včetně zlepšení mezifakultní spolupráce	4
		Zlepšit provázanost výuky s praxí	4
		Zabezpečit dostatek kvalitních pracovníků a nadále zlepšovat na univerzitě práci s lidskými zdroji	4
		Posílit mezinárodní význam univerzity	4
		Optimalizovat strukturu vědecko-výzkumných a jiných tvůrčích činností a zlepšit výsledky těchto činností včetně jejich aplikace do praxe	4
Univerzity/ VŠ	Strategie ČVUT 2011	Strategické cíle	
		Cíle vzdělávacích procesů	4
		Cíle procesů výzkumu a vývoje	4
		Cíle inovačních procesů a kredibilita	4
Univerzity/ VŠ	ADZ VŠB-TUO 2013	Hlavní cíle - popis v textu	4
Univerzity/ VŠ	DZ VŠCHT 2011 - 2015	Hlavní pilíře - popis v textu	4
Univerzity/ VŠ	DZR VŠFS 2011 - 2015	Popis strategie v textu	4

Zdroj: vlastní zpracování na základě diskuze s jednotlivými strategickými dokumenty, 2014

Pozn.: Problémové oblasti ITI: **1** = udržitelná doprava a mobilita, **2** = kvalita života – životní prostředí a energetika, **3** = sociální soudržnost, **4** = udržitelná ekonomika – podnikatelské prostředí, vzdělávání, výzkum a vývoj

SR města Ústí nad Labem 2015 – 2020

Ve Strategii rozvoje města Ústí nad Labem 2015 – 2020 jsou obsaženy všechny čtyři problémové oblasti ITI. Z oblasti kvality života je v dokumentu především zdůrazněn hospodářský rozvoj města, urbánní rozvoj a revitalizace center a brownfields. Oblast dopravy je v naprostém souladu, a to jak z regionálního pohledu, tak ve vztahu k MHD, kvalitě dopravy všeobecně a mobilitě obyvatelstva. Oblast životního prostředí je ve výrazném souladu, zejména z hlediska problematiky povodní a protipovodňové ochrany, odstraňování ekologických zátěží, využití potenciálu krajinných prvků a environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty. Z oblasti sociální soudržnosti v uvedeném dokumentu převažuje sociální problematika, přesněji sociální služby, podpora sociálního podnikání apod. Zahrnuto je rovněž školství, a to v podobě záměru zlepšit podmínky jak školního tak mimoškolního vzdělávání. Doplňkově je sociální tematika obsažena ještě v rámci kultury, a to

v souvislosti se sounáležitostí občanů s městem a tradicemi. V tomto pilíři není mezi cíli zmíněn výzkum a vývoj, transfer technologií, ani role univerzity, ačkoliv z dokumentu je evidentní chápání města jako, mimo jiné, univerzitního centra.

SPR města Mostu do roku 2020

Problémové oblasti ITI jsou v SPR města Mostu do roku 2020 zastoupeny všechny čtyři, přičemž nejsilnější vazby jsou u priorit z oblasti dopravy a sociální soudržnosti. U oblasti udržitelné ekonomiky je kladen větší důraz na konkurenceschopnost města a propagaci investičních příležitostí. Problematika kvality života a životního prostředí je obsažena v pilíři 5, přičemž je velký důraz kladen na zlepšení image města. Město Most se tímto pilířem v podstatě dotýká částečně i ostatních problémových oblastí, neboť je problematika řešena velmi komplexně. Zastoupeny jsou všechny problémové oblasti ITI.

Rámcová strategie rozvoje města Chomutov pro období 2014 až 2024

RSR města Chomutov pro období 2014 – 2024 pracuje s řadou klíčových oblastí. Strategie ITI zde nachází soulad ve všech čtyřech oblastech: udržitelná doprava a mobilita je obsažena v samostatné klíčové oblasti Doprava a infrastruktura. V dokumentu je velmi jasně kladen důraz na význam polohy města, úlohu kvalitní infrastruktury a fungujícího napojení na další centra. Oblast vědy, výzkumu a vývoje je obsažena v dokumentu v návaznosti na požadavky trhu práce a hospodářství regionu. Příliv investorů je zachycen rovněž v klíčové oblasti Hospodářství a zaměstnanost. Problémová oblast věnovaná životnímu prostředí je v RSR města Chomutov rovněž obsažena, a to zejména ve vztahu k urbánnímu prostředí (hluk, odpady, prašnost, veřejná zeleň apod.). Město rovněž zmiňuje regeneraci přilehlých ploch (sídlíšť, přilehlých prostranství a volných ploch) za účelem jejich využití místním obyvatelstvem i v cestovním ruchu. Oblast sociální soudržnosti je zakotvena v RSR města Chomutov v klíčové oblasti Zdravotnictví a sociální oblast a bezpečnost, jejímž těžištěm jsou sociální služby, bezpečnost a zdravotní služby. Lze konstatovat, že všechny hlavní problémové oblasti ITI jsou v dokumentu zastoupeny s výraznou shodou.

Strategický plán rozvoje města Děčín II (aktualizace k 31. 12. 2013)

SPR města Děčín shrnuje celkem čtyři hlavní tzv. globální cíle, přičemž ve třech z nich jsou obsaženy všechny čtyři problémové oblasti ITI. SPR města Děčín je pojatý poněkud komplexněji, témata se prolínají a často jsou tak problémové oblasti ITI zahrnuty ve více cílech města. Oblast udržitelné dopravy a mobility je obsažena ve dvou cílech; cíl A zahrnuje spíše zpřístupnění ploch investorům, dostupnost průmyslových areálů, cíl B je zaměřen na dopravu nejvíce, shoda panuje zejména u napojení na evropskou síť a péči o lepší dopravní propustnost města. Logicky velkou část dokumentu zaujímá strategie v oblasti cyklistické a lodní dopravy. Oblast kvality života a životního prostředí se prolíná do všech uvedených cílů: cíl A se soustředí na revitalizaci a obnovu průmyslových areálů, cíl B zmiňuje protipovodňovou ochranu a cíl C je primárně věnován kvalitě života a sociálnímu prostředí. Právě zde je těžiště pro sociální soudržnost, neboť je pozornost věnována hlavně sociálním službám, vzdělávání, vhodným podmínkám k bydlení apod. Oblast udržitelná ekonomika a podnikatelské prostředí je dotčena v cíli A, a to především v souvislosti s komunikací s podnikateli a kvalifikační strukturou. Relativně málo obsažená oblast výzkumu a vývoje je kompenzována u cíle C, kde se hovoří o spolupráci s děčínskou pobočkou ČVUT. Spolupráce Česko – Sasko je zmíněna u cestovního

ruchu, nikoliv však v souvislosti s výzkumem. Vyspělé technologie jsou zde vázány spíše do aplikační sféry, než do sféry výzkumné. Až na tento malý rozdíl jsou všechny problémové oblasti ITI shodně zastoupeny.

Program rozvoje Ústeckého kraje 2014 - 2020

PRÚK 2014- 2020, resp. jeho návrhová část pracuje celkem s pěti prioritami, přičemž čtyři z nich plně pokrývají problémové oblasti ITI. Oblast udržitelné dopravy a mobility je obsažena ve dvou prioritách, zvláště je uvedena infrastruktura ve smyslu páteřní dopravy a dostupnosti periferních oblastí, a zvláště problematika dopravy ve městech a zatížení center automobilovou dopravou. Oblast kvality života a životního prostředí je zachycena rovněž ve dvou prioritách. Důraz je kladen především na zásobování energiemi, kvalitu vodních toků a riziko povodní, dále na environmentální devastaci krajiny a krajinného rázu a nevhodné využití ploch v některých oblastech. Obdobně rozsáhlá je i problematika sociální, pro niž je v PRÚK vyčleněna samostatná priorita a část problematiky se ještě promítá v jiné prioritě (Atraktivní města). Zde je kladen důraz na sociální služby a jejich dostupnost, posílení vzdělání a kvalifikace určitých sociálních skupin a pracovních příležitostí pro ně určených. Udržitelná ekonomika a vzdělávání je zachyceno v krajském dokumentu především v souvislosti se strukturou ekonomiky v regionu, slabou aktivitou menších podnikatelů, nedostatečnou koordinací na trhu práce a nízkou vzdělaností či nevhodnou kvalifikací obyvatelstva. Všechny problémové oblasti ITI jsou obsaženy mezi hlavními prioritami.

Zásady územního rozvoje Ústeckého kraje (2011)

ZÚR ÚK je dokument specifické povahy a s úzkou vazbou na Politiku územního rozvoje ČR. ZÚK ÚK řeší především plochy, jejich využití, a prioritně se v území řídí vymezenými rozvojovými oblastmi a osami. Dokument současně zmiňuje několik priorit na území Ústeckého kraje, mezi nimiž lze nalézt průnik s problémovými oblastmi ITI. Oblast udržitelné dopravy a mobility je zachycena v prioritě Dopravní a technická infrastruktura, kde je kladen důraz shodně na propojenost, funkčnost a dostupnost celého systému. Pozornost je věnována veřejné dopravě i periferním oblastem, stejně tak i vazbě na sousední Německo. Výrazně je zmiňována oblast kvality života a životního prostředí; toto téma se prolíná ve stěžejní prioritě Životní prostředí, kde je kladen důraz na celkové zlepšení stavu a ozdravení životního prostředí, včetně revitalizací a odstraňování ekologických zátěží. Částečně je tato problematika ještě uvedena v prioritě Ochrana území před potenciálními riziky a přírodními katastrofami, kde se hovoří o protipovodňové ochraně, a v prioritě Hospodářský rozvoj, která se dotýká v tomto směru revitalizací brownfields, což lze zařadit i k dopravě, neboť dle ITI sem spadá i dostupnost průmyslových areálů. Sociální soudržnost, jako další problémová oblast ITI, nalézá shodu s prioritou Sociální soudržnost obyvatel, kde se hovoří o rozvoji a kultivaci lidských zdrojů, rozvoji vzdělanosti, kvalifikace a zlepšení sociálních podmínek. Problematika výzkumu a vývoje není v dokumentu vzhledem k jeho zaměření uvedena. Souhrnně lze uvést, že problémové oblasti ITI jsou až na předcházející poznámku ve shodě.

Krajská příloha k národní RIS 3 – Ústecký kraj (2014)

Krajská RIS3 je zaměřena ve své návrhové části na období 2014 – 2020. Její vize jsou rozděleny do dvou klíčových oblastí změn. A: Lidské zdroje pro zvýšení inovační a technologické výkonnosti ekonomiky kraje, B: Posílení inovačních prvků regionální ekonomiky. Z tohoto jasně vyplývá, že

zaměření dokumentu je úzce specializované. Problémové oblasti ITI nejsou obsaženy všechny, největší shoda je u oblasti pro udržitelnou ekonomiku – podnikatelské prostředí, vzdělávání, výzkum a vývoj. Klíčové oblasti změn Krajské RIS3 jsou zaměřeny velice specificky na dvě oblasti, a to na vzdělávání, kvalitu absolventů, školy všeobecně, a dále na podnikatelské prostředí, inovační schopnost, transfer technologií a aplikační výzkum. Ostatní témata, jako životní prostředí, doprava či sociální soudržnost obsažena nejsou.

Strategie regionálního rozvoje ČR 2014 – 2020

SRR ČR vymezuje v rámci dlouhodobé vize čtyři hlavní cíle: růstový, vyrovnávací, preventivní a institucionální. Pro každý z nich je stanovena prioritní oblast, ve kterých lze nalézt shodu s problémovými oblastmi ITI. Problémová oblast udržitelné dopravy a mobility je zachycena v rámci prioritní oblasti Regionální konkurenceschopnost, kde je kladen důraz na podporu integrace dopravních systémů, zkvalitnění a modernizaci infrastruktury. Zmíněna je rovněž modernizace energetických sítí, což se prolíná s problémovou oblastí ITI věnovanou kvalitě života – životnímu prostředí a energetice. Těžiště této oblasti je ovšem v prioritní oblasti Environmentální udržitelnost, kde se dle SRR ČR klade důraz na ochranu a udržitelné využívání zdrojů v území (odstraňování ekologických zátěží, revitalizace brownfields, snížení produkce odpadu, omezování negativních vlivů atd.), a dále na obecně na ochranu přírody a krajiny a zajištění kvalitního a bezpečného prostředí pro život (zejména v souvislosti s ochranou krajinných hodnot, prevencí před živelnými pohromami atd.). Oblast sociální soudržnosti je obsažena v prioritní oblasti Územní soudržnost, jejíž podstatná část je věnována problematice sociálních služeb a podpoře integrace sociálních skupin. Oblast udržitelné ekonomiky - podnikatelského prostředí, vzdělávání, výzkumu a vývoje je obsažena v dokumentu SRR ČR ve dvou prioritních oblastech; u oblasti Regionální konkurenceschopnost se hovoří o podpoře transferu znalostí mezi výzkumem a podnikatelským sektorem, rozvoji univerzit a trhu práce. Ostatní je zachyceno u prioritní oblasti Územní soudržnost, kde je pozornost věnována podpoře inovací v podnikání, rozvoji lokální ekonomiky a zvýšení kvality pracovní síly. Lze uvést, že problémové oblasti ITI nalézají v dokumentu SRR ČR 2014 – 2020 plnou shodu.

Strategický rámec udržitelného rozvoje ČR (2010)

SRUR ČR vymezuje v kapitole 3 prioritní osy a cíle udržitelného rozvoje. Jsou koncipované komplexněji vzhledem k záběru pro celou ČR a typu dokumentu. Problémové oblasti ITI se v uvedených osách objevují vícenásobně a často se prolínají. Problémová oblast udržitelné dopravy a mobility je zakotvena v ose Rozvoj území, kde je zmiňována především územní soudržnost, kvalita a dostupnost dopravy. Oblast kvality života a životního prostředí a energetiky se promítá do více os SRUR ČR. Obecně je zmíněna v ose Krajina, ekosystémy a biodiverzita, kde leží těžiště u témat ochrany krajiny, druhové skladby, zemědělství a adaptace na změny klimatu. Rozvoj průmyslových zón vč. brownfields apod. je zakotven do osy Rozvoj území. Energetická náročnost a požadavky na její snížení, resp. bezpečnost a energetickou efektivitu, je zahrnuta pod osu Ekonomika a inovace. Dále je problematika kvality života zachycena v ose Stablní a bezpečná společnost, kde je znatelná vazba na širší cíle a komplexnější problémy, jako např. snižování emisí skleníkových plynů, připravenost ke zvládnutí bezpečnostních hrozeb apod. Tato osa je primárně koncipovaná pro problematiku sociální soudržnosti, podobně jako osa Společnost, člověk a zdraví, kam spadají témata sociálních služeb. Problémová oblast udržitelné ekonomiky – podnikatelského prostředí, vzdělávání, výzkumu a vývoje

je zmíněna ve dvou osách; v ose Ekonomika a inovace a v ose Rozvoj území. Souhrnně lze konstatovat, že jsou dostatečně zastoupena témata rozvoje ekonomiky, podpory podnikání, výzkumu a vývoje, rozvoje lidských zdrojů a posilování regionální konkurenceschopnosti. Všechny problémové oblasti ITI jsou v dokumentu SRUR ČR zastoupeny.

Dohoda o partnerství pro programové období 2014 – 2020 ČR

DoP definuje priority financování ČR na základě nedefinovaných hlavních strategických cílů: vytvoření kvalitního podnikatelského prostředí a zajištění inkluzivní společnosti vytvářející podmínky pro plnohodnotné uplatnění všech skupin obyvatelstva. V souvislosti s tím je uvedena řada hlavních priorit pro ČR pro programové období 2014 – 2020. S problémovými oblastmi ITI byla nalezena shoda nejčastěji pro oblast udržitelné ekonomiky, podnikatelského prostředí, vzdělání, výzkumu a vývoje ve vztahu ke konkurenceschopnosti a provázanosti vědy a aplikační sféry. Relativně často je zmiňovaná sociální problematika, a to jednak v podobě zaměstnanosti ohrožených skupin, jednak v podobě začlenění sociálních skupin a prevence proti chudobě. Oblast životního prostředí má svou vlastní prioritu, ve které jsou definovány obecné zásady a směry ochrany přírody a krajiny a péče o životní prostředí s důrazem na prevenci rizik. Dohoda o partnerství zmiňuje všechny problémové oblasti ITI, ale vzhledem k celorepublikovému měřítku a zaměření dokumentu nejsou zmíněny některé problémy v tak detailní podobě, jako např. u krajů. Obecně lze říci, že nebyl nalezen rozpor a strategie ITI konkretizuje zde uvedené problémy a aplikuje je na řešené území.

Národní strategie inteligentní specializace ČR (Národní RIS3)

NSIS ČR k roku 2013 (zatím neschválená verze) se ve své návrhové části soustředí na pět klíčových oblastí změn: Podnikání a inovace, Výzkum a vývoj, Lidské zdroje, Informační a komunikační technologie – digitální agenda, a Sociální inovace. Problémové oblasti ITI jsou zde obsaženy částečně a nerovnoměrně. Oblast udržitelné dopravy a mobility je částečně zmíněna v oblasti Podnikání a inovace, ovšem bez důrazu na dopravní infrastrukturu, převažuje spíše vazba na trh práce. Oblast kvality života a životního prostředí a energetiky v uvedeném dokumentu (jeho návrhové části) téměř zcela chybí, hovoří se pouze o konkurenceschopnosti regionu, ale je patrné, že se jedná o průřezové téma. Oblast sociální soudržnosti je v dokumentu zachycena v klíčové oblasti Sociální inovace, ale i zde se jedná především o taková témata, která souvisí především s víceúrovňovou partnerskou spoluprací v oblasti zaměstnanosti a teritoriálními faktory zaměstnanosti. Největší shodu vykazuje oblast udržitelné ekonomiky – podnikatelského prostředí, vzdělávání, výzkumu a vývoje. Sledovaný dokument je na tuto problematiku zaměřen, což je důvodem detailního rozpracování faktorů, které jsou vázány na trh práce, inovační schopnost, přenositelnost výzkumu do praxe, rozvoj výzkumných pracovišť, kvalitu absolventů i pracovníků, apod. Dokument NSIS vykazuje pouze částečnou shodu s problémovými oblastmi ITI, které jsou pojaty komplexněji.

Strategie UJEP v Ústí nad Labem 2010 – 2020

Strategie UJEP popisuje strategické cíle Univerzity J. E. Purkyně v Ústí nad Labem a jejich interakci ve vztahu k jednotlivým součástem vize UJEP 2020. Vzhledem k tomu, že se jedná o specifický dokument univerzity, nelze očekávat plnou shodu s problémovými oblastmi ITI, ale spíše jejich rozpracování v dílčích tématech souvisejících se vzděláním, kvalitou absolventů a jejich uplatněním na trhu práce, a rozvoj aplikovaného výzkumu. Shoda s problémovými oblastmi ITI panuje u oblasti udržitelné

ekonomiky – podnikatelského prostředí, vzdělávání, výzkumu a vývoje, kdy univerzita jednoznačně podporuje zkvalitnění výuky a zvýšení uplatnitelnosti absolventů na trhu práce, provázanost s aplikační sférou, spolupráci s průmyslem a posílení mezinárodního významu univerzity včetně mezinárodní a přeshraniční spolupráce (zejména Sasko).

Strategie ČVUT v Praze (2011)

Strategie ČVUT je zde zmíněna z důvodu existence pracoviště univerzity v Děčíně. Dokument má charakteristickou podobu popisu univerzitních cílů a plánů. Soulad se strategiemi ITI nalzáme opět jen u oblasti udržitelné ekonomiky – podnikatelského prostředí, vzdělávání, výzkumu a vývoje. ČVUT zde popisuje několik cílů, jejichž těžiště je v kvalitě vzdělání, mezinárodní spolupráci studentů i odborných týmů, inovaci studijních oborů. ČVUT rovněž podporuje základní i aplikovaný výzkum, snaží se rozšiřovat inovační potenciál, a klade důraz na transfer technologií, inovace a výzkum v aplikacích.

Aktualizace Dlouhodobého záměru vzdělávací a vědecké, výzkumné, vývojové a inovační, umělecké a další tvůrčí činnosti VŠB-TUO pro rok 2013

VŠB-TUO má svou pobočku v Mostě a v současnosti nemá jiný platný strategický dokument, než Dlouhodobý záměr. Univerzita v současnosti ovšem zpracovává nové strategické dokumenty, které ještě bohužel nejsou dokončené a zveřejněné. Podle ADZ pro rok 2013 lze uvést, že VŠB-TUO uvádí mezi hlavními cíli především posílení úlohy vědy a výzkumu a spolupráci s průmyslem, což je jednoznačně v souladu se strategií ITI. Dále je kladen důraz na přesun od kvantity ke kvalitě a otevřenost univerzity k okolí.

Dlouhodobý záměr vzdělávací a vědecké, výzkumné, vývojové a inovační a další tvůrčí činnosti Vysoké školy chemicko-technologické v Praze na období 2011 – 2015

DZ VŠCHT uvádíme z důvodu existence Výukového a studijního centra v Mostě-Velebudicích. Vzhledem k tomu, že univerzita nemá zveřejněný jiný strategický dokument, vycházíme opět z DZ, který je koncipovaný na období 2011 – 2015. VŠCHT uvádí čtyři hlavní pilíře, a to: Kvalitní vzdělání, Výzkum, vývoj a inovace, Investice, obnova majetku a efektivní financování, a Otevřenost. Z dokumentu je patrný soulad s ITI ve stejné podobě, jako u ostatních univerzit. VŠCHT klade důraz na inovace, spolupráci s průmyslovými partnery, kvalitu absolventů a jejich uplatnění na trhu práce.

Dlouhodobý záměr rozvoje vzdělávací a vědecké, výzkumné, vývojové a inovační, umělecké a další tvůrčí činnosti Vysoké školy finanční a správní na období 2011 – 2015

DZ VŠFS uvádíme z důvodu existence jejího střediska v Mostě. VŠFS má k dispozici DZ na období 2011 – 2015, ze kterého je patrná tendence rozvoje v prioritách dle MŠMT (Kvalita a relevance, Otevřenost, Efektivita financování). VŠFS rovněž podporuje celoživotní vzdělávání a spolupráci s aplikační sférou.

6.1 Přehled vizí/globálních cílů zmapovaných strategií

- **Strategie rozvoje města Ústí nad Labem 2015 – 2020**
 - Ústí nad Labem – živé město ve strategické poloze mezi Prahou a Drážďany, v malebné krajině Českého středohoří, konkurenceschopné krajské centrum s velmi dobrou dopravní dostupností, s průmyslovou tradicí i rozvojovým potenciálem, s kvalitními podmínkami pro důstojný a zdravý život všech obyvatel, univerzitní město, město sportu, vzdělávání a živé kultury, místo zajímavých turistických cílů a křižovatka dějin.
- **Strategický plán rozvoje města Mostu do roku 2020**
 - Most je městem s fungující dopravní i technickou infrastrukturou. Poskytuje Kvalitní zázemí pro podnikání a dostatek pracovních příležitostí, je konkurenceschopným městem. Nabízí prostor pro celoživotní vzdělávání, kulturní, sportovní i společenské vyžití a pomáhá zajistit kvalitní a plnohodnotný život občanů města. Občanům jsou poskytovány profesionální služby veřejné správy vzdělanými zaměstnanci za využití nejmodernějších metod a postupů s důrazem na minimalizaci administrativní zátěže. Most může Nabídnout moderní rekreační zázemí občanům a zajímavé turistické cíle tuzemským i zahraničním návštěvníkům města. Most je harmonicky uspořádané město a příjemné místo k bydlení.
- **Rámcová strategie rozvoje města Chomutov pro období 2014 až 2024**
 - Chomutov je městem otevřeným pro příchod investorů s dostatkem pracovních příležitostí a dostatečným počtem kvalifikovaných pracovních sil s kvalitním dopravním systémem, dostatkem parkovacích míst a bezbariérovými přístupy k zařízením a objektům s vhodnými podmínkami pro sladění rodinného a pracovního života díky dostatečné kapacitě škol, nabídce volnočasových, kulturních a sportovních aktivit využívající hodnoty i potenciál svých obyvatel a podnikatelů vytvářející podmínky pro uspokojení potřeb občanů všech generací na území města Chomutov kromě bydlení i práci a podnikání, vzdělání, sociální služby, kulturu, sport a komunitní život.
- **Strategický plán rozvoje města Děčín II (aktualizace k 31. 12. 2013)**
 - Děčín bude významným severočeským městem, využívajícím svoji výhodnou polohu a přírodní podmínky, a rozvíjejícím tradici sepětí dopravy, průmyslu a cestovního ruchu. Děčín bude poskytovat svým obyvatelům a návštěvníkům kvalitní a lákavé prostředí a aktivní spolupráce s partnery na obou stranách hranice bude využívat pro posílení svého postavení v široce chápaném Česko-Saském pohraničním prostoru. Poloha Děčína je v rámci České republiky jedinečná, protože kombinuje hospodářsky výhodné podmínky, dané příhraničním významem dopravního uzlu, blízkostí a velice snadnou dostupností velkých center na obou stranách hranice, s přírodními krásami, které jsou svým rozsahem a charakterem ve střední Evropě neopakovatelné. Děčín tak představuje sepětí živé průmyslové tradice a zvláště přitažlivého a relativně zachovalého přírodního prostředí v těsném zázemí zastavěného území města. Rozvoj města bude v dlouhodobém pohledu tyto základní charakteristiky respektovat a bude posilovat průmyslově-dopravní funkce i využívání přírodního potenciálu tak, aby se tyto dvě oblasti vzájemně doplňovaly. To znamená, že hospodářský růst se bude orientovat na vyspělé technologie a výrobní služby, které minimálně zatěžují životní prostředí a současně bude uvážlivě využívat a chránit jedinečné přírodní podmínky. Zvláštní charakter města ve spojení s jeho pohraniční polohou a blízkostí velkých regionálních center (Ústí nad Labem a Drážďany) představuje příležitost pro kvalitativní přeměnu a růst města a pro zvýšení jeho atraktivity jako střediska mezinárodní spolupráce regionální úrovně.

- **Program rozvoje Ústeckého kraje 2014- 2020**
 - Ústecký kraj – bohatství v rozmanitosti. Specifikace rozvojové vize je provedena ve dvou oblastech představující dvě ústřední témata, která jsou pro budoucí rozvoj kraje nezbytná. Jedná se o tyto 2 pilíře vize: (a) hospodářský rozvoj provázaný s nezbytnou sociální soudržností a posílením lidského kapitálu regionu (vzájemně provázané úkoly směřující ke zvýšení hospodářské výkonnosti kraje a tím i k „restartování“ sociálně-ekonomické situace v kraji); (b) infrastruktura, vybavenost a životní prostředí (nezbytné předpoklady pro sociálně-ekonomický rozvoj kraje). Oba pilíře by měly podpořit jednak zlepšení faktické sociálně-ekonomické situace kraje, a jednak zlepšení obrazu kraje v očích jeho obyvatel, návštěvníků a investorů. Oba pilíře také sledují zlepšení životních podmínek Specifikace obou pilířů je popsána v dalším textu.
- **Zásady územního rozvoje Ústeckého kraje (2011)**
 - *Vzhledem k povaze dokumentu nejsou uvedeny vize. Uvádíme úvod ke stanovení priorit (str. 7, Příloha 1 OOP):* V rámci návrhu Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje (ZÚR ÚK) se pro zajištění udržitelného rozvoje, dosažení cílů a úkolů územního plánování a zvýšení atraktivity kraje, stanovují dále uvedené krajské priority územního plánování. Krajskými prioritami se doplňují a konkretizují republikové priority vedené v politice územního rozvoje (PÚR) 2008. Krajské a republikové priority budou dále upřesňovány a doplněny v rámci územně plánovací činnosti obcí. Naplňování priorit územního plánování bude prováděno nástroji územního plánování.
- **Strategie regionálního rozvoje ČR 2014 – 2020**
 - Česká republika chce být v dlouhodobém horizontu (a) zemí konkurenceschopnou, využívající kvalitní lidské zdroje a vzdělávací, výzkumnou a inovační infrastrukturu pro rozvoj znalostní ekonomiky; (b) zemí využívající svoji geografickou polohu k prohloubení vazeb a spolupráce ve středoevropském prostoru; (c) zemí rozvíjející udržitelným způsobem pozitivní specifika jednotlivých regionů a podporující jejich vnitřní hospodářskou, sociální a environmentální soudržnost; (d) zemí s funkčními vazbami mezi venkovskými a městskými oblastmi, chránící své přírodní, krajinné a kulturní hodnoty a vhodně využívající jejich potenciál.
- **Strategický rámec udržitelného rozvoje ČR (2010)**
 - Uvedená strategická vize popisuje žádoucí stav ČR v roce 2030, kdy ČR bude společností, jejíž prosperita stojí na vzájemné vyváženosti oblasti ekonomické, sociální a environmentální. K dosažení tohoto stavu vedou navrhované prioritní osy a cíle. Tato vize dále předpokládá, že: ČR je země se stabilně se vyvíjející znalostní a post-industriální ekonomikou se snižující se materiálovou náročností, jejíž výkonnost postupně dosahuje průměru EU. Vysoký stupeň sociální soudržnosti je dán fungující ekonomikou, demokratickým politickým systémem, participací občanů na rozhodování, funkčními rodinami, efektivními a finančně udržitelnými systémy vzdělávání, zdravotní péče a sociálního pojištění, rovnováhou mezi populační dynamikou a imigrací. ČR je společností, naplňující materiální a duchovní potřeby jednotlivce při minimalizaci sociální exkluze a patologických forem sociálního chování (kriminalita, násilí na slabších, příživnictví, korupce, politický extremismus, xenofobie a rasismus). ČR je flexibilní společností, schopnou včas rozpoznat možná vývojová rizika a racionálně reagovat na neočekávané změny a zrychlující se dynamiku globálního vývoje. ČR je společností vzdělaných, odpovědných a aktivních občanů, kteří pro ekonomiku představují flexibilní a výkonné lidské zdroje a preferují zdravý životní styl a uvědomělou spotřebu. Ekonomické aktivity včetně dopravy efektivně využívají dostupné – obnovitelné i neobnovitelné – přírodní zdroje a jsou realizovány s minimálními negativními vlivy na lidské zdraví a přírodní

ekosystémy. Odpovědné využívání území vytváří podmínky pro vyvážený a harmonický rozvoj obcí a regionů, který vede ke zvyšování územní soudržnosti a úrovně kvality života všech obyvatel. Zemědělská produkce, lesní a vodní hospodářství jsou dostatečně stabilní vzhledem k variabilitě globálního a regionálního klimatu. Svou zahraniční politikou se ČR řadí mezi země, které přispívají ke stabilitě v regionálním (EU) a globálním měřítku (aktivní spolupráce v OSN a dalších organizacích), čemuž odpovídá rozsah a zaměření zahraniční pomoci.

– **Dohoda o partnerství pro programové období 2014 – 2020 ČR**

- Vytvoření kvalitního podnikatelské prostředí, které podpoří konkurenceschopnost ČR na evropském i globálním trhu, povede k zakládání nových podniků, zvýší inovační schopnost stávajících podniků a posílí atraktivitu ČR pro domácí a zahraniční investory. Zajištění inkluzivní společnosti vytvářející podmínky pro plnohodnotné uplatnění všech skupin obyvatelstva, zvýšení zaměstnanosti s důrazem na snížení počtu vyloučených skupin obyvatel a podpora kvalitních podmínek pro život obyvatel.

– **Krajská příloha k národní RIS 3 – Ústecký kraj (2014)**

- Ústecký kraj hospodářsky roste a vytváří pracovní příležitosti pro vzdělané lidi. Tradiční průmyslové obory se modernizují, zvyšují svou přidanou hodnotu a hledají nové směry rozvoje. Zvětšuje se počet podniků, které aktivně využívají a zhodnocují znalosti a nové technologie. K tomu jim pomáhá spolupráce s posíleným regionálním výzkumem i s výzkumnými a vývojovými centry v ČR a Sasku.

– **Národní strategie inteligentní specializace ČR (Národní RIS3)**

- Česko podnikavé, kreativní a přitažlivé pro talenty a peníze. Česko podnikavé - základem prosperity ve 21. století je podnikavý člověk, který má aktivní přístup k životu, má touhu ověřit své nápady v konkurenčním prostředí a je kvůli tomu ochotný jít do rizika – doslova „jít s kůží na trh“. Podnikaví lidé se nebojí vyrazit „za humna“, jimi vedené firmy se chtějí prosadit nejen doma, ale i na evropském či globálním trhu. Česko kreativní – abychom mohli dělat věci jinak, musíme je jinak i vidět; nejlepší cestou ke skvělým nápadům je mít spoustu nápadů; předpokladem originality je ve správný čas zapomenout co známe a základním prvkem kreativity je nebát se chyb – to je jen několik postojů charakteristických pro kreativitu. Česká společnost se naučí lépe podněcovat kreativitu a oceňovat i odměňovat úspěšné inovace. Česko přitažlivé pro talenty – talentovaný člověk je kreativní a podnikavý a má rád prostředí, kde může své nápady a aktivitu uplatnit. Podnikavé a kreativní Česko mu takové prostředí nabídne. Česko přitažlivé pro peníze – prostředí, které podněcuje kreativitu (vymyšlení nových věcí), oceňuje inovace (dělání nových věcí) a podporuje podnikavost a podnikání (přijímání rizik tržní soutěže) je současně atraktivní pro investory, a to jak domácí tak zahraniční.

– **Strategie UJEP v Ústí nad Labem 2010 – 2020**

- UJEP a její vrcholové vedení chce v dlouhodobém časovém horizontu: Zvyšovat kvalitu studia a současně úroveň absolventů s důrazem na jejich uplatnění na trhu práce v EU. Zvyšovat kvalitu a kvantitu výsledků vědecko-výzkumné a tvůrčí činnosti. Zvyšovat kvalitu svých pracovníků s ohledem na jejich kvalifikaci, znalosti a dovednosti. Zvyšovat kvalitu řízení univerzity. Prohlubovat spolupráci se soukromým a veřejným sektorem. Mít pozitivní vliv na rozvoj regionu - Ústeckého kraje České republiky.

– **Strategie ČVUT v Praze (2011)**

- ČVUT v Praze posílí své postavení významné a vyhledávané výzkumné univerzity v evropském vzdělávacím prostoru s náročným a vlídným přístupem ke studentům. V oblasti vzdělávání a vědy chce ČVUT být i nadále důstojným partnerem předním pracovištím v Evropě i ve světě, přičemž bude usilovat o prohloubení vztahu s Akademii

věd ČR. Aktualizací a modernizací výuky zaměřené na tvůrčí inženýrské schopnosti chce univerzita i nadále vytvářet atraktivní studijní programy. V oblasti výzkumu a inovací chce udržet a posílit své postavení na čele spolupráce s průmyslem a veřejnou správou, vytvářet podmínky pro růst inovačního potenciálu, umělecké a další tvůrčí činnosti, transferu technologií a znalostí pro společnost. Zvýšení konkurenceschopnosti vidí ČVUT v prohloubení užší spolupráce s vybranými vysokými školami, zejména pražskými, a to až na úroveň integrace. ČVUT bude vytvářet odpovědné vědomí o nutnosti podpory technického vzdělávání a vědy a výzkumu v technických oborech.

- **Aktualizace Dlouhodobého záměru vzdělávací a vědecké, výzkumné, vývojové a inovační, umělecké a další tvůrčí činnosti VŠB-TUO pro rok 2013**
 - VŠB-TU Ostrava směřuje mezi přední české a evropské univerzity nabízející technické a ekonomické vzdělání, produkující aplikovaný i základní výzkum a zajišťující potřebný odborný poradenský, konzultační a expertizní servis průmyslu, bankovnímu i podnikatelskému sektoru včetně nabídky celoživotního vzdělání.
- **Dlouhodobý záměr vzdělávací a vědecké, výzkumné, vývojové a inovační a další tvůrčí činnosti Vysoké školy chemicko-technologické v Praze na období 2011 – 2015**
 - *Dokument neobsahuje vize.* VŠCHT Praha se ve svém předkládaném dlouhodobém záměru snaží reagovat na všechna doporučení MŠMT uvedená v jeho dlouhodobém záměru. Vedle toho VŠCHT Praha reaguje i na doporučení uvedená v dalších koncepčních materiálech pro terciární vzdělávání a výzkum, vývoj a inovace a to jak tuzemské, tak i zahraniční, citované v dlouhodobém záměru MŠMT.
- **Dlouhodobý záměr rozvoje vzdělávací a vědecké, výzkumné, vývojové a inovační, umělecké a další tvůrčí činnosti Vysoké školy finanční a správní na období 2011 – 2015**
 - *Dokument neobsahuje vize.* DZR VŠFS na období 2011 – 2015 plně respektuje strategické oblasti stanovené MŠMT a v nich stanovené prioritní cíle pro oblast vysokého školství ČR: (1) Kvalita a relevance ve vztahu k úrovni výuky, výzkumné a vývojové práci, počtu studentů a jejich uplatnění v praxi, práci s absolventy jako jednu ze zásadních zpětných vazeb o jejich uplatnění, a tím celkové excelenci školy. (2) Otevřenost vysoké školy na mezinárodní úrovni a v oblasti spolupráce, internacionalizace některých procesů, na regionální úrovni ve spolupráci s významnými podniky a organizacemi a otevřenost ve vztahu k široké zainteresované veřejnosti. (3) Efektivita a financování, což na úrovni soukromé vysoké školy je základní atribut její existence při zabezpečování odpovídajících materiálních, personálních a technických podmínek, vč. rozvoje knihovny a dalších obslužných činností a pracovišť.

Tabulka 38 Přehled stěžejních priorit ITI v jednotlivých zmapovaných dokumentech

Dokument/ Téma	Udržitelná doprava a mobilita	Kvalita života	Sociální soudržnost	Udržitelná ekonomika
SR ÚL	veřejná doprava, kvalita dopravy, mobilita obyvatelstva	hospodářský rozvoj města, urbánní rozvoj, revitalizace center a brownfields, protipovodňová ochrana, odstraňování ekologických zátěží, EVVO, kvalita ovzduší	sociální služby, podpora sociálního podnikání	město jako univerzitní centrum, využití potenciálu měst aglomerace
SPR MO	dopravní a technická infrastruktura	zlepšení celkové image města	vazba životního prostředí a turismu	konkurenceschopnost města, propagace investičních příležitostí, zaměstnanost
RSR CV	poloha města, kvalitní infrastruktura, napojení na centra	urbánní prostředí (hluk, odpady, prašnost, veřejná zeleň), regenerace přilehlých ploch	sociální služby, bezpečnost, zdravotní sužby	věda, výzkum vývoj v návaznosti na trh práce, příliv investorů
SRP DC	zpřístupnění ploch investorům, dostupnost průmyslových areálů, dopravní napojení na evropskou síť	protipovodňová ochrana	sociální služby, vzdělávání, vhodné podmínky pro bydlení	komunikace s podnikateli, kvalifikační struktura, spolupráce s pobočkou ČVUT, vyspělé technologie v aplikační sféře
PRÚK	infrastruktura páteřní dopravy, dostupnost periferních oblastí, doprava ve městech, zatížení center	zásobování energiemi, kvalita vodních toků a riziko povodní, environmentální devastace krajiny	sociální služby a jejich dostupnost, posílení vzdělání, kvalifikace a uplatnění sociálních skupin na trhu práce	struktura ekonomiky v regionu, posílení aktivity malých podnikatelů, koordinace na trhu práce, vzdělanost, kvalifikace
ZÚR ÚK	dopravní propojenost, funkčnost a dostupnost, vazba na periferní oblasti a Sasko	celkové zlepšení stavu a ozdravení, revitalizace, odstranění ekologických zátěží, ochrana před přírodními riziky a katastrofami, revitalizace brownfields, dostupnost průmyslových areálů	rozvoj a kultivace lidských zdrojů, rozvoj vzdělanosti, kvalifikace a sociálních podmínek	vzdělanost, kvalifikace
Krajská RIS 3	mobilita obyvatel ve	-	-	podnikatelské prostředí, vzdělávání, výzkum a

	vazbě na trh práce			vývoj, kvalita absolventů, inovační schopnost, transfer technologií, aplikační výzkum
SRR ČR	regionální konkurenceschopnost, integrace dopravních systémů, modernizace a zkvalitnění infrastruktury	modernizace energetických sítí, environmentální udržitelnost, udržitelné využívání zdrojů v území, revitalizace, odstraňování ekologických zátěží, ochrana před živelnými pohromami, ochrana krajinných hodnot	sociální služby, integrace sociálních skupin	regionální konkurenceschopnost, podpora transferu znalostí mezi výzkumem a praxí, rozvoj univerzit a trhu práce, podpora inovací v podnikání, kvalita pracovní síly
SRUR ČR	rozvoj území, územní soudržnost, kvalita a dostupnost dopravy, rozvoj průmyslových zón	krajina, ekosystémy, biodiverzita – ochrana krajiny a druhové skladby, zemědělství, revitalizace brownfields, energetická efektivita, snižování emisí skleníkových plynů	zvládnutí bezpečnostních hrozeb, společnost, člověk a zdraví, sociální služby	ekonomika a inovace ve vazbě na rozvoj území, podpora podnikání, výzkumu a vývoje, lidské zdroje, regionální konkurenceschopnost
DoP	udržitelná infrastruktura, obslužnost území	obecné zásady a směry ochrany přírody a krajiny a péče o životní prostředí, prevence před riziky	zaměstnanost sociálně ohrožených skupin, začlenění sociálních skupin, prevence proti chudobě	konkurenceschopnost regionu, provázanost vědy a praxe, podpora podnikatelského prostředí
Národní RIS3	vazba dopravní dostupnosti na trh práce	-	víceúrovňová partnerská spolupráce, sociální inovace, teritoriální faktory zaměstnanosti	konkurenceschopnost regionu, trh práce, inovační schopnost, aplikace výsledků výzkumu do praxe, rozvoj výzkumných pracovišť, kvalita absolventů i pracovníků
Strategie UJEP	-	-	-	kvalita výuky, uplatnitelnost absolventů na trhu práce, provázanost s aplikační sférou, posílení mezinárodního významu
Strategie ČVUT	-	-	-	kvalita vzdělání, mezinárodní spolupráce

				studentů i odborníků, inovace studijních oborů, inovační potenciál, vazba na praxi, transfer technologií, inovace a výzkum v aplikacích
ADZ VŠB – TUO	-	-	-	posílení úlohy vědy a výzkumu, spolupráce s průmyslem, otevřenost a kvalita univerzity
DZ VŠCHT	-	-	-	kvalita vzdělání, důraz na výzkum a vývoj, inovace, spolupráci s průmyslem, kvalita absolventů a jejich uplatnění na trhu práce
DZ VŠFS	-	-	-	celoživotní vzdělávání, spolupráce s aplikační sférou, kvalita vzdělání
ITI	dopravní dostupnost aglomerace, lepší propojení, vazba na trh práce, dostupnost průmyslových zón, zvýšení mobility obyvatelstva, odlehčení zátěže v centrech měst	protipovodňová ochrana, rekultivace krajiny, znovuvyužití poškozených území, snižování energetické náročnosti	podpora sociálního bydlení, sociálních služeb a sociálního podnikání, posílení lidského potenciálu	zaměstnanost, konkurenceschopnost, spolupráce mezi školami a zaměstnavateli, podpora transferu technologií, výzkumu a vývoje, inovací a podnikatelského prostředí, hospodářská spolupráce se Saskem

Zdroj: vlastní zpracování, 2014

7 VIZE A STANOVENÍ CÍLŮ ITI

7.1 Vize

BUDE DOPRACOVÁNO

„Ústecko-chomutovská aglomerace je urbanizovanou, ekonomickou výkonností významnou částí České republiky. Hospodářská výkonnost regionu vychází z pestré odvětvové základny a z napojení na německou ekonomiku v oblasti investic a trhu práce. Celá oblast Ústecko-chomutovské aglomerace je dobře dopravně dostupná a vnitřně propojená. Obyvatelé měst zde žijí ve zdravém životním prostředí, v bezpečí a ve zlepšených sociálních podmínkách.“

7.2 Strategický cíl

BUDE DOPRACOVÁNO

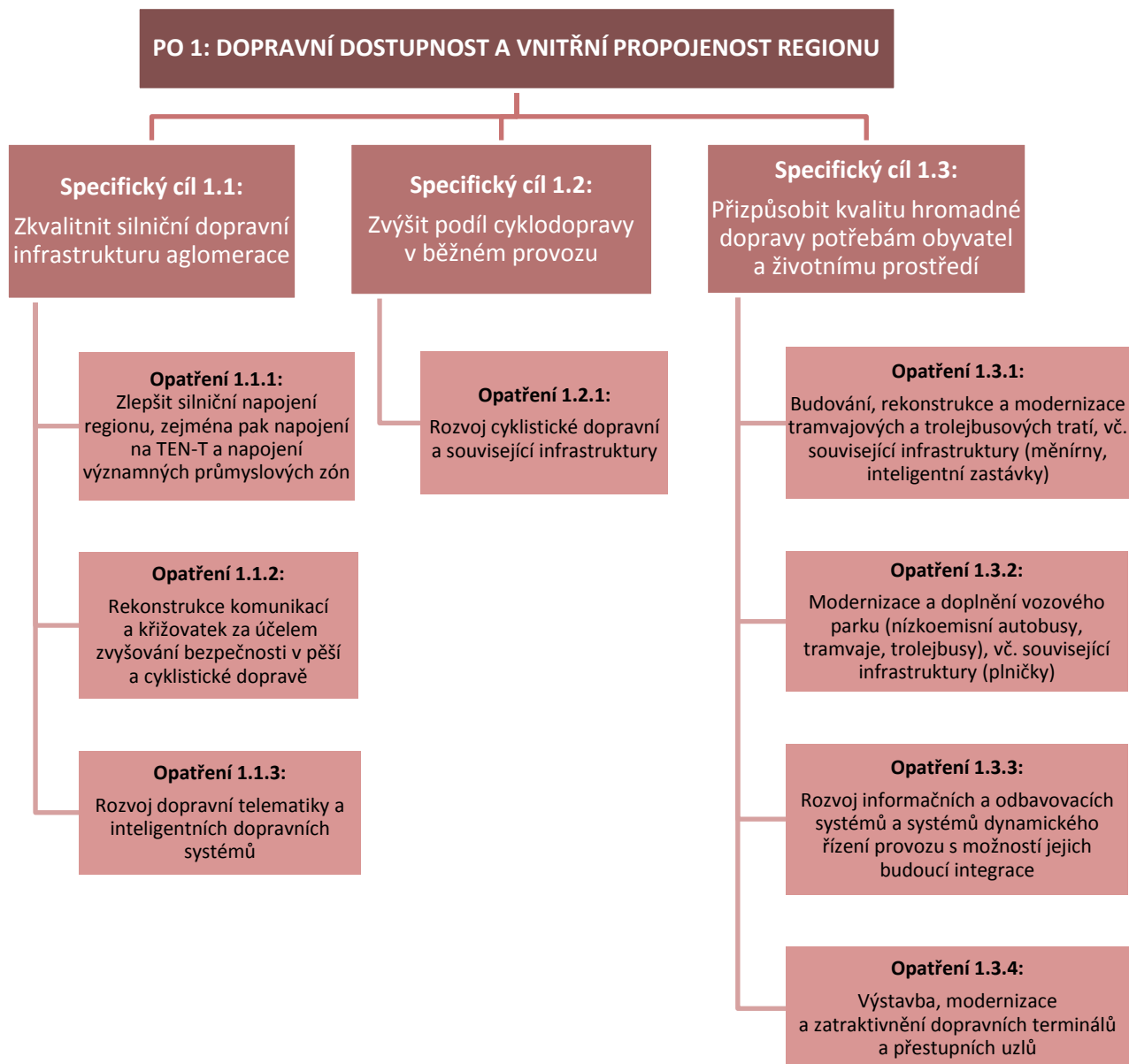
7.3 Prioritní oblasti, specifické cíle

BUDE DOPRACOVÁNO

7.3.1 Prioritní oblast 1: Dopravní dostupnost a vnitřní propojenost regionu

BUDE DOPRACOVÁNO

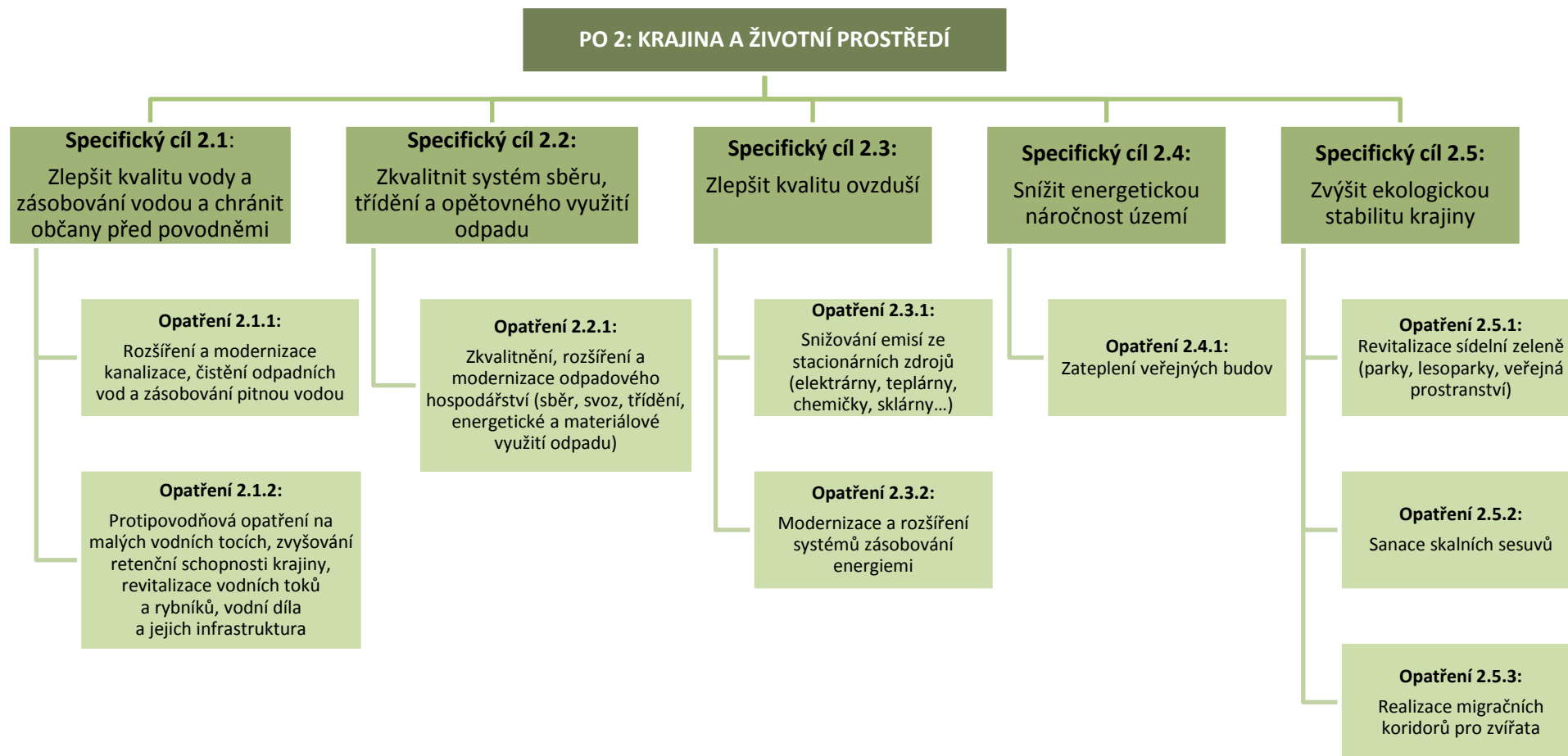
Obrázek 10: Strom cílů - PO1

7.3.2 Prioritní oblast 2: Krajina a životní prostředí

BUDE DOPRACOVÁNO

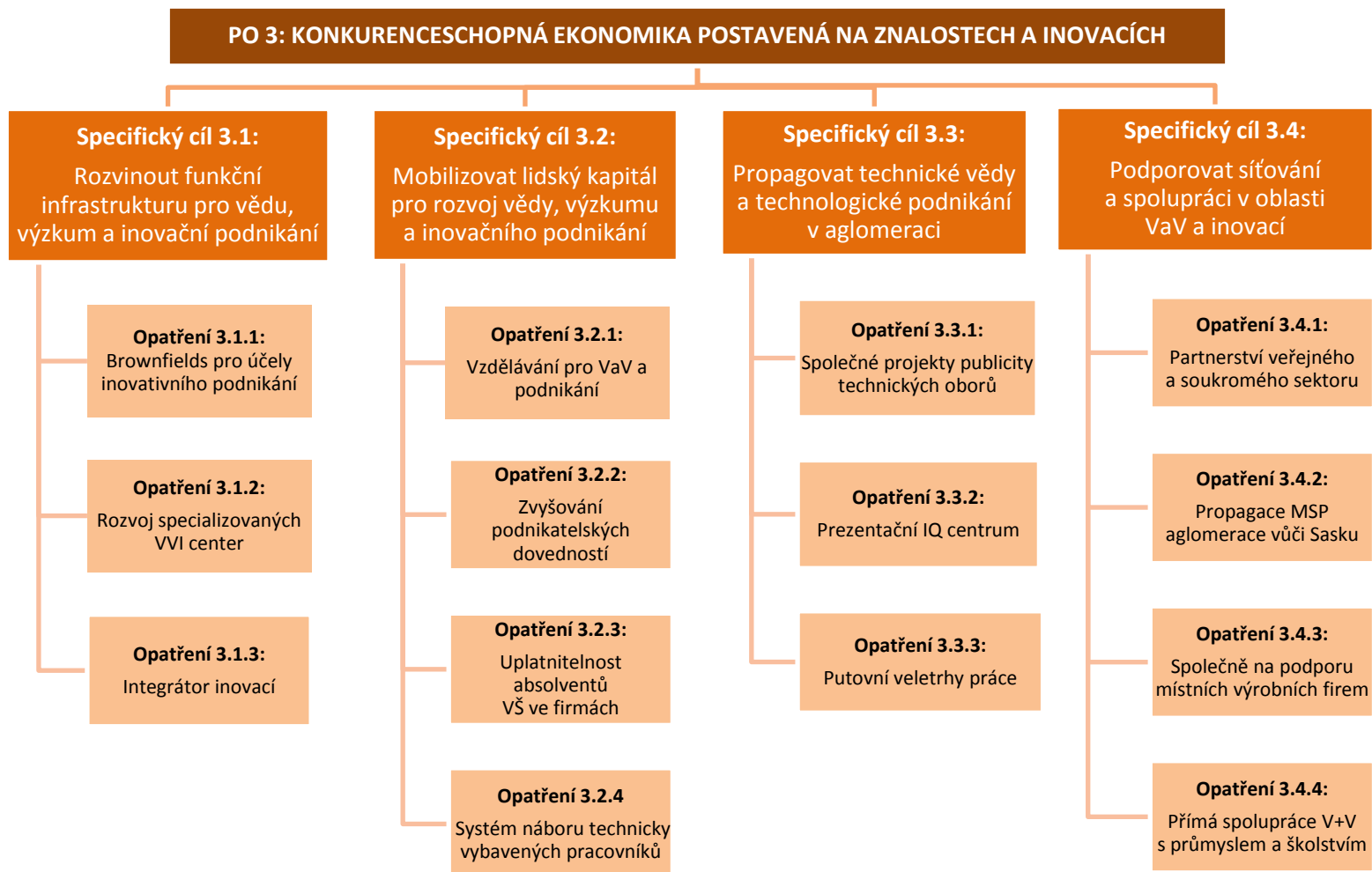
Obrázek 11: Strom cílů – PO2

7.3.3 Prioritní oblast 3: Konkurenceschopná ekonomika postavená na znalostech a inovacích

BUDE DOPRACOVÁNO

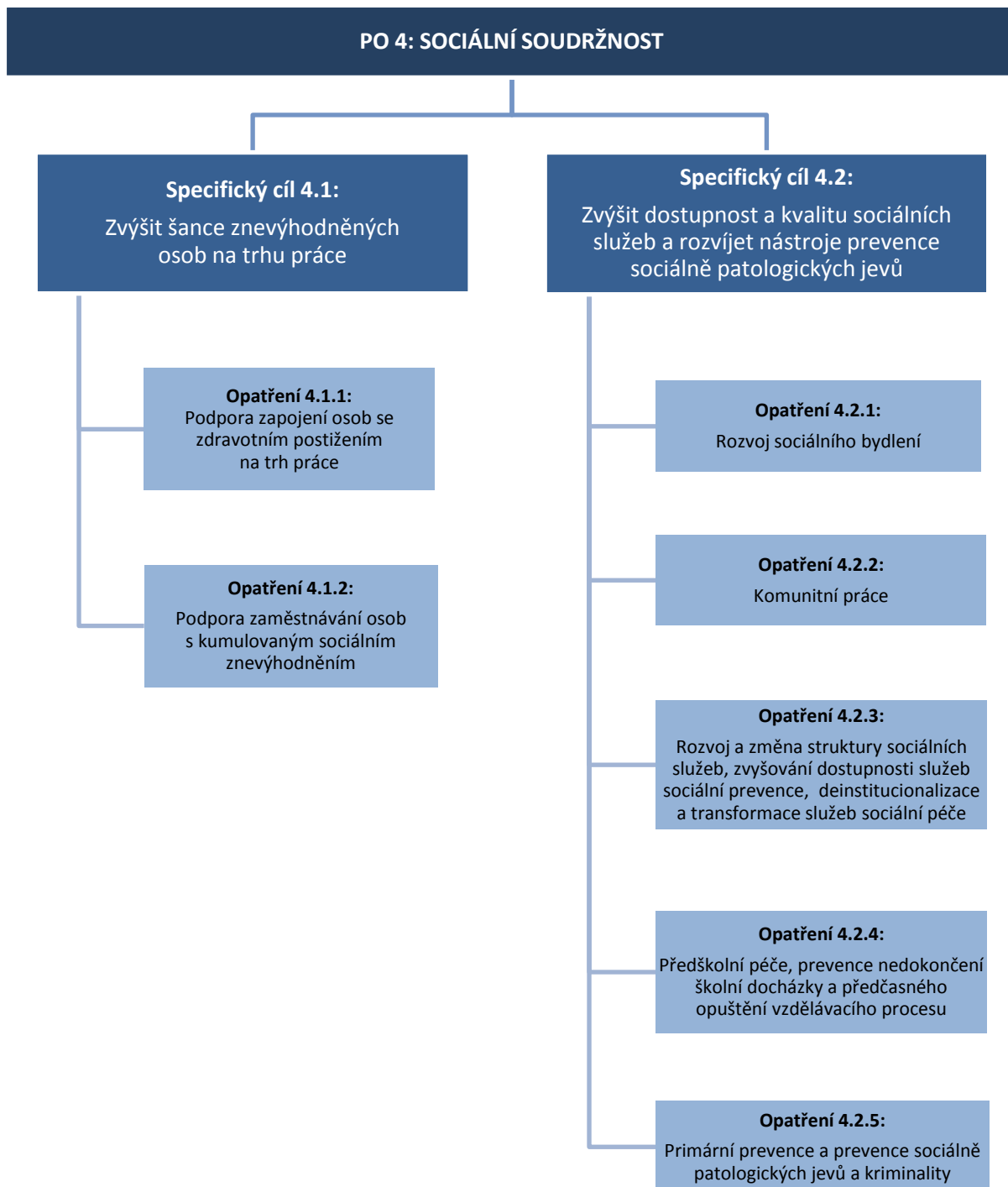
Obrázek 12: Strom cílů – PO3

7.3.4 Prioritní oblast 4: Sociální soudržnost

BUDE DOPRACOVÁNO

Obrázek 13: Strom cílů – PO4

8 VAZBA NA HORIZONTÁLNÍ TÉMATA

Horizontální témata jsou průřezové oblasti, které se prolínají veškerými aktivitami, jež jsou realizovány v rámci implementace Evropských strukturálních a investičních fondů. Aby bylo možno dosáhnout udržitelného a vyváženého rozvoje regionů podpořených ESIF, jsou do realizace politiky hospodářské a sociální soudržnosti zahrnuty dva hlavní horizontální cíle:

- **udržitelný rozvoj** (dosahování rovnováhy mezi oblastí ekonomickou, sociální a životního prostředí) a
- **rovné příležitosti** (rovnost mužů a žen, odstraňování diskriminace na základě pohlaví, rasy, etnického původu, náboženského vyznání, světového názoru, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace).

Úsilím nositele ITI Ústecko-chomutovské aglomerace je, aby integrovaná strategie přispívala k naplňování uvedených horizontálních priorit, což se odráží jak v samotném nastavení integrované strategie, tak bude zohledněno také při jeho naplňování prostřednictvím realizace integrovaných projektů. Pokud konkrétní zaměření projektu či opatření ITI nebude mít přímo pozitivní vliv na horizontální kritéria, je kladen důraz na to, aby nebyl vliv negativní.

Zpracovatel má k dispozici nástroje, které umožní toto pravidlo ohlídat. Jedním z mechanismů k zajištění rovných příležitostí je široký partnerský přístup, který zajišťuje hájení zájmů různých skupin osob, a mj. bdí nad vyloučením diskriminace. Stěžejním nástrojem k zajištění udržitelného rozvoje je proces SEA, jemuž bude integrovaná strategie podrobena.

8.1 Rovné příležitosti

Princip rovného zacházení a zákazu diskriminace je jedním ze základních principů českého práva, který je obsažen v ústavním pořádku a v mezinárodních úmluvách.

Princip rovných příležitostí znamená potírání diskriminace na základě pohlaví, rasy, etnického původu, náboženského vyznání, zdravotního postižení, věku či sexuální orientace. Nejvíce ohrožené diskriminací jsou v praxi osoby ohrožené sociálním vyloučením či jinak znevýhodněné nebo zranitelné, které se diskriminaci nedovedou účinně bránit. Jsou to např. cizinci, osoby se zdravotním postižením, senioři, ženy, matky s dětmi, příslušníci etnických menšin, osoby s nízkou kvalitací, propuštění vězni či osoby drogově závislé. Tyto osoby mají ztížený přístup na trh práce, k bydlení, ke vzdělání, ke zdravotním a sociálním službám, dopravě a dalším službám a informacím o svých právech. V důsledku jejich znevýhodnění je oslabeno zastoupení a prosazování zájmů těchto osob ve veřejném životě. Zvláště znevýhodněnou a marginalizovanou skupinou jsou Romové, kteří čelí diskriminaci na základě rasy a etnického původu a současně kumulací rizik sociálního vyloučení jako dlouhodobá nezaměstnanost, nízká kvalifikace a život v sociálně vyloučených oblastech.

Specifické cíle a opatření ITI Ústecko-chomutovské aglomerace sídelní aglomerace, ani strategie jako taková, nevytváří žádná omezení rovných příležitostí a případné diskriminace obyvatel. Naopak ITI zohledňuje podporu rovných příležitostí a vytváří vhodné podmínky pro prevenci sociálně patologických jevů a jakékoliv formy diskriminace. Celá prioritní oblast 4 Sociální soudržnost je přímo zaměřena na podporu rovných příležitostí a v podstatě se týká všech skupin uvedených výše. Vytváří příznivé podmínky pro začleňování ohrožených skupin obyvatelstva zpět do společnosti. K výstupům ITI budou mít přístup všichni obyvatelé bez rozdílu a jeho realizace nebude mít negativní vliv na žádnou složku obyvatelstva.

8.2 Udržitelný rozvoj

„Udržitelný rozvoj znamená, že je třeba uspokojit potřeby současné generace, aniž by byla ohrožena schopnost budoucích generací uspokojovat potřeby svoje. Je to zastřešující cíl Evropské unie, kterým se řídí všechny politiky a činnosti EU. Spočívá v zajištění schopnosti země udržovat život v celé jeho rozmanitosti a je založen na zásadách demokracie, rovnosti žen a mužů, solidarity, právního státu a dodržování základních práv, včetně svobody a rovných příležitostí pro všechny. Má za cíl neustále zlepšovat kvalitu života a životní podmínky na zemi pro současné i budoucí generace. Za tímto účelem podporuje dynamickou ekonomiku s maximální zaměstnaností a vysokou úrovní vzdělání, ochranu zdraví, sociální a územní soudržnost a ochranu životního prostředí ve světě míru a bezpečnosti, a to při respektování kulturní rozmanitosti.“ (Obnovená strategie EU pro udržitelný rozvoj)

Koncept udržitelného rozvoje v ČR spočívá v rovnováze tří pilířů – ekonomického (udržení vysoké a stabilní úrovně ekonomického růstu a zaměstnanosti), sociálního (sociální rozvoj respektující potřeby všech) a environmentálního (účinná ochrana životního prostředí a šetrné využívání přírodních zdrojů).

Základním národním dokumentem v této oblasti je Strategický rámec udržitelného rozvoje ČR (SRUR), který poukazuje na hlavní priority a cíle, včetně vzájemných vazeb mezi nimi, v oblasti udržitelného rozvoje. V tomto dokumentu jsou stanoveny základní principy nutné pro dosažení udržitelného rozvoje v ČR, které je nezbytné respektovat při tvorbě všech navazujících strategií a koncepčních dokumentů (princip rovnováhy tří pilířů udržitelného rozvoje, princip soudržnosti a integrace politik a řízení, princip předběžné opatrnosti, princip generační a mezigenerační odpovědnosti, princip rovných příležitostí, princip partnerství a princip mezinárodní odpovědnosti). Hlavními tématy udržitelného rozvoje nejsou pouze záležitosti životního prostředí, ale rovněž naplnění ekonomických a sociálních potřeb. Ekologické hledisko je však významným parametrem při přijímání politik, strategií a koncepcí či rozhodování o investicích.

Evropské strukturální a investiční fondy jsou určeny zejména na podporu a rozvoj ekonomické a sociální oblasti za předpokladu, že jejich implementace přispěje ke zlepšení životního prostředí. Záměrem realizace ITI Ústecko-chomutovské aglomerace je přispět ke zlepšení stavu životního prostředí a udržitelný rozvoj je jeho hlavní prioritou. Prioritní oblast 2 se kompletně týká ochrany krajiny a životního prostředí. Také ostatními prioritními oblastmi se prolíná ochrana životního prostředí (v souladu se zbývajícími dvěma pilíři udržitelného rozvoje) – v prioritní oblasti 1 se jedná o rozvoj dopravy šetrné k životnímu prostředí, v prioritní oblasti 3 o udržitelnou ekonomiku. Projekty realizované v rámci ITI povedou, umožní-li jednotlivé operační programy (zejména OPŽP) zařadit podporované aktivity do ITI, k odstranění územních rozdílů ve vymezeném území a celkovému harmonickému rozvoji. Žádný z projektů realizovaných v rámci ITI nebude mít negativní dopad na udržitelný rozvoj a naopak povede k jeho posílení.

Zjednodušenou rekapitulaci vztahu opatření ITI Ústecko-chomutovské aglomerace k horizontálním tématům znázorňuje následující tabulka.

Tabulka 39: Vztah opatření ITI Ústecko-chomutovské aglomerace k horizontálním tématům

	Opatření ITI	Rovné příležitosti	Udržitelný rozvoj
1.1	Zkvalitnit silniční dopravní infrastrukturu aglomerace	0	+
1.2	Zvýšit podíl cyklo dopravy v běžném provozu	0	+
1.3	Přizpůsobit kvalitu hromadné dopravy potřebám obyvatel a životnímu prostředí	+	+
2.1	Zlepšit kvalitu vody a zásobování vodou a chránit občany před povodněmi	0	+
2.2	Zkvalitnit systém sběru, třídění a opětovného využití	0	+

	odpadu		
2.3	Zlepšit kvalitu ovzduší	0	+
2.4	Snížit energetickou náročnost území	0	+
2.5	Zvýšit stabilitu krajiny	0	+
3.1	Rozvinout funkční infrastrukturu pro vědu, výzkum a inovační podnikání	0	+
3.2	Mobilizovat lidský kapitál pro rozvoj vědy, výzkumu a inovačního podnikání	+	+
3.3	Propagovat technické vědy a technologické podnikání v aglomeraci	0	+
3.4	Podporovat síťování a spolupráci v oblasti VaV a inovací	0	+
4.1	Zvýšit šance znevýhodněných osob na trhu práce	+	0
4.2	Zvýšit dostupnost a kvalitu sociálních služeb a rozvíjet nástroje prevence sociálně patologických jevů	+	0

Pozn.: 0 = neutrální vztah, + = pozitivní vztah

9 POPIS OPATŘENÍ

BUDE DOPRACOVÁNO

10 POPIS OČEKÁVANÝCH VÝSLEDKŮ A VÝSTUPŮ VČETNĚ RELEVANTNÍCH INDIKÁTORŮ

BUDE DOPRACOVÁNO

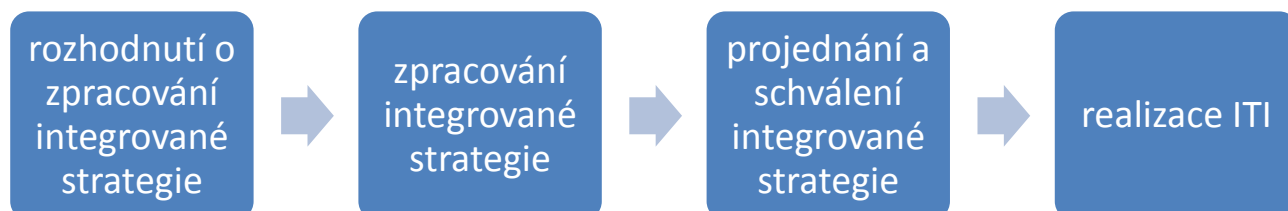
11 POPIS SOULADU SE SOUVISEJÍCÍMI STRATEGICKÝMI DOKUMENTY

BUDE DOPRACOVÁNO

12 POPIS ZPŮSOBU ŘÍZENÍ ITI

BUDE DOPRACOVÁNO

Způsob řízení Integrované územní investice Ústecko – chomutovské aglomerace závisí na aktuální fázi:

Rozhodnutí o zpracování integrované strategie

Vzhledem k tomu, že ústecko – chomutovská aglomerace je polycentrickým územím, uzavřela statutární města Děčín, Ústí nad Labem, Most a Chomutov v roce 2013 společně memorandum o spolupráci na přípravě a realizaci ITI.

Sdružení zadavatelů pěti statutárních měst (Děčín, Most, Chomutov, Teplice a Ústí nad Labem) prostřednictvím Statutárního města Most vyhlásilo na jaře 2014 veřejnou zakázku na zpracování integrované strategie rozvoje Ústecko-chomutovské aglomerace pro uplatnění nástroje integrované územní investice. Po provedeném výběrovém řízení byla uzavřena smlouva se zpracovatelem, jímž je sdružení společností MEPCO, s. r. o., SPF Group, s. r. o., a EUFC, s. r. o.

Zpracování integrované strategie

Pro účely přípravy a zpracování ITI vznikl neoficiální projektový tým složený ze zástupců Statutárních měst a zástupců zpracovatele ITI.

Oficiálně byla Radami všech Statutárních měst schválena struktura pro řízení ITI ve fázi přípravy:

Do čela organizační struktury byl ustaven **Výbor pro přípravu integrované strategie**, a to ve složení:

- člen vedení Statutárního města Děčín,
- člen vedení Statutárního města Chomutov,
- člen vedení Statutárního města Most,
- člen vedení Statutárního města Teplice,
- člen vedení Statutárního města Ústí nad Labem,
- člen vedení Ústeckého kraje,
- administrátor pracovní skupiny pro téma Udržitelná doprava,
- administrátor pracovní skupiny pro téma Ekonomika,
- administrátor pracovní skupiny pro téma Sociální soudržnost,

- administrátor pracovní skupiny pro téma Životní prostředí.

Výbor pro přípravu integrované strategie (odpovědný vůči nositeli ITI) byl seznamován s výstupy z analytické části integrované strategie, výstupy z pracovních skupin, vymezením území pro účely ITI, stanovením cílů, návrhem harmonogramu, finančního plánu a indikátorů ITI. Následně pak výbor doporučoval schválení těchto výstupů nositeli ITI. (Ve fázi realizace ITI bude Výboru pro přípravu integrované strategie transformován do Řídícího výboru).

Na základě identifikovaných možných témat pro řešení prostřednictvím ITI byly Výborem pro přípravu integrované strategie vytvořeny 4 **pracovní skupiny** (pro každou prioritní oblast zvlášť):

Pracovní skupina „Doprava“ ve složení:

- zástupce nositele
- zástupce zpracovatele
- odborní zástupci statutárních měst
- zástupci dopravních podniků
- městští cyklokoordinátoři
- odborní zástupci Krajského úřadu Ústeckého kraje
- zástupce Odboru regionálního rozvoje Krajského úřadu Ústeckého kraje
- zástupce měst z aglomerace
- zástupce obcí z aglomerace
- zástupce Hospodářské a sociální rady

Pracovní skupina „Životní prostředí“ ve složení:

- zástupce nositele
- zástupce zpracovatele
- odborní zástupci statutárních měst
- zástupce měst z aglomerace
- zástupce obcí z aglomerace
- zástupce Technických služeb města Chomutova
- odborný zástupce Krajského úřadu Ústeckého kraje
- zástupce Odboru regionálního rozvoje Krajského úřadu Ústeckého kraje
- zástupce Povodí Ohře
- zástupce Povodí Labe
- zástupce Agentury ochrany přírody a krajiny
- zástupce Severočeské vodárenské společnosti
- zástupce Univerzity J. E. Purkyně v Ústí nad Labem
- zástupce Hospodářské a sociální rady Ústeckého kraje

Pracovní skupina „Ekonomika“ ve složení:

- zástupce nositele
- zástupce zpracovatele
- odborní zástupci statutárních měst
- zástupce měst z aglomerace
- zástupce obcí z aglomerace

- zástupce CzechInvest
- zástupce RIS3
- zástupce Okresních hospodářských komor
- odborní zástupci Krajského úřadu Ústeckého kraje
- zástupce Úřadu práce ČR
- zástupci vysokých škol působících v území
- zástupce Euroregionu Krušnohoří

Pracovní skupina „Sociální soudržnost“ ve složení:

- zástupce nositele
- zástupce zpracovatele
- odborní zástupci statutárních měst
- zástupce Agentury pro sociální začleňování
- zástupce Asociace neziskových organizací Ústeckého kraje
- odborní zástupci Krajského úřadu Ústeckého kraje
- zástupce Odboru regionálního rozvoje Krajského úřadu Ústeckého kraje
- zástupce měst z aglomerace
- zástupce obcí z aglomerace
- zástupce nadací
- zástupce základních škol
- zástupce pro národnostní menšiny

Pracovní skupiny byly utvořeny za účelem zpracování návrhové části integrované strategie, zejména z důvodu rozpracování jednotlivých zvolených prioritních témat do úrovně specifických cílů a opatření.

Pracovní skupiny byly ve fázi přípravy ITI **poradním orgánem pro řešení obsahové náplně ITI**, konzultovaly s nositelem priority, cíle, opatření a indikátory včetně odborných stanovisek pro příslušnou část ITI v dané tematické oblasti. Podklady od pracovních skupin sloužily k vytvoření konceptu strategie, který následně schvaloval Výbor pro přípravu strategie.

Složení pracovních skupin bylo navrženo s ohledem na analýzu stakeholderů. Prostřednictvím pracovních skupin byly zainteresovány ty subjekty, které mohou mít významný vliv na rozvoj řešeného území.

Projednání a schválení integrované strategie

Zpracovaný koncept integrované strategie byl projednán **s partnery v území**. Vzhledem k tomu, že v integrované strategii je řešena také problematika sociálně vyloučených lokalit, byl koncept projednán i **s Agenturou pro sociální začleňování**. Se všemi subjekty byl koncept projednáván průběžně, protože relevantní partneři i Agentura pro sociální začleňování byli členy pracovních skupin a měli tak přímý vliv na výslednou podobu strategie.

Dalším krokem bylo představení konceptu integrované strategie členům Regionální stálé konference a zveřejnění k připomínkám na stránkách „Pracovní skupiny pro udržitelný rozvoj“.

Poté byl koncept zveřejněn a projednán také s veřejností, a to prostřednictvím...

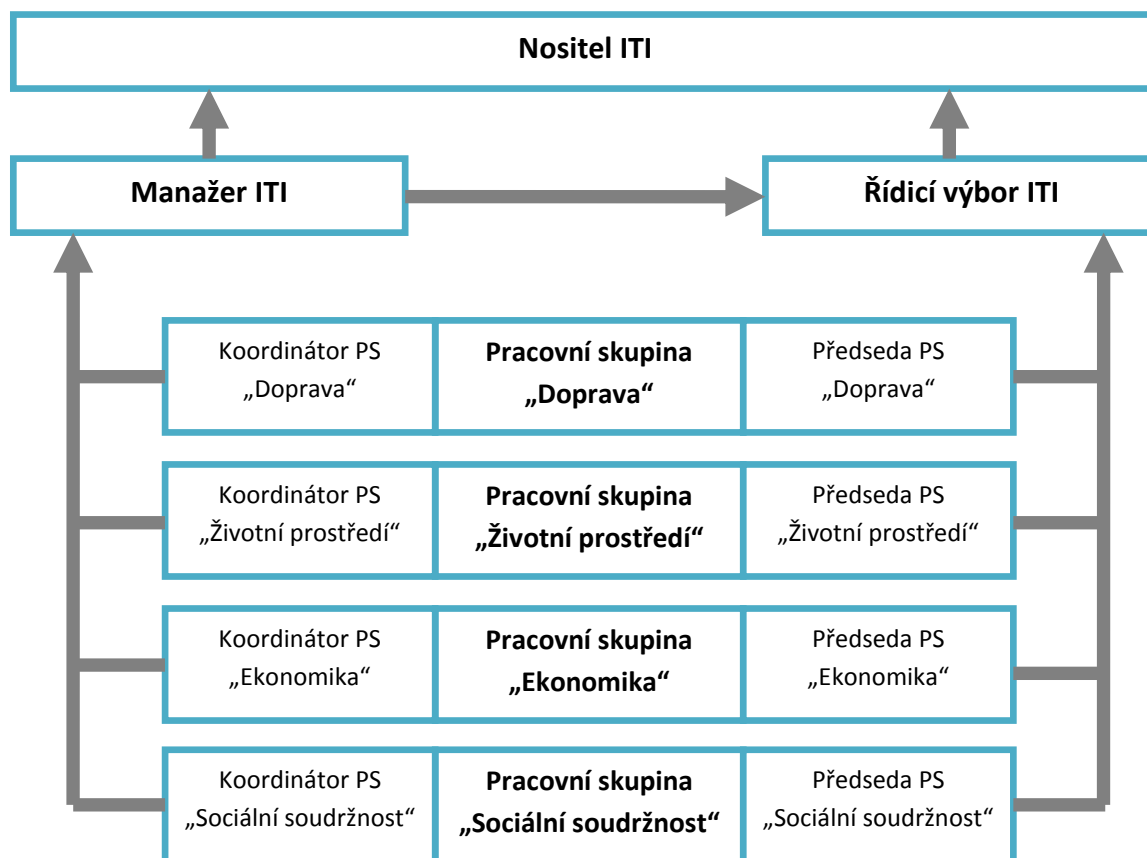
Všechny došlé připomínky byly vypořádány a případně zapracovány. A následně byl koncept dokumentu ITI projednán Výborem pro přípravu strategie a doporučen ke schválení statutárnímu orgánu nositele ITI.

Koncept ITI, schválený v orgánech nositele, bude vložen do systému MS2014+ k hodnocení. V případě požadavku na přepracování konceptu, bude provedené úpravy (vzhledem k časovým omezením) oprávněně schválit předseda Řídicího výboru (případně jím pověřená osoba).

Realizace ITI

Ve fázi realizace ITI bude organizační struktura v podstatě zachována. Pouze některé činnosti a v některých případech i složení jednotlivých platforem bude upraveno v souvislosti se změnou situace.

Organizační schéma:

Nositel ITI prostřednictvím níže uvedených orgánů bude v rámci realizace ITI provádět koordinaci aktivit v souladu s harmonogramem ITI, monitorovat naplňování a přijímat opatření k jejímu plnění (vč. její aktualizace).

Nositel ITI je odpovědný za jeho přípravu, za naplňování principu partnerství a koordinaci aktivit místních aktérů v daném území, výběr vhodných projektů pro plnění cílů ITI, monitoring a reporting

průběhu plnění ITI, realizaci strategie jako celku a plnění jejích schválených cílových hodnot (které vznikají agregací hodnot realizovaných projektů). Nositel zodpovídá také za publicitu ITI jako celku.

Manažer ITI je odpovědný nositeli ITI za každodenní řízení a koordinaci realizace strategie, za komunikaci s žadateli/příjemci, Řídicími orgány programů i s veřejností a spolupráci s Řídicím výborem ITI. Manažer předkládá Řídicímu výboru k posouzení projekty navržené jednotlivými potenciálními žadateli k zařazení do ITI. Vykonává činnosti spojené s administrací ITI a projektů vybraných k realizaci v informačním systému MMR MS2014+. Manažer sleduje průběh realizace projektů na základě informací a podkladů, které realizátoři integrovaných projektů předávají manažerovi na základě uzavřené smlouvy o partnerství. Manažer také monitoruje průběh realizace ITI jako celku a v pravidelných intervalech předává informace Řídicímu výboru.

Pracovní skupiny, které byly vytvořené ve fázi přípravy ITI, se ve fázi realizace mohou **rozdělit s ohledem na počet a zaměření dílčích cílů** naplňujících jednotlivá prioritní témata. Každá pracovní skupina bude mít **tematického koordinátora** zodpovědného za koordinaci subjektů souvisejících s daným tématem/dílčím cílem/opatřením. V čele každé pracovní skupiny stojí její **předseda**, který je zástupcem v Řídicím výboru.

Tematický koordinátor je odpovědný manažerovi ITI za sladění spolupráce subjektů v území souvisejících s daným tématem. Koordinátor se podílí na vytváření partnerství mezi subjekty v rámci jednotlivých témat řešených ITI a může s potenciálními žadateli konzultovat rozsah a obsahové zaměření projektového záměru tak, aby byl v co největším souladu s integrovanou strategií. Koordinátor průběžně předává informace manažerovi ITI.

Řídicí výbor ITI je odpovědný vůči nositeli ITI za řádný průběh realizace strategie a vydává doporučení orgánům samospráv a statutárním orgánům zapojených partnerů. Doporučuje zařazení integrovaného projektu do ITI a podepsání smlouvy mezi nositelem itI a realizátorem integrovaného projektu (Pokud jsou členové ŘV zároveň nositeli projektu předkládaného k zařazení do integrované strategie, musí se v tomto případě zdržet hlasování.). Předsedou je zástupce nositele ITI, kterého pravomocně deleguje nositel ITI. Průběh jednání se řídí jednacím řádem. Jednání se účastní manažer ITI, ovšem bez hlasovacího práva. Zasedání výboru se koná minimálně 2x ročně na základě podnětu předsedy výboru.

13 POPIS REALIZACE PARTNERSTVÍ

BUDE DOPRACOVÁNO

Princip partnerství byl v maximální míře zohledňován již ve fázi zpracování integrované strategie a s ohledem na něj je koncipován i plán implementace.

Široká škála partnerů z veřejného, soukromého i neziskového sektoru je do všech fází zapojována především prostřednictvím **pracovních skupin**. Výchozím podkladem pro oslovení konkrétních subjektů byla analýza stakeholderů (viz kapitola Analýza stakeholderů), která identifikovala všechny relevantní partnery v území na základě vyhodnocení jejich možného vlivu a zájmu v souvislosti s řešenými tématy³⁸.

Vzhledem k zajištění akceschopnosti pracovních skupin bylo v některých případech nutné obrátit se pouze na jednoho zástupce za celou skupinu subjektů, a to zastřešující organizaci (OHK, ANOUK apod.) či jednoho konkrétního zástupce (např. konkrétní obec). Tento postup je v souladu s partnerským principem a zajišťuje partnerství také na nižších úrovních využitím **principu delegace**. Tento přístup vyžaduje vzájemnou komunikaci těch subjektů, které mají společně prosazovat své zájmy na úrovni ITI.

Ve fázi realizace ITI navíc budou mít další potenciální partneři / realizátoři integrovaných projektů, kteří nebyli na základě provedené analýzy identifikováni, možnost zapojit se do pracovní skupiny a svůj projektový záměr koordinovat s nositelem ITI a ostatními partnery.

Pro ošetření práv a odpovědností v rámci realizace strategie bude nositel uzavírat **jednotlivými předkladateli projektových záměrů dohodu o partnerství**.

³⁸Z jednání pracovních skupin jsou pořizovány prezenční listiny a zápisy.

14 POPIS ZPŮSOBU PŘEDVÝBĚRU PROJEKTOVÝCH ZÁMĚŘŮ

BUDE DOPRACOVÁNO

S ohledem na maximální **transparentnost a zároveň jednoduchost řízení** předvýběru projektových záměrů na straně nositele ITI byl zvolen následující model:

Po schválení strategie bude dokument zveřejněn a medializován tak, aby se s ním potenciální žadatelé konkrétních projektů mohli důkladně seznámit. Zároveň bude na úřední desce zveřejněna časově omezená výzva, že potenciální žadatelé se mohou obrátit na nositele ITI, pokud chtějí realizovat projekt, který má potenciál významnou měrou naplnit cíle některé z tematických oblastí strategie.

Klíčovní potenciální nositelé stěžejních projektů byli vytipováni už ve fázi přípravy strategie z řad partnerů, kteří byli identifikováni na základě analýzy stakeholderů. V případě, že se na základě výzvy přihlásí další relevantní potenciální žadatel, který nebyl na základě provedené analýzy identifikován, bude zařazen do pracovní skupiny, kde bude svůj projektový záměr koordinovat s nositelem ITI a ostatními partnery.

Právě za tímto účelem budou existovat pracovní skupiny ve fázi realizace složené z odborníků na dané téma. Pracovní skupina by měla konsensem dojít ke zpracování projektové fiše naplňující příslušné opatření v celém svém rozsahu. Obsahem projektové fiše by měl být konkrétní seznam integrovaných projektů, s určením jejich realizátorů (v případě většího počtu), celkového finančního objemu, časového určení jednotlivých kroků a celkového závazku souboru k naplnění cílových hodnot indikátorů. Každý realizátor integrovaného projektu bude členem pracovní skupiny, resp. musí s uvedením svého projektu do fiše souhlasit.

Každá pracovní skupina bude mít svého **odborného koordinátora**, který bude její činnost usměrňovat v souladu s vytvořenou integrovanou strategií a s pokyny manažera ITI. Koordinátor bude pomáhat partnerům (potenciálním žadatelům) k tomu, aby byli schopni společně vytvořit soubor projektů, prostřednictvím kterého budou naplněny hodnoty indikátorů a budou v souladu s harmonogramem a alokovanou výší finančních prostředků pro dané opatření integrované strategie. Koordinátor bude pomáhat sledovat přípravu těchto projektových záměrů / souborů projektových záměrů tak, aby mohly být v rámci jednoho opatření předloženy řídicím orgánům příslušných operačních programů v souladu s harmonogramem nastaveným v projektové fiši.

Žadatelé integrovaných projektů či souboru projektů předloží manažerovi ITI projektovou fiši, na základě které manažer spolu s tematickým koordinátorem vyhodnotí integrovanost projektů, připravenost k realizaci a schopnost naplnit cíle, hodnoty indikátorů a zároveň soulad s harmonogramem a výší alokovaných finančních prostředků pro dané opatření.

Tabulka 40: Kritéria přijatelnosti

Kritéria přijatelnosti	Zdroj informací	ANO/NE
1. Projekt / soubor projektů je v souladu s tematickým zaměřením ITI, strategickým cílem a některým z jeho	fiše (popis projektu, cíle, indikátory, dopady)	

specifických cílů a je zařazen do jednoho opatření.		
2. Fiše obsahuje podrobný popis pozitivního dopadu projektu / souboru projektů na vymezené území.	fiše (popis projektu, cíle, indikátory, dopady)	
3. Projekt/ souboru projektů je v souladu s harmonogramem příslušného opatření ITI.	fiše (harmonogram)	
4. Projekt/soubor projektů naplňuje min. 100 % hodnoty indikátorů příslušného opatření ITI a nepřevyšuje výši finanční alokace na dané opatření.	fiše (indikátory, celkové náklady)	
5. Fiše obsahuje podrobný popis rizika projektu/souboru projektů a opatření na jejich předcházení.	fiše (rizika projektu)	
6. Předkladatelé jsou oprávněnými žadateli v daném OP.	fiše (údaje o předkladateli)	
7. Předkladatelé prokazatelně dlouhodobě připravovali projektový záměr v koordinaci s nositelem ITI a ostatními partnery.	prezenční listiny a zápisy z jednání PS; memorandum (či jiný doklad) o spolupráci s ostatními partnery	
8. Předkladatelé jsou bezúhonní.	fiše (čestné prohlášení)	

Manažer ITI bude předkládat Řídicímu výboru (spolu se svým hodnocením) soubor projektů ke schválení (zařazení do ITI). V případě kladného rozhodnutí Řídicího výboru uzavře nositel ITI s realizátory jednotlivých projektů smlouvu o partnerství. Realizátoři pak budou předkládat jednotlivé projekty z tohoto souboru a s tímto potvrzením řídicímu orgánu příslušného operačního programu. Přirozeně může dojít k tomu, že soubor projektů bude vázán na různé zdroje (různé SC v rámci jednoho OP, nebo dokonce různé OP), což podporuje princip integrace jak na straně nositele strategie a realizátorů projektů, tak na straně ŘO. Integrované projekty uvedené ve fiši jsou pak realizovatelné pouze za předpokladu, že bude schválen každý z nich v definovaném časovém horizontu (předpoklad integrace). Bude tedy vytvořen velký tlak na kvalitu jednotlivých projektů. Integrovaný projekt bude precizován do té doby, dokud nebude Řídicím orgánem akceptován a schválen.

Řešení výjimečných situací při posuzování fiší

Výstupem z pracovní skupiny by měla být na každé opatření jedna konkrétní projektová fiše (obsahující buď jeden projekt, nebo soubor projektů). V případě, že v pracovní skupině nedojde k jednoznačnému konsensu a sejde se projektů/souborů projektů v rámci jednoho opatření více (všechny společně budou schopny naplnit jasně stanovené a kvantifikované cíle a indikátory jednoho opatření), bude upřednostněn ten, jehož realizátoři prokážou že, dlouhodobě aktivně spolupracovali s nositelem ITI a zároveň dlouhodobě koordinovali přípravu projektového záměru s ostatními partnery.

V krajních případech, kdy se nepodaří naplnit celé opatření prostřednictvím jednoho projektu / souboru projektů (např. v případě vypadnutí jednoho projektu ze souboru v průběhu realizace), se nositel ITI pokusí nalézt alternativní projektový záměr, který zajistí doplnění indikátorů, harmonogramu a alokace daného opatření. Provede tak prostřednictvím přímého oslovení některého z již identifikovaných partnerů nebo zveřejněním výzvy pro ostatní potenciální žadatele. V tomto

případě mohou být kritéria 4, 5 a 8 pro posouzení přijatelnosti projektového záměru upravena v souladu s danou situací.

15 MONITOROVÁNÍ A HODNOCENÍ PLNĚNÍ STRATEGIE

BUDE DOPRACOVÁNO

Podle Metodického pokynu pro integrované nástroje musí nositel ITI:

- předkládat 2x ročně MMR - ORSP Zprávu o plnění integrované strategie (včetně přehledu vývoje realizace ITI, schválených a realizovaných projektů a plnění podmínek ITI včetně plnění indikátorů, dodržení harmonogramu a finančního plánu);
- po ukončení posledního integrovaného předložit Závěrečnou zprávu o plnění integrované strategie;
- provést tzv. mid-term evaluaci provádění a plnění ITI.

Nositel ITI má zajištěn dostatečný administrativní aparát pro výkon činností spojených s monitorováním a hodnocením plnění strategie (viz kapitola Popis způsobu řízení ITI). Tyto činnosti budou zajišťovány prostřednictvím manažera ITI a jeho týmu.

16 HARMONOGRAM PŘÍPRAVNÉ FÁZE KLÍČOVÝCH PROJEKTŮ

BUDE DOPRACOVÁNO

17 ČASOVÝ HARMONOGRAM A PROVÁZANOST JEDNOTLIVÝCH AKTIVIT

BUDE DOPRACOVÁNO

18 FINANČNÍ PLÁN

BUDE DOPRACOVÁNO

19 ANALÝZA RIZIK

BUDE DOPRACOVÁNO

ZDROJE

Analýza potřeb revitalizace území Ústeckého kraje.

Dostupné z: http://www.kr-ustecky.cz/vismo/dokumenty2.asp?id_org=450018&id=1666986

Budinský, V. (2010): Aktualizace sítě cyklistických tras v Ústeckém kraji, revize a doplnění tras k roku 2010.

Dostupné z: http://www.kr-ustecky.cz/VismoOnline_ActionScripts/File.aspx?id_org=450018&id_dokumenty=1666010

Čermák, Z., Janská, E. (2011): Rozmístění a migrace cizinců jako součást sociálněgeografické diferenciace Česka. *Geografie*, 116, č. 4, s. 422-439.

ČHMÚ (2014): Znečištění ovzduší a atmosférická depozice v datech, Česká republika. Tabulární ročenky.

Dostupné z: http://portal.chmi.cz/files/portal/docs/uoco/isko/tab_roc/tab_roc_CZ.html

ČSÚ (2006): Historický lexikon obcí České republiky 1869 – 2005.

Dostupné z: <http://www.czso.cz/csu/2004edicniplan.nsf/p/4128-04>

ČSÚ (2011a): Základní tendence demografického, sociálního a ekonomického vývoje Ústeckého kraje.

Dostupné z: http://www.czso.cz/xu/redakce.nsf/i/zakladni_tendence_demografickeho_socialniho_a_ekonomickeho_vyvoje_usteckeho_kraje

ČSÚ (2011b): Dílčí výsledky ze SLDB 2011

Dostupné z: <http://www.scitani.cz/csu/edicniplan.nsf/aktual/ep-4#410>

ČSÚ (2013): Statistická ročenka Ústeckého kraje 2013

Dostupné z: <http://www.czso.cz/csu/2013edicniplan.nsf/krajp/421011-13-xu>

ČSÚ (2014a): Počet obyvatel v obcích k 1.1.2014.

Dostupné z: <http://www.czso.cz/csu/2014edicniplan.nsf/p/130072-14>

ČSÚ (2014b): Databáze demografických údajů za obce ČR.

Dostupné z: https://www.czso.cz/cz/obce_d/index.htm

Dopravní plán Ústeckého kraje 2012-2016

Dostupné z: http://www.kr-ustecky.cz/vismo/dokumenty2.asp?id_org=450018&id=1663417&p1=190205

Energostat (2014): Hnědé uhlí [online]. cit. 2014-07-10.

Dostupné z: <http://energostat.cz/uhli.html>

ERÚ (2014): Roční zpráva o provozu ES ČR 2013 – Energetický regulační úřad.

Dostupné z: <http://www.eru.cz/cs/elektrina/statistika-a-sledovani-kvality/rocni-zpravy-o-provozu>

GVD 2013/14. Traťové jízdní řády 2013/14 [online]. cit. 2014-07-18.

Dostupné z: <http://www.cd.cz/cs/vnitrostatni-cestovani/jizdni-rad/tratove-jizdni-rady/index.php>

Hamplová, M. (2004): Koordinační studie VRT 2003.

Dostupné z: http://www.mdcr.cz/NR/rdonlyres/9032A2C5-C9BC-45B9-827F-B25F97C29F83/0/a_prz.pdf

IRZ (2014): Integrovaný registr znečišťování.

Dostupné z: <http://portal.cenia.cz/irz/>

Jeřábek, J., Šebek, D. (2007): Zpráva o současném stavu v drážní dopravě.

Dostupné z: http://www.kr-ustecky.cz/vismo/dokumenty2.asp?id_org=450018&id=1654055&p1=183328

LAVDIS (2014): Labsko-Vltavský dopravní informační systém. Dolní Labe [online]. cit. 2014-07-18.

Dostupné z: <http://www.lavdis.cz/index.php?pg=264&ln=cz>

MPSV (cit.2014): Analýzy trhu práce v Ústeckém kraji od roku 2000.

Dostupné z: http://portal.mpsv.cz/upcr/kp/ulk/informace/atp_up

MPSV (cit. 2014): Statistické bulletiny.

Dostupné z: <http://portal.mpsv.cz/upcr/kp/ulk/informace/bulletiny>

MPSV (2014): Vývoj nezaměstnanosti od července 2004.

Dostupné z: http://portal.mpsv.cz/sz/stat/nz/vyvoj_od_072004

Ouředníček, M., Špačková, P., Novák, J. (2013): Metodické problémy výzkumu a vymezení zón rezidenční suburbanizace v České republice. In: Ouředníček, M., Špačková, P., Novák, J. eds.: Sub urbs: krajina, sídla a lidé. Praha, Academia.

PRÚK (2012): Program rozvoje Ústeckého kraje 2014-2020.

Dostupné z: <http://www.kr-ustecky.cz/program-rozvoje-usteckeho-kraje-2014-2020/ds-99668/archiv=0&p1=206906>

Regionální informační servis (2014): Průmyslové zóny Ústecký kraj.

Dostupné z: <http://www.risy.cz/cs/krajske-ris/ustecky-kraj/regionalni-informace/prumyslove-zony/>

Regionální inovační strategie Ústeckého kraje (2014)

Dostupné z: http://bilder.wfe.eu/Ziel3_FuE/RIS_14_CZ.pdf

ŘSD (2014a): Přehled plánovaných staveb [online]. cit. 2014-07-17.

Dostupné z: <http://www.rsd.cz/catalog/Stavime-pro-vas/Prehled-staveb>

ŘSD (2014b): Sčítání dopravy 2010.

Dostupné z: <http://scitani2010.rsd.cz/pages/informations/default.aspx>

ŘVC (2012): Plavební stupeň Děčín [online]. cit. 2014-07-20.

Dostupné z: <http://www.rvccr.cz/strategicke-zamery-a-stavby/zlepseni-splavnosti-dolni-labe/plavebni-stupen-decin>

SLDB 2011: Sčítání lidu, domů a bytů 2011.

Dostupné z: <http://www.scitani.cz/>

SEKM (2014): Systém evidence kontaminovaných míst.

Dostupné z: <http://www.sekm.cz/>

SŽDC (2014): Portál provozování dráhy [online]. cit. 2014-07-18.

Dostupné z: <http://provoz.szdc.cz/PORTAL/ViewArticle.aspx?oid=594598>

Špačková, P., Ouředníček, M., Novák, J. (2012): Zóny rezidenční suburbanizace 2010.

Dostupné z: <http://www.atlasobyvatelstva.cz/cs/suburbanizace>

ÚAP ÚK (2013): Územně analytické podklady Ústeckého kraje 2013 - 2. aktualizace.

Dostupné z: <http://www.kr-ustecky.cz/uap/ds-96897>

Úřad práce České republiky; Krajská pobočka v Ústí nad Labem (2013): Zpráva o situaci na krajském trhu práce, o realizaci APZ v roce 2013 a strategie APZ pro rok 2014.

Dostupné z: http://portal.mpsv.cz/upcr/kp/ulk/informace/atp_up

Ústecký kraj (2012): Integrovaný krajský program ke zlepšení kvality ovzduší Ústeckého kraje.

Dostupné z: http://www.kr-ustecky.cz/VismoOnline_ActionScripts/File.ashx?id_org=450018&id_dokumenty=1666061

Ústecký kraj (2013): Ročenka životního prostředí 2012.

Dostupné z: <http://www.kr-ustecky.cz/rocenka-zivotniho-prostredi-za-rok-2012/d-1678521/p1=204372>

Ústecký kraj (2014a): Adresáře škol a školských zařízení Ústeckého kraje.

Dostupné z: <http://www.kr-ustecky.cz/adresare-skol-a-skolskych-zarizeni-usteckeho-kraje/d-1668695/p1=204466>

Ústecký kraj (2014b): Střednědobý plán rozvoje sociálních služeb v Ústeckém kraji na období 2014 – 2017.

Dostupné z: <http://www.kr-ustecky.cz/strednedoby-plan-rozvoje-socialnich-sluzeb-v-usteckem-kraji-na-obdobi-2014-2017/d-1674200>

Ústecký kraj (2014c): Mapa územního rozložení autobusových dopravců v Ústeckém kraji

Dostupné z: <http://www.kr-ustecky.cz/VismoOnline_ActionScripts/File.aspx?id_org=450018&id_dokumenty=1654438>

ÚZIS ČR (2014): Ústav zdravotnických informací a statistiky ČR. Zdravotnické ročenky a Kardexy.

Dostupné z: <http://www.uzis.cz/cr-kraje/kraje/ustecky-kraj>

VDB ČSÚ (2014): Veřejná databáze ČSÚ.

Dostupné z: <http://vdb.czso.cz>

Zásady územního rozvoje Ústeckého kraje 2011.

Dostupné z: http://www.kr-ustecky.cz/vismo/zobraz_dok.asp?id_org=450018&id_ktg=99030&archiv=0&p1=166596

Krajská zdravotní (2014)

Dostupné z: <http://www.kzcr.eu/>

Střední průmyslová škola a Vyšší odborná škola, Chomutov (2014): dostupné z: <http://www.spscv.cz/>

Univerzita Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem, dostupné z: <http://www.ujep.cz/>

Vyšší odborná škola ekonomická, sociální a zdravotnická, Obchodní akademie, Střední pedagogická škola a Střední zdravotnická škola, Most, dostupné z: <http://www.vos-sosmost.cz/>

Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola strojní, stavební a dopravní, Děčín, příspěvková organizace – Děčín, dostupné z: <http://www.prumkadc.cz/>